Møteinnkalling

Utvalg:	**Midtre Nordland nasjonalparkstyre**
Møtested:	Straumen (Sørfold kommune)
Dato:	18.02.2013
Tidspunkt:	09:30

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf. 952 54183. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Program for styremøte, Straumen i Sørfold kommune (Rådhuset):

- 09:30-10.15 Evaluering av styret
- 10.15-11.30 Saksbehandling
- 11.30-12.30 Befaring Lakshola
- 12.30-13.10 Lunsj
- 13.10-13.30 Orientering Sjunkhatten Folkehøgskole v/ prosjektleder Bror Myrvang
- 13.30-16.00 Saksbehandling

Det gjøres oppmerksom på at møtet starter klokka 09.30 på rådhuset i Straumen

Saksliste

Utvalgs-saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv-saksnr
ST 1/2013	Godkjenning av innkalling / protokoll		2003/577
ST 2/2013	Referatsaker		2003/577
RS 1/2013	Innspill til nasjonalparkstyrets vedtak - Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften til saueleting i Fauske og Sørfold kommuner – Brev fra Fylkesmannen i Nordland		2012/7868
RS 2/2013	Referatsak - Høringsbrev - forslag til forvaltningsplan for Rago nasjonalpark		2011/5030
RS 3/2013	Rundskriv vedrørende retningslinjer om redningstjenestens bruk av snøscooter i utmark og verneområder – Miljøverndepartementet datert 31.01.2013		2012/214
RS 4/2013	Informasjon om Làkhu nasjonalpark		2013/366
RS 5/2013	Endringer i vedtektene for nasjonalpark-/verneområdestyrene – delegering av myndighet – Miljøverndepartementet		2013/142
RS 6/2013	Vurdering av habilitet - "Sykkelprosjektet", Saltdal kommune- brev fra Fylkesmannen i Nordland, datert 08.01.2013		2011/7506
RS 7/2013	Høringsbrev - Endringer i naturoppsynsloven og naturmangfoldloven – Miljøverndepartementet		2013/153
RS 8/2013	Oppfølging av Fylkesdelplan Sjunkan-Misten/hovedinnfallsporter Sjunkhatten nasjonalpark – mail fra Bodø kommune		2011/4745
ST 3/2013	Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon til bruk av snøscooter i forbindelse med transport av bagasje til Erlingbu - Mellommyra barnehage, Bodø		2012/1842
ST 4/2013	Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften i forbindelse med bygging av gapahuk og utvidelse av naust ved Hella i Sjunkfjorden i Sørfold kommune - Alf Magne Kristiansen		2012/8640
ST 5/2013	Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften i forbindelse med bruk av scooter til habiliteringsopphold - Valnesfjord helsesportsenter		2012/1297
ST 6/2013	Rago nasjonalpark - Søknad om motorisert transport i forbindels med gjenreisning av Fjellrosen - Fauske og Sørfold jeger- og		2012/162

	fiskeforening	
ST 7/2013	Rago nasjonalpark - Klage på vedtak - Fjellrosen - Fauske og Sørfold jeger- og fiskeforening	2011/9150
ST 8/2013	Junkerdal nasjonalpark - Søknad om motorisert transport til Calalveshytta og Balvasshytta - Sulitjelma og omegn turistforening	2013/789
ST 9/2013	Junkerdal nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorisert transport til Sølvbakk, Rosna og Fuglevatnet - Sulitjelma jeger- og fiskeforening	2013/599
ST 10/2013	Junkerdal nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorferdsel til hytte øvre Risedal / Dorro - Raymond Osbakk	2013/846
ST 11/2013	Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Kvitbergvatnet - Lennart og Marit J. Haugen	2012/1530
ST 12/2013	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - søknad om bruk av snøskuter til nødvendig transport til Saltfjellstua - Rana Turistforening	2012/1964
ST 13/2013	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - søknad om bruk av snøskuter til nødvendig transport til Krukkistua - Rana Turistforening	2012/1964
ST 14/2013	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - søknad om bruk av snøskutert til nødvendig transport til hytte ved Djupvatnet - Tore Sivertsen	2012/8745
ST 15/2013	Saltfjellet landskapsvernområde - 2 Søknad om dispensasjon for forlegning av fiberkabel over Saltfjellet - Dragefossen Kraftanlegg AS	2012/8216
ST 16/2013	Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for motorisert ferdsel til hytte ved Øvre Viskisvann - Tor Schjelderup	2012/8138
ST 17/2013	Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for motoriser transport til hytte ved Kjemåvatnet - Finn Borkamo	2013/974
ST 18/2013	Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for bruk av snøskuter til persontransport - Gunnhild Karlsen	2013/89
ST 19/2013	Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad dispensasjon for motorferdsel til hytte ved N. Viskisvatn - Svein Gunnar Albrigtsen	2013/809
ST 20/2013	Saltfjellet LVO - søknad om dispensasjon fra verneforskrift for etablering av gang- og sykkelsti langs jernbanen på strekningen Lønsdal-Kjemåga - Saltdal kommune	2011/7506
ST	Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om	2012/7237

21/2013	dispensasjon for oppkjøring og preparering av skiløype på Beiarfjellet - Beiarn kommune	
ST 22/2013	Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften til transport av utstyr til hytte ved Kvitbergvatnet - Gerd Slåttholm Stolpen	2012/6774
ST 23/2013	Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften for transport med snøscooter til hytte ved Kvitbergvatnet - Stolpen gård	2011/587
ST 24/2013	Gåsvatnan landskapsvernområde - søknad om bruk av snøskuter til persontransport pga. funksjonshemning til hytte ved Kvitbergbergvatnet - Berit Stolpen	2012/56
ST 25/2013	Faglig rådgivende utvalg MNNPS - styrets evaluering av utvalget etter 2 år	2013/1192
ST 26/2013	Eventuelt	2003/577
ST 27/2013	Gåsvatnan landskapsvernområde - søknad om dispensasjon fra verneforskrift for uttak av torv til taktekking stall Jordbruhytta - Bodø & Omegn Turistforening	2013/1427
ST 28/2013	Gåsvatnan landskapsverneområde - søknad om bruk av snøskuter til nødvendig transport til hytte ved Store Gåsvatn - Jan Kristensen og Jacob Linaker	2013/595
ST 29/2013	Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorisert ferdsel i forbindels med klargjøring og preparering av løypetrase for Reinhornrennet - Beiarn kommune	2012/1346
ST 30/2013	Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om å få sette vedovn inn i naust ved Kjemåvatnet - Ørjan Eliassen	2012/8564
ST 31/2013	Saltfjellet landskapsvernområde - søknad om dispensasjon fra verneforskriften i anledning flytting av kraftlinje på strekningen Lønsdal / Sørelva - Dragefossen Kraftanlegg AS	2012/8214
ST 32/2013	Gåsvatnan landskapsvernområde - søknad om bruk av snøskutter til transport av ved fra egen eiendom Jarbrufjell gnr. 78,bnr. 2 til Tømmerdal - Jan Steinar Olsen med flere	2013/753
ST 33/2013	Delegering av myndighet - Midtre Nordland nasjonalparkstyre	2013/557
ST 34/2013	Mandat og oppnevning av representant til utvalg for arbeid mot påkjørsel av hjortevilt og rein - Nordland fylkeskommune	2013/1128

ST 2/2013 Referatsaker

Fylkesmannen i Nordland

Saksbehandler, innvalgstelefon og e-post:
Kjell Eivind Madsen, 75531585
fmnokma@fylkesmannen.no

Vår dato
14.01.2013
Deres dato
12.11.2012

Vår referanse
2012/924
Deres referanse
2012/7868

Vår arkivkode
432.3

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 BODØ

Innspill til nasjonalparkstyrets vedtak - Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften til saueleting i Fauske og Sørfold kommuner - Fauske og Sørfold saueholdsforening

Viser til mottatt kopi av arbeidsutvalgets vedtak i sak 44/2012. I vedtaket innvilges dispensasjon for å benytte snøskuter for å leite etter sau som ikke har latt seg finne ved ordinær nedsanking.

Fylkesmannen har klagerett på nasjonalparkstyrets vedtak, dette for å sikre at verneforskriften ikke uthules eller misbrukes. I denne saken har vi ut fra en helhetsvurdering valgt å ikke klage, men vi har likevel noen merknader til vedtaket som vi håper styret vil ta med seg i seinere behandling av slike saker.

I den aktuelle saken er det søkt om å bruke snøskuter til å lete etter sau som skal være observert i Fridalen etter at sankinga er avsluttet. Det er særlig plantefelt som ansees aktuelle som oppholdssted for disse sauene. Etter søknad ga arbeidsutvalget tillatelse til å kjøre snøskuter for å leite sau. Tillatelsen innebærer at det er gitt tillatelse til å kjøre snøskuter over en strekning på om lag 23 km i nasjonalparken. Det må i tillegg kjøres om lag 5 km utenfor parken. Det er gitt tillatelse til inntil 3 turer med inntil 2 snøskutere. Kjøringen skjer på et tidspunkt på året hvor det er lite snø. Store deler av traséen går i høyfjellsområder som må anses som lite sannsynlige oppholdssteder for den sauen som det skal letes etter. Ved å velge et annet startsted, Fridalen, kunne de aktuelle områdene vært nådd pr ski eller eventuelt pr. snøskuter (dersom slik tillatelse hadde blitt gitt) med en betydelig kortere avstand fra vei.

Nasjonalparkene har som formål *å verne landskapet med planter og dyr, geologiske forekomster og kulturminner mot utbygging, anlegg, forurensning og annen aktivitet som kan skade formålet med vernet, og sikre en uforstyrret opplevelse av naturen, jf nml § 35 andre ledd andre punktum.* Forskriften for Sjunkhatten nasjonalpark har derfor som utgangspunkt at all motorisert ferdsel er forbudt, jf § 3 pkt. 6.1. Forskriften har en egen bestemmelse som tilsier at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til *bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med husdyrhold.* Slike hjemler må sees opp mot motorferdsellovens bestemmelser. Bruk av motorkjøretøyer for sanking og tilsyn av sau er ikke direkte hjemlet i motorferdsellovens bestemmelser, d.v.s. at formålet ikke kommer inn under bestemmelsen i § 4 første ledd bokstav c. Den omsøkte motorferdselen som nasjonalparkstyret her har gitt tillatelse til er derfor også søknadspliktig etter § 6 i forskrift

om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag, og bestemmelser i tilknytning til kommunedelplan for motorferdsel i utmark i Fauske kommune.

Fylkesmannen er kritisk til omfanget av kjøring og nasjonalparkstyrets begrunnelse og vedtak i saken. Det er ikke lagt vekt på hensynet til verneverdiene, som skal være førende for vedtak etter verneforskriften. Dette vises blant annet gjennom omfanget av kjøringa og at kjøringen ikke begrenses til et minimum gjennom for eksempel valg av trasé eller pålegg om å lokalisere sauen pr ski eller fot. Det finnes altså alternativer som ikke er belyst eller vurdert i forbindelse med vedtaket som er fattet, jf nml. §§ 11 og 12.

Videre heter det i begrunnelsen at *Det er et mål for forvaltningen at kulturlandskapet skal holdes åpent ved beiting så langt mulig*. Dette finner vi ikke igjen i formålet med vernet og det vitner også om en noe snever forståelse av verneverdiene i området. Det finnes naturtyper og områder i Sjunkhatten nasjonalpark som kan klassifiseres som kulturlandskap der naturverdiene er knyttet til en aktiv kulturmarksbruk, for eksempel slått eller beite. Pr dato er imidlertid disse områdene ikke identifisert og kartavgrenset, men antas å ligge i nær tilknytning til eldre bo- og driftsområder. I det aktuelle området (Sæterdalen, Austerdalen og Furnesheia) er ikke beite en betingelse for verneverdiene – vegetasjonen i området er ikke beitebetinget – men beite skader heller ikke verneverdiene nevneverdig. Kulturlandskapsargumentet passer derfor svært dårlig i gjeldende sak, og har egentlig ingen relevans.

Det er imidlertid lov å tillegge for eksempel hensynet til dyrevelferd eller næringsutøvelse vekt, jf. § 14 i naturmangfoldloven – det betyr imidlertid ikke at verneforskriften og vernets formål kan settes til side. Avveiningen mellom bruk og vern er i stor grad gjort ved opprettelse av vernet og det betyr at verneverdiene i en nasjonalpark har forrang foran andre hensyn.

Det er videre et mål i enhver nasjonalpark å sikre mulighetene for en *uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv (...),* jf. nml § 35. Det er derfor nødvendig å begrense motorferdsel til et minimum. Ved tillatelser til bruk av motorkjøretøyer, både barmarkskjøretøyer og snøskutere, er derfor viktig å legge til grunn et prinsipp om å minimalisere ferdselen i nasjonalparken og at korteste vei benyttes med mindre det er behov for å pålegge omveier for å unngå forstyrrelser eller liknende. Dette prinsippet gjelder for øvrig motorferdsel i utmark generelt, jf. formålet i motorferdselloven om «*å regulere motorferdselen i utmark og vassdrag med sikte på å verne om naturmiljøet og fremme trivselen*».

Når det gjelder selve formålet med kjøringen ser Fylkesmannen at det i enkelttilfeller kan være hensiktsmessig å gi tillatelse til bruk av snøskuter til å hente ned sau som er blitt igjen etter sanking og som for eksempel står fast på grunn av snømengder. I dette tilfellet gjelder dispensasjonen leting etter sau som skal være sett i området. I de fleste tilfeller bør det være hensiktsmessig å lete sau pr ski, dersom det er snø, og eventuelt få en tillatelse til å hente sauen med snøskuter når denne er lokalisert. Det vil alltid kunne være muligheter for at sau blir igjen etter sanking og en utvikling der det gis tillatelser til å lete sau med snøskuter vil over tid være en uheldig utvikling i forhold til å sikre *en uforstyrret naturopplevelse* og også kunne påvirke verneverdiene negativt gjennom økt slitasje på sårbar vegetasjon og forstyrrelse av fugle- og dyreliv.

Med hilsen

Roar Høgsæt (e.f.)
fylkesmiljøvernsjef

Christian Brun-Jenssen
fagansvarlig

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:
Direktoratet for naturforvaltning Postboks 5672 Sluppen 7485 Trondheim

Jf. adresseliste

SAKSBEHANDLER: HANNE ETNESTAD ARKIVKODE: 2011/5030 - 432.3 DATO: 12.12.2012

Høring - Forslag til forvaltningsplan for Rago nasjonalpark

Midtre Nordland nasjonalparkstyre sender med dette forvaltningsplan for Rago nasjonalpark på høring til berørte parter, kommuner og organisasjoner.

Forvaltningsplanen er lagt ut på nasjonalparkstyrets hjemmeside:

http://www.nasjonalparkstyre.no/no/Midtre-Nordland/Verneomrade/Rago-nasjonalpark

Forvaltningsplanen blir sendt ut til parter som har kommet med høringsinnspill til oppstartsmeldinga og arbeidsutvalget. Grunneiere og lokale lag/foreninger får tilsendt planen i papirformat. Offentlige instanser og organisasjoner med egen administrasjon får den tilsendt elektronisk.
Dersom flere ønsker forvaltningsplanen tilsendt i papirform, ta kontakt pr tlf: 75547980/ 916 22006, eller e-post: fmnohet@fylkesmannen.no.

Arbeidet med forvaltningsplanen for Rago nasjonalpark startet opp i februar 2008. Oppstartsmeldinga ble sendt til berørte parter i mars 2008, og åpent møte ble arrangert 07.04.2008.

I tillegg har det vært avholdt tre møter med arbeidsutvalget. Arbeidsutvalget består av to representanter fra nasjonalparkstyret, en representant fra Sørfold kommune, en representant fra Statskog SF, en representant fra Forum for natur og friluftsliv og en representant fra Tourpon sameby, Sverige. Arbeidsutvalget vil gjennomgå de høringsuttalelsene som kommer inn for utarbeiding av endelig forslag til forvaltningsplan. Det endelige utkastet sammen med høringsuttalelsene vil bli behandlet i Midtre Nordland nasjonalparkstyre i møte 30. mai. Planen vil deretter bli oversendt Direktoratet for naturforvaltning for endelig godkjenning.

Forvaltningsplanen gir retningslinjer for forvaltningen av verneområdet med utgangspunkt i verneforskriften. Den skal sikre en forutsigbar og enhetlig forvaltning av området ved å gi konkrete råd

POSTADRESSE:
MOLOVEIEN 10
8002 BODØ

BESØKSADRESSE:
STORJORD
8255 RØKLAND

TELEFON: 75 53 15 00
DIREKTENUMMER: 916 22 006

E-POST: FMNOPOST@FYLKESMANNEN.NO
WEB:
ORG.NR:

om bruk, skjøtsel, informasjon og tilrettelegging. Forvaltningsplanen gir retningslinjer for forvaltningen av området, men er ikke juridisk bindende med mindre det er direkte henvist til forvaltningsplanen i forskriften.

Vi vil gjøre oppmerksom på at kapitel 3 Bevaringsmål i planen vil bli endret, eventuelt tatt ut av planen etter høringsrunden. Dette på grunn av at grunnlaget og maler for dette kapitelet ikke er endelig avklart i Direktoratet for naturforvalnting.

Frist for å gi uttalelse til høringen er satt til 25.mars 2013.

Høringsuttalelser sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø eller på e-post til postmottak@fmno.no.

I forbindelse med høringen vil det bli holdt et åpent møte ved rådhuset på Straumen i Sørfold ons. 27.februar. Møtet vil bli annonsert i Avisa Nordland og Saltenposten i forkant.

Dette brevet sendes til alle grunneiere/rettighetshavere, kommuner, offentlige etater og relevante organisasjoner, jfr. vedlagte adresseliste. Dersom dere ser at det er aktuelle høringsparter som mangler ber vi om tilbakemelding på dette.

Kontaktperson er Hanne Etnestad, tlf. 91622006, e-post fmnohet@fylkesmannen.no

Med hilsen

Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter

Kopi til:
Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Adresseliste

Arbeidsutvalget - forvaltningsplanen for Rago nasjonalpark

Navn	Adresse	Postnummer	Poststed
Doukta reinbeitedistrikt v/Signar Pavall	Grønås	8219	Fauske
Doukta reinbeitedistrikt v/Mats Pavall	Holtan	8219	Fauske
Forum for natur- og friluftsliv Nordland	Storgata 39	8200	Fauske
Statskog Fjelltjenesten v/Tore Veisetaune	Eiaveien 5	8208	Fauske
Sørfold kommune v/Lars Kr. Evjenth	Rådhuset	8226	Straumen
Sørfold kommune v/Eirik Stendahl	Rådhuset	8226	Straumen
Tourpon sameby v/Bo Svensson	Tårrajaur 174	S- 962 99	Jokkmokk

Myndigheter og etater

Navn	Adresse	Postnummer	Poststed
Nordland fylkeskommune, plan og miljøenheten	Postmottak fylkeshuset	8048	Bodø
Nordland fylkeskommune, Kulturminner i Nordland	Postmottak fylkeshuset	8048	Bodø
Fylkesmannen i Nordland	Statens Hus, Molov. 10	8002	Bodø
Direktoratet for naturforvaltning	Tungasletta 2	7485	Trondheim
Statens vegvesen, Region nord	Postboks 1403	8002	Bodø
NVE, Region Nord	pb 394	8505	Narvik
Riksantikvaren, Direktoratet for kulturminneforvaltning	Pb 8196 Dep	0034	Oslo
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgata 78	8200	Fauske
Árran Lulesamisk senter		8270	Drag
Sametinget	Ávjovárgeaidnu 50	9730	Karasjok
Statskog SF	Serviceboks 1016	7809	Namsos
Länsstyrelsen Norrbotten, Fjällförvaltningen i Jokkmokk	Box 105	S -962 32	Jokkmokk
Jokkmokks kommun	Västra Torggatan 11	S -962 85	Jokkmokk

Grunneiere

Navn	Adresse	Postnummer	Poststed
Statskog SF	Serviceboks 1016	7809	Namsos
Nordfjord grunneierlag v/ Erling Bakkemo	Øvre Bjørkåsen 25	8074	Bodø

Organisasjoner og brukere

Navn	Adresse	Postnummer	Poststed
Øyra camping v/ Erik Gangstø		8226	Straumen
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien	8602	Mo i Rana
Natur og Ungdom, Nordland v/Ulrikke Kristoffersen	nordland(a)nu.no		
Bodø og omegn turistforening	Postboks 751	8001	Bodø
Sulitjelma og omegn turistforening	Postboks 300	8201	Fauske
NJFF - Nordland	Postboks 222	8201	Fauske
Fauske og Sørfold JFF	Postboks 34	8232	Straumen
Nordland Bondelag	Postboks 383	8001	Bodø

Fauske og Sørfold Bondelag v/ Kirsti Ellingsen	Leivset	8210	Fauske
NHO Nordland	Pb 343	8001	Bodø
Norsk zoologisk forening, Rana	Postboks 1301 Sentrum	8602	Mo i Rana
Nordland Ornitologiske Forening avd. Nordland c/o Atle Ivar Olsen	Skogsøy	8700	Nesna
Norsk Entomologisk forening v/Hallvard Elven	Munkebekken 186	1061	Oslo
Fauske / Sørfold Bonde- og Småbrukarlag v/ Lars Morten Rødaas	Rødås	8219	Fauske
Salten friluftsråd	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Sørfold lokalhistorielag v/ Mikal Arntzen		8264	Engan
Norsk grotteforbund	Postboks 1301	8602	Mo i Rana
Salten Trekkhundklubb v/Ørjan Wårheim	Hjemås	8200	Fauske
Annfinn Pavall, Doukta reinbeitedistrikt	Neverhaugen	8215	Valnesfjord
Bengt Olof Lundquist, Doukta reinbeitedistrikt	Holtan	8219	Fauske
Tourpon sameby v/Nils Gustav Blind	Älvsborgvägen 8	S- 962 33	Jokkmokk
Tourpon sameby v/N.P. Pavval	Tårrajaur 1075	S- 962 99	Jokkmokk
Trygve Næss	Einerveien 10	8209	Fauske
Johnny Larsen	Megård	8226	Straumen
Andrè Westgård	Evjen	8226	Straumen
Hans-Magnus Herstad	Valle	8030	Bodø
Hans Jøran Bjørknes		8226	Straumen
Asbjørn Pedersen	Furuveien 8	8226	Straumen
Gunnar Rasmussen	Aspveien 13	8209	Fauske

Vitenskapelige institusjoner

Navn	Adresse	Postnummer	Poststed
Akvaplan - NIVA	Polarmiljøsenteret	9296	Tromsø
Universitetet i Nordland		8049	Bodø
NGU	Postboks 6315 Sluppen	7491	Trondheim
NIKU, Tromsø	Framsenteret	9296	Tromsø
NINA, Tromsø	Polarmiljøsenteret	9296	Tromsø
Nordlandsforskning	Postboks 1490	8049	Bodø
Skog og landskap, Nord-Norge	Skogbrukets hus	9325	Bardufoss
Helgeland museum, avd. Rana	Sjøgt. 23 E	8656	Mosjøen

Utredere

Navn	Adresse	Postnummer	Poststed
Åse Bøilestad Breivik		8140	Inndyr
Sametinget v/Arne Håkon Thomassen		8270	Drag

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Kommunene
Fylkesmennene
Nasjonalpark- og verneområdestyrene
Frivillige Organisasjoners Redningsfaglige Forum
Hovedredningssentralen
Politidistriktene

Deres ref	Vår ref	Dato
	13/120	31.01.2013

Retningslinjer om redningstjenestens bruk av snøscooter i utmark og i verneområder

1. Innledning

Miljøverndepartementet og Justisdepartementet har samarbeidet om utarbeidelsen av dette skrivet for å klargjøre praktiske retningslinjer innenfor rammene av gjeldende lover og forskrifter som kan ivareta redningstjenestens forberedende funksjoner.

Retningslinjene erstatter tidligere retningslinjer i brev 1. mars 1999 fra Direktoratet for naturforvaltning om redningstjenestens motorferdsel i verneområder.

2. Redningstjenesten

Redningstjenestens oppgave er å forestå øyeblikkelig innsats for å redde mennesker fra død og skader som følge av ulykkes- eller faresituasjoner som krever koordinering, og som ikke blir ivaretatt av særskilt opprettede organer eller ved særlige tiltak, jf. Meld. St. 29 (2011-2012). I redningstjenesten inngår en rekke frivillige organisasjoner, jf. organisasjonsplan for redningstjenesten vedtatt ved kgl. res. 4. juli 1980. Redningstjenesten koordineres av Hovedredningssentralen og lokal redningssentral. Hvert politidistrikt utgjør en slik lokal redningssentral under ledelse av politimesteren. Det er Hovedredningssentralen eller lokal redningssentral som kaller ut redningstjenestens frivillige organisasjoner dersom det er behov for deres bistand.

3. Oversikt over gjeldende regler for motorferdsel i utmark og i verneområder

Motorferdsel i utmark og vassdrag reguleres av motorferdselloven 10. juni 1977 nr. 82 med tilhørende forskrifter. Bruk av motorkjøretøyer, herunder ATV og snøscootere, er særskilt regulert i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag 15. mai 1988

Postadresse
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo
postmottak@md.dep.no

Kontoradresse
Myntgt. 2
http://www.md.dep.no/

Telefon
22 24 90 90
Org no.
972 417 882

Avdeling for naturforvaltning

Telefaks

Saksbehandler
Hege H. Feiring
22 24 58 91

nr. 356. Reglene gjelder uavhengig av om utmarka ligger i eller utenfor verneområder.

Redningstjenestens adgang til motorferdsel i utmark og på vassdrag fremgår av motorferdselloven § 4 første ledd bokstav a:

"Uten hinder av § 3 er motorferdsel tillatt i forbindelse med:

a) Politi-, ambulanse- og redningstjeneste og oppsyns- og tilsynstjeneste etablert med hjemmel i lov".

I Miljøverndepartementets rundskriv T-1/96 pkt. 6.1 legges det til grunn at bestemmelsen ikke bare gir hjemmel for kjøring i utrykningssituasjoner, men også hjemler motorferdsel i forbindelse med øvelses- og utdanningsvirksomhet for enheter som politi, Røde Kors Hjelpekorps, Norsk Folkehjelp, Norske Redningshunder og liknende frivillige hjelpeorganisasjoner som deltar i den offentlige redningstjeneste. Det er en forutsetning at øvelsene er ledd i et øvelsesprogram, det vil si at det er reelle øvelser som er et ledd i redningstjenestens organiserte øvelsesvirksomhet. Øvelses- og utdanningsvirksomheten må videre innskrenkes til så begrensede områder og til så kort tidsrom som mulig for å unngå skader og ulemper for friluftsliv, naturopplevelse og naturmiljø. Ved planlegging av slike øvelser er det ønskelig, når det er tidsmessig praktisk mulig, at det tas kontakt med den aktuelle kommunen, eventuelt med fylkesmannens miljøvernavdeling, for samarbeid om tidspunktet for øvelsen og hvor og hvordan øvelsen skal foregå.

Motorferdselloven § 4 a åpner ikke for øvingskjøring for redningstjenesten ut over det som inngår i organiserte redningsøvelser fastsatt i øvelsesprogram. Bestemmelsen omfatter heller ikke bruk av snøscooter utelukkende for å gjøre seg kjent.

I verneområder gjelder i tillegg verneforskriftenes eventuelle regler for motorferdsel. Dersom verneforskriften ikke inneholder bestemmelser om motorferdsel, er adgangen til motorferdsel kun regulert gjennom de alminnelige reglene i motorferdselloven med tilhørende forskrifter samt naturmangfoldloven kap. II og V.

For de fleste verneområdene er det fastsatt i verneforskriftene at motorferdsel til lands og til vanns er forbudt. Det er imidlertid gjort unntak for kjøring til visse formål, blant annet for kjøring i forbindelse med ambulanse, politi, brannvern- og redningsvirksomhet. Det fremgår imidlertid normalt av verneforskriftene at unntaket ikke gjelder øvingskjøring. Det betyr at øvingsvirksomhet som hovedregel skal legges utenfor verneområdene.

For søknader om øvingsvirksomhet gjelder også de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12, jf. § 7.

4. Forberedende redningstjeneste

For at redningsaksjoner kan gjennomføres så effektivt og sikkert som mulig, skal det legges til rette for at organisasjonene kan drive øvingskjøring med snøscooter i områder hvor det kan forventes mulige redningsaksjoner. Med øvingskjøring menes nødvendig kjøring med snøscooter under organisert redningsøvelse. Grunnopplæring i bruk av snøscooter inngår ikke i dette.

Øvingskjøringen skal ivareta behovene som den enkelte organisasjon har, slik at de kan gjennomføre en effektiv redningsaksjon med høy sikkerhet for egne mannskaper. Samtidig skal øving skje på en måte som ivaretar hensynet til naturmangfold, friluftsliv og naturopplevelser. Dette er særlig viktig innenfor verneområder, der områdets verneverdier skal beskyttes. All øvingsvirksomhet som kan legges utenfor et verneområde, **skal** derfor foregå utenfor verneområdet.

Øvingskjøring utenfor verneområder som ikke er fastsatt i øvelsesplan – se nærmere om øvingsplaner i punkt 5 – krever dispensasjon fra § 6 i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Søknad om dispensasjon sendes kommunen, da det er kommunestyret som har myndighet til å gi slik dispensasjon. Eventuelt behov for motorkjøretøyer for å gjøre seg kjent, forutsettes at dekkes i samband med øvingskjøring, slik at dispensasjon for ren kjentmannskjøring som hovedregel ikke vil være nødvendig utenfor verneområder.

Innenfor vernede områder er utgangspunktet i de fleste verneområder at øvingskjøring er forbudt. Det er et overordnet mål i verneområder å redusere motorisert ferdsel til et minimum, derfor skal slik ferdsel begrenses til det som er strengt nødvendig. For å være i stand til å redde liv og ivareta egen sikkerhet ved redningsoperasjoner, vil imidlertid redningstjenesten til en viss grad være avhengige av mulighet for øvingskjøring og i praksis særlig kjøring for å bli kjent (”kjentmannskjøring”) innenfor verneområder.

Øvingskjøring og kjentmannskjøring innenfor et verneområde kan skje dersom det gis dispensasjon fra verneforskriften etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i naturmangfoldloven § 48. Søknad om dispensasjon sendes forvaltningsmyndigheten for verneområdet. Forvaltningsmyndigheten skal vurdere slike søknader etter § 48 første alternativ, som gjelder dispensasjon for kjøring som ikke er i strid med verneformålet, eller som kan skade verneverdiene nevneverdig.

Ved vurdering av om tiltaket er i strid med verneformålet og om det påvirker verneverdiene nevneverdig, må det tas utgangspunkt i verneformålet slik det er angitt i formålsbestemmelsen for aktuelt verneområde. Det må vurderes konkret i hvilken grad motorferdsel vinterstid er i strid med de formål som er angitt, herunder påvirkning på naturtyper, arter mv. Dersom friluftsliv er del av verneformålet skal det i vurderingen her også legges vekt på at forebyggende redningstjeneste er viktig for allmennhetens friluftslivsutøvelse.

Forvaltningsmyndigheten skal som hovedregel bare kunne gi dispensasjon til øvingskjøring og kjentmannskjøring som er ledd i en øvingsplan. Se nærmere om innholdet i øvingsplaner i punkt 5 nedenfor. Dersom øvingsplanen er forankret sentralt (på nasjonalt nivå) hos Røde Kors Hjelpekorps, Norsk Folkehjelp, Norske redningshunder eller andre lignende større redningsorganisasjoner, og planen er i samsvar med vurderinger fra lokal redningssentral, skal forvaltningsmyndigheten normalt gi dispensasjon til kjøring som omsøkt i planen, herunder gi dispensasjon for flere år av gangen, såfremt dette ikke vil stride mot vernevedtakets formål og ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig. Kjøring som det er søkt om gjennom slike sentralt forankrede planer skal i utgangspunktet anses som strengt nødvendig kjøring, jf. at motorferdsel i verneområder skal begrenses til det som er stengt nødvendig. Denne føringen gjør at forvaltningsmyndighetens skjønnsrom ved søknadsbehandling av slike sentralt forankrede øvingsplaner blir mindre.

Kopi av dispensasjoner skal sendes til Direktoratet for naturforvaltning og Statens naturoppsyn samt fylkesmannen der dispensasjonen fattes av et nasjonalpark- eller verneområdestyre.

For kjøring som ikke er fastsatt i øvelsesplan, kreves dispensasjon fra kommunen etter § 6 i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag i tillegg til dispensasjon fra forvaltningsmyndigheten.

Kjøring i forbindelse med tilsyn og vedlikehold av kritisk infrastruktur for redningstjenesten

Med kritisk infrastruktur siktes til sambandsstasjoner og relé-stasjoner utplassert midlertidig eller permanent på sentrale utsiktspunkter, nødkjelkehus med førstehjelpsutstyr og forhåndsutplassert transportutstyr. Slik kritisk infrastruktur trenger tilsyn, etterforsyning, kontroll og bytte av batterier mv. Behovet for slikt tilsyn vil variere med temperaturforhold, nedbør mv.

Utenfor verneområder åpner ikke motorferdselloven for slik kjøring for redningstjenesten ut over det som inngår i organiserte redningsøvelser fastsatt i øvelsesplan. Tilsynsskjøring som ikke er fastsatt i øvelsesplan, krever dispensasjon fra kommunestyret etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.
Innenfor verneområdene er kjøring i forbindelse med tilsyn og vedlikehold avhengig av dispensasjon fra forvaltningsmyndigheten for verneområdet etter naturmangfoldloven § 48, se nærmere om dette over.

5. Innholdet i øvingsplanene

Øvingsplanene må være i samsvar med gjeldende regelverk i utmark og i verneområder, og skal inneholde:

- En beskrivelse av områdene hvor øvingsvirksomhet skal foregå, og i den grad det er mulig å forhåndsfastsette, trasèer for bruk av snøscooter
- En nærmere beskrivelse av innholdet i og omfanget av øvingsvirksomheten
- Forventet tidspunkt for øvingsvirksomheten
- Forventet antall deltakere og snøscootere
- Redningstjenestens vurdering av øvingsområde, tidspunkt for øving, innhold og omfang sett opp mot motorferdsellovens krav om at bruk av snøscooter skal foregå aktsomt og hensynsfullt for å unngå skade og ulempe for naturmiljøet og mennesker.

Planene skal ta utgangspunkt i at øvingsvirksomhet primært skal skje utenfor verneområdene.

Så langt det er mulig å planlegge, skal øvingsplanene også gi en beskrivelse av forebyggende redningstjeneste/sikring, jf. pkt 7 nedenfor.

Øvingsplanene skal sendes til kommunen og til lokal redningssentral v/politimesteren. Politimesteren går gjennom planene og gir sin vurdering, før øvingsplanene sendes til forvaltningsmyndigheten for eventuelle verneområder som berøres.

I de tilfeller øvingsplanen inneholder aktiviteter som krever dispensasjon etter § 6 i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag, må kommunen vurdere om dispensasjon kan gis.

Innenfor berørte verneområder skal øvingsplanene danne grunnlaget for søknader om dispensasjon til øvingskjøring etter naturmangfoldloven § 48, jf. punkt 4 i retningslinjene her.

Øvingsplaner som berører verneområder bør innarbeides i forvaltningsplanen for verneområdet, eller legges som vedlegg til forvaltningsplanen.

6. Godkjennelse fra lokal redningssentral (politiet)

Redningstjenesten skal før øvelser finner sted og på fastsatt skjema (kjøreordre), senest 12 timer før kjentmannskjøring/øvelsen starter melde fra til lokal redningssentral. Her skal det være en henvisning til øvingsplanene, jf. punkt 5, samt tidspunkt, område/traseer, antall snøscootere som skal være med samt registreringsnummer på disse. Det skal også fremgå hvem som er leder for øvelsen.

Lokal redningssentral underskriver på skjemaet som returnerer det til organisasjonen snarest og senest 12 timer etter at man har mottatt skjemaet. Dersom øvelsen skal foregå innenfor et verneområde, skal lokal redningssentral også informere forvaltningsmyndigheten for verneområdet om når øvelsen finner sted, jf. at det er forvaltningsmyndigheten som har gitt dispensasjon. Lokal redningssentral må også informere Statens naturoppsyn om øvelsen.

Kopi av "kjøreordren" skal medfølge hver enkelt snøscooter som deltar i øvelsen.

Dersom øvelsen foregår i et verneområde skal organisasjonen etter gjennomført øvelse på fastsatt skjema sende en kort rapport om omfanget av kjøringen til forvaltningsmyndigheten for verneområdet.

Snøscootere som eies av organisasjonen og som benyttes skal være tydelig merket med organisasjonens emblem (logo). Private scootere som organisasjonen disponerer til gjennomføring av oppdrag skal merkes slik at det fremgår at disse er under organisasjonens tjeneste.

7. Forebyggende redningstjeneste/sikring

Eksempler på forebyggende redningstjeneste kan være mer rutinepreget merking/varsling av rasfare, farlige isforhold og liknende. Slikt arbeid bør i likhet med forberedende redningstjeneste vurderes i øvingsplan for redningsvirksomhet, se nærmere om dette ovenfor. Planen bør skissere beredskapsbehov og tiltak i forbindelse med spesielle snø og isforhold osv.

For motorferdsel i forbindelse med slikt arbeid utenfor verneområdene må det søkes om dispensasjon fra kommunen etter § 6 i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.

Motorferdsel i forbindelse med slikt arbeid i verneområder krever dispensasjon fra verneforskriften etter naturmangfoldloven § 48. Søknad om dispensasjon sendes til forvaltningsmyndigheten for verneområdet. Dispensasjon kan gis for flere år. Der dispensasjonen fattes av et nasjonalpark- eller verneområdestyre skal dette sende kopi av dispensasjonen til Direktoratet for naturforvaltning og Statens naturoppsyn samt fylkesmannen.

Av og til kan det være nødvendig med avsperring eller skilting av et særlig rasfarlig område, eller i områder med isforhold eller isgang helt utenom det vanlige. Det er politiet som skal bedømme og avgjøre behov og omfang av slike sikringstiltak og besørge nødvendig iverksettelse. Dersom slike tiltak er aktuelt i verneområder, skal politiet melde fra til forvaltningsmyndighet og oppsyn om de beslutninger som politiet har truffet. Det vil i slike tilfeller ikke være nødvendig å søke forvaltningsmyndigheten om tillatelse. I slike helt spesielle tilfeller utenfor verneområdene, vil det heller ikke være nødvendig å søke om dispensasjon hos kommunen. Kjøreordren fra lokal redningssentral må medfølge de snøscooterne som deltar.

Med hilsen

Torbjørn Lange (e.f.)
avdelingsdirektør

Hege H. Feiring
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.

DIREKTORATET FOR NATURFORVALTNING

FAKTAARK 2012

Fjellplatået med Svalvatnet og Sandvatnet omkranset av Svartisen og alpine former. Foto: Lars A. Uttakleiv, Aurland Naturverkstad

Láhku nasjonalpark

Kongen i Statsråd vedtok 14.12.2012 opprettelse av Láhku nasjonalpark i kommunene Beiarn, Gildeskål og Meløy i Nordland fylke.

Vernet av nasjonalparken bidrar til å nå målene i konvensjonen for biologisk mangfold om blant annet å integrere system av verneområder. Láhku grenser inntil Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og ligger i nærheten til nasjonalparkene Sjunkhatten og Junkerdal, samt en rekke mindre verneområder i samme region.

Spesiell berggrunn og rikt planteliv

Láhku nasjonalpark omfatter det største sammenhengende området av alpin karst i Norge. Den spesielle berggrunnen med tilhørende rikt planteliv er hovedbegrunnelsen for verneforslaget. Botanisk er området svært interessant og huser særegne populasjoner av planter som grønnlandsstarr og nordlig tinderublom. Dette er sjeldne planter med svært begrenset og egenartet utbredelse. Genetisk kan slike utpostlokaliteter være avgjørende for framtidig overlevelse for en art. Flere av innsjøene i området har populasjoner av kransalger, og noen oppfyller også kriteriene for naturtypene kalksjøer og kransalgesjøer. Det er nasjonale interesser knyttet til floraen i området, og Sundsfjordfjellet ansees å være viktig for biologiske verdier sett i en nasjonal sammenheng. Vern av området vil kunne bidra til å sikre disse verdiene mot uheldige inngrep og slitasje.

Fakta

Nasjonalparken dekker et areal på ca 188 km^2.

Kommunene Beiarn, Gildeskål og Meløy, Nordland fylke

Aktuelle lenker

www.dirnat.no

www.norgesnasjonalparker.no

Verneforslaget omfatter i all hovedsak fjell-områder over tregrensen og laveste punkt er om lag 330 m.o.h.

Corbelbrua. Foto: Mia Husdal

Opplevelsesrikt landskap

Karstlandskapet med de mange karstformer, vann og vassdrag i kontrast til de omkringliggende tinder og breer utgjør hovedelementene i landskapsbildet. Vassdragene er preget av rik bunnflora, grotter, jordbruer og underjordiske elver. Vassdragene har stor geologisk verdi og opplevelsesverdi. Rundt og inntil Láhku nasjonalpark finner vi store vannkraftutbygginger, kraftlinjer og veier, mens landskapet i nasjonalparken er urørt av tyngre tekniske inngrep.

Historie og kulturminner

Det er flere kulturspor innenfor nasjonalparken, både fra tidligere tiders jakt– og fangsttradisjoner, samisk reindrift og nyere tids kulturminner. Noen av de samiske kulturminnene antas å være eldre enn hundre år. I dag inngår Láhku i Saltfjellet reinbeitedistrikt. Det meste av ferdsel og bruk av området i den senere tid har vært knyttet til friluftsliv.

Friluftsliv

Området er et av de viktigste friluftslivsområder i regionen. Lokalt er det et av få større høyfjellsområder som er lett tilgjengelig for befolkingen. Her finnes utleiehytter, og T-merkede stier går gjennom sentrale deler av Láhku. Det merkes også skiløyper vinterstid. De nordre delene av nasjonalparken er uten tilrettelegging.

Rosekarse. Foto: Trond Skoglund

Direktoratet for naturforvaltning har sentrale, nasjonale oppgaver og ansvar i arbeidet med å forvalte norsk natur. Det innebærer å bevare naturmangfoldet og legge til rette for friluftsliv og bruk av naturens ressurser. Direktoratet for naturforvaltning er en rådgivende og utøvende etat, underlagt Miljøverndepartementet. Vi har myndighet til å forvalte naturressurser, gjennom ulike lover og forskrifter som Stortinget har vedtatt. Ut over lovbestemte oppgaver har vi også ansvar for å identifisere, forebygge og løse miljøproblemer. Direktoratet for naturforvaltning samarbeider med andre myndigheter og gir råd og informasjon til befolkningen.

Låhku nasjonalpark
Gildeskål, Meløy og Beiarn kommuner, Nordland fylke
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Låhku nasjonalpark
Målestokk 1:300 000
Ekvidistanse: 20 m
Datum: EUREF 89, sone 33N
Kartgrunnlag: Statens kartverk
Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland
Miljøverndepartementet oktober 2012
0 1 2 3 Kilometers
N
Sørfjorden
Gjelset
Oppsal
Middags-haugen
Store Laksådals-vatnet
Bjellatinden
Hestdals-fjellet
Sundsfjorden
Ågnes
Mikkel-fjellet
Stig-haugen
Nons-fjellet
Sundsfjorddalen
Hellar-fjellet
Litle Sokumvatnet
Sokum-fjellet
Bratt-fjellet
Arstaddalen
Staupå-tinden
Govddesdalen
Sokumvatnet
Storvass-fjellet
Langvatnet
Hare-fjellet
Sokum-tinden
Arstaddals-dammen
Håbres-tinden
Sandtinden
Kvittinden
Sæter-tinden
Steppene
Stor-vatnet
Ruffedalen
Fager-dalen
Vakkerdalen
Urdfjellet
Håbresegga
Fellvasstua
Fellvasstinden
Láhko
Tverråga
Glombreen
Øvre Glomvatnet
Ruffen
Fellvatnet
Arstadvatnet
Simlebreen
Vahtjamjåkjiehk
Sundvatnet
Glomfjord
Øvre Navarvatnet
Reben
Fisk-vatnet
Seglvatnet
Hein-berget
Fykan
Nedre Navarvatnet
Svalvatnet
Vegdalen
Vegdalsfjellet
Gråtådalstua
Gråtådals
Synk-høgda
Fykan-vatnet
Kjerringa
Middags-tuva
Nordre Glomvassfjellet
Gråtådalen
Glomdalen
Skjelå-tinden
Glomvass-fjellet
Lappflyttarskardet
Nevernes
Sørdalen
Spidstinden
Øvre
Bajep Tjo

Láhku nasjonalpark
Gildeskål, Meløy og Beiarn kommuner, Nordland fylke
Láhku nasjonalpark
N
Målestokk 1: 30 000. Ekvidistanse: 20 m
UTM rutenett i EUREF89, sone N33
Kartgrunnlag: N50
Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland
Miljøverndepartementet, desember 2012
Bodø
Mo i Rana
Sokum-fjellet
Namnlausvatnet
Sokumvatnet
Hellarfjellet
Sokumdalen
Sokumåga
Sokum-tinden
Arstaddals-dammen
Langvatnet
Storvatnet
Harefjellet
Sandvatnet
Sarda-tinden
Urdfjellet
Fellvasstinden
Fellvatnet
Láhku
Ruffen
Stor-Ruffen
Ruffedalen
Suhdsfjorddalen
Ruffedalshøgdene
Storvika
Runchaugen
Teltneset
Stabbursfjellet
Daudmannsvatnet
Daudmannsdalen
Traktorbakken
Ruffehytta
Fellvasselva
Fellvasstua
Fagerdalen
Småsandvatnan
Nebben
Tverråga
Tverrådalen
Arstadvatnet
Arstadvass-ryggen
Segifjellet
Sund-vatnet
Segivatnet
Fiskvatnet
Fiskevass-ryggen
Ramnfjellet
Ramnfjellvatnet
Gam-haugen
Heinbergan
Vegdalsvatnan
Vegdals-fjellet
øvre Navarvatnet
nedre Navarvatnet
Navaren
Gåsvatnet
Konradvatnet
Rosenvatnet
Seravatnet
Corbels canyon
Svalvatnet
Litle Svalvatnet
Namnlaus-vatnet
store Sandvatnet
Synkhøgda
Synken
Fykanåga
Halsvatnet
Hermistvatnet
Skavldalen
Skavldalselva
Skavldalsvatnet
Litle Storglomvatnet
Kjerringa
nedre Bolivatnet
Jordbru-fjellet
Nordre Glomvassfjellet
Holmvassdalen
Holmvatnet
Glomdalen

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Ifølge liste

Deres ref	Vår ref	Dato
	12/3205	17.12.2012

Endringer i vedtektene for nasjonalpark-/verneområdestyrene

Den nye ordningen med lokal forvaltning av nasjonalparker og andre større verneområder, har nå vært i funksjon siden 2010. På bakgrunn av erfaringene så langt, vil departementet gjennomføre enkelte endringer i vedtektene. Dette for å ivareta hensynet til en rasjonell og effektiv forvaltning og for å gjøre vedtektene mer presise.

Endring av punkt 6 om nasjonalparkstyrets sekretariat
Departementet viser til at flere nasjonalpark-/verneområdestyrer har ønsket adgang til å delegere myndighet til nasjonalpark-/verneområdeforvalteren. Dette gjelder spesielt saker knyttet til motorferdsel og annen ferdsel, hvor det er et stort antall saker, og hvor det regelmessig behandles tillatelser etter verneforskriftenes spesifiserte dispensasjonsbestemmelser. Departementet ser at det kan være hensiktsmessig at styrene gis adgang til å delegere myndighet til forvalter på dette saksfeltet, da det her er tale om et stort antall saker. Departementet har på bakgrunn av dette foretatt en endring i pkt 6 i vedtektene for nasjonalpark-/verneområdestyrene. Ordlyden i pkt 6 i vedtektene blir nå;

> *Sekretariatet for nasjonalpark-/verneområdestyret består av en eller flere nasjonalpark-/verneområdeforvalter(ere) som ansettes av Fylkesmannen i …….. og i dialog med styret. Fylkesmannen i …… har personalansvaret for nasjonalpark-/verneområdeforvalteren(e). Sekretariatet kan fremme innstillinger overfor styret om saker som gjelder forvaltning av verneområdet/ene. Sekretariatet er underlagt nasjonalpark-/verneområdestyret i alle saker som angår forvaltningen av verneområdet/ene.*
>
> *Styret kan gi forvalteren myndighet til å treffe vedtak i alle saker som gjelder søknad om tillatelse etter verneforskriftenes spesifiserte dispensasjonsbestemmelser om ferdsel*
>
> *Det er ikke anledning til å delegere adgangen til å treffe vedtak etter naturmangfoldloven § 48.*

Postadresse	Kontoradresse	Telefon	Avdeling for naturforvaltning	Saksbehandler
Postboks 8013 Dep	Myntgt. 2	22 24 90 90		Morten Gluva
0030 Oslo		Org no.	Telefaks	22245832
postmottak@md.dep.no	http://www.md.dep.no/	972 417 882		

Forvalterens vedtak skal treffes i tråd med naturmangfoldloven, verneforskriftene og eventuell forvaltningsplan. Der det ikke foreligger godkjent forvaltningsplan skal styret vurdere om det skal gis særskilte retningslinjer for behandlingen av denne typen saker.

Miljøverndepartementet har utarbeidet egen instruks for prosessen knyttet til ansettelse av nasjonalpark-/verneområdeforvalteren.

Adgangen til delegering innebærer at forvalter kan gis myndighet til å behandle alle typer søknader om ferdsel etter verneforskriftenes spesifiserte tillatelsesbestemmelser. Dette inkluderer eksempelvis bl.a. motorferdsel både på snødekt mark og barkmark, organisert ferdsel, og ferdsel med hest, sykkel eller hundespann.

Gjennom arbeidet med forvaltningsplanen fastsettes rammene for hvordan slike saker skal håndteres. Omfanget av ferdsel må ikke være i strid med verneformålet, naturmangfoldlovens bestemmelser og de bevaringsmålene som er satt i forvaltningsplanen.

Vi vil presisere at delegeringen ikke gjelder søknader om ferdsel som må behandles etter naturmangfoldloven § 48.

Endring av punkt 8.5 om brudd på naturmangfoldloven/verneforskriftene
I vedtektene pkt 8.5 ble det opprinnelig vist til feil kapittel i naturmangfoldloven, samt at ordlyden er upresis i forhold om det er Fylkesmannen eller Direktoratet for naturforvaltning som er rett mottaker av rapporteringen, der administrative sanksjoner kan være aktuelt. Departementet endrer derfor dette punktet slik at ordlyden blir:

Styret har som forvaltningsmyndighet et selvstendig ansvar for å påse at alle brudd på verneforskriftene som styret får kjennskap til blir rapportert/anmeldt til politiet dersom forholdet er straffbart. Kopi av anmeldelse/rapport skal sendes Fylkesmannen og Direktoratet for naturforvaltning. Der administrative sanksjoner er aktuelt, jf. naturmangfoldloven kap. IX, skal styret oversende en rapport om forholdet til Fylkesmannen med kopi til Direktoratet for naturforvaltning.

Med hilsen

Lene Lyngby (e.f.)
ekspedisjonssjef

Torbjørn Lange
avdelingsdirektør

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.

Kopi: Direktoratet for naturforvaltning

Fylkesmennene

Adresseliste
Blåfjella-Skjækerfjella
nasjonalparkstyre
Brattfjell-Vindeggen
verneområdestyre
Breheimen
nasjonalparkstyre
Dovrefjell nasjonalparkstyre
Folgefonna
nasjonalparkstyre
Forollhogna
nasjonalparkstyre
Hallingskarvet
nasjonalparkstyre
Jostedalsbreen
nasjonalparkstyre
Jotunheimen
nasjonalparkstyre
Kvænangsbotn-Navitdalen
verneområdestyre
Lomsdal-Visten
nasjonalparkstyre
Lyngsalpan
verneområdestyre
Midtre Nordland
nasjonalparkstyre
Naustdal-Gjengedal
verneområdestyre
Nordkvaløy-Rebbenesøy
verneområdestyre
Nærøyfjorden
verneområdestyre
Oksøy-Ryvingen og
Flekkefjord
verneområdestyre
Reisa nasjonalparkstyre
Rohkunborri nasjonalpark
Rondane-Dovre
nasjonalparkstyre
Seiland nasjonalparkstyre
Setesdal Vesthei
Ryfylkeheiane og

Adresseliste
Frafjordheiane
Stabbursdalen
nasjonalparkstyre
Stølsheimen
verneområdestyre
Trollheimen og Innerdalen
verneområdestyre
Varangerhalvøya
nasjonalparkstyre
Vega verneområdestyre
Ytre Hvaler
nasjonalparkstyre
Øvre Dividal nasjonalpark
Øvre Pasvik
nasjonalparkstyre
Ålfotbreen verneområdestyre
Verneområdestyret for
Geiarnger-Herdalen
Langsua nasjonalparkstyre

Fylkesmannen i Nordland

Saksbehandler, innvalgstelefon og e-post:
Hanne M. K. Hanssen, 75 53 15 54
fmnohah@fylkesmannen.no

Vår dato
08.01.2013
Deres dato

Vår referanse
2013/216
Deres referanse

Vår arkivkode
432.3

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
fmnopost@fylkesmannen.no

Vurdering av habilitet - "Sykkelprosjektet", Saltdal kommune

Ole Petter Rundhaug har på vegne av nasjonalparkstyret bedt om en betenkning når det gjelder styreleders habilitet i forhold til «Sykkelprosjektet». Han har også bedt om en vurdering av egen habilitet.

Styreleder Siv Mossleths habilitet
Leder av nasjonalparkstyret er også varaordfører i Saltdal kommune og medlem av styringsgruppa for prosjektet.

Det følger av vedtektene for nasjonalparkstyret at kommuneloven § 40 gjelder tilsvarende. Det er i § 40 nr. 3 fastsatt følgende:
«*Om inhabilitet gjelder reglene i forvaltningsloven kap. II, med følgende særregler:*

a. *Inhabilitet inntrer ikke ved valg til offentlige tillitsverv eller ved fastsetting av godtgjøring o.l. for slike verv.*
b. *Kommunalt og fylkeskommunalt ansatte som i denne egenskap har medvirket ved tilretteleggelsen av grunnlaget for en avgjørelse, eller ved tidligere avgjørelse i samme sak, skal alltid anses som inhabile når saken behandles i folkevalgt organ. Ved behandling av årsbudsjett, økonomiplan, kommuneplan, regional planstrategi og regional plan gjelder ikke første punktum.*
c. *Ved behandling av klager etter forvaltningsloven § 28 andre ledd er ansatte eller folkevalgte som var med på å treffe det påklagede vedtak, eller som medvirket ved tilretteleggelsen av grunnlaget for dette, inhabile ved klageinstansens behandling av saken og ved tilretteleggelsen av saken for klageinstansen.*

Er en overordnet ansatt inhabil i en sak, kan direkte underordnet ansatt ikke delta ved klageinstansens behandling av saken, eller ved tilretteleggelsen av saken for klageinstansen».

Vi kan ikke se at kommuneloven § 40 innebærer inhabilitet for leder av nasjonalparkstyret. Hun har ikke tidligere hatt befatning med saken i egenskap av ansatt, og det er ikke snakk om klagesaksbehandling.

Reglene i forvaltningsloven kapittel II gjelder imidlertid også. Hun vil etter § 6 første ledd bokstav e) være direkte inhabil dersom hun

«*leder eller har ledende stilling i, eller er medlem av styret eller bedriftsforsamling for*

1. *et samvirkeforetak eller en forening, sparebank eller stiftelse som er part i saken, eller*
2. *et selskap som er part i saken. Dette gjelder likevel ikke for person som utfører tjeneste eller arbeid for et selskap som er fullt ut offentlig eid og dette selskapet, alene eller sammen med andre tilsvarende selskaper eller det offentlige, fullt ut eier selskapet som er part i saken*».

Nasjonalparkstyrets leder er medlem av styringsgruppa for «Sykkelprosjektet», som Saltdal kommune er eier av. Styringsgruppa eller prosjektet er ikke et samvirkeforetak, en forening, sparebank, stiftelse eller selskap, og bestemmelsen i § 6 første ledd bokstav e) kommer ikke til anvendelse.

Eventuell inhabilitet må etter dette vurderes etter forvaltningsloven § 6 annet ledd:
«*Likeså er han ugild når andre særegne forhold foreligger som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet; blant annet skal legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for ham selv eller noen som han har nær personlig tilknytning til. Det skal også legges vekt på om ugildhetsinnsigelse er reist av en part*».

Bestemmelsen åpner for en bred, skjønnsmessig vurdering av om vedkommende har en slik tilknytning til saken eller partene at tilliten til at hun eller han vil behandle saken på en nøytral måte kan bli svekket. Dersom vedkommende har flere former for tilknytning til saken eller partene, må disse vurderes samlet.

Mange forskjellige former for tilknytning til saken og momenter kan være relevante ved en konkret inhabilitetsvurdering. Det er uttrykkelig nevnt to momenter i bestemmelsen: Det skal for det første legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for vedkommende selv eller noen denne har en nær personlig tilknytning til. For det andre skal det legges vekt på om inhabilitetsinnsigelse er reist av en part. Disse momentene er ikke vilkår for inhabilitet, men momenter som inngår i den konkrete habilitetsvurderingen.

Dersom avgjørelsen i saken vil innebære «særlig fordel, tap eller ulempe» for vedkommende, *skal* det legges vekt på dette ved vurderingen av inhabilitetsspørsmålet. For at noe skal utgjøre en *særlig* fordel, tap eller ulempe for tjenestemannen, den folkevalgte eller deres nærmeste, må det dreie seg om en fordel eller ulempe som tilkommer vedkommende spesielt, eller som hun eller han vil merke i spesielt stor grad. Hvis mange eller en ubestemt krets vil få tilsvarende fordel eller ulempe, er det ingen særlig fordel eller ulempe for vedkommende. Den særlige fordelen eller ulempen kan være av både ideelle, økonomiske, faglige eller prestisjemessige grunner.

Det er Saltdal kommune som søker dispensasjon fra vernebestemmelsene, og Mossleth er altså medlem av styringsgruppa for prosjektet og varaordfører i kommunen.

Nasjonalparkstyret består av representanter fra ulike kommuner, og det kan ikke være slik at disse blir inhabile når det behandles saker fra de respektive kommunene. Det er på det rene at Mossleth som representerer Saltdal kommune i nasjonalparkstyret, ikke er inhabil i alle saker som berører Saltdal. Det er heller ikke gitt at Mossleth er inhabil i alle saker hvor Saltdal kommune står som søker.

I dette tilfelle har imidlertid Mossleth en nærmere tilknytning til selve saken ved at hun sitter i styringsgruppa for prosjektet, og dette gjør at det kan reises spørsmål om hennes

upartiskhet. Dette forholdet må også ses i sammenheng med at hun er varaordfører i Saltdal.

Utfallet av den her aktuelle saken, dispensasjon for etablering av sykkelsti, kan ikke sies å innebære noen personlig fordel, tap eller ulempe for Mossleth. Som medlem av styringsgruppa for prosjektet og varaordfører i kommunen som søker dispensasjon, må det imidlertid være klart nok at utfallet av saken vil innebære en særlig fordel, tap eller ulempe for henne. Dette skal det i henhold til § 6 annet ledd legges vekt på.

Dispensasjon fra vernebestemmelser for fysiske inngrep er aldri noen kurant sak, samtidig som det er av stor betydning for sykkelprosjektet at dispensasjon gis. Sakens karakter tilsier at Mossleth som medlem av styringsgruppa og varaordfører i Saltdal kommune ikke bør delta under behandlingen av saken i nasjonalparkstyret. Det foreligger særegne forhold som er egnet til å svekke tilliten til hennes upartiskhet, jf. forvaltningsloven § 6 annet ledd.

Dersom hun deltar ved behandlingen av saken, er hun involvert både som leder av det organ som skal vurdere dispensasjonen, som medlem av styringsgruppa for prosjektet og som varaordfører i Saltdal kommune. Vi har ut fra dette vanskelig for å se at en kan ha tillit til hennes upartiskhet. Vi har ved vurderingen sett hen til at Mossleth er leder av nasjonalparkstyret, med den mulighet for påvirkning som dette gir, samt at hun har dobbelstemme ved stemmelikhet.

Når dette er sagt, er det likevel slik at det i henhold til forvaltningsloven § 8 er nasjonalparkstyret selv som avgjør spørsmålet om inhabilitet, uten at vedkommende medlem deltar.

Ole Petter Rundhaugs habilitet

Også denne må vurderes etter forvaltningsloven § 6 annet ledd, og spørsmålet er om det foreligger andre særegne forhold som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet. Det særegne forholdet måtte i så fall være at broren Harald Rundhaug er medlem av styringsgruppa for prosjektet, på vegne av Statskog.

Habilitetsreglene i forvaltningsloven § 6 gjelder ikke bare det å treffe avgjørelse i en forvaltningssak, men også å tilrettelegge grunnlaget for en avgjørelse.

Det er på det rene at Ole Petter Rundhaug ville ha vært automatisk inhabil etter § 6 første ledd bokstav b) dersom broren hadde vært part i saken. Det er han imidlertid ikke.

Som saksbehandler og den som forbereder saken for nasjonalparkstyret, er det på det rene at han kan påvirke resultatet i saken. Det er likevel styret som fatter vedtaket og sånn sett avgjør saken.

Ole Petter Rundhaug har ikke selv noen personlig interesse i saken. Dersom noen som han har en nær personlig tilknytning til får en særlig fordel, tap eller ulempe som følge av avgjørelsen i saken, skal det imidlertid legges vekt på dette. Det legges i utgangspunktet til grunn at personer har en nær personlig tilknytning til sine søsken, jf. at det i henhold til § 6 første ledd bokstav b) innebærer automatisk inhabilitet dersom søsken er part i en sak.

Spørsmålet blir etter dette hvorvidt avgjørelsen i saken kan sies å innebære særlig fordel, tap eller ulempe for Harald Rundhaug. Han sitter i styringsgruppa for sykkelprosjektet som representant for Statskog. Statskog som grunneier kan ikke sies å ha like sterkt interesse i prosjektet som det kommunen som prosjekteier har. Det må ut fra dette legges til grunn at

Harald Rundhaug må vurderes på en annen måte enn Siv Mossleth, selv om de begge er medlemmer av styringsgruppa.

Harald Rundhaug vil etter min oppfatning ikke få noen særlig fordel, tap eller ulempe som følge av avgjørelsen i saken. Dette skal det legges vekt ved vurderingen av habiliteten til broren Ole Petter Rundhaug.

Jeg kan ikke se at det foreligger særegne forhold som er egnet til å svekke tilliten til Ole Petter Rundhaugs habilitet. Det er imidlertid i henhold til forvaltningsloven § 8 tjenestemannen selv som avgjør om han er inhabil, eventuelt at han forelegger spørsmålet for sin nærmeste overordnede til avgjørelse.

Kilder (lenker):
Kommuneloven
Forvaltningsloven
Kommunal- og regionaldepartementets veileder «Habilitet i kommuner og fylkeskommuner. Om inhabilitetsreglene i forvaltningsloven og kommuneloven»

Med hilsen

Roar Høgsæt (e.f.)
fylkesmiljøvernsjef

Hanne M. K. Hanssen
seniorrådgiver

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:
Ole Petter Rundhaug

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Ifølge liste

Deres ref	Vår ref	Dato
	12/5835	19.12.2012

Høringsbrev - Endringer i naturoppsynsloven og naturmangfoldloven

Miljøverndepartementet sender med dette på høring forslag om endring i, lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold, og lov 21. juni 1996 nr. 38 om statlig naturoppsyn.

Det foreslås endringer i naturoppsynsloven § 2. Endringene innebærer en presisering av hjemmelsgrunnlaget for Statens naturoppsyns kontrollvirksomhet. Det foreslås videre endringer i naturmangfoldloven §§ 34 og 36. Endringene innebærer en presisering av reglene om verneforskrifter generelt, og om forskrifter for landskapsvernområder spesielt. Det foreslås en endring i naturmangfoldloven § 53 om virkeområdet for utvalgte naturtyper i verneområder. Det foreslås videre en endring av naturmangfoldloven § 62 om klagerett. Det foreslås til sist en endring i naturmangfoldloven § 77 om overgangsbestemmelser for verneforskrifter.

Nedenfor følger en nærmere redegjørelse for forslagene. Eventuell uttalelse til forslagene bes sendt til Miljøverndepartementet, Avdeling for naturforvaltning, Postboks 8013 Dep, 0030 Oslo innen **mandag 4. februar 2013**. I tillegg bes uttalelsene sendt pr. e-post til oivind.dannevig@md.dep.no. Av hensyn til fremdrift i saken vil det ikke kunne påregnes utsettelser med høringsfristen.

Liste over høringsinstansene ligger ved. Instansene bes å vurdere om forslaget bør forelegges for eventuelle underordnede organer.

1. Endringer i naturmangfoldloven

a. Naturmangfoldloven § 34

Postadresse	Kontoradresse	Telefon	Avdeling for naturforvaltning	Saksbehandler
Postboks 8013 Dep	Myntgt. 2	22 24 90 90		Øivind Dannevig
0030 Oslo		Org no.	Telefaks	22245823
postmottak@md.dep.no	http://www.md.dep.no/	972 417 882		

Bakgrunn og gjeldende rett:
Naturmangfoldloven § 34 fastsetter nærmere regler om verneforskrifter. Bestemmelsen gir nærmere regler om hva som kan og skal reguleres i verneforskrifter. Det er en fast praksis for at det i verneforskrifter gis nærmere regler for hvilke tiltak som er forbudt, hvilke tiltak som kan gjennomføres uhindret av vernet, og hvilke tiltak som kan tillates etter nærmere søknad.

Departementets vurderinger og forslag:
For å klargjøre at det i verneforskriftene kan pålegges søknadsplikt for nærmere angitte tiltak foreslås det en presisering om dette i naturmangfoldloven § 34 fjerde ledd. Bakgrunnen for forslaget er at det kan stilles spørsmål ved om det i dag er adgang til å straffesanksjonere overtredelse av søknadsplikten, da søknadsplikten ikke er utrykkelig lovfestet.

Miljøverndepartementet foreslår at § 34 fjerde ledd, nytt annet punktum får følgende ordlyd.

Det kan også gis bestemmelser om hvilke tiltak som må ha tillatelse fra forvaltningsmyndigheten.

Administrative og økonomiske konsekvenser
Etter Miljøverndepartementets vurdering innebærer forslaget kun en lovfesting av eksisterende praksis. Forslaget vil ha den praktiske betydning at overtredelse av søknadsplikten vil kunne påtales og sanksjoneres. Forslaget anses for øvrig ikke å ha økonomiske eller administrative konsekvenser.

b. Naturmangfoldloven § 36

Bakgrunn og gjeldende rett:
Naturmangfoldloven § 36 fastsetter nærmere regler om landskapsvernområder. Det sentrale ved vern av landskapsvernområder er at de vernes mot en vesentlig endring av landskapets særpreg eller karakter. Det er i § 36 annet ledd femte punktum gitt nærmere rammer for hva som kan reguleres i forskrifter for landskapsvernområder. Etter ordlyden kan det *"gis bestemmelser om hva som kan endre landskapets særpreg eller karakter vesentlig, om krav til landskapsmessig tilpassing, og om ferdsel som ikke skjer til fots"*.

For å sikre at formålet med vern av landskapsvernområder oppnås, dvs. at områdets særpreg og karakter bevares, har det vært en fast praksis for at det i forskrifter for landskapsvernområder fastsettes reguleringer av en rekke typer tiltak som alene, eller sett i sammenheng med andre tiltak *kan* endre landskapets særpreg eller karakter. Årsaken til at det også er regulert tiltak som isolert sett ikke alltid vil kunne sies å gi en

vesentlig endring av landskapets særpreg eller karakter, er at summen av flere slike tiltak, sett i sammenheng med andre tiltak, vil kunne medføre en slik vesentlig endring. Eksempelvis er det vanlig med regulering av opplag av båter og parkering av campingvogner, gravearbeider, uttak og fjerning av større steiner og blokker, nydyrking, nyplanting, planering, oppsetting av skilt, merking av stier. osv. Selv om flere av disse tiltakene ikke alltid kan sies å endre landskapets særpreg eller karakter vesentlig når de vurderes isolert sett, vil man lett få en vesentlig endring av landskapet dersom det kommer flere av de opplistede tiltakene. Tiltakene er derfor regulert i forskriftene, slik at de krever særskilt tillatelse eller dispensasjon fra vernet for at de kan gjennomføres. Dette sikrer forvaltningsmyndigheten en mulighet til å vurdere samlet belastning av tiltakene og derved unngå vesentlig endring av landskapets særpreg eller karakter.

Det er i naturmangfoldloven § 36 annet ledd tredje punktum ikke fastsatt utrykkelig at man ved forskrift kan gi regler om tiltak som sett i sammenheng med andre eksisterende og fremtidige tiltak kan endre landskapets særpreg eller karakter vesentlig. Det følger imidlertid av naturmangfoldloven § 34 fjerde ledd første punktum at det innenfor den rammen som gjelder for den enkelte vernekategori, kan gis forskriftsbestemmelser med regulering av "virksomhet som i seg selv eller sammen med annen bruk kan motvirke formålet med vernet".

Departementets vurdering og forslag

For å harmonisere § 36 med § 34 fjerde ledd, og for å presisere rettstilstanden, foreslår departementet en justering av ordlyden i § 36. Det foreslås presisert at det i forskriftene kan gis bestemmelser om hvilke tiltak som enkeltvis, eller sett i sammenheng med andre tiltak, kan anses å medføre en vesentlig endring av landskapets særpreg og karakter. Presiseringen innebærer en klargjøring av at det i forskrifter for landskapsvernområder også kan gis bestemmelser om tiltak som isolert sett ikke kan endre det vernede landskapets særpreg eller karakter vesentlig, dersom slike tiltak sett i sammenheng med andre tiltak kan gi en vesentlig endring.

Det er etter Miljøverndepartementets oppfatning naturlig at verneforskriftene regulerer detaljene i hvilke tiltak som enkeltvis eller samlet sett vesentlig kan endre landskapets særpreg eller karakter. Forskriftsregulering gir en mer forutsigbar forvaltning, og det gjør det enklere for den enkelte å forutberegne sin rettsstilling ved spørsmål om tiltak i verneområder.

Det er i § 36 fastsatt en øvre grense for hva som kan reguleres i forskrift, gjennom presisering av at det ikke kan gis bestemmelser om ferdsel til fots, og at pågående virksomhet skal kunne fortsette så lenge denne ikke er innebærer vesentlig endring av landskapets særpreg eller karakter. Det foreslås ingen endringer i dette øvre nivået for hva som kan reguleres i landskapsvernområder.

Departementet foreslår at naturmangfoldloven § 36 annet ledd etter dette får følgende ordlyd:

> «I et landskapsvernområde må det ikke settes i verk tiltak som *alene eller sammen med eksisterende og fremtidige tiltak* kan endre det vernede landskapets særpreg eller karakter vesentlig. I forskriften kan det gis bestemmelser om *tiltak som alene eller sammen med eksisterende og fremtidige tiltak* kan endre landskapets særpreg eller karakter vesentlig, om krav til landskapsmessig tilpassing, og om ferdsel som ikke skjer til fots. Pågående virksomhet kan fortsette og utvikles innenfor rammen av første punktum. Nye tiltak skal tilpasses landskapet.»

Administrative og økonomiske konsekvenser
Etter Miljøverndepartementets vurdering innebærer forslaget kun en lovfesting av eksisterende praksis, og forslaget anses derfor ikke å ha økonomiske eller administrative konsekvenser.

c. Naturmangfoldloven § 53

Gjeldende rett:
Forholdet mellom beskyttelse i form av forskrifter om utvalgt naturtype og forskrifter om områdevern er ikke regulert i naturmangfoldloven. Det fremkommer imidlertid av ot.prp. nr. 52 (2008 – 2009) side 431 at reglene om områdevern i naturmangfoldloven kapittel V går foran reglene om utvalgte naturtyper, og at reglene i §§ 49 til 53 ikke gjelder for slike forekomster.

Departementets vurderinger og forslag:
Uttalelsen i proposisjonen bygget på en forutsetning om at det i verneområdene uansett gjelder et strengt vern av alle naturtyper og at det derfor er unødig å gi reglene om utvalgte naturtyper virkning i disse områdene. Denne forutsetningen er imidlertid ikke korrekt. I visse verneområder er ikke naturtyper i seg selv gitt særskilt vern. Dette gjelder for eksempel i flere landskapsvernområder. I naturreservater kan det også være at enkelte naturtyper mangler vern, ved at verneformålet er knyttet spesifikt til bestemte andre naturtyper eller andre verneverdier. Uttalelsen i proposisjonen medfører dermed at det kan gjøres inngrep i utvalgte naturtyper i verneområder uten vurderinger etter naturmangfoldlovens regler om utvalgte naturtyper. Det er etter departementets en utilsiktet virkning at utvalgte naturtyper på denne måten får en mindre omfattende beskyttelse inne i verneområder enn utenfor, og det foreslås at dette rettes opp.

Departementet foreslår derfor en ny bestemmelse om at reglene i §§ 49 til 53 også gjelder i områder vernet etter naturmangfoldloven kapittel V, jf. § 77. Med henvisning til overgangsbestemmelsen i § 77 vil dette dermed også gjelde eldre vernevedtak. Dette medfører at det blir samme meldeplikt, saksbehandling og vurdering av utvalgte naturtyper innenfor som utenfor verneområder. Ved tiltak i verneområder betyr dette at forvaltningsmyndigheten må ta særlig hensyn etter § 53 ved saksbehandling av vedtak

som berører utvalgte naturtyper. Tiltak i verneområder som ikke krever saksbehandling etter verneforskriften eller naturmangfoldloven § 48 må evt. behandles etter reglene om meldeplikt for utvalgte naturtyper dersom disse kommer til anvendelse jf. naturmangfoldloven §§ 54 og 55.

Departementet foreslår at § 54 fjerde ledd får følgende tilføyelse:

Forskrift etter § 52 gjelder også forekomster av utvalgte naturtyper i områder vernet etter kapittel V, eller eldre vernevedtak, jf. § 77.

Økonomiske og administrative konsekvenser:
Forslaget vil medføre at forvaltningsmyndigheten i verneområdene får plikt til å ta hensyn til eventuelle forekomster av utvalgte naturtyper i verneområder ved saksbehandling av saker som berører slike forekomster. Tilsvarende plikt vil også gjelde eventuell sektormyndighet der tiltak også krever saksbehandling etter sektorregelverk. Forslaget innebærer videre at det for jord- og skogbrukstiltak i verneområder hvor slike tiltak ikke krever saksbehandling etter verneforskriften eller sektorregelverk, vil gjelde en alminnelig meldeplikt til kommunen etter naturmangfoldloven §§ 54-55. Departementet legger til grunn at dette vil gjelde i relativt få saker, da det i de fleste verneområder uansett er søknadsplikt etter verneforskriften for denne type tiltak.

d. Naturmangfoldloven § 62

Bakgrunn og gjeldende rett:
Ved budsjettbehandlingen for budsjettåret 2010 ble det innført en ny modell for lokal forvaltning av verneområder i Norge. Bakgrunnen er nærmere omtalt i prp. 1. S (2009-2010) s. 218-226 for Miljøverndepartementet, samt Innst 9. S (2009-2010) s 59-60. Modellen for lokal forvaltning innebærer at det kan opprettes særskilte organer, dvs. nasjonalpark- eller verneområdestyrer, bestående av representanter fra hver kommune, fra berørt(e) fylkeskommuner, og med representasjon fra Sametinget i samiske områder, som får delegert myndighet til å forvalte verneområder. Fylkesmannen har klagerett over vedtak fattet av slike særskilt opprettede organer. Klageretten er fastsatt i delegasjonsvedtakene.

Miljøverndepartementets vurderinger og forslag:
Klageretten er pr. i dag hjemlet i delegasjonsvedtakene som legger forvaltningsmyndigheten til nasjonalpark- og verneområdestyrer. Miljøverndepartementet anser det som hensiktsmessig at dette også presiseres i naturmangfoldloven § 62, som er den generelle bestemmelsen i loven om myndighet og klagerett. Bakgrunnen for at denne reguleringen ikke allerede er presisert i loven skyldes at det ved vedtakelsen av naturmangfoldloven fortsatt var uklart hvorvidt og evt. hvordan modellen for forvaltning av nasjonalparker og andre store verneområder skulle utformes, herunder om nasjonalpark- og verneområdestyrene skulle opprettes som kommunale organer. Bestemmelsen har derfor ingen særskilt regulering av fylkesmannens klagerett over vedtak fattet av slike særskilt

oppnevnte organer, i motsetning til vedtak fattet av kommuner etter delegasjon. Det foreslås derfor en tilføyelse i naturmangfoldloven § 62 om klagerett over vedtak fattet av særskilt opprettede organer.

Miljøverndepartementet foreslår at § 62 annet ledd, annet punktum skal lyde:

Fylkesmannen har klagerett over vedtak truffet av kommunen etter delegasjon, *og over vedtak fattet etter delegasjon av organ som er særskilt oppnevnt etter første ledd.*

Administrative og økonomiske konsekvenser
Etter Miljøverndepartementets vurdering innebærer ikke forslagene økonomiske eller administrative konsekvenser, da det kun er en lovfesting av eksisterende praksis hjemlet i delegasjonsvedtakene.

e. Naturmangfoldloven § 77

Bakgrunn og gjeldende rett
En rekke verneforskrifter er gitt med hjemmel i de nå opphevede lov om naturfredning av 25. juli 1910 nr. 3, lov om naturvern av 1. desember 1954 og lov om naturvern av 19. juni 1970 nr. 63. Selv om disse lovene er opphevet står vernevedtakene ved lag i medhold av naturmangfoldloven § 77.

Miljøverndepartementets forslag og vurderinger
For at de foreslåtte presiseringene i § 34 fjerde ledd om søknadsplikt og § 36 annet ledd om forskrifter for landskapsvernområder skal gis virkning også for eldre verneforskrifter foreslås det en tilføyelse om dette i naturmangfoldloven § 77 første ledd annet punktum.

Miljøverndepartementet foreslår at § 77 første ledd, annet punktum skal lyde:

§ 34 fjerde ledd, § 36 annet ledd og § 48 gjelder også for eldre vernevedtak

Administrative og økonomiske konsekvenser
Etter Miljøverndepartementets vurdering innebærer ikke forslaget økonomiske eller administrative konsekvenser.

2. Endring i lov om statlig naturoppsyn

a. Generelt

Med lov 21. juni 1996 nr. 38 om statlig naturoppsyn (naturoppsynsloven), fikk vi den første helhetlige lovgivning om tilsyn og kontroll med den del av miljøforvaltningens lovgivning som er knyttet til bærekraftig bruk og vern av naturmangfold og utmark. Loven la grunnlaget for opprettelsen av Statens naturoppsyn (SNO) som tilsynsmyndighet.

Formålet med oppsynet er å ivareta nasjonale miljøverdier og forebygge miljøkriminalitet. Loven retter seg følgelig både mot naturen selv og mot menneskelig adferd i naturen. Mye tilsyn i form av naturoppsyn utføres som et såkalt helhetlig oppsyn, der oppsynet retter seg både mot naturtilstanden og mot overholdelse av regelverk innenfor oppsynets ansvarsområde.

Naturoppsynsloven § 2 første ledd pålegger oppsynet å føre kontroll med at bestemmelser gitt i eller i medhold av friluftsloven, naturmangfoldloven, motorferdselloven, kulturminneloven, viltloven, lakse- og innlandsfiskloven og markaloven blir overholdt. Det samme gjelder forurensningsloven så langt departementet bestemmer. Etter § 2 annet ledd kan departementet gi forskrift om at oppsynet skal føre kontroll med overholdelse av bestemmelser gitt i medhold av plan- og bygningsloven vedrørende utvalgte naturtyper. Slik forskrift er ikke gitt.

Oppsynets oppgaver omfatter kriminalitetsforebygging, tilsyn og kontroll, veiledning og informasjon, skjøtsel og tilrettelegging samt registrering og dokumentasjon. Oppsynet er også gitt oppgaver innenfor rovviltforvaltning.

SNO er organisert som en egen tilsynsvirksomhet i Direktoratet for naturforvaltning (DN), og ivaretar alle spørsmål om naturoppsyn på direktoratsnivå. De lokalt ansatte i SNO er knyttet til bestemte geografiske områder, men er ansatt i DN.

b. Lov om fritids- og småbåter § 40 som ny § 2 første ledd nr. 8

Bakgrunn og gjeldende rett:
Forskrift 22. juni 2012 nr. 567 om bruk av vannscooter og lignende er gitt med hjemmel i lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 41, jf. § 40. Etter forskriften § 4 første ledd skal Statens naturoppsyn føre kontroll med at bestemmelsene gitt i eller i medhold av loven, forskriften og kommunens forskrift blir overholdt. Lov om fritids- og småbåter § 40 er imidlertid ikke nevnt i naturoppsynsloven § 2 første ledd.

Miljøverndepartementets vurderinger og forslag:
Departementet foreslår at lov om fritids- og småbåter § 40 føyes til listen i naturoppsynsloven § 2 første ledd over lover som naturoppsynet skal føre kontroll med. Hjemmel for tilsyn og kontroll foreligger allerede i forskriften § 4 første ledd. Av pedagogiske årsaker og av hensyn til brukervennlighet for borgerne, er det imidlertid ønskelig at naturoppsynsloven § 2 gir en fullstendig oversikt over de lover naturoppsynet kan og skal føre tilsyn med.

Det er på høring et forslag om endring av § 2 første ledd som innebærer at naturvernloven tas ut og erstattes med naturmangfoldloven. I det følgende legges denne endringen til grunn. Lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 40 vil da bli ny nr. 8 i § 2 første ledd.

Naturoppsynsloven § 2 første ledd nr. 8 vil etter dette få følgende ordlyd:

8. lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 40

Administrative og økonomiske konsekvenser
Forslaget medfører ingen realitetsendring og får ikke administrative eller økonomiske konsekvenser.

c. Nærmere angivelse av tilsynskompetansen

Bakgrunn og gjeldende rett:
Naturoppsynsloven § 2 første ledd pålegger oppsynet å føre kontroll med at bestemmelsene gitt i eller i medhold av angitte lover blir overholdt.

Loven angir imidlertid ikke nærmere hvilke fullmakter oppsynet har for å utføre dette tilsynet. Lakse- og innlandsfiskeloven, viltloven, markaloven og naturmangfoldloven inneholder nærmere angivelser av tilsyns- og kontrollhjemlene. Øvrige lover angitt i § 2 første ledd gjør ikke det.

Det foreligger per i dag en etablert praksis for hvordan Statens naturoppsyn utfører sine plikter etter § 2 første ledd. Denne praksisen innebærer blant annet at oppsynet kan stanse personer, kjøretøy og fartøy, kreve fremlagt tillatelser mv. og kreve opplysninger om identitet.

Politiet har etter politiloven et primæransvar for forebygging og bekjempelse av kriminalitet, og er det statlige naturoppsynets viktigste samarbeidspart når det gjelder forebygging av miljøkriminalitet og kontroll med overholdelsen av de lover som er nevnt i naturoppsynsloven § 2. Hvis oppsynets kontrollvirksomhet fører til begrunnet mistanke om at lov eller forskrift er overtrådt, vil oppsynet, i alle fall hvis overtredelsen er alvorlig, anmelde saken til politiet for videre oppfølging. Hvor terskelen skal ligge for at oppsynet skal ta en sak videre til politiet, blir avklart i dialog mellom oppsynet og Politidirektoratet. Antall anmeldelser som følge av oppsynets kontrollvirksomhet har i de senere år variert fra ca. 600 til ca. 1000 saker per år på landsbasis.

Etter naturoppsynsloven § 3 kan oppsynspersonell gis begrenset politimyndighet etter politiloven. Med begrenset politimyndighet har oppsynspersonellet samme fullmakter som politiet, men myndigheten vil normalt være begrenset i tid eller til nærmere bestemte saker eller funksjoner. Ved utøvelse av begrenset politimyndighet er oppsynspersonellet underlagt politiet.

Miljøverndepartementets vurderinger og forslag:
Departementet foreslår en klargjøring og presisering av hva som ligger i naturoppsynets plikt og hjemmel til å føre tilsyn. Dette vil gjøre tilsynsplikten klarere og tilsynsfullmaktene tydeligere og enklere å praktisere. Etter departementets mening er en klargjøring og presisering viktig både av hensyn til borgerne som er gjenstand for

tilsyn og av hensyn til oppsynets arbeidssituasjon og mulighet til effektiv etterlevelse av lovpålagte oppgaver.

Departementet foreslår at oppsynets tilsynsplikt og rett klargjøres i § 2 første ledd, som gis slik ordlyd:

Oppsynet fører tilsyn med miljøtilstanden og med at bestemmelsene gitt i eller i medhold av

1. lov 28. juni 1957 nr. 16 om friluftslivet,

2. lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven), eller eldre vernevedtak, jf. § 77,

3. lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag,

4. lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner,

5. lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet,

6. lov 15. mai 1992 nr. 47 om laksefisk og innlandsfisk m.v.,

7. lov 5. juni 2009 nr. 35 om naturområder i Oslo og nærliggende kommuner (markaloven),

8. lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 40

blir overholdt. Det samme gjelder lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall, så langt departementet bestemmer.

Av bestemmelsen fremgår det at naturoppsynet fører tilsyn med miljøtilstanden og med at bestemmelsene gitt i og i medhold av bestemmelsene i første og annet ledd loven blir overholdt. Innholdet i bestemmelsen tilsvarer i hovedsak naturmangfoldloven § 63 første ledd første punktum.

Departementet har lagt til grunn samme begrepsbruk som i naturmangfoldloven § 63. Forarbeidene til naturmangfoldloven definerer tilsyn som et samlebegrep for miljøovervåking og kontroll. Med miljøovervåking menes en systematisk innsamling av data ved hjelp av etterprøvbare metoder. Med kontroll menes å følge med på om regelverk overholdes. Forvaltningsmessig kontroll er ikke avhengig av noe konkret mistankegrunnlag, men kan skje rutinemessig for å kontrollere at handlinger/virksomhet skjer i henhold til gjeldende regelverk. Kontroll kan også foretas i forebyggende øyemed. Denne begrepsbruken skiller seg noe fra begrepene i nåværende naturoppsynslov § 2, som ikke nevner miljøovervåkning særskilt, men hvor miljøovervåking kan tenkes omfattet både av "kontroll" i første ledd og av "registrering og dokumentasjon" i tredje ledd.

Bestemmelsen angir både hva oppsynet har plikt til å føre tilsyn med og hva tilsynet har rett til å føre tilsyn med.

Kontroll med overholdelse av regelverk er begrenset til de regler som angis i § 2 første og annet ledd. Oppsynet har dermed verken rett eller plikt til å føre kontroll med overholdelse av andre lover og regler. Oppsynet kan dermed ikke å føre kontroll med om fører av snøskuter eller ATV har gyldig førerkort, om vedkommende kjører i påvirket tilstand, om vedkommende bruker hjelm eller om kjøretøyet er registrert.

Tilsynsobjektets plikter og oppsynets fullmakter til å føre tilsyn foreslås presisert i en ny § 3. Tilsynsfullmaktene vil da fremgå av samme lov som pålegger oppsynet å føre tilsyn. Fullmaktene vil gjelde ved tilsyn med alle lovene angitt § 2. Det er hensiktsmessig at oppsynets grunnleggende og generelle tilsynsfullmakter fremgår i samme lov som fastlegger oppsynets plikter og oppgaver, i stedet for at de fremgår av de enkelte særlovene. Forslaget vil imidlertid supplere og ikke innskrenke de spesielle tilsynsbestemmelsene som følger av særlovene.

Den nærmere angivelsen av naturoppsynets generelle hjemmel til å føre tilsyn, er ment som en presisering og klargjøring av gjeldende praksis. Endringsforslaget tar ikke sikte på å gi naturoppsynet større fullmakter enn det de utøver i dag, verken etter naturoppsynsloven eller etter særlovene.

Ved utarbeidelsen av forslaget har departementet lagt til grunn at naturoppsynet og politiet dels har overlappende oppgaver, samtidig som de har ulike roller og dermed ulike virkemidler. Naturoppsyn og politi arbeider begge med kontroll av om regler blir overholdt og avdekking av eventuelle regelbrudd. Tvangsmidler som ransaking, pågripelse og beslag er imidlertid forbeholdt politiet. Oppsynets virkemidler må angis med utgangspunkt i rolleforståelsen og etter en avveining av muliggjøring av et effektivt tilsyn, hensynet til forholdsmessighet og kompetanse.

Departementet har også lagt vekt på at tilsynsfullmaktene bør være så presise som mulig. Dette er viktig for sikre oppsynet en trygg og god arbeidssituasjon. Samtidig er det viktig for forutsigbarheten til borgerne som blir gjenstand for tilsyn.

Departementet foreslår at ny § 3 får følgende ordlyd:

§ 3Oppsynets tilsynsfullmakter

Under utøvelse av tilsynet skal den som blir kontrollert gi oppsynet nødvendig bistand og opplysninger.

Når det er nødvendig for utøvelse av tilsynet, og det ikke etter sakens art og forholdene ellers vil være et uforholdsmessig inngrep, kan oppsynet:

- *stanse personer, kjøretøy og fartøy*
- *kreve fremlagt tillatelser, dispensasjoner mv. som er påkrevet etter de lover oppsynet fører tilsyn med*
- *kreve opplysninger om navn, fødselsdato og adresse, samt fremlagt dokumentasjon som kan bekrefte disse opplysningene*
- *pålegge den som blir kontrollert å ikke forlate stedet før kontrollen er avsluttet*

- *ha uhindret adgang til private veier, herunder veier stengt ved bom eller lignende*
- *ha uhindret adgang til innmark, med unntak av hustomt*
- *bortvise personer, kjøretøy og fartøy fra områder ved overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av første og annet ledd.*

Tilsynsbestemmelsene innskrenker ikke tilsynsadgangen som følger av særlovene nevnt i første ledd.

Oppsynet har rett til å ferdes med bruk av motorkjøretøy, båt eller luftfartøy når dette er nødvendig for utføring av oppsynets oppgaver. Motorferdsel skal skje så skånsomt og begrenset som forholdene tillater.

Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder straffes den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i første og annet ledd.

Som det fremgår av forslaget, flyttes siste ledd i nåværende § 2 til fjerde ledd i ny § 3. Grunnen til dette er at bestemmelsen berører oppsynets fullmakter. Det gjøres ingen endringer i bestemmelsen.

Plikten i første ledd foreslås straffesanksjonert i femte ledd, se punkt d.

Nåværende § 3 til § 6 blir ny § 4 til § 7.

Første ledd fastslår at den som blir kontrollert, plikter å gi oppsynet nødvendig bistand og opplysninger. Bestemmelsen tilsvarer naturmangfoldloven § 63 annet ledd første punktum. Tilsvarende eller lignende regler finnes også i lakse- og innlandsfiskeloven § 42, i utøvelsesforskriften til viltloven § 37 og i markaloven § 17 tredje ledd.

Hva som skal anses som nødvendig bistand og opplysninger, må vurderes konkret ut fra omstendighetene i den enkelte sak. Generelt kreves at bistanden og informasjonen må være nødvendig for at tilsynet kan settes i stand til å utføre kontroll med at loven blir overholdt. Plikten innebærer blant annet plikt til å stanse, plikt til å fremlegge tillatelser mv. og plikt til å gi opplysninger om identitet. Bestemmelsen medfører ingen plikt til å åpne bagasjerom på kjøretøy, vise frem innholdet i sekker eller lignende. Bestemmelsen gir heller ingen plikt til å la seg kroppsvisitere. Departementet foreslår å straffesanksjonere brudd på bistandsplikten, se punkt d under.

Tilsynsobjektets plikt til å gi oppsynet nødvendig bistand og opplysninger, henger nøye sammen med oppsynets fullmakter ved utføring av tilsyn. Annet punktum angir oppsynets tilsyns- og kontrollfullmakter. Når det er nødvendig for utøvelse av tilsynet og det ikke etter sakens art og forholdende ellers vil være et uforholdsmessig inngrep, kan oppsynet stanse personer, kjøretøy og fartøy, kreve fremlagt tillatelser, dispensasjoner mv. som er påkrevet etter de lover oppsynet fører kontroll med, kreve opplysninger om identitet, gi pålegg om ikke å forlate stedet før kontrollen er avsluttet, få uhindret adgang til private veier og innmark samt bortvise personer, kjøretøy og fartøy. Ved at oppsynets fullmakter presiseres i lovteksten, blir det klart både for

oppsynet og for den er gjenstand for tilsyn, hvilke hjemler oppsynet har og hvilke pålegg tilsynsobjektet må forholde seg til.

Felles for alle fullmaktene i annet ledd, er krav om nødvendighet og forholdsmessighet.

Det er en grunnleggende forutsetning at tiltaket må være nødvendig. Formålet med tjenestehandlingen må ikke med rimelighet kunne nås på annen måte. Dette innebærer at mindre inngripende virkemidler må være forsøkt eller at de etter omstendighetene fremstår som hensiktsløse. Dersom man kan velge mellom flere virkemidler, skal man velge det som er minst inngripende. Videre forutsettes det at tilsynet skjer med adekvate virkemidler. Tiltaket skal være formålstjenlig og egnet til å løse oppgaven.

Kravet til forholdsmessighet mellom tjenestehandlingens mål og middel innebærer at oppsynet ikke skal bruke virkemidler i større grad enn det som er nødvendig og at fordelen eller nytten av tiltaket må være større enn ulempen eller skaden. Forholdsmessigheten skal vurderes på forhånd, samtidig som det må foretas en løpende vurdering underveis av mulige skadevirkninger i forhold til det mål man ønsker å oppnå. Kravet til forholdsmessighet innebærer ikke bare at man skal vurdere valg av virkemiddel, men også om og hvor lenge man kan bruke virkemiddelet.

I den konkrete situasjonen, er det oppsynspersonellet som vurderer om kravene til nødvendighet og forholdsmessighet er oppfylt. Spørsmålet kan imidlertid bestrides i en eventuell straffesak om brudd på § 3 første og annet ledd.

Annet ledd første strekpunkt gir oppsynet adgang til å stanse personer, kjøretøy og fartøy. Bestemmelsen tilsvarer naturmangfoldloven § 63 annet ledd annet punktum. Tilsvarende eller lignende regler finnes også i lakse- og innlandsfiskeloven § 42 og i markaloven § 17 tredje ledd.

En adgang til å stanse personer, kjøretøy og fartøy er helt grunnleggende for å kunne føre tilsyn etter naturoppsynsloven. Stansing er begrenset til de tilfellene som har bakgrunn i oppsynets lovpålagte oppgaver og når stansing er nødvendig for utøvelsen av tilsynet, noe som må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle av den som utfører tilsynet. I praksis vil stansing være den eneste muligheten for den som utfører tilsynet til for eksempel å foreta kontroll av legitimasjon eller innhente nødvendige opplysninger. I tillegg kan det være nødvendig å stoppe personer, fartøy eller motorkjøretøy for å gi råd og veiledning.

Stansing kan skje ved muntlig pålegg. Stansing kan også skje ved at oppsynet stiller seg opp fysisk og markerer stans eller at oppsynets kjøretøy eller lignende oppstilles som fysisk stengsel. Stansingsretten gir ikke adgang til å anvende aktiv fysisk makt under stansingen, nappe ut tenningsnøkkel på kjøretøy eller forfølge person eller kjøretøy i et forsøk på avskjæring. Oppsynet kan følge etter personer og kjøretøy, for eksempel for å dokumentere registreringsnummer eller for å informere politiet om hvor

vedkommende befinner seg, men bare dersom dette kan skje på en forsvarlig måte, uten å fravike fartsbestemmelser og lignende og ikke har preg av forfølgning.

Annet ledd annet strekpunkt gir oppsynet adgang til å kreve fremlagt tillatelser, dispensasjoner mv. som er påkrevet etter de lover oppsynet fører kontroll med. Dette kan for eksempel være tillatelse til motorisert ferdsel i utmark, tillatelse til anleggstiltak i et verneområde, bekreftelse på betalt jeger- og fiskeavgift eller reinsdyrkort.

Annet ledd tredje strekpunkt gir oppsynet adgang til å kreve opplysninger om navn, fødselsdato og adresse. En slik plikt følger også av straffeloven § 333. Departementet foreslår også at oppsynet kan kreve fremlagt dokumentasjon som kan bekrefte opplysningene. Med adresse menes både fast bopel og angivelse av aktuelt bosted (som for eksempel en hytte, hotell eller båthavn). Kjennskap til aktuelt bosted kan være nødvendig der en sak fordrer umiddelbar oppfølging, for eksempel der politiet skal følge opp en sak og foreta promillekontroll av fører av kjøretøy.

Selv om det ikke følger av etablert praksis, foreslår departementet i annet ledd fjerde strekpunkt å gi oppsynet hjemmel til å pålegge tilsynsobjektet å ikke forlate stedet frem til kontroll er avsluttet. Et slikt pålegg kan bare dreie seg om et kort tidsrom på få minutter, for eksempel for at oppsynet kan ringe kommune eller fylkesmann for å kontrollere opplysninger eller for å informere politiet om en situasjon.

Oppsynet har ikke hjemmel til fysisk å holde tilbake tilsynsobjektet. Straffeprosessloven § 176, jf. § 170 a vil imidlertid gi oppsynet adgang til pågripelse i enkelte særlige tilfeller. Tilbakeholdelse vil i helt spesielle tilfeller også kunne skje med hjemmel i nødrett.

I annet ledd femte strekpunkt foreslås det å gi oppsynet uhindret adgang til private veier, herunder veier stengt ved bom eller lignende, samt innmark (med unntak av hustomt). Bestemmelsen må sees i sammenheng med regelen i nåværende § 2 sjette ledd (foreslått som ny § 3 fjerde ledd), som gir oppsynet rett til å ferdes med bruk av motorkjøretøy, båt eller luftfartøy når det er nødvendig for utføring av tilsynets oppgaver. Det følger av forarbeidene at slik ferdsel kan skje selv om grunneier motsetter seg det.

For å sikre den private sone, avgrenses oppsynets tilgang mot hustomt. Hustomt skal forstås som i friluftsloven med rettspraksis. Bestemmelsen gir ikke oppsynet adgang til bygninger eller anlegg. Ved privat vei som er avstengt, må formuleringen "uhindret adgang" forstås slik at oppsynet kan kreve å få låst opp bom eller stengsel for veien. Ellers ville grunneier eller rettighetshaver i praksis kunne unndra seg tilsynet. Uhindret adgang til stengte bomveier er i mange tilfeller helt nødvendig for å forebygge eller hindre for eksempel ulovlig jakt, og er særlig aktuelt i forbindelse med forebygging av og kontroll med ulovlig felling av fredet rovvilt.

Etter annet ledd sjette strekpunkt foreslår departementet at oppsynet gis en bortvisningsrett. Dette kan være aktuelt ved ulovlig ferdsel i verneområder, i tilknytning til fredede kulturminner, ulovlig telting og bortvisning av badende fra holmer med ilandstigningsforbud. Bortvisning skjer da i form av et pålegg om å fjerne seg fra et bestemt område. Bortvisningsretten gir ingen adgang til å anvende fysisk makt. Departementet vil foreta en vurdering av om bortvisning vil være et enkeltvedtak, som utløser klagerett og hvordan man i praksis skal håndtere det.

Av tredje ledd fremgår det at kontrollbestemmelsene ikke innskrenker kontrolladgangen etter særlovene nevnt i første ledd. Naturmangfoldloven § 64 har eksempelvis en bestemmelse om gransking som går lenger enn den foreslåtte bestemmelsen i naturoppsynsloven § 3. På naturmangfoldlovens område vil oppsynets kompetanse følgelig være videre enn det som følger av naturoppsynsloven.

Forslagene begrenser ikke de rettighetene oppsynspersonell har ved tildeling av begrenset politimyndighet.

Administrative og økonomiske konsekvenser
Forslaget tar sikte på å lovfeste gjeldende praksis og vil derfor ikke få administrative eller økonomiske konsekvenser.

d. Straff

Bakgrunn og gjeldende rett:
Nekting av å medvirke til tilsyn og kontroll etter naturmangfoldloven er straffbart, jf. loven § 75. Tilsvarende bestemmelser finnes i lakse- og innlandsfiskeloven § 49 og markaloven § 20. Naturoppsynsloven har naturlig nok ingen bestemmelse om straff, da loven ikke inneholder noen nærmere angivelse av pliktene ved tilsyn og kontroll.

Miljøverndepartementets vurderinger og forslag:
Hvis kontrollen med lovverket skal bli effektiv, må det få konsekvenser for den som ikke er villig til å medvirke. I og med at oppsynet i svært begrenset grad har anledning til å sette fysisk makt bak sine pålegg, bør unnlatelse av å stanse, fremlegge dokumenter, gi opplysninger om identitet, etterlevelse av pålegg om ikke å forlate stedet før kontrollen er avsluttet, gi adgang til private veier og innmark samt etterkomme bortvisning, gjøres straffbart. En straffebestemmelse for manglende medvirkning ved tilsyn og kontroll, er en naturlig konsekvens av at plikten til medvirkning og generelle kontrollfullmakter lovfestes.

Etter departementets mening bør straffebestemmelsen i naturoppsynsloven, som bestemmelsen i naturmangfoldloven og lakse- og innlandsfiskeloven, ramme både forsettlige og uaktsomme overtredelser.

Departementet foreslår at strafferammen blir den samme som for overtredelse av straffeloven § 333, som er bøter eller fengsel i inntil 3 måneder.

Departementet foreslår et nytt femte ledd i § 3 med følgende ordlyd:

Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder straffes den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i første og annet ledd.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Endringen kan medføre noen flere anmeldelser som følge av for eksempel unnlatt stansing eller unnlatt fremlegging av tillatelser mv. I mange tilfeller er dette imidlertid straffbart allerede, ved overtredelse av naturmangfoldloven. Unnlatelse av å oppgi navn, fødselsdato og adresse er straffbart etter straffeloven § 333. For øvrig får forslaget ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Med hilsen

Torbjørn Lange (e.f.)
avdelingsdirektør

Øivind Dannevig
rådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.

Høringsinstanser

Finansdepartementet
Fiskeri- og kystdepartementet
Forsvarsdepartementet
Fornyings- administrasjons- og kirkedepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Kommunal- og regionaldepartementet
Landbruks- og matdepartementet
Samferdselsdepartementet
Olje- og energidepartementet
Direktoratet for naturforvaltning
Den norske turistforening
Fremtiden i våre hender
Fylkeskommunene

Fylkesmennene
Greenpeace Norge
Kommunenes sentralforbund
Miljøstiftelsen Bellona
Natur og ungdom
Norges Bondelag
Norges Miljøvernforbund
Norges Naturvernforbund
Norges Skogeierforbund
Norsk allmenningsforbund
Norsk Bonde- og Småbrukarlag
Norskog
Norges fjellstyresamband
Politidirektoratet
Riksadvokaten
SABIMA
Sametinget
Statskog
Statens naturoppsyn
Utmarkskommunenes sammenslutning
Verneområdestyrene
WWF – Norge
Økokrim

Arkivsaksnr: 2012/1842-0
Saksbehandler: Ronny Skansen
Dato: 31.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	3/2013	18.02.2013

Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon til bruk av snøscooter i forbindelse med transport av bagasje til Erlingbu - Mellommyra barnehage, Bodø

Forslag til vedtak

Mellommyra barnehage gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Sjunkhatten nasjonalpark for bruk av snøskuter til frakt av bagasje og utstyr til BULs hytte Erlingbu i Bodø kommune. Dispensasjonen gis etter § 3 punkt 6.3 f i verneforskriften for Sjunkhatten nasjonalpark.

Vilkår for dispensasjonen:
- All kjøring utenom angitte formål og løype på vedlagt kart er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 03.04.2013 – t.o.m. 05.04.2013.
- Dispensasjonen gjelder for fire (4) turer med to (2) snøskutere.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll. Det skal benyttes penn ved utfylling av kjørebok.
- Utfylt kjørebok sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2013.

Bakgrunn

Mellommyra friluftsbarnehage på Mørkved i Bodø søker om tillatelse til å bruke snøskuter for å transportere bagasje til Erlingbu i forbindelse med årlig tur for 19 fire-, fem- og seksåringer i barnehagen. Det søkes om totalt fire turer, to for frakt av bagasje til hytta dagen før ungene går inn og to for frakt av bagasje tilbake samme dag som de går tilbake. Det er Sivilforsvaret som skal stå for transporten.

Grunnlaget for avgjørelsen

Sjunkhatten nasjonalpark ble opprettet ved kgl.res. av 5. februar 2010.

Formålet med Sjunkhatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep.Formålet omfatter:

- bevaring av et fjord- og høgfjellsøkosystem med et egenartet og variert biologisk mangfold,
- bevaring av et vakkert og svært variert landskap fra fjord til høgfjell,
- bevaring av leveområde for sjeldne dyrearter i tilknytting til vann- og våtmarkssystemer, og annet biologisk mangfold som preger området,
- bevaring av geologiske forekomster i et storslått isbreutformet landskap,
- bevaring av vakker og særpreget vassdragsnatur,
- bevaring og sikring av kulturminner,
- bevaring og sikring av grotter og karstformer mot all skade og mot at det fjernes biologisk eller geologisk materiale fra dem.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget. Videre skal allmennheten, med særlig fokus på barn og unge, gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i nasjonalparken, jf § 3 punkt 6.1 i verneforskriften. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre for nødvendig transport varer og utstyr til hytter, jf § 3 punkt 6.3 f.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Erlingbu ligger ca 5 km på ski fra p-plass og ca 300 m innenfor grensen til nasjonalparken. BULs skihytte er mye brukt som turmål for store og små. En overnattingstur til Erlingbu for barn fra Mellommyra barnehage har vært en årlig utflukt i mange år som del av barnehagens satsing på friluftsliv. Transport av bagasje for ungene som går på egne ski inn til Erlingbu gjør dette mulig. Sjunkhatten skal være en barnas nasjonalpark og små unger som går for egen maskin hele 5 km på ski for å overnatte i nasjonalparken er et flott tiltak.

Hovedformålet med Sjunkhatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep. Motorferdsel er derfor i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Barn og unges friluftsliv er også en del av formålet og motorisert ferdsel vil kunne ha negativ innvirking på naturopplevelsen blant anna i form av støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom og omfang, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er lagt begrensninger på ferdselen både mht tidsramme, antall skutere og antall turer. Med de vilkår som er satt vil ikke skuterkjøring i dette omfanget skade naturmangfoldet eller ha nevneverdig negativ effekt for friluftsliv og naturopplevelse i nasjonalparken. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på

økosystemet.

Med de forslag til begrensninger som er gitt, vurderes omsøkte tiltakt til ikke å være i strid med formålet med vernet av Sjunkhatten nasjonalpark.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysninger
Det gjøres oppmerksom på at dette er en sak som krever tillatelse fra grunneier og dispensasjon fra motorferdselloven (Bodø kommune).

Parter i saken:

Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Duokta reinbeitedistrikt	Neverhaug	8215	VALNESFJORD
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Mellommyra barnehage v/ Astrid Merethe Olsen	Greisdalsveien 20	8028	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Postboks 1447	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Statens Naturoppsyn	Jernbaneveien 100	8038	Bodø

Vedlegg:

- Søknad om engangsløyve for scootertransport i Sjunkhatten nasjonalpark
- Kart over kjøretrase og kjørebok

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskriften for Sjunkhatten nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplan for Sjunkhatten nasjonalpark (retningslinjer for kjøring til hytter og fritidsboliger)

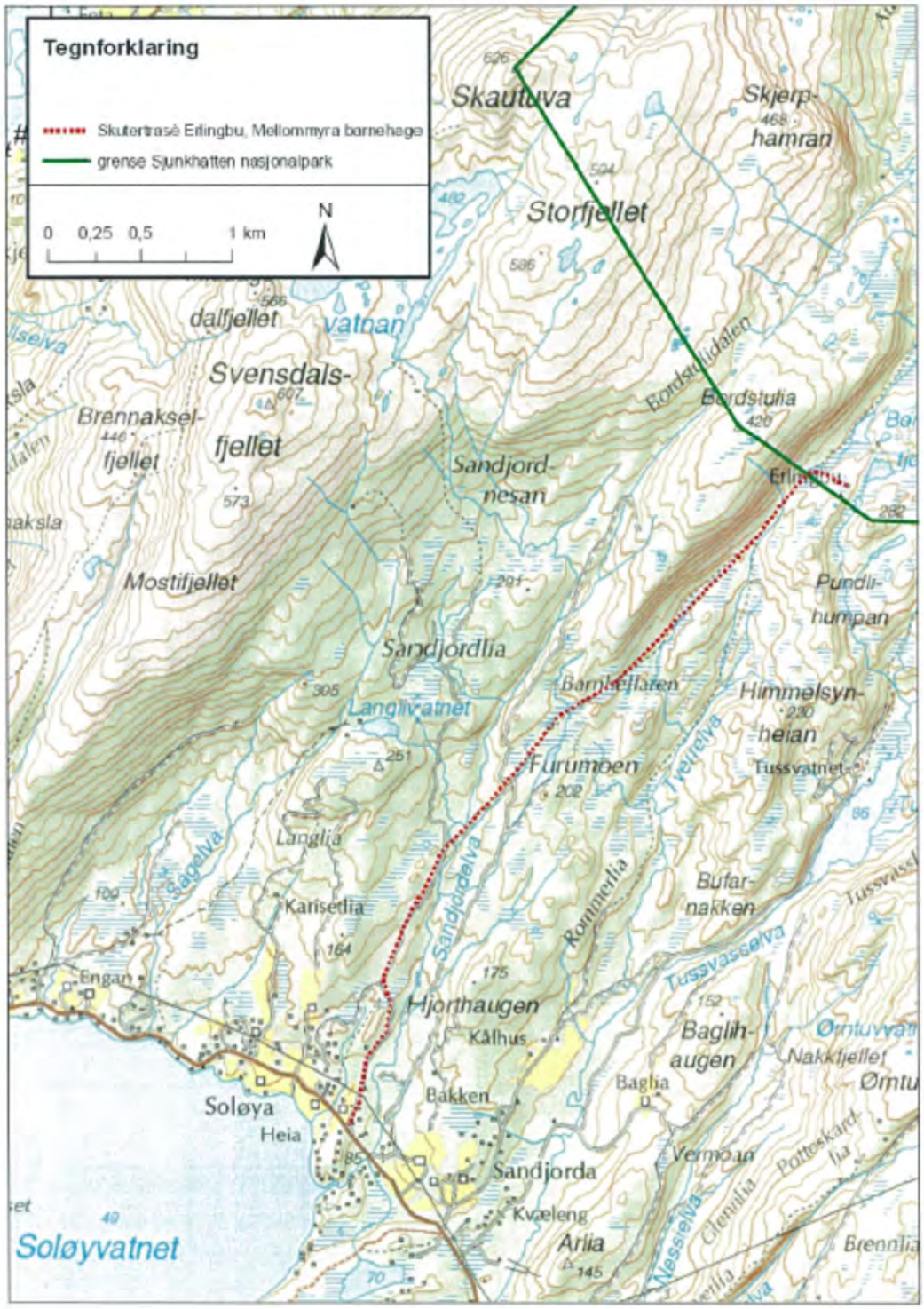
Tegnforklaring
Skutertrasé Erlingbu, Mellommyra barnehage
grense Sjunkhatten nasjonalpark
0 0,25 0,5 1 km
N
Skautuva
Skjerp-
hamran
Storfjellet
dalfjellet
vatnan
Svensdals-
fjellet
Brennaksel-
fjellet
Sandjord-
nesan
Mostifjellet
Sandjordlia
Langlivatnet
Furumoen
Langlia
Karisetlia
Sagelva
Sandjordelva
Hjorthaugen
Kålhus
Engan
Soløya
Heia
Bakken
Sandjorda
Kvæleng
Arlia
Soløyvatnet
Bordstulia
Pundli-
humpan
Himmelsyn-
heian
Tussvatnet
Bufar-
nakken
Tussvasselva
Baglih-
augen
Baglia
Nakktjellet
Vermoan
Nesselva
Glennlia
Brennlia

Fra: Mellommyra Barnehage[Mellommyra.Barnehage@norlandiabarnehagene.no]
Dato: 25.01.2013 10:35:58
Til: Skansen Ronny
Tittel: Søknad om engangsløyve for scootertransport i Sjunkhatten nasjonalpark

---

Hei!

Mellommyra barnehage er en friluftsbarnehage, som hvert år har som tradisjon på å ta ski-gruppa med på en overnatting på Erlingbu. I fjor regnet hele turen bort for oss, men vi prøver igjen i år.
Ski-gruppa i år består av 19 barn i alderen 4-6 år, og det er mye bagasje som skal opp til Erlingsbu. Og i den forbindelse trenger vi transport for å få alt opp, og ned til parkeringsplassen på Heia.
Sivilforsvaret har tilbudt seg å kjøre dette for oss.
Turen er planlagt 3-5 april, og vi trenger å få fraktet bagasje opp 3 april og ned 5 april.
Det vi søker om er altså 2 turer med 2 scootere med slede den 3 april, og det samme den 5 april.
Vår kontaktperson i Sivilforsvaret er Stein Horn mob: 90706952
Håper på raskt og positivt svar.

Med vennlig hilsen/Best regards,

Astrid Merethe Olsen
Daglig Leder
Mellommyra Barnehage
Norlandia Barnehagene AS

M: +47 90 03 65 09
www.norlandiabarnehagene.no

Mellommyra Barnehage
Greisdalsveien 20
N-8028 Bodø

NB_farge

(This email and any files transmitted with it are confidential and intended solely for the use of the individual or entity to which they are addressed. If you have received this email in error please notify the sender by return. Please note that any views or opinions presented in this email are solely those of the author and do not necessarily represent those of the organisation. The recipient should check this email and any attachments for the presence of security threats as Norlandia Care accepts no liability whatsoever for any damage caused by any security threats transmitted by this email).
Please consider the environment before printing this e-mail

Arkivsaksnr: 2012/8640-0
Saksbehandler: Ronny Skansen
Dato: 15.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	4/2013	18.02.2013

Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften i forbindelse med bygging av gapahuk og utvidelse av naust ved Hella i Sjunkfjorden i Sørfold kommune - Alf Magne Kristiansen

Forslag til vedtak

Alf Magne Kristiansen gis avslag på søknad om tillatelse til oppføring av gapahuk og utvidelse av naust i tilknytning til hytte ved Hella i Sjunkfjorden innenfor Sjunkhatten nasjonalpark i henhold til § 3 pkt. 1.1 i verneforskriften.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndigheten for Sjunkhatten nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Alf Magne kristiansen søker om tillatelse til å bygge en gapahuk på ca. 15m^2 ved nordsiden av hytta i Sjunkfjorden (Sørfold kommune) og utvidelse av eksisterende naust fra 7,5m^2 til 12,5m^2. Det er bekreftet pr. telefon med Alf Magne Kristiansen 06.02.2013 at det er disse målene for naustet som er gjeldende og ikke målene som er nevnt i søknaden. Det opplyses i søknaden at naustet blir brukt av begge hyttene i området.

Grunnlaget for avgjørelsen

Sjunkhatten nasjonalpark ble etablert ved kongelig resolusjon av 5.februar 2010. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med Sjunkhatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep.

Formålet med nasjonalparken omfatter:

- bevaring av et fjord- og høgfjellsøkosystem med et egenartet og variert biologisk mangfold,

- bevaring av et vakkert og svært variert landskap fra fjord til høgfjell,
- bevaring av leveområde for sjeldne dyrearter i tilknytning til vann- og våtmarkssystemer, og annet biologisk mangfold som preger området,
- bevaring av geologiske forekomster i et storslått isbreutformet landskap,
- bevaring av vakker og særpreget vassdragsnatur,
- bevaring og sikring av kulturminner,
- bevaring og sikring av grotter og karstformer mot all skade og mot at det fjernes biologisk eller geologisk materiale fra dem.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Allmennheten, med særlig fokus på barn og unge, skal gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

I utgangspunktet er det forbudt mot inngrep av enhver art i landskapet, blant annet oppføring av nye bygninger innen nasjonalparken, jfr. § 3 punkt 1.1 i verneforskriften for Sjunkhatten nasjonalpark. I henhold til § 3 punkt 1.3 c. kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til ombygging og mindre utvidelse av bygninger og anlegg, jfr. § 3 punkt 1.3 c.

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra verneforskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerthensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jfr. verneforskriftens § 4.

Bygging av ny gapahuk må vurderes etter § 4 i verneforskriften ettersom det er et nytt bygg. Utvidelse av naustet vil ikke kunne komme inn under § 3, punkt 1.3 c ettersom dette er snakk om en større utvidelse på 40 %. Saken må derfor vurderes etter § 4 i verneforskriften.

Søknaden skal i henhold til naturmangfoldlovens § 7 vurderes etter prinsippene i lovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Det er søkt om nybygging av en gapahuk og utvidelse av eksisterende naust i tilknytning til eksisterende hytte i området. Verneforskriftene åpner imidlertid ikke for å gi tillatelse til nybygging innenfor verneområdet. Forvaltningsmyndigheten kan kun gi tillatelse til ombygging og mindre utvidelser av bygninger etter § 3, punkt 1.3 c i verneforskriften. Dette er nærmere omtalt i forvaltningsplanen under punkt 4.9, bygninger og anlegg. Denne søknaden omfatter nybygging og en større utvidelse av eksisterende naust (40 %), paragraf § 3, punkt 1.3 c i verneforskriften kan dermed ikke brukes i denne saken. Saken må derfor vurderes etter § 4 i verneforskriften, generelle dispensasjonsbestemmelser.

For at § 4 i verneforskriften, unntaksparagrafen (§48 i naturmangfoldloven), kan benyttes må to vilkår være oppfylt for at dispensasjon kan gis:
1) tiltaket kan ikke påvirke verneverdiene nevneverdig, og
2) tiltaket må ikke stride mot vernevedtakets formål

I DNs rundskriv november 2001, revidert 2010 står det:
"Vilkåret om at tiltaket ikke skal påvirke verneverdiene nevneverdig innebærer at dispensasjonsadgangen er snever. Det kan bare dispenseres i de tilfeller tiltaket vil ha begrenset virkning for verneverdiene. Det er med andre ord i første rekke bagatellmessige inngrep eller

forbigående forstyrrelser som er av stor betydning for søker sammenholdt med verneinteressene som omfattes av bestemmelsen. Siktemålet er at verneforskriften ikke uthules gjennom omfattende dispensasjonspraksis."

Unntaksbestemmelsen krever også at tiltaket ikke skal være i strid med verneformålet, og da heller ikke legge grunnlaget for en utvikling som på sikt kan skade verneinteressene.

DN's rundskriv sier:
"Tiltak som kan påvirke verneverdiene nevneverdig vil nesten alltid også være i strid med verneformålet. I noen saker vil imidlertid et tiltak kunne være i strid med verneformålet selv om det ikke kan påvises noen nevneverdig negativ virkning på verneverdiene. Det gjelder for eksempel dersom et mindre tiltak har liten betydning for verneverdiene på stedet isolert sett, men presedenshensyn står så sterkt at en dispensasjon på sikt vil kunne føre til en uthuling av verneformålet. Det må i behandlingen av saken legges vekt på at verneformålet ikke skal svekkes ved en bit-for-bit-forvaltning, ettersom mange mindre inngrep i sum kan få store konsekvenser for verneformålet. Det er også viktig å være oppmerksom på at selv om omsøkte tiltak ikke har negativ betydning for verneverdier kan tiltaket generere annen virksomhet som kan skade verneverdiene.

Generelt sett vil det ikke være adgang til å dispensere for tiltak og bruk som forutsetter større tekniske inngrep. Det er derfor normalt utelukket å gi dispensasjon etter denne bestemmelsen for oppføring av nye private hytter eller andre tiltak som kan forringe eller ødelegge verneverdier. Dispensasjonsbestemmelsen kan heller ikke anvendes for å utvide den rammen som er trukket opp i vernevedtaket. Bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette tilfeller eller spesielle/ særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Forvaltningsmyndigheten bør særlig vurdere konsekvensene av en dispensasjon, f.eks. om andre kan tenkes å søke dispensasjon på samme grunnlag."

I verneforskrift (5. februar 2010) og forvaltningsplan for Sjunkhatten nasjonalpark er det i utgangspunkt ikke åpnet opp for nybygging og større utvidelse av eksisterende bygninger innenfor nasjonalparken, slik det her er omsøkt. Hensikten med en forvaltningsplan er at den skal sikre forvaltningsmyndigheten en samlet oversikt over alle aktuelle tiltak innenfor et verneområde. Tilfeldige avgjørelser og "bit for bit" avgjørelser skal forhindres.

Innenfor nasjonalparken ligger det i dag ca. 40 fritidsboliger, og oppføring av gapahuk og utvidelse av naust i tilknytning til hytta kan være relevant for flere fritidsboliger i området. Dette kan medføre en utvikling med byggeaktivitet som ikke ønskes i verneområdet og som vil være i strid med verneformålet. Hovedregelen er at oppføring av bygninger er forbudt da dette er irreversible inngrep som kan endre landskapets art eller karakter, jfr. verneforskriftens § 3, punkt 1.1. Dersom en dispensasjon kan gis må det foreligge sikkerhetshensyn eller vesentlige samfunnsinteresser, jfr. unntaksparagrafen § 48 i naturmangfoldloven, ingen slike forhold foreligger i denne saken.

I henhold til § 7 i naturmangfoldloven skal de miljørettslige prinsippene; kunnskapsgrunnlaget (§8), føre-var-prinsippet (§9), økosystemtilnærming og samlet belastning (§10) legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.

En kjenner ikke til registreringer av sårbare arter eller naturtyper i området, men vurderer disse byggesakene slik at føre-var-prinsippet og samlet belastning i området må tillegges stor vekt.

Alle fritidseiendommer som i dag ligger innenfor nasjonalparken utgjør i utgangspunktet en belastning på naturmiljøet; nedbygging av areal, diverse inngrep i forbindelse med

hytteområder, slitasje og forstyrrelse i forbindelse med ferdsel. Økt bebyggelse i nasjonalparken vil forsterke belastningen, mer areal vil bli nedbygd noe som ikke er ønskelig innenfor nasjonalparken. Isolert sett så vil neppe bygging av gapahuk og utvidelse av naust ha stor negativ virkning for verneverdiene og verneformålet. Men ved å gi en tillatelse til disse to byggeprosjektene innenfor verneområdet, vil det fort kunne skapes presedens i lignende saker med fare for ytterligger økt bebyggelse og derved en gradvis forringelse av områdene i nasjonalparken. Den samlede belastningen i området vil kunne bli stor totalt sett.

Konklusjon

Ved å gi dispensasjon til de omsøkte tiltakene vurderes det som at presedenshensyn står sterkt og at en bør unngå å legge til rette for en dispensasjonspraksis som på sikt fører til uthuling av verneformålet. Verneformålet må ikke svekkes med en bit-for-bit-forvaltning, der mange mindre inngrep kan få store konsekvenser for verneformålet.

Det vurderes derfor som om at tiltakene vil være i strid med verneformålet og vilkårene for å kunne gi dispensasjon etter § 4 den generelle dispensasjonsbestemmelsen er ikke oppfylt. Det må derfor gis avslag på søknaden.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Alf Magne Kristiansen	Røsvik	8220	RØSVIK
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Duokta reinbeitedistrikt	Neverhaug	8215	VALNESFJORD
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Statens Naturoppsyn	Jernbaneveien 100	8038	Bodø
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen

Vedlegg:

- Søknad fra Alf Magne Kristiansen om dispensasjon fra verneforskriften, datert 26.11.2012
- Kartvedlegg til søknaden

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Sjunkhatten nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplanen for Sjunkhatten nasjonalpark, punkt 4.9 bygninger og anlegg

Mottatt FM-NO
04 DES. 2012

Alf Magne Kristiansen

Røsvik

8220 Røsvik

26.11.2012

Fylkesmannen i Nordland
Statens Hus
Moloveien 10
8002 Bodø

Søknaden gjelder eiendom br.70 gnr. 1 og 2 i Sørfold Kommune

Søknad om dispensasjon for å bygge "Gapa-huk" og utvidelse av naust.

Søker herved om å få bygge Gapa-huk på ca 15 m2 ved nordsiden av hytte ved Hella i Sjunkfjorden , Sørfold. Søker samtidig om å få utvide naustet som i utgangspunktet er ca 10-12 m2 med ca 5-6 m2 på samme eiendom. Naustet vil bli forlenget på Sør-Øst side, slik at det blir lengre på øver siden. Gapa-huken vil bli bygget i grove materialer og med torv-tak, slik t denne ikke vil bli "synlig i terrenget".

Til informasjon blir naustet benyttet av begge byttene som ligger på Hella.

Se vedlagt kartutsnitt med merkinger

Håper på en positiv behandling av søknaden.

Med vennlig Hilsen

Alf m. Kristiansen

Alf Magne Kristiansen

Vedlegg 01.

Kopi sent til Sørfold komune.

SITUASJONSKART til søknads- og meldepliktige tiltak etter plan- og bygningsloven

Sørfold Kommune
Teknisk etat

Adresse: Sjunkfjorden **Gnr/Bnr:** 70/1

Målestokk: 1:1000
Areal:
Planid:
Plan:
Alf Kristiansen

Kartplate:
Koordinatsyst.: Euref89
Dato: 01.02.2013

Sign:

Mottatt FM-NO
04 FEB. 2013

Grunnkart	Eiendomskart, kvalitet	Bygninger	VA-ledning (anslått trasè)	Annet
☐ FKB-A /FKB-B/FKB-C	God	Takflate	VL Kum	SEFRAK registrert
☐ Ikke kvalitetskontrollert i terrenget	Usikker	Veggliv	SP Sluk	Byggegrense
	Planlagt	Godkjent	OV	Skredsoner

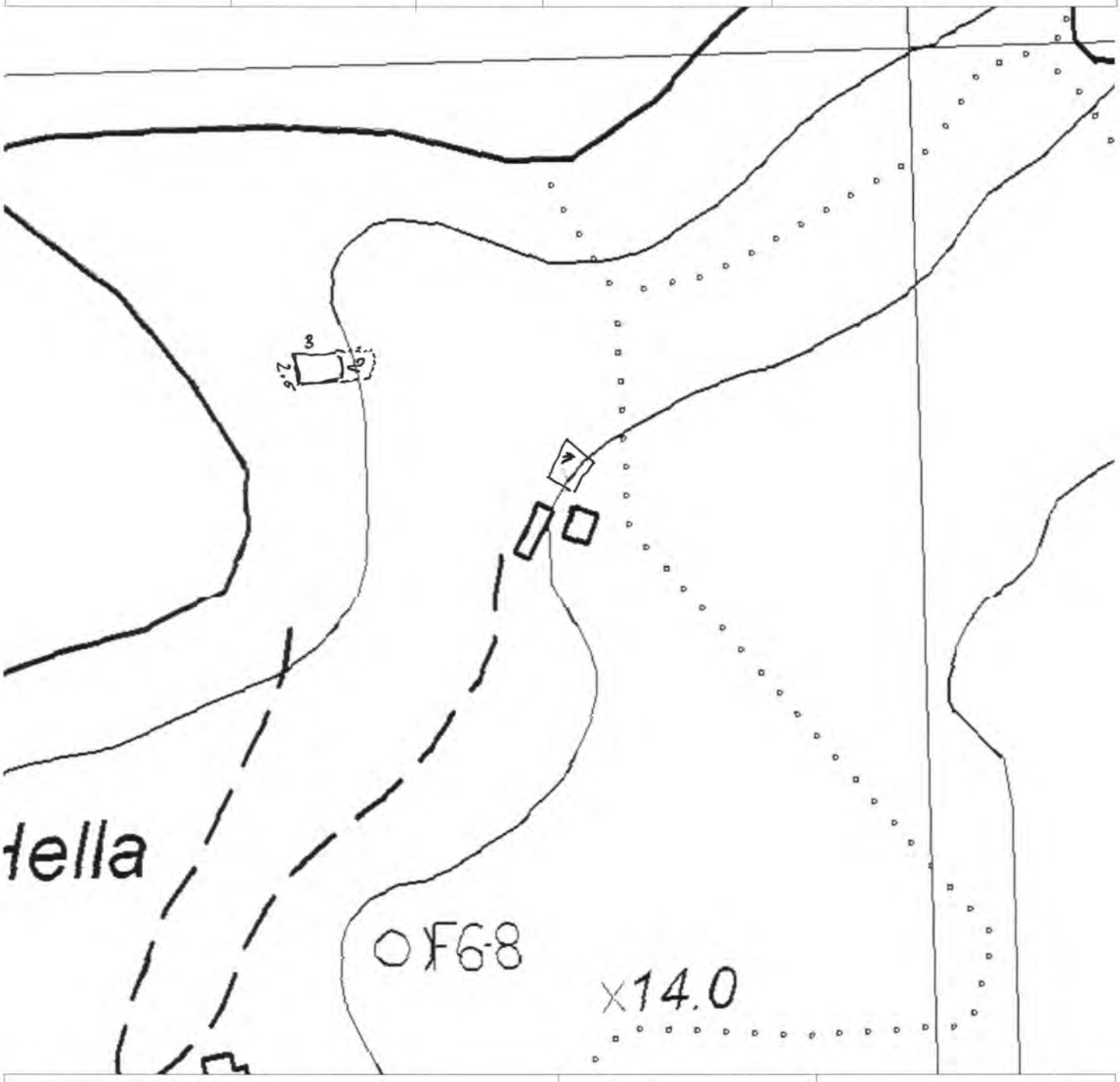

SITUASJONSPLAN:

Tiltakshaver: _____
Søker/prosjekterende: _____
Dato/sign: _____

NB: Eiendomsgrensene på kartet er ikke rettsgyldige
Kommunen dekker ikke tap på grunn av feil og mangler på kartet
Prosjekterende er selv ansvarlig for prosjekteringsgrunnlaget

Vedlegg til:

- ☒ **Søknad om byggetiltak**
- ☐ **Melding om byggetiltak**
- ☐ **Søknad om deling**

Murkronehøyde: _____

~~Plass for kommunens godkjenningsstempel~~

1 Grillplass
2 Tilbygg naust

Arkivsaksnr: 2012/1297-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 21.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	5/2013	18.02.2013

Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften i forbindelse med bruk av scooter til habiliteringsopphold - Valnesfjord helsesportsenter

Forslag til vedtak

Valnesfjord helsesportsenter gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Sjunkhatten nasjonalpark for bruk av snøskuter til frakt av utstyr, ved og oppkjøring av skuterspor til piggkjelke og hundespann i Fauske og Sørfold kommuner. Dispensasjonen gis etter § 4 i verneforskriften for Sjunkhatten nasjonalpark.

Vilkår for dispensasjonen:

- All kjøring utenom angitte formål er forbudt.
- Kjøretrasen skal følge det vedlagte kartet i søknaden med de ulike alternativene.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 05.04.2013 – t.o.m. 11.04.2013.
- Dispensasjonen gjelder for inntil tre (3) turer med en (1) snøskuter for nødvendig frakt av utstyr, ved og oppkjøring av skuterspor til piggkjelke og hundespann.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet løype skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

Valnesfjord helsesportsenter planlegger å arrangere en «grenseløs tur vinter», et 2 ukers habiliteringsopphold i begynnelsen av april. Deltakerne er 8 ungdommer med funksjonsnedsettelser i alderen 14-18 år. I den andre uken av oppholdet i april (8-11. april) skal deltakerne på en 4 dagers tur i vinterfjellet i Øvre Valnesfjord i Sjunkhatten nasjonalpark, med utgangspunkt i det enkle friluftslivet.

I denne forbindelsen har helsesportsenteret behov for dispensasjon fra verneforskriften til oppkjøring av skuterspor for hundespann og pigging i henhold til de skisserte alternativene i søknaden. Felles for alle de tre alternativene er de finner sted i Øvre Valnesfjord innenfor Sjunkhatten nasjonalpark. Et av alternativene har utgangspunkt fra Røsvik i Sørfold kommune.

Det søkes også om dispensasjon til transport av utstyr i forbindelse med turen som blant annet ved og filmutstyr. Etter kontakt med helsesportsenteret er det behov for inntil 3 turer for å gjennomføre opplegget. Helsesportsenteret har imidlertid et sterkt ønske om å klare seg med minst mulig bruk av snøskuter og skal så langt det er mulig begrense bruken av skuter til et minimum av antall turer.

Grunnlaget for avgjørelsen

Sjunkhatten nasjonalpark ble opprettet ved kgl.res. av 5. februar 2010. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med Sjunkhatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep.

Formålet omfatter:

- bevaring av et fjord- og høgfjellsøkosystem med et egenartet og variert biologisk mangfold,
- bevaring av et vakkert og svært variert landskap fra fjord til høgfjell,
- bevaring av leveområde for sjeldne dyrearter i tilknytting til vann- og våtmarkssystemer, og annet biologisk mangfold som preger området,
- bevaring av geologiske forekomster i et storslått isbreutformet landskap,
- bevaring av vakker og særpreget vassdragsnatur,
- bevaring og sikring av kulturminner,
- bevaring og sikring av grotter og karstformer mot all skade og mot at det fjernes biologisk eller geologisk materiale fra dem.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget. Videre skal allmennheten, med særlig fokus på barn og unge, gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i nasjonalparken, jfr. § 3 punkt 6.1 i verneforskriften. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre i Øvre Valnesfjord for nødvendig transport av klienter ved Valnesfjord Helsesportsenter, jfr. § 3 punkt 6.3 e. Søknaden kommer imidlertid ikke innenfor rammen av denne paragrafen i verneforskriften. Søknaden må derfor vurderes etter § 4 i verneforskriften.

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra verneforskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jfr. verneforskriftens § 4.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

For at § 4 i verneforskriften, unntaksparagrafen (§48 i naturmangfoldloven), kan benyttes må to vilkår være oppfylt for at dispensasjon kan gis:
1) tiltaket kan ikke påvirke verneverdiene nevneverdig, og
2) tiltaket må ikke stride mot vernevedtakets formål

I DNs rundskriv november 2001, revidert 2010 står det:
"Vilkåret om at tiltaket ikke skal påvirke verneverdiene nevneverdig innebærer at dispensasjonsadgangen er snever. Det kan bare dispenseres i de tilfeller tiltaket vil ha begrenset virkning for verneverdiene. Det er med andre ord i første rekke bagatellmessige inngrep eller forbigående forstyrrelser som er av stor betydning for søker sammenholdt med verneinteressene som omfattes av bestemmelsen. Siktemålet er at verneforskriften ikke uthules gjennom omfattende dispensasjonspraksis."

DN's rundskriv sier:
"Tiltak som kan påvirke verneverdiene nevneverdig vil nesten alltid også være i strid med verneformålet. I noen saker vil imidlertid et tiltak kunne være i strid med verneformålet selv om det ikke kan påvises noen nevneverdig negativ virkning på verneverdiene. Det gjelder for eksempel dersom et mindre tiltak har liten betydning for verneverdiene på stedet isolert sett, men presedenshensyn står så sterkt at en dispensasjon på sikt vil kunne føre til en uthuling av verneformålet. Det må i behandlingen av saken legges vekt på at verneformålet ikke skal svekkes ved en bit-for-bit-forvaltning, ettersom mange mindre inngrep i sum kan få store konsekvenser for verneformålet. Det er også viktig å være oppmerksom på at selv om omsøkte tiltak ikke har negativ betydning for verneverdier kan tiltaket generere annen virksomhet som kan skade verneverdiene.

Generelt sett vil det ikke være adgang til å dispensere for tiltak og bruk som forutsetter større tekniske inngrep. Det er derfor normalt utelukket å gi dispensasjon etter denne bestemmelsen for oppføring av nye private hytter eller andre tiltak som kan forringe eller ødelegge verneverdier. Dispensasjonsbestemmelsen kan heller ikke anvendes for å utvide den rammen som er trukket opp i vernevedtaket. Bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette tilfeller eller spesielle/ særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Forvaltningsmyndigheten bør særlig vurdere konsekvensene av en dispensasjon, f.eks. om andre kan tenkes å søke dispensasjon på samme grunnlag."

Valnesfjord helsesportsenter har et ønske å gjennomføre en tur med ungdommer som har funksjonsnedsettelser, lignende de gjennomførte på sommeren 2010 med fokus på det enkle friluftsliv. For å klare å gjennomføre opplegget har de behov for å kunne benytte snøskuter for å kunne tilrettelegge for turen. Helsesportsenteret har både i verneforskriften og forvaltningsplanen en egen hjemmel på at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av snøscooter i forbindelse med transport av pasienter i Øvre Valnesfjord. Denne søknaden omfatter imidlertid noe annet og saken må derfor vurderes etter den generelle dispensasjonshjemmelen § 4.

Sekretariatet vurderer det som om at det er liten grad av fare at verneverdiene vil bli påvirket nevneverdig, ettersom dette foregår over en relativt kort periode og begrenset omfang. Helsesportsenteret er og gitt spesielle føringer i forhold til verneforskrift og forvaltningsplan at det kan gis tillatelse til transport av pasienter. Denne turen ønskes å gjennomføres uten bruk av motorisert ferdsel til transport av pasienter, da pasientene skal gå selv. Men de har altså behov for noe motorisert transport for å kunne gjennomføre opplegget. Sekretariatet mener derfor at i dette tilfellet kan en gi en dispensasjon. Presedenshensyn i denne saken vil være liten da disse turene neppe vil bli gjennomført ofte og at de foregår i regi av Valnesfjord helsesportsenter som er gitt spesielle muligheter i verneforskriften.

Hovedformålet med Sjunkhatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette

kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Barn og unges friluftsliv er også en del av formålet og motorisert ferdsel vil kunne ha negativ innvirkning på naturopplevelsen blant anna i form av støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom og omfang, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensninger på ferdselen både mht sesong, tidsramme og antall turer. Med de vilkår som er satt vil ikke skuterkjøring i dette omfanget skade naturmangfoldet eller ha nevneverdig negativ effekt for friluftsliv og naturopplevelse i nasjonalparken. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. Omsøkte tiltak, med de begrensninger som er gitt, vurderes til ikke å være i strid med formålet med vernet av Sjunkhatten nasjonalpark. Det kan derfor gis dispensasjon.

Konklusjon

Det vurderes som om en dispensasjon av omsøkt tiltak ikke vil være i strid med verneformålet og ikke vil ha negativ betydning for verneverdiene.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Duokta reinbeitedistrikt	Neverhaug	8215	VALNESFJORD
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Statens Naturoppsyn	Jernbaneveien 100	8038	Bodø
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen
Valnesfjord helsesportsenter	Østerkløft	8215	VALNESFJORD

Saksopplysninger

Det gjøres oppmerksom på at dette er en sak som krever tillatelse fra grunneier og dispensasjon fra motorferdselloven (Fauske og Sørfold kommuner).

Vedlegg:

1 Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Valnesfjord Helsesportsenter, datert 14.01.2013

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskriften for Sjunkhatten nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplan Sjunkhatten nasjonalpark

VALNESFJORD
HELSESPORTSSENTER
- Aktivitet og deltakelse®

Mottatt FM-NO
16 JAN. 2013

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 Bodø

Deres referanse:

Vår referanse: Inger Sjöberg
Journalnr.: 0022 / 2012

Sted / dato:
Valnesfjord, 14.01.13

Søknad om skuterløyve i forbindelse med habiliteringsopphold.

Viser til vedlagt informasjon om habililteringsopphold "Grenseløs tur vinter". Vårt utgangspunkt for turen i Sjunkhatten nasjonalpark er minst mulig bruk av motorisert ferdsel. Vi vil imidlertid ha et behov for å ta i bruk skuter utover det vi allerede har tillatelse til. På turen blir vi å ha med et hundespann og personer som bruker piggekjelke (sittende ski). I den forbindelse vil det være behov for å kjøre et skuterspor for fremkomligheten for disse piggekjelke og hundespann, i forkant av turen. Hvor mange dager før det må gjøres, vil været avgjøre. Vi vil også i forbindelse med kjøring av spor, legge ut noen depo med ved for at vi ikke skal bruke for mye av nedfallsved der vi slår leir. Til å kjøre vil vi bruke kjentmenn.
Vi jobber med å få på plass finansiering for å ha med film-fotograf for å lage en film om turen. Dette vil være av svært stor verdi for oss å få dokumentasjon som vi kan bruke i undervisning og formidling av erfaringene vi gjør oss. Hva som ev vil være behov for å transportere inn utstyr i forbindelse med filming, vet vi ikke. I den grad det er mulig å løse ved hjelp av ikke motorisert ferdsel, vil vi gjøre det.
På vedlagt kart har vi tegnet inn de aktuelle rutene vi ønsker å bruke. Disse er satt opp i samråd med Anfinn Pavall. Vi må ta hensyn til at vi ikke kjenner behovene til de som skal delta, da søknadsfristen for oppholdet ikke er gått ut. Vi må også ta høyde for snø- og føreforhold. Derfor har vi forskjellige alternative ruter som vi søker tillatelse om, i prioritert rekkefølge, forutsatt at føreforholdene tillater det.

Alt. 1.
Dag 1. Start i Røsvik, opp forbi "Molly-hytta", videre til Svartvatnet. Leir i området ved Svartvatnet.
Dag 2. Fra Svartvatnet opp til Skardvatnet og Krybblia til privat gamme (høyde 397). Leir ved gammen.
Dag 3. Fra gamme ned til Sætervatnet via Skardvatnet. Alt 1 derfra; til Halsvatnet og leir i "halsen". Alt 2 til Fongenhytta og leir ved hytta.
Dag 4. Fra Halsvatnet el Fongenhytta og ned til VHSS.

Valnesfjord Helsesportssenter
Postadresse:
8215 VALNESFJORD

Kontonr:
8951.05.01838

Besøksadresse:
Østerkløft
8215 VALNESFJORD

Org nr:
NO 976 516 745

Telefon: 75 60 21 00
Telefaks: 75 60 25 55

Internett:
www.vhss.no

Kontaktperson / saksbehandler:
>NAVN<
>TITTEL<
Tlf.:

E-postadresse

VALNESFJORD
HELSESPORTSSENTER
- Aktivitet og deltakelse®

Alt. 2.
Dag 1. Start fra Vestvatnli (Håla) til nord-vest enden av Sætervatnet (naust). Leir i området.
Dag 2. Fra Sætervatnet opp til Skardvatet og gamme på toppen av Krybblia. Leir ved gamme.
Dag 3. Fra gamme ned til Sætervatnet via Skardvatnet. Alt 1 derfra; til Halsvatnet og leir i "halsen". Alt 2 til Fongenhytta og leir ved hytta.
Dag 4. Fra Halsvatnet el Fongenhytta og ned til VHSS.
Alt. 3.
Dag 1. Fra VHSS til Steinvatnet (snuplass for skiløype til Sætervatnet), leir i området.
Dag 2. Fra Steinvatnet til nord-vest enden av Sætervatnet. Opp til Skardvatnet og Gamme på toppen av Krybblia. Leir ved gammen.
Dag 3. Fra gamme ned til Sætervatnet via Skardvatnet. Alt 1 derfra; til Halsvatnet og leir der. Alt 2 til Fongenhytta og leir der.
Dag 4. Fra Halsvatnet el Fongenhytta og ned til VHSS.

Med dette som bakgrunn søker vi om dispensasjon fra motorferdselsloven til;

- Oppkjøring av skuterspor for hundespann og pigging i henhold til skisserte alternativer.
- Transport av utstyr i forbindelse med turen.

Med vennlig hilsen
Inger Sjöberg
Friluftspedagog/prosjektleder "Grenseløs tur vinter"
Inger.sjoberg@vhss.no
Tlf 75 60 25 97/mob.930 39 472

Grenseløs tur Vinter - Et habiliteringsopphold med en 4 dagers tur gjennom Sjunkhatten nasjonalpark, barnas nasjonalpark.

Vi planlegger nå **"Grenseløs tur vinter",** et 2 ukes habiliteringsopphold i begynnelsen av april, for 8 ungdommer med funksjonsnedsettelser i alderen 14 - 18 år. I andre uken av oppholdet skal de gjennomføre en fire dagers tur i vinterfjellet, med utgangspunkt i enkelt friluftsliv. Sammen med ansatte fra VHSS, vil det være ansatte fra Bodø hovedflystasjon med som hjelpere. Turen skal gi mangfoldige naturopplevelser der deltagerne i så stor grad som mulig er involvert i alle faser av turen. Det handler om at utfordringene skal være store nok til at deltageren skal ha opplevelse av å flytte grenser, samtidig som de yter til fellesskapets beste. Turen vil i hovedsak gå i Sjunkhatten Nasjonalpark, barnas nasjonalpark.

Vi ser dette som en god mulighet til å gi ungdommer med funksjonsnedsettelser et utfordrende friluftstilbud og en mulighet til å oppdage egne ressurser. Vi som institusjon vil få erfaringer med å planlegge å gjennomføre en flerdagerstur i et område uten fysisk tilrettelegging. Vi har ikke kjennskap til at noe lignede er gjort vinterstid, derfor er dette banebrytende for oss. Erfaringene fra turen ville være verdifulle i videre arbeid med utfordringer knyttet til pedagogisk- og fysisk tilrettelegging i nasjonalparken vinterstid, med spesielt fokus på personer med funksjonsnedsettelser. Dette vil være erfaringer som vi vil dele med andre aktører, derfor jobber vi med å få på plass finansiering for å få laget en film om turen.

VALNESFJORD
HELSESPORTSSENTER
- Aktivitet og deltakelse®

Valnesfjord Helsesportssenter(VHSS) har friluftsliv som et av sine hovedvirkemidler. Friluftslivets mangfold åpner for mange muligheter for læring, erfaring og mestring. Friluftsliv er en viktig del av alle våre opphold. I tillegg har vi egne habiliteringsopphold med hovedfokus på friluftsliv. http://vhss.no/?a_id=444&ac_parent=112

Generelt er aktivitetsnivået blant befolkningen lavere vinterstid enn ellers i året. Det generelle bildet er at personer med funksjonsnedsettelse har lavere deltakelse enn personer uten funksjonsnedsettelser, på de fleste friluftslivsaktiviteter. Forskjellene er spesielt store når det gjelder blant annet ski eller snowboard i alpinalegg og i fjellet, skiturerer i skog og mark og på fjellet. (Bliksvær, Rapport nr. 4/2010) http://vhss.no/?dfi=VHSSRapport04-2010Funksjonshemmingogfriluftsliv_mforside.pdf&PHPSESSID=882b800bbe13bbe605258a8e6e6344cb)

I 2010 fikk vi en henvendelse fra en 12 år gammel jente som ønsket en "Lars Monsen-tur". Dette satte oss i gang med planlegging og gjennomføring av et habiliteringsopphold for ungdom, med en 4 dagers tur kalt "Grenseløs tur" i begynnelsen av juni 2010. Det ble laget en film fra turen som kan ses på nett - http://vimeo.com/15709436.

VALNESFJORD HELSESPORTSSENTER - Aktivitet og deltakelse®

Grenseløs tur Vinter - Et habiliteringsopphold med en 4 dagers tur gjennom Sjunkhatten nasjonalpark, barnas nasjonalpark.

Vi planlegger nå **"Grenseløs tur vinter",** et 2 ukes habiliteringsopphold i begynnelsen av april, for 8 ungdommer med funksjonsnedsettelser i alderen 14 - 18 år. I andre uken av oppholdet skal de gjennomføre en fire dagers tur i vinterfjellet, med utgangspunkt i enkelt friluftsliv. Sammen med ansatte fra VHSS, vil det være ansatte fra Bodø hovedflystasjon med som hjelpere. Turen skal gi mangfoldige naturopplevelser der deltagerne i så stor grad som mulig er involvert i alle faser av turen. Det handler om at utfordringene skal være store nok til at deltageren skal ha opplevelse av å flytte grenser, samtidig som de yter til fellesskapets beste. Turen vil i hovedsak gå i Sjunkhatten Nasjonalpark, barnas nasjonalpark.

Vi ser dette som en god mulighet til å gi ungdommer med funksjonsnedsettelser et utfordrende friluftstilbud og en mulighet til å oppdage egne ressurser. Vi som institusjon vil få erfaringer med å planlegge å gjennomføre en flerdagerstur i et område uten fysisk tilrettelegging. Vi har ikke kjennskap til at noe lignede er gjort vinterstid, derfor er dette banebrytende for oss. Erfaringene fra turen ville være verdifulle i videre arbeid med utfordringer knyttet til pedagogisk- og fysisk tilrettelegging i nasjonalparken vinterstid, med spesielt fokus på personer med funksjonsnedsettelser. Dette vil være erfaringer som vi vil dele med andre aktører, derfor jobber vi med å få på plass finansiering for å få laget en film om turen.

VALNESFJORD
HELSESPORTSSENTER
- Aktivitet og deltakelse®

Valnesfjord Helsesportssenter(VHSS) har friluftsliv som et av sine hovedvirkemidler. Friluftslivets mangfold åpner for mange muligheter for læring, erfaring og mestring. Friluftsliv er en viktig del av alle våre opphold. I tillegg har vi egne habiliteringsopphold med hovedfokus på friluftsliv. http://vhss.no/?a_id=444&ac_parent=112

Generelt er aktivitetsnivået blant befolkningen lavere vinterstid enn ellers i året. Det generelle bildet er at personer med funksjonsnedsettelse har lavere deltakelse enn personer uten funksjonsnedsettelser, på de fleste friluftslivsaktiviteter. Forskjellene er spesielt store når det gjelder blant annet ski eller snowboard i alpinalegg og i fjellet, skiturerer i skog og mark og på fjellet. (Bliksvær, Rapport nr. 4/2010) http://vhss.no/?dfi=VHSSRapport04-2010Funksjonshemmingogfriluftsliv_mforside.pdf&PHPSESSID=882b800bbe13bbe605258a8e6e6344cb)

I 2010 fikk vi en henvendelse fra en 12 år gammel jente som ønsket en "Lars Monsen-tur". Dette satte oss i gang med planlegging og gjennomføring av et habiliteringsopphold for ungdom, med en 4 dagers tur kalt "Grenseløs tur" i begynnelsen av juni 2010. Det ble laget en film fra turen som kan ses på nett - http://vimeo.com/15709436.

VALNESFJORD HELSESPORTSSENTER - Aktivitet og deltakelse®

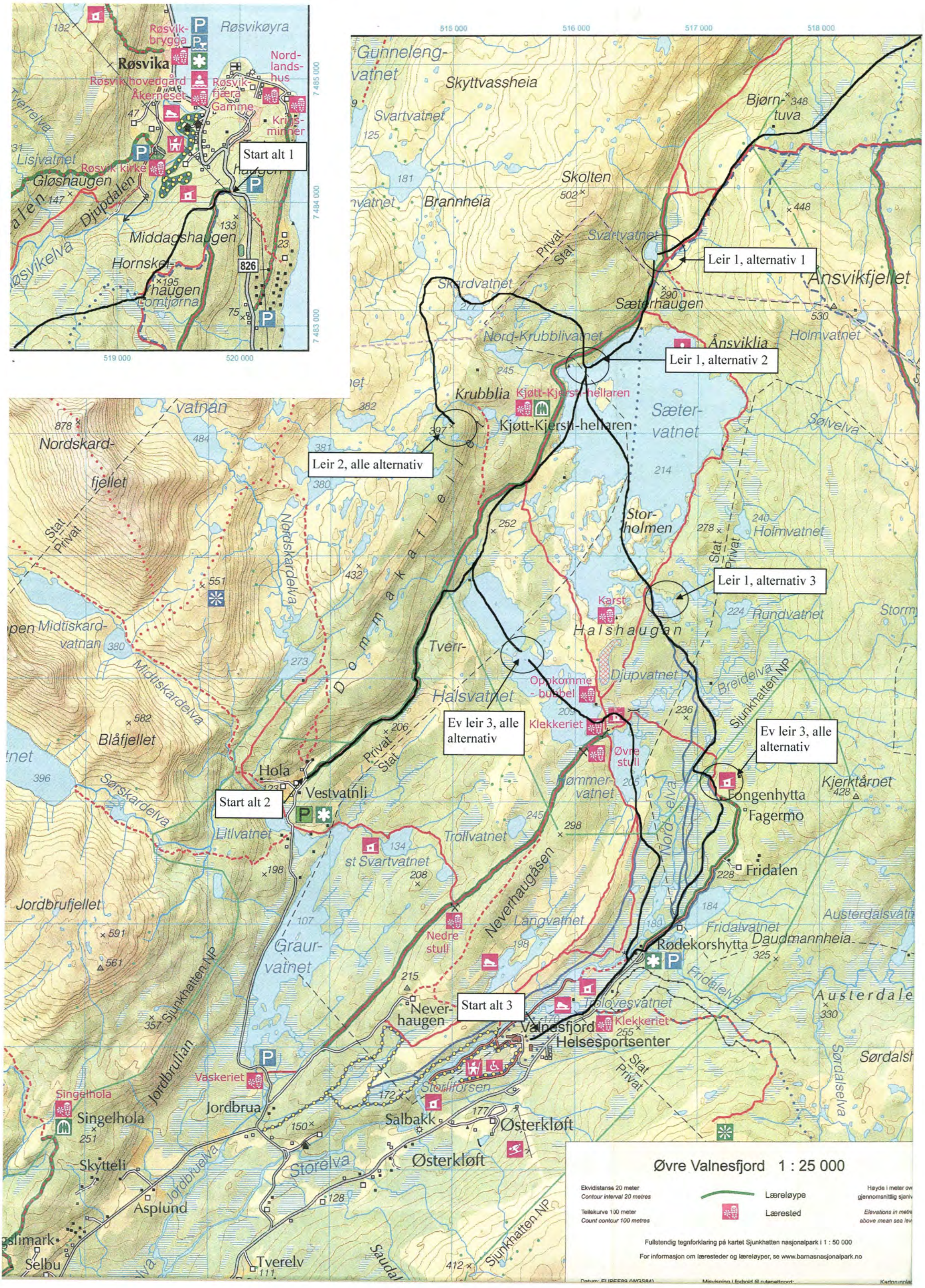
Start alt 1
Leir 1, alternativ 1
Leir 1, alternativ 2
Leir 1, alternativ 3
Leir 2, alle alternativ
Ev leir 3, alle alternativ
Ev leir 3, alle alternativ
Start alt 2
Start alt 3
Røsvik-brygga
Røsvikøyra
Røsvika
Røsvik hovedgård
Åkerneset
Røsvik-fjæra
Gamme
Nord-lands-hus
Krigs-minner
Røsvik kirke
Gløshaugen
Djupdalen
Middagshaugen
Hornskot-haugen
Tomtjørna
Lisjvatnet
Røsvikelva
826
Gunnelengvatnet
Skyttvassheia
Svartvatnet
Brannheia
Skolten
Bjørn-tuva
Privat
Stat
Skardvatnet
Sæterhaugen
Ånsvikfjellet
Nord-Krubblivatnet
Ånsviklia
Holmvatnet
Krubblia
Kjøtt-Kjersti-hellaren
Sæter-vatnet
Sølvelva
Nordskard-fjellet
Midtiskard-vatnan
Midtiskardelva
Nordskardelva
Dommarkatlet
Stor-holmen
Karst
Halshaugan
Rundvatnet
Tverr-Halsvatnet
Djupvatnet
Opphkomme - bubbel
Klekkeriet
Øvre stuli
Breidelva
Sjunkhatten NP
Hola
Vestvatnli
Litlvatnet
Sørskardelva
Blåfjellet
Hømmer-vatnet
Fongenhytta
Fagermo
Kjerktårnet
Trollvatnet
st Svartvatnet
Nedre stuli
Neverhaugåsen
Langvatnet
Fridalvatnet
Daudmannheia
Rødekorshytta
Fridalselva
Austerdalsvatn
Austerdale
Jordbrufjellet
Graur-vatnet
Never-haugen
Valnesfjord
Helsesportsenter
Troløvesvatnet
Jordbrulian
Jordbrua
Singelhola
Vaskeriet
Storliforsen
Salbakk
Østerkløft
Skytteli
Asplund
Storelva
Tverelv
Sørdalselva
Øvre Valnesfjord 1 : 25 000
Ekvidistanse 20 meter
Contour interval 20 metres
Teilekurve 100 meter
Count contour 100 metres
Læreløype
Lærested
Fullstendig tegnforklaring på kartet Sjunkhatten nasjonalpark i 1 : 50 000
For informasjon om læresteder og læreløyper, se www.barnasnasjonalpark.no

Arkivsaksnr: 2012/162-0
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 05.02.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	6/2013	18.02.2013

Rago nasjonalpark - Søknad om motorisert transport i forbindelse med gjenreisning av Fjellrosen - Fauske og Sørfold jeger- og fiskeforening

Forslag til vedtak

Fauske og Sørfold jeger- og fiskeforening gis dispensasjon fra kap.III pkt 2.4 a) i verneforskriften for Rago nasjonalpark for motorisert transport i forbindelse med gjenreising av hytta Fjellrosen ved Litlverivatnet.
Dispensasjonen gis for:
- lavtflyging og landing med helikopter ved Litlverivatnet for innflyging av tømmerdelen, materialer og utstyr.
- begrenset bruk av snøscooter på snødekt mark for å transportere inn nødvendig utstyr.
Dispensasjonen gis med hjemmel i § 48 i naturmangfoldsloven.

Dispensasjonen har følgende vilkår:

Vilkår for helikoptertranporten:
* Forvaltningsmyndigheten skal informeres så snart som mulig når dato for flygingen skal utføres
* Dispensasjonen gjelder for **inntil fem (5) turer** med et helikopter.
* Dispensasjonen gjelder for inntil **to (2) dager i løpet av perioden 25.06 – 01.09.2013**
* Nedsetting av materialer skal skje på en slik måte at den er mest mulig skånsom mot vegetasjonen.

Vilkår for transporten med snøscooter:
* Forvaltningsmyndigheten skal informeres så snart som mulig når transporten skal utføres.
*Dispensasjonen gjelder fra parkgrensa – over isen på Litlverivatnet – til hyttetomta i nord-østenden av vatnet. Retur samme trase.
* Dispensasjonen gjelder for inntil **tre – 3 snøscootere og det antall turer som er nødvendig** for å transportere inn utstyr og materialer.
* Dispensasjonen gjelder for inntil **ei (1) uke i perioden 1.mars – 30.april.**

* Dispensasjonen skal tas med ved transporten og forevises ved kontroll.
* Det skal tas hensyn til dyreliv og annen ferdsel i området.
* Det skal tas hensyn til rein på beite – Duokta reinbeitedistrikt v/Signar Pavall, tlf: 41557680, bør kontaktes før transporten.
* Det skal gis beskjed til Statskog Fjelltjenesten i forkant av transporten. Kontaktperson er Tore Veisetaune, tlf: 91627036.

Bakgrunn
I søknad av 02.02.2013 søker Fauske og Sørfold jeger- og fiskerforening v/Per Andersen om motorisert transport for å få frakte restaurert tømring, samt diverse nødvendig materialer og utstyr inn til Litlverivatnet for gjenreisning av foreningens hytte Fjellrosen. Transporten ønskes utført med helikopter, 4 til 5 turer, i tidsrommet 25.06. til 01.09. 2013, samt med snøscooter fra parkgrensen og over Litlverivatnet. Transporten til hytta må tilpasses vær og føreforhold og er vanskelig å tidfeste.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Rago nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Rago nasjonalpark ble opprettet ved kongelig resolusjon 22. januar 1971. Formålet med vernet er at nasjonalparken skal representere et uberørt nordlandsk fjellandskap med egenartet dyreliv i grenseområdet mot den svenske nasjonalparken Padjelanta.

I henhold til verneforskriften for Rago nasjonalpark kap. III, pkt. 2.4. a) skal naturmiljøet være fredet mot motorisert ferdsel til lands og til vanns og landing med luftfartøy med mindre dette skjer i politi-, ambulanse- eller sikringsøyemed.

Verneforskriften åpner ikke for omsøkt transport, og denne søknaden må derfor behandles etter de generelle dispensasjonsreglene for nasjonalparken. Ved ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.09 ble naturvernloven opphevet. For verneområder vernet etter naturvernloven fører dette til at verneforskriftens generelle dispensasjonsbestemmelse er satt ut av kraft (jf. naturmangfold- lovens § 77 andre punktum). For Rago nasjonalpark vil det si at kap. III, pkt. 3 ikke lengre er virksom. Søknader etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal derfor vurderes etter naturmangfoldlovens § 48 i stedet.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering
Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at en begrenset bruk av helikopter og ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på naturverdiene i området. Det er også et mål for forvaltningen å minimalisere motorisert ferdsel i Rago nasjonalpark.

Hyttene i nasjonalparken ligger imidlertid langt fra vei, og transport av nødvendig utstyr og materiale inn til hyttene for å drifte dem er vanskelig. Transport i forbindelse med gjenreising av hytta Fjellrosen, transport av tømmerdelen, samt materiale og nødvendig utstyr for å få bygd opp igjen hytta vil kreve bruk av motorisert transport. Bruk av helikopter er et effektivt og skånsomt hjelpemiddel og vil være den mest skånsomme løsningen i dette tilfellet.

Foreningen ønsker også å bruke snøscooter til å transportere en del utstyr og materialer opp til hyttetomta i løpet av vinteren for å kunne starte opp arbeidet med hytta så snart som mulig. Denne transporten vil kun gå over isen på vatnet innenfor nasjonalparken og vil ha liten innvirkning innenfor verneområdet.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 - 12:

Kunnskapsgrunnlaget § 8
Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse og slitasje. I dette tilfellet er det satt vilkår om et begrenset tidsrom for transporten både med helikopter og snøscooter, samt et begrenset antall turer.

Både helikopterflyging og transport med snøscooter i et slikt begrenset omfang er ikke kjent å gi skade på vegetasjon og dyreliv, og vil derfor ikke virke negativt på verneverdiene i området. Transporten med snøscooter går også hovedsakelig over et islagt vatn. Hensynsfull ferdsel er uansett satt som et vilkår.

Føre-var § 9
Det er særlig det uberørt nordlandsk fjellandskap med egenartet dyreliv som er formålet med vernet i Rago nasjonalpark. Med de vilkår som er satt vil transportene med helikopter og snøscooter i et gitt område og omfang ikke skade naturmangfoldet eller landskapet.

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10
Ut over den aktuelle transporten er behovet for motorisert ferdsel i området minimalt.
Det anses ikke å være noen fare for økt belastning på området. I den aktuelle perioden for helikoptertransporten foregår ingen form for motorisert ferdsel i området på denne tiden av året. Vinterstid er behovet for motorisert ferdsel i området også minimalt.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver § 11
En vurder denne transporten slik at den ikke vil medføre noen vesentlig miljøforringelse som kan kreve utbedring.

Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder § 12
Bruk av helikopter er et effektivt hjelpemiddel ved den aktuelle transporten, og vil være den mest skånsomme løsningen i dette tilfellet. Transporten med snøscooter vil også kun gå over isen på vatnet innenfor nasjonalparken og vil ha liten innvirkning innenfor verneområdet.

Konklusjon
Nasjonalparkstyre anser derfor at begrenset bruk av helikopter og snøscooter i forbindelse med gjenreisningsarbeidet ikke vil komme i strid med verneformålet.

Saksopplysninger:
Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fauske og Sørfold jeger- og fiskerforening v/Per Andersen	Boks 34	8226	STRAUMEN
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Statskog Fjelltjenesten v/Tore Veisetaune	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Rago nasjonalpark
- Naturmangfoldsloven

Arkivsaksnr: 2011/9150-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 14.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	7/2013	18.02.2013

Rago nasjonalpark - Klage på vedtak - Fjellrosen - Fauske og Sørfold jeger- og fiskeforening

Forslag til vedtak:
Midtre Nordland nasjonalparkstyre anmoder om at Fauske og Sørfold jeger- og fiskeforening forholder seg til de retningslinjer kulturminnemyndigheten Nordland Fylkeskommune gir for gjenreisning av Fjellrosen i brev av 12.06.2012 og 04.02.2013.

Fylkeskommunens faglige vurderinger er også lagt til grunn for de økonomiske tilskudd som nasjonalparkstyret har bevilget i denne saken.

Nasjonalparkstyret vil også anmode foreningen om å ha samarbeid med fagperson på antikvariske bygninger i Nordland. Dette for å sikre at hytta kan bli satt opp igjen på en god måte.

Bakgrunn
I brev av 18.12.2012 klager Fauske og Sørfold jeger- og fiskeforening på vedtak 66/2012 i styremøte for Midtre Nordland nasjonalparkstyre 04.09.2012.

Grunnlaget for avgjørelsen
Dispensasjoner av 27.02.2008 og 23.09.2012 fra Fylkesmannen i Nordland.
Brev av 12.06.2012 og 04.02.2013fra kulturminnemyndigheten Nordland Fylkeskommune med retningslinjer for gjenoppbygging av hytta Fjellrosen.

Vurdering
Midtre Nordland nasjonalparkstyre kan ikke se at klagen har frambragt noen nye vesentlige opplysninger for vedtak gjort i styremøte 04.09.2012.

Klagen går på byggetekniske forhold i forbindelse med gjenoppsetting av hytta Fjellrosen og retningslinjer gitt av kulturminnemyndigheten Nordland Fylkeskommune i brev av 12.06.2012.

Klagen ble derfor oversendt Nordland Fylkeskommune, kulturminnemyndigheten for en uttalelse. Etter anmodning fra Bjarne Eriksen hos fylkeskommunen ble også klagen sendt til Arnstein Brekke, Kulturminnefondet til orientering.

I brev av 04.02.2013 har Nordland Fylkeskommune, kulturminnemyndigheten gitt en faglig vurdering av foreningens klage og presisert og utdypet punktene som gjelder utvendig kledning og takkonstruksjon. En oppbygging som er vesentlig for å ivareta "Fjellrosen" som kulturminne kombinert med hensynet til konstruksjonsmessige utfordringer.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre vil igjen presisere at i henhold til de dispensasjoner som er gitt fra forvaltningsmyndigheten for nasjonalparken skal hytta settes opp igjen slik at særpreget bevares, og minst mulig store endring utføres. Dette betyr at hytta skal settes opp igjen mest mulig lik sitt opprinnelige ytre utseende, med minst mulig endringer i utforming og størrelse. I følge vedtak 66/2012 i nasjonalparkstyret skal også de byggetekniske retningslinjer som kulturminnemyndigheten Nordland Fylkeskommune gir for oppsetting av hytta følges. Fylkeskommunens faglige vurderinger er også lagt til grunn for de økonomiske tilskudd som nasjonalparkstyret har bevilget i denne saken.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre ber derfor foreningen forholde seg til kulturminnemyndigheten ved Nordland Fylkeskommune og Kulturminnefondet når det gjelder oppsetting av hytta. Viser til brev av 12.06.2012 og 04.02.2013 fra fylkeskommunen med retningslinjer for gjenoppsetting av hytta.

Nasjonalparkstyret vil også anmode foreningen om å ha samarbeid med fagperson på antikvariske bygninger i Nordland. Dette for å sikre at hytta kan bli satt opp igjen på en god måte.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fauske og Sørfold jeger- og fiskerforening	Postboks 34	8226	STRAUMEN
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Karl Prytz	Nordvik	8215	VALNESFJORD
Nordland fylkeskommune v/ Bjarne Eriksen	Postmottak Fylkeshuset	8048	BODØ

Vedlegg:

1. Klage frå FSJFF på vedtak Fjellrosen
2. Fjellrosen i Rago nasjonalpark – vurdering av tiltak

Dato: Fauske 18.12.2012

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
postmottak@fmno.no

Fauske og Sørfold Jeger og Fiskeforening (FSJFF) innklager vedtaket i utvalgssak 66/2012 datert 04.09.2012.

Vi mener begrunnelsen og vurderingen som følger vedtaket er gjort på feilaktig grunnlag. FSJFF skal forholde seg til 2 dispensasjoner og vilkårene i dem.

I møte 15.mai 2012 avholdt på Fauske orienterte foreningen om skissene som var vedlagt søknaden om tiltak. Innholdet i denne orientering samsvarer dårlig med det styret legger til grunn i sin vurdering av tiltaket. Eksisterende hytte er revet og kan nødvendigvis ikke settes opp igjen, det var da heller ikke forutsetningen.

Dispensasjon gitt 27.02.2008 med avslag om utvidelse av hytta med 1,5 meter i lengderetning gjaldt en søknad med bruk av en annen tømmerkasse og endret form på hytta. Tiltaket som det nå er gitt tillatelse til gjelder den samme tømmerkasse, riktignok i restaurert utgave. Her er det ingen utvidelse i noen retning. Mest mulig av opprinnelig materialer og byggemåte bevares.

Det gamle bislag som er igjen i Rago kan ikke benyttes slik det står. Bislagets form og størrelse kan gjenskapes. Endringen er fundamentet som blir en bærende treramme på pæler, istedenfor at bislag står på bakkenivå. I det meget utførlige notat fra Bjarne Eriksen, som er en del av vedtaket om foreslått gjenoppbygging av Fjellrosen, beskrives det at tømmermannskledning skal føres helt ned til underkant bæreramme. Det er en utførelse vi er helt enig i og det må også gjøres på bislaget for at et helhetlig særpreg skal bevares. Endringen blir også minst mulig synlig og det er med på å hindre inntrengning av vann i bislaget.

I møte 15. mai orienterte vi også om at fundamentplassering måtte tilpasses ny form. Fundamentskissen til byggesøknad var ment kun å illustrere bruk av pælefundamenter og en bærende treramme. Når denne skissen nå benyttes som argument for angivelse av størrelse blir dette helt galt. Samtidig opererer nasjonalparkstyre med feil mål på tidligere hytte. FSJFF foretok målinger av den restaurerte tømmerkasse mens den sto oppsatt i Valnesfjord. Utvendig mål uten kledning viser lengde på 4,13 meter og bredde 2,9 meter.

Helt inntil 15. mai har foreningen oppfattet at det var tømmerkassen og dens byggemetode det var viktig å bevare. Det gjenspeiles i skriv fra Nordland Fylkeskommune datert 16.01.2011 der laftemetoden fremheves som det viktige i et helt avsnitt. Essensen var at byggemetoden – slepplaft – skulle vises innvendig i hytta etter tilbakeføring. Her gjøres det et vesentlig avvik fra vilkårene i dispensasjonen da hytta tidligere var med innvendig trepanel ved riving. Utvendig tømmermannspanel er avslutningsvis kun viet fire ord i en setning. Bærekonstruksjonen av taket er for svak med de opprinnelige tømmeråser. Hytta skal ifølge verneforskriften være åpen til allmenn benyttelse. Vi mener dette må sette krav til konstruksjonssikkerhet med hensyn til bæreevne. Vi har planlagt stendervegg utvendig av tømmerkasse som bærevegg og bærende mønebjelke for å ivareta taklaster etter gjeldene lastforskrift. Opprinnelig leggeretning av takpanel gjenskapes. De opprinnelige takåser kan tilbakeføres, men da uten bærende virkning. Man vil da også oppnå god isolasjonsevne og tetting uten at det påvirker særpreget. Nødvendigvis vil det medføre stenderbredde pluss litt klaring i økt lengde og bredde på hytta. Men formen vil være den samme.

FSJFF har også fulgt anbefaling i rapporten fra Carl Nordberg om flytting av inngangsdør og platting. Det vil være ønskelig å endre bislag til (ikke med) bredde 1,5 meter, en økning på 20 cm.

Ny plattingen vil komme der vedbingen var og veden kan få plass innvendig i bislag. Under riving av «vedskjulet» viste det seg at veggen inn mot hytta hadde fuktskader. Når tilbakeført hytte settes på pæler må det nødvendigvis etableres trapp til ny platting. Størrelse på platting og plassering av trapp er noe vi kan endre på for å imøtekomme forvaltningens ønsker.

Vedtaket som er gjort oppfatter vi som en innskjerping av vilkårene i dispensasjonene. FSJFF mener vedlagte tegninger og denne redegjørelse oppfyller kravene i dispensasjonene.

Per Andersen

Per Andersen
Hytteutvalget FSJFF

Vedlegg:
Tegning plan hytte
Tegning plan bislag
Skriv Nordland Fylkeskommune
Utdrag rapport Carl Nordberg 2006

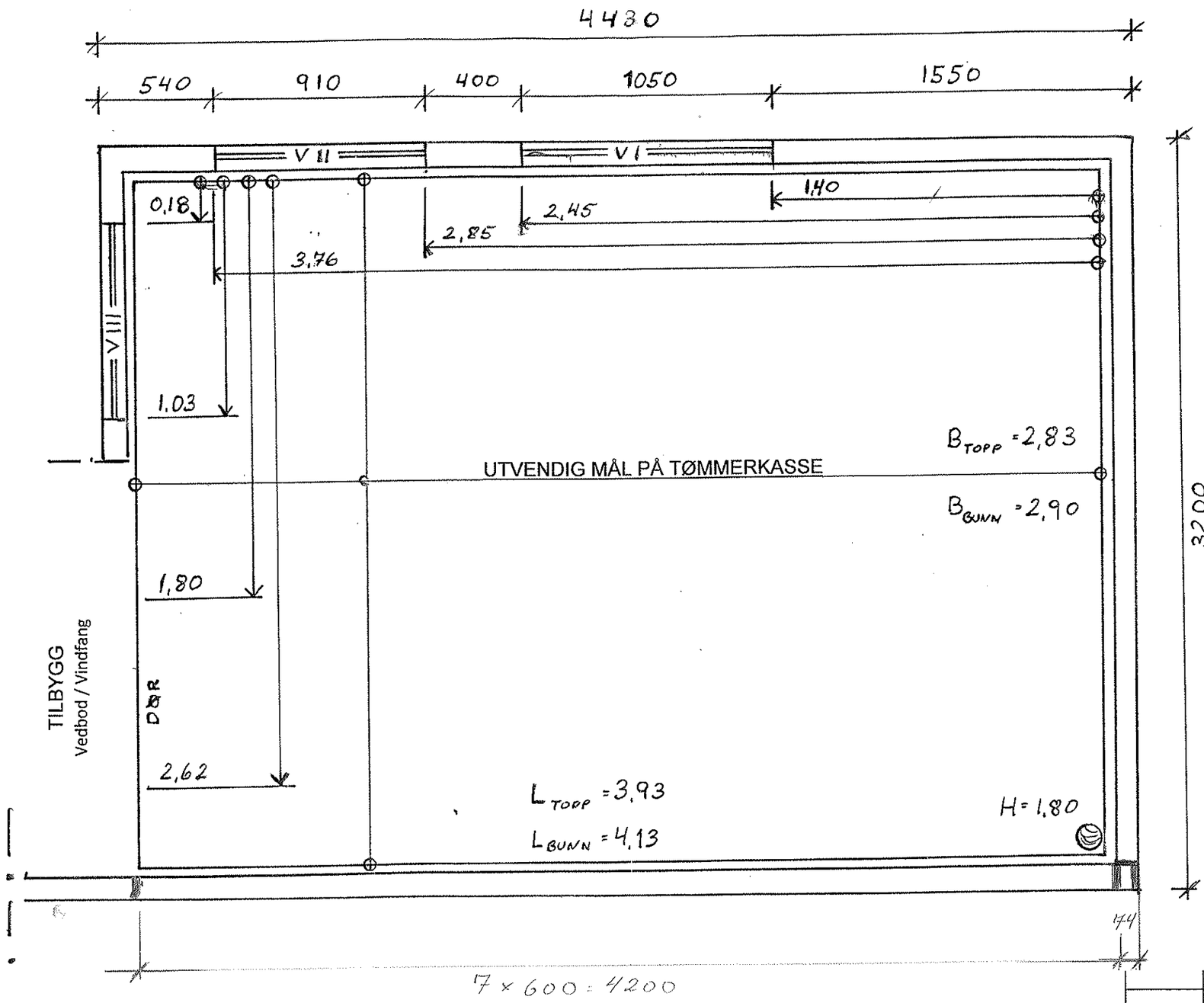

MERKNADER:

	Høyde fra ok gulv til: underkant åpning	overkant åpning
Vindu I	1180	1690
Vindu II	800	1680
Vindu III	800	1680

Høyde(ok gulv - topp hjørnestokk) 1800

50mm åpning mellom stendervegg og tømmerkasse

Takvinkel ca 25°

REV.		DATO
A	Arbeidstegning	
	ENDRING GJELDER	DATO 21.06.2012

Litjverrivasshytta - Fjellrosen

Tømmerkasse og stendervegg

G.nr.	B.nr.	Kommunenr.			
92	1	1845			
TEGNET		MÅLESTOKK	TEGN.NR	REV	
GdB		1 : 20	A 01		

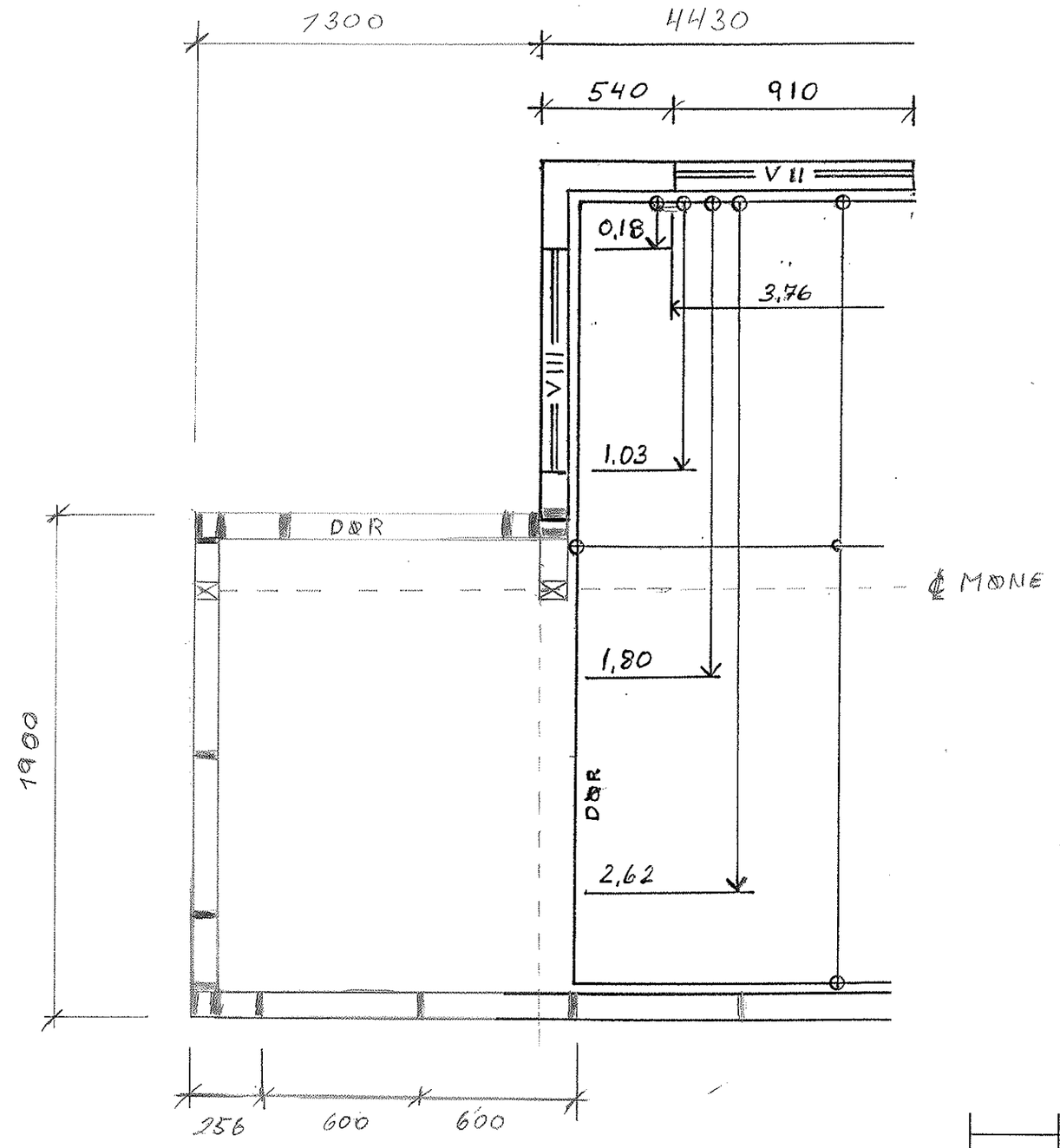

A	Arbeidstegning	13.07.2012
REV.	ENDRING GJELDER	DATO
Litjverrivasshytta - Fjellrosen		DATO 21.06.2012
Plan bislag		

G.nr:	B.nr:	Kommunenr:		
92	1	1845		
TEGNET		MÅLESTOKK	TEGN.NR	REV
GdB		1 : 20	A 02	A

I - 1

Hytta Fjellrosen i Rago Nasjonalpark i Sørfold kommune

Fjellrosen er ei lita tømret hytte på litt over 10 m2, oppført i 1942. Opprinnelig stod hytta uten kledning med jordgulv og torv på taket. Senere er hytta kledd utvendig med tømmermannspanel, innvendig med faspanel og det er lagt gulv med pløyde bord på åser. Måten tømmerkassen er føyd sammen på med slepplaft, er ikke vanlig i Nordland. Mellom en tømret ramme i bunn og topp er det satt inn firkantøksede hjørnestolper med slisser i kantene hvor veggstokkene, med en motsvarende tapp i enden slippes ned i slissene. Gavlspisser er tømret på vanlig måte.

Før 1940 var hytter til friluftsformål i Norge forbeholdt eliten. Ferieloven fra 1947 sikret alle retten til 3 ukers ferie. Med mere fritid økte også hyttebyggingen, likevel ble materialknappheten i etterkrigstida en begrensende faktor. I 1960 ble restriksjonene/rasjoneringen på kjøp av privatbiler opphevet. Den store økningen i mobilitet førte til et betydelig oppsving i hyttebyggingen
Fjellrosen med byggeår 1942 er av de tidligste "vanlige" hyttene i Nordland.

Den opprinnelige plasseringen skulle etter hvert vise seg å være svært uheldig. Tidvis har høst og vårflom ført til at vann har stått langt opp på deler av ytterveggene. Det er kompensert med utvendig kledning og senere blikkplater utenpå deler av kledning for å beskytte mot vann. Hytta er godkjent flyttet ca 50m til en tørr lyngkolle. Ved en befaring 2.november 2011 undersøkte representanter for eier, forvalter og kulturminnemyndighet skadeomfanget. Uka etter ble hytta demontert under oppsyn av håndverker med brei antikvarisk kompetanse. Tømmerkassen er fraktet ut av området for reparasjon. Ved senere oppføring vil innvendige vegger være bart tømmer uten kledning. Utvendig monteres det tømmermannskledning.

Bjarne Eriksen
Kulturminnerådgiver
Nordland fylkeskommune
Kulturminner i Nordland
16.01.2011

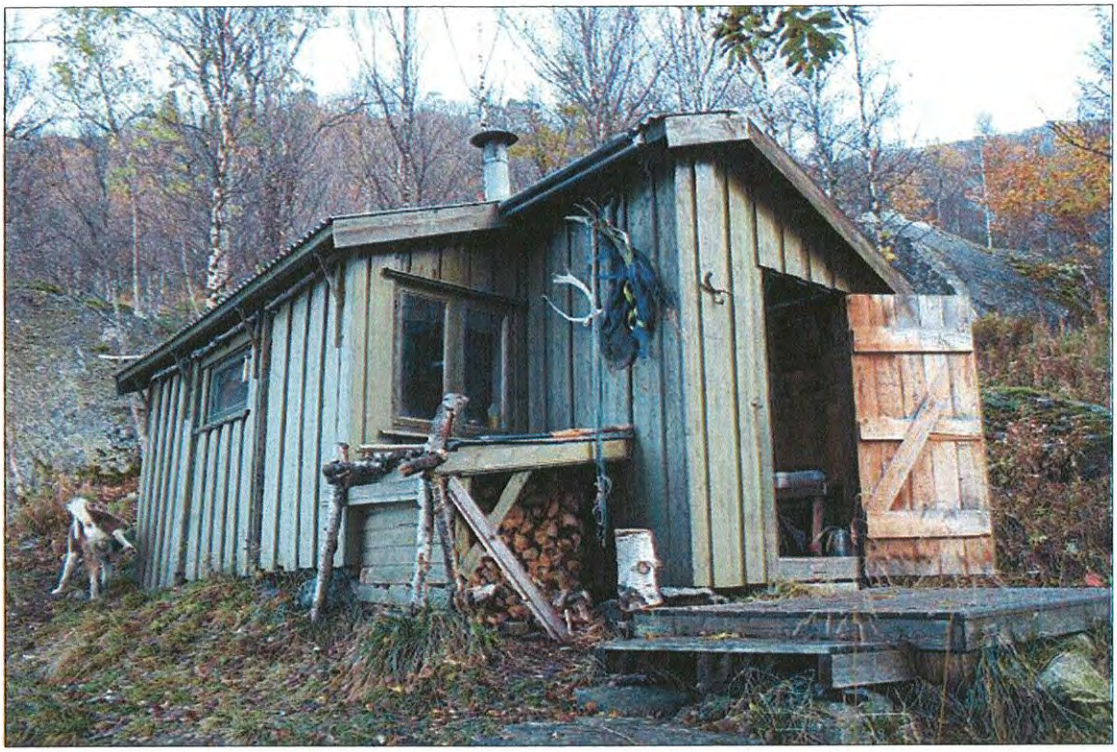

Foreslår at man vurderer forlengelse av bislag ca 1,5m.
Flytte inngangsdør og platting.

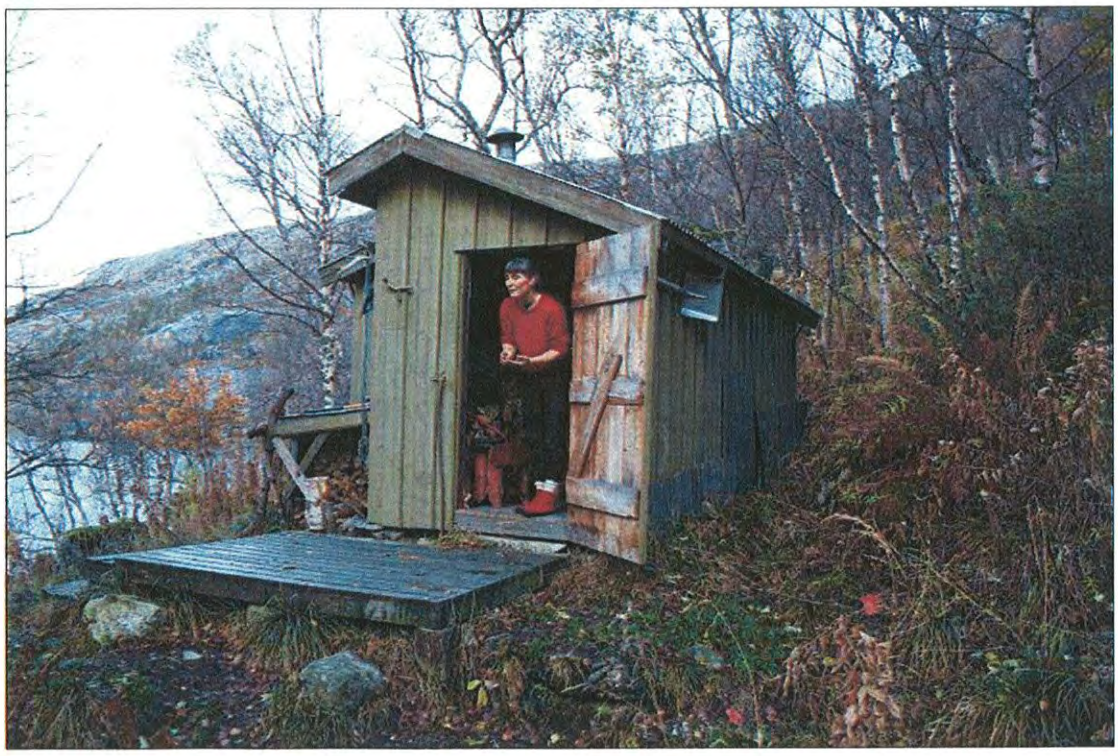

Nordland FYLKESKOMMUNE

Vår dato: «Sdo_DokDato»
Vår referanse: «Sdo_DokID»

Deres dato: «Sdo_SvarPaaDokDato»
Deres referanse: «Sdo_AMReferanse»

Org.nr: 964 982 953

Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Moloveien 10
8002 BODØ

Fjellrosen i Rago nasjonalpark - vurdering av tiltak

Nordland fylkeskommune ved Kulturminner i Nordland er anmodet av Midtre Nordland nasjonalparkstyre om en faglig vurdering av klage fra Fauske og Sørfold jeger og fiskeforening(FSJFF) på enkelte løsninger i forbindelse med gjenoppbygging av foreningens hytte "Litjverrivasshytta/Fjellrosen" i Rago nasjonalpark.

Nordland fylkeskommune har i brev til FSJFF datert 12.6.2012 gitt en fyldig vurdering av utførelse og materialvalg for istandsettingen av "Fjellrosen". Denne presiseringen av vilkårene for den bygningsmessige istandsettingen av hytta er blant annet gitt med bakgrunn i det tilsagnet om tilskudd fylkeskommunen har gitt i denne saken. Vilkår som er skriftlig akseptert av tilskuddsmottaker. Samme vilkår stilles av de andre tilskuddsytere: Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Norsk Kulturminnefond og Sørfold kommune.

I denne saken har vi konferert med det vi oppfatter som en av de fremste fagfolkene på antikvariske bygninger i Nordland, Karl Prytz ved Lafteverkstedet AS. Prytz var med på den første befaringen i november 2011 og var og med på demontering av hytta. Det er og Prytz som har reparert den laftede delen av hytta. Fylkeskommunen har hele tiden betont at hytta som helhet, bygningsmessig og historisk, representerer en viktig kulturhistorisk verdi. Dette var grunnlaget for vår presisering av fremgangsmåte for reparasjon av hytta. Fylkeskommunens faglige vurderinger er og lagt til grunn av de andre tilskuddsytere i denne saken.

I det følgende vil vi presisere og utdype punktene som gjelder utvendig kledning og takkonstruksjon. En slik oppbygging er vesentlig for å ivareta "Fjellrosen" som kulturminne kombinert med hensynet til konstruksjonsmessige utfordringer.

Utvendig kledning

- Før det monteres spikerslag etc. utenpå tømmerkassen forutsettes det at det er lagt laftemose mellom alle veggstokkene.
- Utenpå tømmerkassen skrues(rustfrie skruer) horisontale stendere på toppsvill og bunnsvill med maksimal dimensjon 2" x 3". Dette vil avstive, styrke og binde sammen tømmerkassen. Disse to stenderne tilpasses slik at de tar opp **noe** av skjevhetene i tømmerveggen. Det har ingen hensikt å gjøre en fullstendig oppretting av veggflatene.
- Det legges inn vertikale stendere mellom topp- og bunnsvill som også skrus til tømmerkassen. Dette sikrer ytterligere styrking og avstiving av tømmerkassen.
- Vindsperre festes til stendere med 13mm sløyfer. Her er det særdeles viktig at vindsperre klemmes godt mot alle flater.

Adresse	Postmottak	Dir.:	«Sbr_Tlf»	Saksbehandler:	«Sbr_Navn»
	Fylkeshuset	Tlf.:	«Sse_Tlf»	Avdeling:	«Soa_Navn»
	8048 Bodø	Faks:	«Soa_Fax»	Enhet:	«Sse_Navn»
Besøksadresse	«Soa_Adr2»			E-post:	post@nfk.no

- Det monteres horisontale bordkledningslekter med avstand c/c 60cm eller mer, her må det vurderes en naturlig inndeling i forhold til høyden på veggflaten.
- Det monteres tømmermannskledning. Over og under vinduer bør eksisterende kledning gjenbrukes.
- Museband eller museklosser mellom underliggerne er svært viktig.
- Med god innfesting i tømmeret vil alle bygningsdelene som er beskrevet over gi stive, sterke og stabile veggflater.
- Samlet gir dette en veggtykkelse utenpå tømmerkassen på ca 15cm.

Tak
Taket var bygd opp med 3 langsgående åser og stående trobord. Fram til 1974 var taket tekket med never dekt med torv. Dette ble erstattet med 3 langsgående spikerslag (2"x4") på høykant som feste for stålplater. Den tydelige nedbøyingen av leåsene er fra tida med torvtekking, det vil si før 1974. Spikerslagene for stålplatene ble rettet opp og etter det kunne det ikke konstateres noen skader på taket på grunn av snølast. Her vises det til bilder fra befaringen i november 2011.
Hytta flyttes lenger ned mot vannet og plasseres på en åpen kolle noe som høyst sannsynlig vil øke vindbelastningen og minske mengden snø på taket.
Detaljer i utførelse:

- Eksisterende åser remonteres slik de er, eventuelt kan leåsene snus med kulen opp.
- Skaftunger hakkes ned i raftstokken og legges inn til leåsen, slik det var.
- Det monteres stående pløyde trobord med minimum tykkelse 21mm og eksempelvis bredde på 148mm. Trobordene kan eventuelt skrus til åsene for å oppnå en maksimalt stiv skive.
- Oppå trobordene anbefales å montere en diffusjonsåpen undertaksfolie med en kondensabsorberende underside.
- Langsgående spikerslag med dimensjon 2"x4" eller 2"x6" spikres eller skrues fast på høykant til de 3 åsene og ved rafter. Her er det viktig å bruke god kvalitet tettvokst gran.
- Stålplater tilsvarende de eksisterende monteres og med tilnærmet lik farge.
- Innvendig kan det legges panel i taket mellom åsene slik det var da hytta ble demontert. Ut fra bildene ser det ut til å ha vært et 5" rustikkpanel. Hulrommet over panel fylles med mineralull som tidligere.

For å kunne gjennomføre oppbyggingen av hytta på en måte som viderefører de kulturhistoriske verdiene er det etter vår oppfatning vesentlig at foreningen knytter til seg en håndverker med kompetanse på antikvariske bygninger. En håndverker som eksempelvis kan bidra for å få hovedkonstruksjonen i vegg(laftekasse og stenderverk) og tak på plass.

Med vennlig hilsen

Egil Murud
kulturvernsjef

Bjarne Eriksen
kulturminnerådgiver

Kopi til**:**

Karl Prytz	Nordvik	8215	VALNESFJORD
Norsk Kulturminnefond	Postboks 253	7361	RØROS
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	STRAUMEN

Arkivsaksnr: 2013/789-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 28.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	8/2013	18.02.2013

Junkerdal nasjonalpark - Søknad om motorisert transport til Calalveshytta og Balvasshytta - Sulitjelma og omegn turistforening

Forslag til vedtak

Sulitjelma og Omegn Turistforening gis dispensasjon fra § 3, pkt. 6.1 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark for begrenset bruk av snøscooter i forbindelse med frakt av varer og utstyr til foreningens hytter; Calalveshytta og Balvasshytta. Dispensasjonen gis etter §3, pkt. 6.3 c i verneforskriften for nasjonalparken.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
- All kjøring utenom angitte formål og følgende traseer er forbudt.
    - Balvatnet og korteste veg til Balvasshytta
    - Callanasjavri og korteste veg til Clalveshytta
- Dispensasjonen gjelder kun transport av utstyr og varer.
- Dispensasjonen gjelder for bruk av inntil to (2) snøscootere og det antall turer som trengs for nødvendig frakt. Antallet turer er likevel begrenset oppad til seks (6) turer pr. hytte pr. sesong.
- Dispensasjonen gjelder fra det er tilstrekkelig snø til at kjøring kan foregå uten å skade vegetasjon og fram til 1. mai i årene 2013 - 2016. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Statens Hus, Molov.10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest innen 01.08.2016.
- Dispensasjonen og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

I brev av 23.01.13 søker Sulitjelma og Omegn Turistforening (SOT) om dispensasjon fra motorferdselforbudet i Junkerdal nasjonalpark for seks turer med snøscooter til nedfrakting av gamle vinduer, og innkjøring av 1 fv. ved samt andre forbruksartikler til Calalveshytta. Til Balvasshytta søkes det om seks turer med snøscooter for innkjøring av 1 fv. ved og forbruksartikler til ordinær drift.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Junkerdal nasjonalpark, jf §6 i verneforskriftene, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004. Formålet med vernet er:
-Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.
-Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.
- Ivaretakelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Junkerdal nasjonalpark, jf. §3, pkt. 6.1 i verneforskriften, men nasjonalparkstyret kan gi dispensasjon til bruk av beltekjøretøy på vinterføre for transport av varer og materialer til hytter, jf. verneforskriftens §3, pkt. 6.3 c.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering
Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Sulitjelma og Omegn Turistforening har to hytter like innenfor grensen til nasjonalparken, Calalveshytta 150 - 200 m fra vernegrensa og Balvasshytta 50 – 100 m fra vernegrensen.

Å kunne transportere ved, gass, forbruksartikler og diverse annet fram til disse husværene er nødvendig for å kunne drifte og bruke dem gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøscooter på vinteren. Etter verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark kan det gis tillatelse til dette på snødekt mark frem til og med 1. mai. Med snødekt mark menes tilstrekkelig snømengde til at bakken ikke skades av kjøringen.

Hyttene ligger like innenfor vernegrensen og aktuelle kjøretraser kommer ikke i konflikt med spesielle naturfaglige forekomster. Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet, og det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både med hensyn til antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil snøscooterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensinger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon
Vi vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Junkerdal nasjonalpark, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Saksopplysninger:

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Parter i saken:

Balvatn reinbeitedistrikt v/Per Olof Blind	Ørnflogveien 17	8230	Sulitjelma
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	Bodø
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten v/Jim T. Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	Namsos
Sulitjelma og Omegn turisforening	Postboks 300	8201	Fauske

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldsloven

Arkivsaksnr: 2013/599-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 21.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	9/2013	18.02.2013

Junkerdal nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorisert transport til Sølvbakk, Rosna og Fuglevatnet - Sulitjelma jeger- og fiskeforening

Forslag til vedtak 1

Sulitjelma Jeger- og Fiskerforening gis dispensasjon fra § 3, pkt. 6.1 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark for begrenset bruk av snøscooter i forbindelse med frakt av varer og utstyr til foreningens naust ved Sølvbakke og hytte ved Fuglevatn, samt transport i forbindelse med vedlikehold av to båter i Rosna. Dispensasjonen gis etter §3, pkt. 6.3 c i verneforskriften for nasjonalparken.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på vedlagte kart er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder fra Jakobsbakken og korteste vei til Sølvbakk, en (1) tur med inntil to (2) snøscootere pr. vinter.
- Dispensasjonen gjelder for det antall turer som trengs med inntil to (2) snøscootere for nødvendig frakt til Fuglevatn-hytta. Antallet turer er likevel begrenset oppad til 11 turer per år.
- Transporten til Fuglevatn-hytta skal gjennomføres innenfor en periode på 2 uker.
- Dispensasjonen gjelder i perioden 1. desember – 1.mai 2013, 2014, 2015 og 2016.
- Langfredag og 1. påskedag er snøscooterfrie dager.
- I november, desember, januar og februar gjelder dispensasjonen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Statens Hus, Molov.10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest innen 01.08.2016.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet trase og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Forslag til vedtak 2

Sulitjelma Jeger- og Fiskerforening gis dispensasjon fra motorferdselsforbudet Junkerdal nasjonalpark, § 3, pkt. 6., for begrenset bruk av snøscooter til transport i forbindelse med

vedlikehold eller utskifting av to båter i Rosna. Dispensasjonen gis etter naturmangfoldlovens §48.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på vedlagte kart er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder for to (2) turer med inntil to (2) snøscootere pr. vinter for transport av båter for vedlikehold eller utskifting.
- Dispensasjonen gjelder i perioden 1. desember – 30. april 2013, 2014, 2015 og 2016.
- Langfredag og 1. påskedag er snøscooterfrie dager.
- I november, desember, januar og februar gjelder dispensasjonen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Statens Hus, Molov.10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest innen 01.08.2016.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet trase og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn
I e-post av 17.01.13 søker Sulitjelma jeger- og fiskerforening om dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Junkerdal nasjonalpark for å kunne frakte ved, gass og annet forbruksmateriell med snøscooter inn til foreningens naust ved Sølvbakk, hytte ved Fuglevatn og i forbindelse med vedlikehold av to båter i Rosna. De to utleiebåtene i Rosna blir mye brukt og trenger vedlikehold.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Junkerdal nasjonalpark, jf §6 i verneforskriftene, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004. Formålet med vernet er:
-Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.
-Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.
- Ivaretakelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Junkerdal nasjonalpark, jf. §3, pkt. 6.1 i verneforskriften, men nasjonalparkstyret kan gi dispensasjon til bruk av beltekjøretøy på vinterføre for transport av varer og materialer til hytter, jf. verneforskriftens §3, pkt. 6.3 c.

Søknader om annen nødvendig transport i området, da for eksempel transport av båter inn og ut av området, må behandles etter de generelle dispensasjonsreglene for nasjonalparken. Ved ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.09 ble naturvernloven opphevet. For verneområder vernet etter naturvernloven fører dette til at verneforskriftens generelle dispensasjonsbestemmelse er satt ut av kraft (jf. naturmangfold- lovens § 77 andre punktum). For Junkerdal nasjonalpark vil det si at §4 i verneforskriften, ikke lengre er virksom. Søknader

etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal derfor vurderes etter naturmangfoldlovens § 48 i stedet.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering
Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Sulitjelma jeger- og fiskerforening har til utleie et naust ved Sølvbakk, ei hytte ved Fuglevatnet og to båter til utleie i Rosna.

Å kunne transportere ved, gass, forbruksartikler og diverse annet fram til disse husværene er nødvendig for å kunne drifte og bruke dem gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøscooter på vinteren. Etter verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark kan det gis tillatelse til dette på snødekt mark frem til og med 1. mai. Med snødekt mark menes tilstrekkelig snømengde til at bakken ikke skades av kjøringen.

De to utleiebåtene i Rosna blir mye brukt og trenger vedlikehold, en ser det derfor som rimelig at foreningen har mulighet til å transportere båtene ned fra fjellet for vedlikehold eller utskifting. Nødvendig transport av båt for utleie til allmennheten vurderes å være et positivt tiltak for utøvelse av enkelt og tradisjonelt friluftsliv, og ikke til å være i strid med verneformålet.

Aktuell kjøretrase kommer ikke i konflikt med spesielle naturfaglige forekomster. Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet, og det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både med hensyn til antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil kjøring med snøscooter i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensinger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon
Vi vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Junkerdal nasjonalpark, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Saksopplysninger:
Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Balvatnet reinbeitedistrikt v/Per Olof Blind	Ørnflogveien 17	8230	Sulitjelma
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	Bodø
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Sulitjelma jeger- og fiskerforening v/J-P Nilsen	Sandnes 28	8230	Sulitjelma

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldsloven

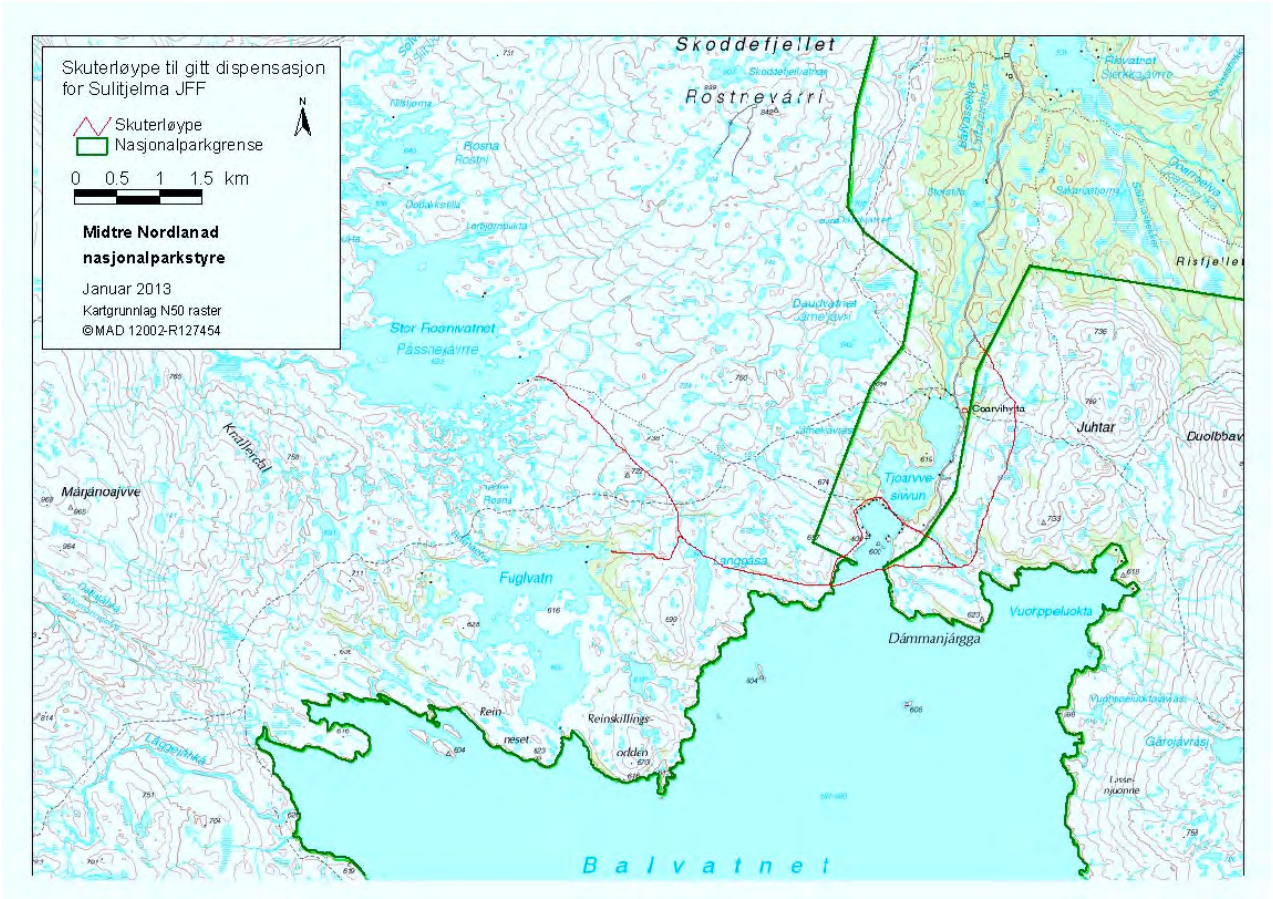
Skuterløype til gitt dispensasjon for Sulitjelma JFF
Skuterløype
Nasjonalparkgrense
0 0.5 1 1.5 km
Midtre Nordlanad nasjonalparkstyre
Januar 2013
Kartgrunnlag N50 raster
©MAD 12002-R127454
Skoddefjellet
Rostrevárri
Stor Rosnivatnet
Fuglvatn
Dammanjárgga
Juhtar
Balvatnet

Arkivsaksnr: 2013/846-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 25.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	10/2013	18.02.2013

Junkerdal nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorferdsel til hytte øvre Risedal / Dorro - Raymond Osbakk

Forslag til vedtak

Raymond Osbakk gis dispensasjon fra § 3, pkt. 6.1 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark for begrensa bruk av snøscooter på snødekt mark ved transport av varer og utstyr til privat hytte i øvre Risedalen / Dorro. Dispensasjonen gis med hjemmel i §3, pkt. 6.3c i verneforskriften.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
- Dispensasjonen gjelder for en (1) snøscooter og inntil 6 turer for transport av varer og utstyr til hytta.
- Dispensasjonen gjelder fra det er tilstrekkelig snø til at kjøring kan foregå uten å skade vegetasjonen og fram til og med 1. mai i årene 2013, 2014 og 2015.
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
- I november, desember, januar og februar gjelder dispensasjonen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.
- Langfredag og 1. påskedag er snøscooterfrie dager.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet trase og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Vedlagte kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2015.

Bakgrunn

I søknad av 20.01.2013 søker Raymond Osbakk, Fauske om dispensasjon for tre år fra

motorferdselforbudet i Junkerdal nasjonalpark for å transportere utstyr og varer med snøscooter til leid hytte i øvre Risedalen / Dorro innenfor nasjonalparken. Hytta tilhørende Erik Hugås, Sulitjelma, leieavtale vedlagt søknaden. Søknaden gjelder for traseen Balvassveien – Dorro.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Junkerdal nasjonalpark, jf §6 i verneforskriftene, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004.
Formålet med vernet er:
* Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.
* Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.
* Ivaretakelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Junkerdal nasjonalpark, jf. § 3, pkt. 6.1 i verneforskriften, men nasjonalparkstyret kan gi dispensasjon til bruk av beltekjøretøy på vinterføre for transport av varer og materialer til hytter, jf. verneforskriftens § 3, pkt. 6.3 c.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering
Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet, og kan komme i konflikt med følgende punkter i verneformålet:
- skade eller slitasje på naturmangfoldet og vegetasjonen i området.
- forstyrrelser i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse i forhold til rein.

Å kunne transportere ved, materialer, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøscooter på vinteren.

Forvaltningsplanen gir retningslinjer for dispensasjonspraksisen, her åpnes det for å gi en flerårig tillatelse til transport av varer, materialer og ved til egen hytte med inntil 6 turer fra marka er snødekt og til og med 1.mai. Transporten skal følge bestemte traseer og det skal settes en del vilkår i forbindelse med transporten for å begrense belastningen på verneområdet med dyr- og planteliv, samt verneformålet.

Under avsnittet om retningslinjer for forvaltningen og hyttekjøring står det i forvaltningsplanen: *"Kjøringa skal være til minst mulig sjenanse for andre brukere. I perioden frem til 01.03 kan det kjøres mellom 07.00 og 23.00, mens det i perioden fra og med 01.03 og ut sesongen er tillatt å kjøre fra 07.00 – 11.00 og 16.00 til 23.00. Langfredag og 1.påskedag skal være snøscooterfrie dager"*

Nasjonalparkstyret mener at omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt i antall, sted og tid, vurderes til ikke å være i strid med formålet med vernet av Junkerdal nasjonalpark. De innvilgede seks turene gjelder for hytta.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både mht antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil kjøring med

snøscooter i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Et svært begrenset antall turer på snøføre med snøscooter i den aktuelle tidsperioden vil i liten grad virke negativt på verneverdiene i området. Nasjonalparkstyret vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensinger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon
Vi vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Junkerdal nasjonalpark, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Saksopplysninger:
Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Balvatnet reinbeitedistrikt v/Per Olof Blind	Ørnflogveien 17	8230	Sulitjelma
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	Bodø
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Raymond Osbakk	Valnesfjordveien 17	8206	Fauske
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten v/Jim T. Kristiansen	Postboks 63 Sentrum	7801	Namsos

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldsloven
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark

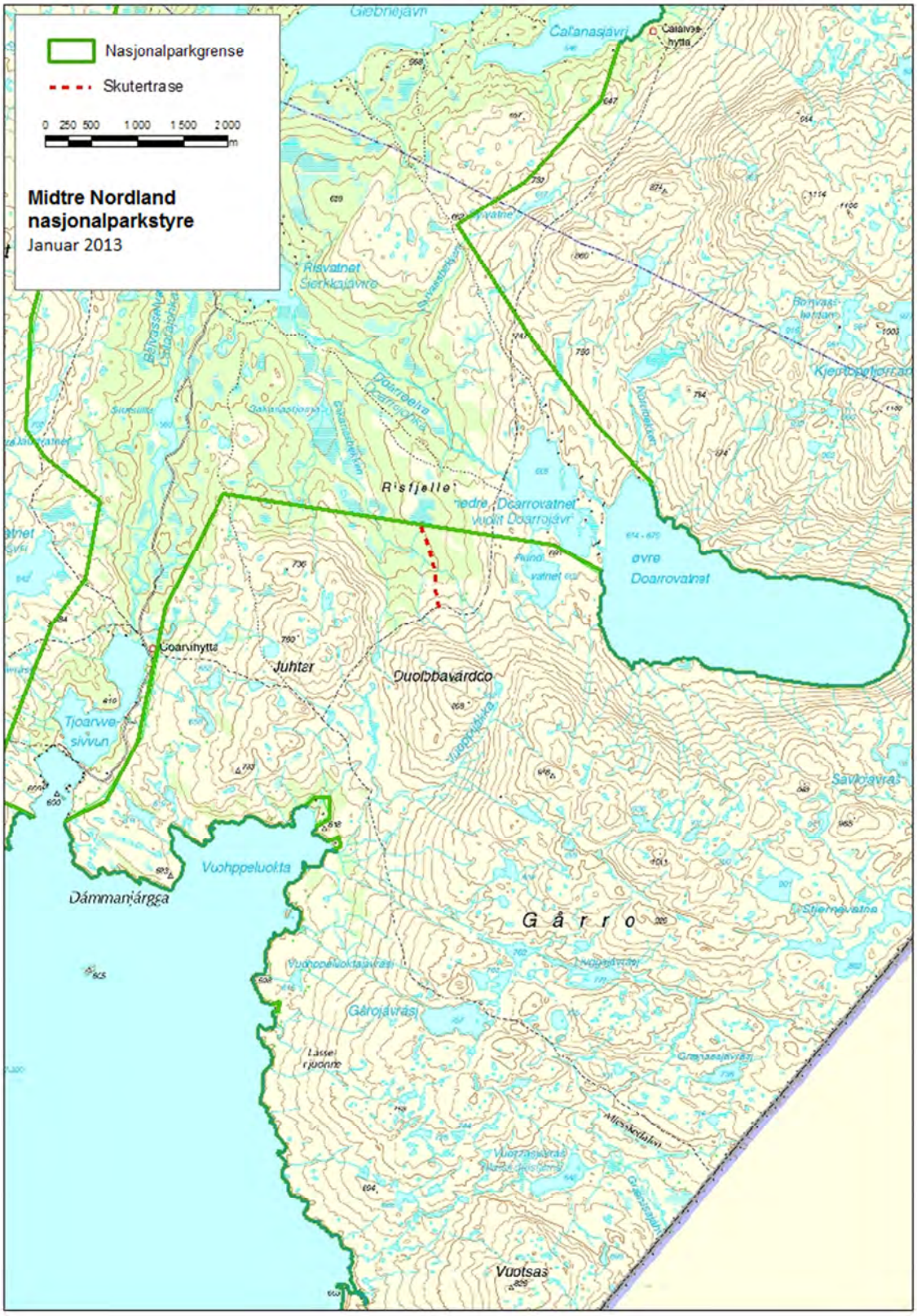
Nasjonalparkgrense
Skutertrase
0 250 500 1 000 1 500 2 000
m
Midtre Nordland
nasjonalparkstyre
Januar 2013
Risfjelle
Øvre
Doarrovatnet
Juhter
Duolbbavárdco
Vuohppeluokta
Dámmanjárgga
G å r r o
Vuotsas

Arkivsaksnr: 2012/1530-3
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 30.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	11/2013	18.02.2013

Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Kvitbergvatnet - Lennart J. Haugen, Marit Jensen Haugen, Leif Vidar Haugen

Forslag til vedtak
Lennart J. Haugen, Marit Jensen Haugen og Leif Vidar Haugen, Rognan gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i verneforskriftens kap. IV, pkt. 4.1 for Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, og kap. IV pkt. 7 for Gåsvatnan landskapsvernområde, for begrenset bruk av snøscooter til transport av div. utstyr, materiell og ved til egen hytte ved Kvitbergvatnet. Dispensasjonen gis etter kap.IV pkt, 4.3 andre strekpunkt i nasjonalparkens verneforskrift og kap. VI, pkt. 2 i landskapsvernområdets verneforskrift.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
* All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
* Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1. mars – t.o.m. 30.april i årene 2013, 2014 og 2015.
* Dispensasjonen gjelder for inntil seks (6) turer med en (1) snøscooter for nødvendig frakt av materialer og utstyr.
* Kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00.
* Langfredag og 1.påskedag er snøscooterfrie dager.
* Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
* Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.15.
* Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn
I e-post av 28.01.2013 søker Lennart J. Haugen, Marit J. Haugen og Leif Vidar Haugen, Rognan om dispensasjon for bruk av snøscooter for transport av nødvendig utstyr som gass, ved, varer av diverse slag , materialer for vedlikehold og proviant til egen hytte ved Kvitbergvatnet innenfor Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader.

Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.
Formålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er:
- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området
Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder
- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- De botaniske meget rike områdene i Kvitberget og Skjevelfjell
I tillegg skal nasjonalparken og landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområdet, , jf kap. IV, pkt. 4.1 i verneforskriften for nasjonalparken og kap. IV, pkt. 7 i verneforskriften for landskapsvernområdet.

Forskriftene åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig motorisert transport til eksisterende hytter i området i perioden 1. mars t.o.m. 30. april, jf kap. IV, pkt. 4.3 i verneforskriften for nasjonalparken og kap. VI, pkt. 2 i verneforskriften for landskapsvernområdet.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden også vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens § 8 til 12, jf § 7.

Vurdering
Hovedformålet med vernet av Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap, og områder med tilnærmet urørt natur.

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdene da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Å kunne transportere ved, materialer, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøscooter på vinteren. Etter verneforskriften for Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområde kan det gis tillatelse til dette i mars og april.

Etter en prøveordning på 90-tallet ble det fastsatt at det ikke skulle gis mer enn seks turer pr. år for transport av ved, varer, materialer, utstyr med mer. Et større antall turer enn dette må begrunnes i spesielle og forbigående forhold.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både mht antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil kjøring med snøscooter i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensinger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon
Vi vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysning:
Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering. Når forvaltningsplanen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Lennart J. Haugen, Marit J. Haugen, L.V. Haugen	Saksenvik	8250	ROGNAN
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/Per Tomas Kuhmunen	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark
- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven

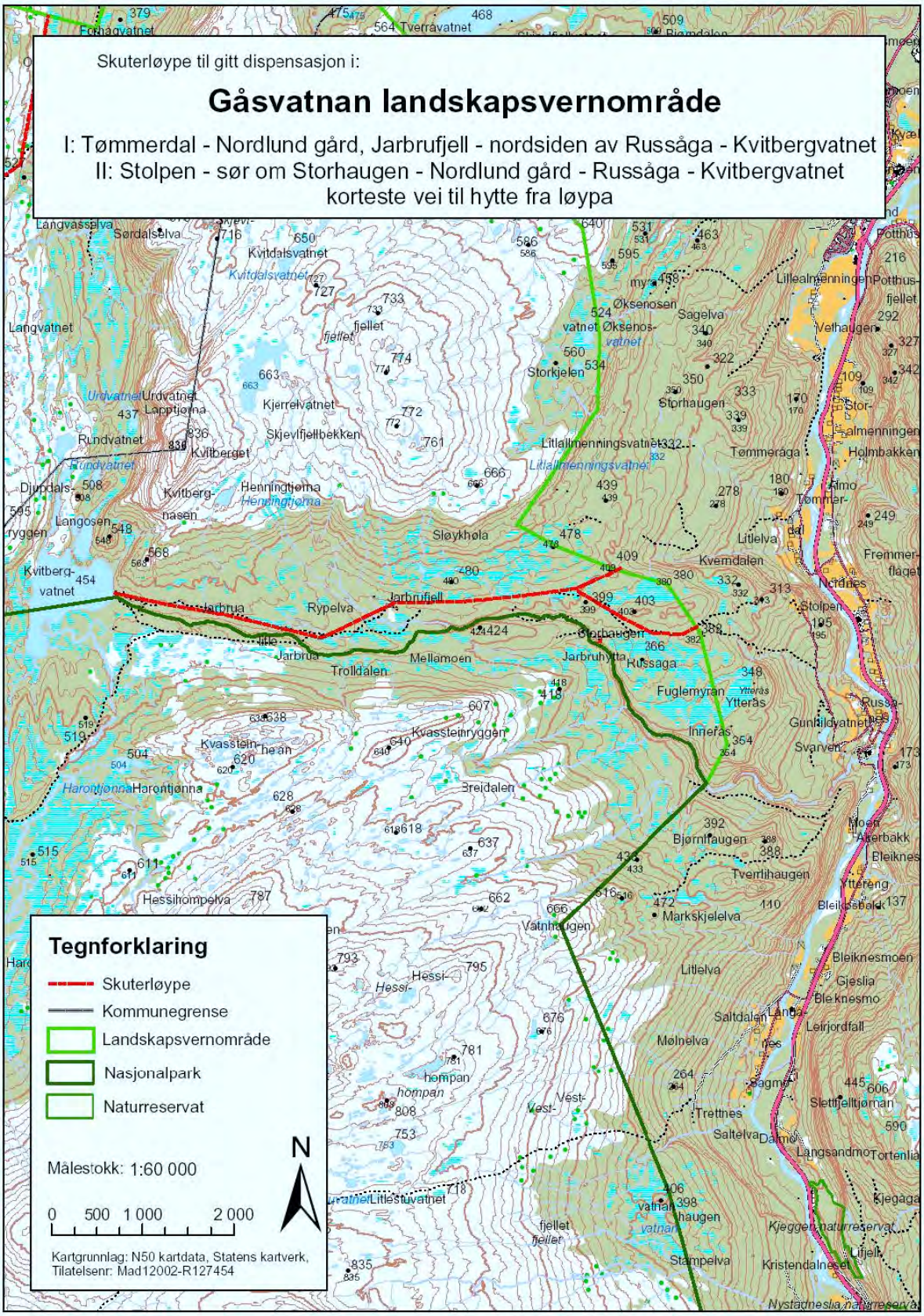
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Gåsvatnan landskapsvernområde
I: Tømmerdal - Nordlund gård, Jarbrufjell - nordsiden av Russåga - Kvitbergvatnet
II: Stolpen - sør om Storhaugen - Nordlund gård - Russåga - Kvitbergvatnet
korteste vei til hytte fra løypa
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:60 000
0 500 1 000 2 000
N
Kartgrunnlag: N50 kartdata, Statens kartverk,
Tilatelsenr: Mad12002-R127454

Arkivsaksnr: 2012/1964-0
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 05.02.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	12/2013	18.02.2013

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for bruk av motorisert transport til Saltfjellstua - Rana Turistforening

Forslag til vedtak

Rana turistforening gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområd, jf. kap. IV, pkt.4.1 i verneforskriften for nasjonalparken og kap. IV, pkt. 8 i verneforskriften for landskapsvernområdet. Dispensasjonen gjelder bruk av snøscooter til frakt av ved og nødvendig materiell til Saltfjellstua, og gis etter kapittel IV pkt 4.3, andre strekpunkt i verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og kapittel VI, pkt. 2 i verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

* Dispensasjonen gjelder for traseen Semska - Saltfjellstua, samt for henting av ved innen en radius på inntil 500 m fra hytta.
* Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1. – 30. april 2013.
* Dispensasjonen gjelder for 1 - en tur med 2 - to snøscootere for nødvendig frakt av materiell for drift av Saltfjellstua.
* Transport av ved - dispensasjonen gjelder for det antall turer som er nødvendig for å få fram nødvendig ved til hytta. Transporten skal utføres i løpet av 1 - en dag.
* Kjøring er forbudt i tidsrommet 23.00-07.00.
* Langfredag og 1.påskedag er snøscooterfrie dager.
* All kjøring utenom angitte formål og omsøkte trase er forbudt.
* Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
* Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne. Det anmodes om at Saltfjellet reinbeitedistrikt kontaktes før kjøringen starter.
* Før dispensasjonen nyttes skal det gis melding til oppsynet; Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen, tlf. 98842329.
* Kjørebok skal føres for hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre etter endt dispensasjonsperiode, og senest 01.08.13.
* Dispensasjonen og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn
I søknad av 15.01.2013 søker Rana turistforening om dispensasjon for kjøring med to snøcootere tur/retur Semska – Saltfjellstua i april 2013. Formålet er nødvendig transport av materiell for drift av Saltfjellstua. Søknaden gjelder også dispensasjon for framkjøring av ved innen en radius av inntil 500 m fra hytta.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.
Formålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
Formålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.
I tillegg skal nasjonalparken og landskapsvernområdet sammen med Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbudt med all motorisert ferdsel innen Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde, jf kap. IV, punkt 4.1 i verneforskriften for nasjonalparken og kap. IV, punkt 8 i verneforskriften for landskapsvernområdet.

Forskriftene åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig motorisert transport til eksisterende hytter i området i perioden 1. mars- 30. april, jf kap. IV, punkt 4.3 i verneforskriften for nasjonalparken og kap. VI, punkt 2 i verneforskriften for landskapsvernområdet.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden også vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens § 8 til 12, jf § 7.

Vurdering
Å kunne transportere ved, materialer, verktøy, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta, samt avfall ut fra hytta, er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøscooter på vinteren. Etter verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde kan det gis tillatelse til dette i mars og april.

Hovedformålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et stort, sammenhengende naturområde med store naturverdier og mange kulturminner. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor gitt begrensinger på ferdselen både mht antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil kjøring med snøscooter i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Nasjonalparkstyret vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i områdene vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.

Konklusjon
Midtre Nordland nasjonalparkstyre vurderer omsøkte tiltak, med de forslag til begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Saksopplysning:
Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering. Når forvaltningsplanen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Postboks 1447	8602	Mo i Rana
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Rana turistforening	Postboks 1254	8602	MO I RANA
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/ Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
* Verneforskrift for Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark
* Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde
* Naturmangfoldsloven

Arkivsaksnr: 2012/1964-7
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 05.02.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	13/2013	18.02.2013

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for bruk av motorisert transport til Krukkistua og Raufjelldalskoia - Rana Turistforening

Forslag til vedtak

Rana turistforening gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområd, jf. kap. IV, pkt.4.1 i verneforskriften for nasjonalparken og kap. IV, pkt. 8 i verneforskriften for landskapsvernområdet. Dispensasjonen gjelder bruk av snøscooter til frakt av nødvendig materiell og ved til Krukkistua, samt vedtransport på strekningen Krukkistua – Raufjelldalskoia. Dispensasjonen gis etter kapittel IV pkt 4.3, andre strekpkt. i verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og kapittel VI, pkt. 2 i verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

* Dispensasjonen gjelder for traseen Semskdalen - Kjempåtind – Krukkistua og Krukki – Raufjelldalskoia tur -retur.
* Dispensasjonen gjelder for henting av ved innen en radius på inntil 500m fra hytta.
* Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1.mars – 30. april 2013.
* Dispensasjonen gjelder for 1 - en tur med 2 - to snøscootere for nødvendig frakt av materiell til drift og vedlikehold av Krukkistua.
* Transport av ved - dispensasjonen gjelder for det antall turer som er nødvendig for å få fram nødvendig ved til hytta. Transporten skal utføres i løpet av 1 - en dag.
* Transport av ved til Raufjelldalskoia - dispensasjonen gjelder for 1 - en tur med 2 – to snøscootere tur –retur Krukkistua - Raufjelldalskoia.
* Kjøring er forbudt i tidsrommet 23.00-07.00.
* Langfredag og 1.påskedag er snøscooterfrie dager.
* All kjøring utenom angitte formål og omsøkte trase er forbudt.
* Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
* Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne. Det anmodes om at Saltfjellet reinbeitedistrikt kontaktes før kjøringen starter.
* Før dispensasjonen nyttes skal det gis melding til oppsynet; Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen, tlf. 98842329.
* Kjørebok skal føres for hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre etter endt

dispensasjonsperiode, og senest 01.08.13.
* Dispensasjonen og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn
I søknad av 15.01.2013 søker Rana turistforening om dispensasjon for kjøring med to snøcootere tur/retur Semskdalen – Krukkistua i perioden mars - april 2013. Formålet er nødvendig transport av materiell for drift og vedlikehold av Krukkistua, samt framkjøring av ved innen en radius av inntil 500 m fra hytta. Samtidig søkes det om dispensasjon for bruk av snøskuter for transport av vèd fra Krukkistua til Raufjelldalskoia.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.
Formålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
Formålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.
I tillegg skal nasjonalparken og landskapsvernområdet sammen med Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbudt med all motorisert ferdsel innen Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde, jf kap. IV, punkt 4.1 i verneforskriften for nasjonalparken og kap. IV, punkt 8 i verneforskriften for landskapsvernområdet.

Forskriftene åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig motorisert transport til eksisterende hytter i området i perioden 1. mars- 30. april, jf kap. IV, punkt 4.3 i verneforskriften for nasjonalparken og kap. VI, punkt 2 i verneforskriften for landskapsvernområdet.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden også vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens § 8 til 12, jf § 7.

Vurdering
Å kunne transportere ved, materialer, verktøy, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta, samt avfall ut fra hytta, er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøscooter på vinteren. Etter verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde kan det gis tillatelse til dette i mars og april.

Hovedformålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et stort, sammenhengende naturområde med store naturverdier og mange kulturminner. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor gitt begrensinger på ferdselen både mht antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil kjøring med snøscooter i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Nasjonalparkstyret vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i områdene vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.

Konklusjon
Midtre Nordland nasjonalparkstyre vurderer omsøkte tiltak, med de forslag til begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Saksopplysning:
Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering. Når forvaltningsplanen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Postboks 1447	8602	Mo i Rana
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Rana turistforening	Postboks 1254	8602	MO I RANA
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/ Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
* Verneforskrift for Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark
* Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde
* Naturmangfoldsloven

Arkivsaksnr: 2012/8745-0
Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug
Dato: 05.02.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	14/2013	18.02.2013

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - søknad om bruk av snøskuter til nødvendig transport og til persontransport pga. funksjonshemning til hytte ved Djupvatnet - Tore Sivertsen

Forslag til vedtak 1
Tore Sivertsen, Berny Sivertsen, Trond Sivertsen og Ruth-Elin Nilsen, Tollådal, gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark for bruk av snøskuter for frakt av varer og utstyr til hytta ved Djupvatnet. Dispensasjonen gis etter vernforskriftens kapittel IV, pkt. 4.3, andre strekpunkt.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1. mars - 30. april i årene 2013, 2014 og 2015.
- Dispensasjonen gjelder for en inntil seks turer med en (1) snøskuter for nødvendig frakt av materialer og utstyr.
- Kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00.
- Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.15.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Forslag til vedtak 2
Tore Sivertsen, Tollådal, gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark for bruk av snøskuter til begrenset persontransport til hytta ved Djupvatnet på grunn av funksjonshemming. Dispensasjonen gis etter verneforskriftens kapittel IV, pkt. 4.3, tredje strekpunkt med hjemmel i § 48 i naturmangfoldloven.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1. januar - 30. april i årene 2013, 2014 og 2015.

 Dispensasjonen gjelder for inntil to (2) turer med en (1) snøskuter pr år.
 I perioden fram til 1. mars er kjøring forbudt i tidsrommet 23.00-07.00. I perioden 1. mars til 30. april er kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00.
 Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
 Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
 Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.15.
 Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader.
Tore, Berny og Trond Sivertsen og Ruth-Elin Nilsen søker om tillatelse til å bruke snøskuter for å transportere utstyr og proviant til egen hytte ved Djupvatnet i perioden mars-mai. Det søkes om seks turer. I tillegg søker Tore Sivertsen om tillatelse til å bruke snøskuter for tilsyn med hytta en gang i januar og en gang i februar. Dette behovet begrunnes ut fra bevegelseshemming.

Utrykte vedlegg
- Søknad av 11.01.13 vedlagt legeerklæring.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt
- Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplan

Grunnlaget for avgjørelsen
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.
Formålet med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er:
- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel innen nasjonalparken, jf kap. IV, punkt 4.1 i verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Fylkesmannen kan gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april, og i andre nødvendige tilfeller jf verneforskriftens kapittel IV, punkt 4.3 andre og tredje strekpunkt.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Begrunnelse

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har i utgangspunktet ikke mulighet til å gi dispensasjon fra motorferdselsforbudet utenom månedene mars-april. På grunn av funksjonshemning har søker begrenset mulighet til å komme seg til hytta vinterstid uten bruk av skuter. Sekretariatet har vektlagt at tiltaket (bruk av snøskuter), har stor betydning for søker, samtidig som skadene i forhold til verneformålet er begrensa.

Omsøkte tiltak vurderes derfor som et spesielt tilfelle, og med de gitte begrensinger i antall, sted og tid vurderes tiltaket ikke å være vesentlig i strid med verneformålet.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens § 8 til 12:

Kunnskapsgrunnlaget § 8
Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha minimal innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Føre-var § 9
Hovedformålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er å bevare et vakkert og tilnærmet urørt fjellområde med plante- og dyreliv og geologiske forekomster.
Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.
Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både mht antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10
Praksis har i dette området vært å gi tillatelse til inntil seks turer årlig for transport av varer, materialer og utstyr til hytta, noe som er en økning i forhold til opprinnelige retningslinjer i forvaltningsplanen av 1990. Det er flere hytteeiendommer i landskapsvernområdet, og tillatelse til et stort antall turer kan skape presedens, både i dette verneområdet og andre områder, som fører til en «bit-for-bit» uthuling av vernet. På bakgrunn av at det totale antallet turer i området vil bli betydelig, og tidligere forvaltningspraksis, gis det derfor ikke mer enn to turer i tillegg til de seks ordinære turene til hytta. Kjøring med snøskuter vil da være i et såpass begrensa omfang at det ikke vil medføre for stor belastning på området.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver § 11
Ut fra de opplysninger som foreligger, er det ikke indikasjoner på at virksomheten vil føre til miljøforringelse. Prinsippet er derfor ikke aktuelt å benytte i denne saken.

Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder § 12
Ikke aktuelt i denne saken.

Konklusjon
Nasjonalparkstyret vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å påvirke verneverdiene nevneverdig, eller å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, og mener derfor det kan gis dispensasjon til to ekstra turer pr. år med snøskuter for transport av funksjonshemmet opp til egen hytte for årene 2013-2015.

Saksopplysninger
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering. Når planen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Forslag til kopimottakere:
- Beiarn kommune
- Oppsynet v/ Kristian Sivertsen (Statskog Fjelltjenesten)
- Reindriftsforvaltningen i Nordland
- Fylkesmannen i Nordland og Direktoratet for naturforvaltning
- Naturvernforbundet

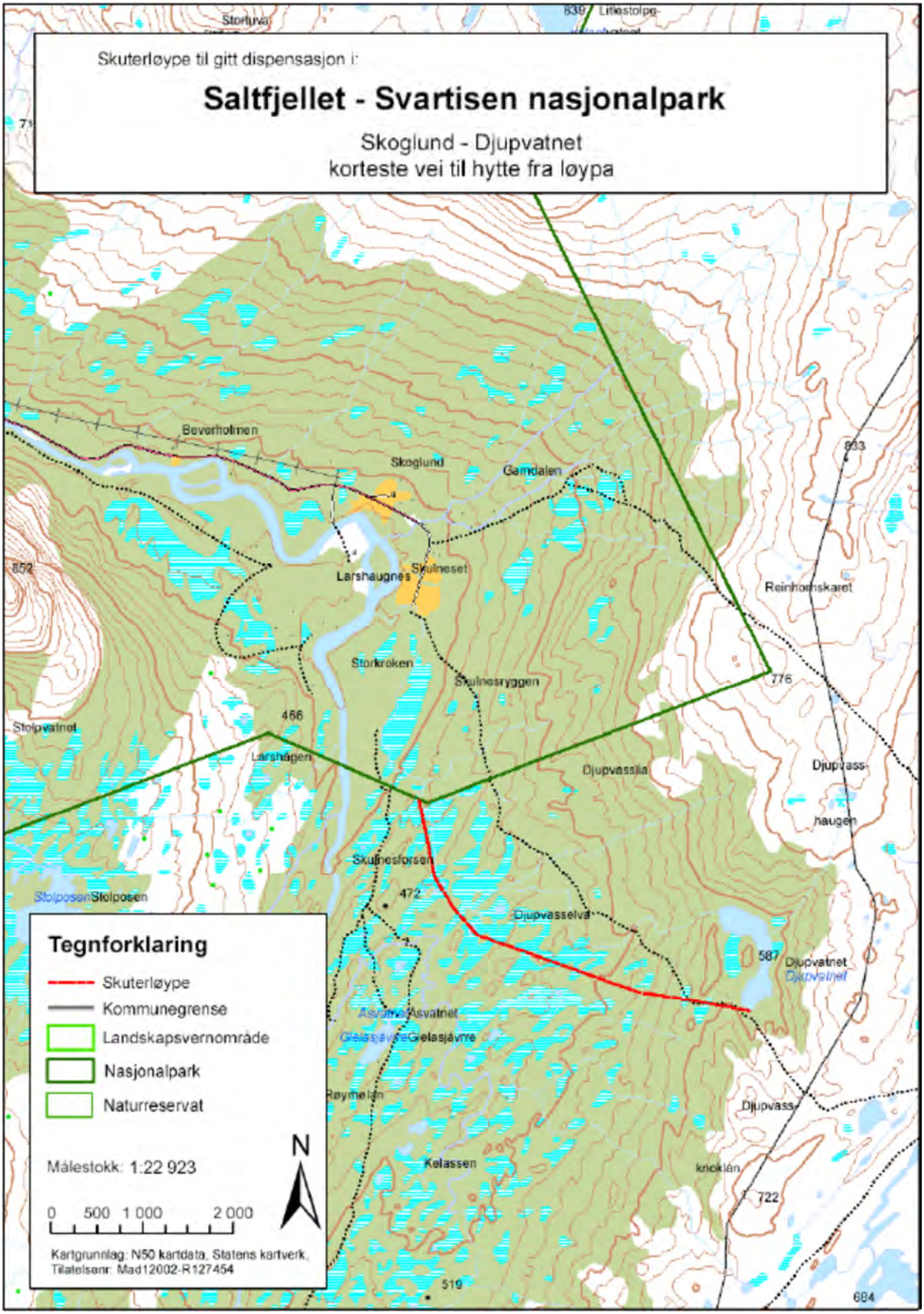
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark
Skoglund - Djupvatnet
korteste vei til hytte fra løypa
Beverholmen
Skoglund
Gamdalen
Larshaugnes
Skulneset
Reinhornskaret
Storkroken
Skulnesryggen
Stolpvatnet
Larshågen
Djupvassåa
Djupvass
haugen
Skulnesforsen
Stolposen
Djupvasselva
Djupvatnet
Djupvatnet
Asvatnet
Gelasjåvrre
Røymelen
Djupvass
Kelassen
knoklan
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:22 923
N
0 500 1 000 2 000
Kartgrunnlag: N50 kartdata, Statens kartverk.
Tillatelsenr: Mad12002-R127454

Arkivsaksnr: 2012/8216-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 14.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	15/2013	18.02.2013

Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for legging av fiberkabel over Saltfjellet - Dragefossen Kraftanlegg AS

Forslag til vedtak

Dragefossen Kraftanlegg AS, v/ Christian Ruså gis med dette dispensasjon fra verneforskriftene for Saltfjellet landskapsvernområde for perioden 1. juli 2013 og ut 2014.
- Dispensasjon fra kap. IV pkt. 1 for graving av kabelgrøft, legging av fiberkabel og nedgraving av fire (4) kummer med markør for kabelskjøtene.
- Dispensasjon fra kap. IV pkt. 1 for mellomlagring av masse på avkjørsler langs E6.
- Dispensasjon fra kap. IV, pkt. 8 for bruk av motoriserte kjøretøy i forbindelse med kabelleggingen.
Dispensasjonene gis etter naturmangfoldlovens § 48.

Dispensasjonene gis på følgende vilkår:
- Legging av fiberkabelen gjennom Saltfjellet landskapsvernområde skal skje i henhold til opplysninger og kart i brev av 23.01.13. Dersom det blir behov for endringer av trase så må dette meldes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre v/nasjonalparkforvalter snarest mulig
- Arbeid med kabelgrøften skal så langt som mulig unngår i perioden mai - juni for å unngå forstyrrelse i hekketiden for fugl i området.
- Kabelgrøfta skal så langt det lar seg gjøre legges langs den gamle E6 over Saltfjellet, der gammel og ny vei går i samme trase skal kabelgrøfta legges i sonen fra veiskulder og inntil 2 m fra bunn av veifylling.
- Ved oppgraving av kabelgrøfta skal toppdekket med dagens vekstlag tas til side og legges tilbake når grøfta fylles igjen slik at naturlig tilgroing skjer raskest mulig.
- De fire (4) kummene for kabelskjøtene skal graves ned med minst mulig inngrep, og tildekkes slik at kun markørene er synlige.
- Ferdsel med motorkjøretøy på barmark skal begrenses i størst mulig grad utenfor tidligere opparbeidet vei.
- Det skal benyttes lettest mulig kjøretøy i arbeidet, med minst mulig marktrykk. Bruk av motorkjøretøy søkes utført på mest mulig skånsomt måte slik at det blir minst mulig spor etter ferdsel og ødeleggelse av vegetasjonen.

Bakgrunn
I brev av 16.11.12 søker Dragefossen Kraftanlegg AS om dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde for å legge fiberkabel i den gamle veien over Saltfjellet. På steder der gammel og ny vei går i samme trase, vil det være behov for å etablere kabelgrøfter i nærheten av eksisterende vei. Tiltaket er planlagt gjennomført sommeren 2013, men søker ønsker dispensasjon ut året 2014. Prosjektet har bakgrunn i etableringen ny indre hovedtrase for kommunikasjon fra Trøndelag til Troms.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader.

Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989. Formålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap. I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Innen landskapsvernområde er det et generelt forbud mot alle inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter, jfr. kap. IV, pkt. 1 i verneforskriften. Eksempel på slike inngrep er oppføring av faste innretninger, uttak av masse og fremføring av jordkabler.

Videre er det forbud mot all motorisert ferdsel i Saltfjellet landskapsvernområdet, jevnfør verneforskriftens kap. IV, pkt. 8.

Søknaden om inngrep i landskapsvernområdet og den motoriserte ferdselen i forbindelse med arbeidet må derfor behandles etter de generelle dispensasjonsreglene for nasjonalparken. Ved ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.09 ble naturvernloven opphevet. For verneområder vernet etter naturvernloven fører dette til at verneforskriftens generelle dispensasjonsbestemmelse er satt ut av kraft (jf. naturmangfold- lovens § 77 andre punktum). For Saltfjellet landskapsvernområde vil det si at kap. VIII ikke lengre er virksom. Søknader etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal derfor vurderes etter naturmangfoldlovens § 48 i stedet.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Hovedformålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.

Det omsøkte inngrepet skal imidlertid utføres gjennom et område hvor det allerede er utført flere tyngre inngrep; en allerede etablert vei, E6 over Saltfjellet og jernbanelinje fra Trondheim til Bodø. Nedgraving av kabelen skal skje fortrinnsvis langs gamle E6 eller i nedkant av fyllingen til nye E6 der denne går i samme trase som gamle E6. Det er også vektlagt at det omsøkte tiltak er å være av vesentlig samfunnsmessig interesse.

Av det overstående vurderes derfor ikke tiltaka å være i vesentlig strid med verneformålet for landskapsvernområdet eller i for stor grad gå ut over verneverdiene i området. Forvaltningsmyndigheten har ingen informasjon om forekomst av sårbare arter som vil bli berørt ved inngrepet, og arbeidet vil ha liten betydning for dyrelivet og vegetasjonen i området.

Det omsøkte inngrepet skal skje langs allerede etablerte inngrep i området, E6 og jernbane, og vil ikke medføre noen betydelig økt belastning på naturverdiene i området. Vilkåret om tilbakeføring av masse og toppdekke i kabelgropa, samt at arbeidet skal søkes unngås i hekkesesongen for fugl i området, vil redusere belastningen på naturmiljøet. Kunnskapsgrunnlaget vurderes som tilstrekkelig til at før-var-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9, ikke kommer til anvendelse.

Da tiltaket skal skje langsmed allerede etablert veitrase og jernbane med stor ferdsel, vil arbeidet med oppgraving av grøft være moderat i forhold de inngrepene som allerede er etablert i området. Etter nedgraving av kabelen skal vegetasjonen søkes reetablert raskt ved at å legge tilbake de opprinnelige massene og det øvre vekstlaget. Tiltaket vil derfor ikke føre til vesentlig økt belastning på området. (Økosystemtilnærming og samla belastning nml § 10)

Dragefossen Kraftanlegg AS, skal dekke kostnadene med å benytte kjøretøy og graveutstyr som gjør minst mulig inngrep skade på vegetasjonen i området, samt utføre tiltak som skal sørge for raskes mulig revegetering langs grøfta, jf. prinsippet om at kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver i naturmangfoldloven § 11.

For å unngå skade på naturmangfoldet er det satt vilkår i dispensasjonen i henhold til prinsippet om miljøforsvarlige teknikker, driftsmetoder og lokalisering i naturmangfoldloven § 12. For å begrense terrengskade har vi satt som vilkår at barmarkskjøretøy skal begrenses i størst mulig grad utenfor tidligere opparbeidet vei. Det er også satt krav om bruk av lettest mulig kjøretøy i arbeidet, med minst mulig marktrykk. Bruk av motorkjøretøy søkes utført på mest mulig skånsomt måte slik at det blir minst mulig spor etter ferdsel og ødeleggelse av vegetasjonen.
Det er også satt vilkår om at det skal sørges for raskes mulig revegetering ved at toppdekket med vekstlaget legges tilbake når grøfta er fylt igjen med opprinnelig masse.
Det er også satt vilkår om at tiltaket og motorisert ferdsel i forbindelse med denne skal så langt som mulig unngås i hekkeperioden for fugl mai og juni.

Konklusjon
Vi vurderer omsøkte tiltak slik det er beskrevet av tiltakshaver, og med de vilkår som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Dragefossen Kraftanlegg AS	Postboks 20	8251	ROGNAN
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Hestmannen/Strandtindene reinbeitedistrikt	Heiryggen 40	8614	MO I RANA
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA

Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/Per Tomas Kuhmunen	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Vedlegg:
1 Søknad Dragefossen Kraftlag AS
2 Søknad Dragefossen - Prosjektbeskrivelse
3 Søknad Dragefossen - Kart
4 Søknad Dragefossen - Grøfteprofil

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven

Dragefossen

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 BODØ

Dato: 16. november 2012
Vår ref: 12.268/CR/623
Deres ref: 2001/01087

Forlegning av fiberkabel i jord over Saltfjellet

Med bakgrunn i etableringen ny indre hovedtrase for kommunikasjon fra Trøndelag til Troms. Søker Dragefossen Kraftanlegg AS dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet Landskapsverneområde kapittel IV pkt. 1, og herunder også bruk av maskiner til utførelse av arbeidet, for å etablere fiberkabel i den gamle veien over Saltfjellet. På steder der gammel og ny vei går i samme trase, vil det være behov for å etablere kabelgrøfter i nærheten av eksisterende vei. Kart over tenkt trase er vedlagt. Tiltaket er planlagt gjennomført sommeren 2013. Dragefossen er gitt slik tillatelse 28.2.2001, referanse 2001/01087, med varighet ut 2002. Prosjektet ble da skrinlagt av økonomiske grunner. Vi ber om at vår tidligere dispensasjon gis med ny varighet, ut året 2014. Tidligere godkjent dispensasjon er vedlagt.

Dragefossen er også gjort kjent med at der foregår planer for etablering av sykkelsti i samme trase. Etablering av kabeltrase og sykkelsti kan kombineres for å minske aktiviteten i området, det er derfor opprettet kontakt mellom Dragefossen og prosjektleder for sykkelstiprosjektet.

Av hensyn til videre planlegging ber vi om rask tilbakemelding.

Med vennlig hilsen

Dragefossen

Christian Ruså

Elkraftingeniør, Dragefossen Kraftanlegg AS

Dragefossen Kraftanlegg AS, Besøksadresse: Osveien 6, 8250 Rognan, Postadresse: Postboks 20, 8251 ROGNAN, Telefon: 75 68 19 50,
Telefaks: 75 68 19 60, Bankgiro: 4628 20 18314, Org. NO 911 204 177 MVA, firmapost@dragefossen.no, www.dragefossen no

FYLKESMANNEN I NORDLAND

Saksbehandler og innvalgstelefon
Gunnar Rofstad, 75 53 15 98 65
gunnar.rofstad@fm-no.stat.no

Vår dato	Vår referanse	Vår arkivkode
28.02.01	2001/01087	432.41/ 432.21
Deres dato	Deres referanse	

Dragefossen kraftanlegg A/S
Boks 20
8250 ROGNAN

01.145 2/3-01
623 KAH

DISPENSASJONER FRA VERNEFORSKRIFTEN FOR DYPEN NATURRESERVAT, SALTDAL OG SALTFJELLET LANDSKAPSVERNOMRÅDE, SALTDAL

Fylkesmannen viser til deres søknad av 01.02.01.

Vedtak

Dragefossen kraftanlegg A/S, ved Knut A Hansen, Boks 20, 8250 ROGNAN gis med dette følgende dispensasjoner:

- *dispensasjon for midlertidig lagring av masse ved Sukkertoppen, innen Saltfjellet landskapsvernområde (jfr kap. IV punkt 1 i verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde).*
- *dispensasjon for legging av fiberkabel og montering av skap i tilknytning til kabelskjøtene, innen Saltfjellet landskapsvernområde (jfr kap. IV punkt 1 i verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde).*
- *dispensasjon for bruk av motoriserte kjøretøy innen Saltfjellet landskapsvernområde i forbindelse med kabelleggingen (jfr kap. IV, punkt 8 i verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde).*
- *dispensasjon for bruk av snøskuter og helikopter innen Dypen naturreservat i forbindelse med strekking av fiberkabel på eksisterende høyspentlinje gjennom reservatet (jfr kap. IV, punkt 5 i verneforskriften for Dypen naturreservat). Det gis her ikke dispensasjon for bruk av større terrenggående kjøretøy enn snøskuter.*

Dispensasjonene gis på følgende vilkår:

- *legging av fiberkabelen gjennom Saltfjellet landskapsvernområde skal skje i henhold til opplysninger i søknad av 01.02.01. Dersom det blir behov for endringer av trase så må dette meldes til oppsynet; Fjelltjenesten, Boks 203, 8201 FAUSKE*
- *skapene som skal etableres i tilknytning til skjøtene på fiberkabelen, skal ha en utforming og plassering som gjør de minst mulig synlig.*
- *bruk av snøskuter innen Dypen naturreservat skal kun skje på frossen/snødekt mark og i forbindelse med den motoriserte ferdselen skal det velges traseer og det skal tas de nødvendige hensyn slik at skogen og vegetasjonen ellers ikke blir berørt.*

Dispensasjonene gjelder for 2001 og 2002.

Statens hus
Postadresse: 8002 Bodø
Kontoradresse: Moloveien 10
Telefon: 75 53 15 00
Telefaks: 75 52 09 77

Miljøvernavdelingen
Postadresse: som Statens hus
Kontoradresse: som Statens hus
Telefon: 75 53 15 80
Telefaks: 75 53 16 80

Elektronisk postadresse
postmottak@fm-no.stat.no

Vi vil presisere at de gitte dispensasjoner kun gjelder i forhold til verneforskriften for Dypen naturreservat og Saltfjellet landskapsvernområde. Eventuelle andre nødvendige tillatelser må innhentes særskilt.

Grunnlaget for avgjørelsen
Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989 og Dypen naturreservat ble etablert ved kgl. res. av 21.12.2000.

Formålet med Saltfjellet landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap, herunder:

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner (jfr kap. III i verneforskriften).

Formålet med Dypen naturreservat er å bevare en relativt lite furuforekomst, med alt naturlig plante- og dyreliv og med alle naturlige økologiske prosesser.
Av spesielle kvaliteter kan nevnes at området:
- er et velegnet typeområde for furuskog i regionen og dens typiske plante- og dyreliv,
- har forekomster av gammel og storvokst furuskog, hvor særlig de østre deler er lite påvirket
- har betydelige forekomster av tørrgadd og læger (jfr Kap III i verneforskriften)

Innen Saltfjellet landskapsvernområde er det et generelt forbud mot alle inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter (jfr. kap. IV, punkt 1 i verneforskriften). Eksempel på slike inngrep er oppføring av faste innretninger, uttak av masse og fremføring av jordkabler.

Videre er det her et generelt forbud mot bruk av motoriserte kjøretøy (jfr. kap IV, punkt 7 i verneforskriften).

Innen Dypen naturreservatet er det et generelt forbud mot motorisert ferdsel, jfr kap. IV, punkt 5.

Både verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde og Dypen naturreservat inneholder en generell unntaksparagraf som åpner for at fylkesmannen, eller den fylkesmannen bestemmer, kan gjøre unntak fra vernebestemmelsene:
- når formålet med vernet krever det
- for vitenskapelige undersøkelser
- for arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning
- i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med vernet

Begrunnelse
Omsøkte tiltak vurderes å være av vesentlig samfunnsmessig interesse. Det er også vektlagt at kabeltraseen gjennom Saltfjellet landskapsvernområde er lagt i nærheten av eksisterende inngrep, vei og jernbane. Tiltaka vurderes derfor ikke å være i vesentlig strid verneformålet for landskapsvernområdet

Begrenset bruk av snøskuter på frossen snødekt mark og bruk av helikopter vurderes ikke å være vesentlig i strid med verneformålet med Dypen naturreservat.

Saksopplysninger
Dispensasjonene gis med hjemmel i:

- punkt VI og IX i verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde.
- punkt IX i verneforskriften for Dypen naturreservat.

Avgjørelsen kan påklages til Direktoratet for Naturforvaltning. Klagefristen er tre uker etter at dette vedtak er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom fylkesmannen.

Deres søknad om et generelt unntak fra motorferdselforbudet i Dypen naturreservat i forbindelse med vedlikehold og reparasjoner av høyspentlinja som går gjennom reservatet vil bli behandlet separat.

Med hilsen

Bjørn Føre (e.f.)
Seksjonsleder

Gunnar Rofstad
Rådgiver

Gjenpart:
Saltdal kommune
Fjelltjenesten, Boks 203, 8201 Fauske
Naturvernforbundet i Nordland
Direktoratet for naturforvaltning

Dragefossen

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 BODØ

Dato: 28. januar 2013
Vår ref: 12.268/CR/623
Deres ref: 2001/01087

Forlegning av fiberkabel i jord over Saltfjellet

Viser til e-post fra Etnestad 17 januar 2013, samt telefonsamtale med samme person 23. januar. Etter det vi forstår er det ønske om bedre beskrivelse av prosjektet, og på spørsmål fra oss er dette konkretisert til: utformingen på grøftene, plassering av grøfter der gammel og ny vei går i samme trase, plassering og utforming av skjøtepunkter.

Med bakgrunn i etableringen ny indre hovedtrase for kommunikasjon fra Trøndelag til Troms. Søker Dragefossen Kraftanlegg AS dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet Landskapsverneområde kapittel IV pkt. 1, og herunder også bruk av maskiner til utførelse av arbeidet, for å etablere fiberkabel i den gamle veien over Saltfjellet.

På steder der gammel og ny vei går i samme trase, vil det være behov for å etablere kabelgrøfter i nærheten av eksisterende vei. I disse partiene vil kabelgrøften legges i sonen fra veiskulder og til inntil 2 meter fra bunn veifylling, avhengig av fyllingens sammensetning. Dette kan vi ikke si mer nøyaktig på nåværende tidspunkt.

Det er også behov for å etablere skjøtepunkter hver 4 km. Skjøtepunktene blir utført med nedgravde kummer der det eneste synlig blir en markør for å kunne finne kummene i ettertid.

Når det gjelder utforming på selve grøften legger vi med et grøftesnitt. Fiberkabelen legges inni et rør med diameter 40mm. Det vil være behov for å tilføre masser med kvalitet 0-8mm i sonen rundt røret. Tilført masse vil bli tilført etter hvert som arbeidet skrider frem, men det vil være behov for mellomlagring i tilknytning til avkjørsler på E-6. Da det er snakk om en smal grøft og lite tilført masse vil det trolig ikke være behov for å frakte bort overskuddsmasse utover større steiner. Vi ser videre for oss dagens vekstlag tas til side og benyttes til toppdekke igjen, slik at naturlig tilgroing ivaretas.

Kart over tenkt trase er vedlagt, her er også ca plassering av skjøtepunkter lagt inn. Tiltaket er planlagt med oppstart juli 2013 og ferdigstillelse senest utgangen av 2014.

Som i forrige brev, minner vi om at Dragefossen ble gitt slik tillatelse 28.2.2001, referanse 2001/01087, med varighet ut 2002. Tidligere godkjent dispensasjon ble vedlagt i forrige brev.

I vår kontakt med Etnestad redegjorde vi for at prosjektet ikke er en søknad om tillatelse til å etablere sykkelsti, og at vår søknad må ses på som en søknad om etablering av en kabeltrase. Etter det vi har blidt informert om skal saken om sykkelsti opp i samme styremøte som vår

Dragefossen Kraftanlegg AS, Besøksadresse: Osveien 6, 8250 Rognan, Postadresse: Postboks 20, 8251 ROGNAN, Telefon: 75 68 19 50,
Telefaks: 75 68 19 60, Bankgiro: 4628 20 18314, Org. NO 911 204 177 MVA, firmapost@dragefossen.no, www.dragefossen.no

søknad. Vår hensikt med å nevne dette i vårt første brev var å informere styret om at et samarbeid kan gjennomføres mellom de to prosjektene.

Med vennlig hilsen

Christian Ruså

Elkraftingeniør, Dragefossen Kraftanlegg AS

Dragefossen Kraftanlegg AS, Besøksadresse: Osveien 6, 8250 Rognan, Postadresse: Postboks 20, 8251 ROGNAN, Telefon: 75 68 19 50,
Telefaks: 75 68 19 60, Bankgiro: 4628 20 18314, Org. NO 911 204 177 MVA, firmapost@dragefossen.no, www.dragefossen.no

Kart kabelføring etter gammel E-6 over Saltfjellet

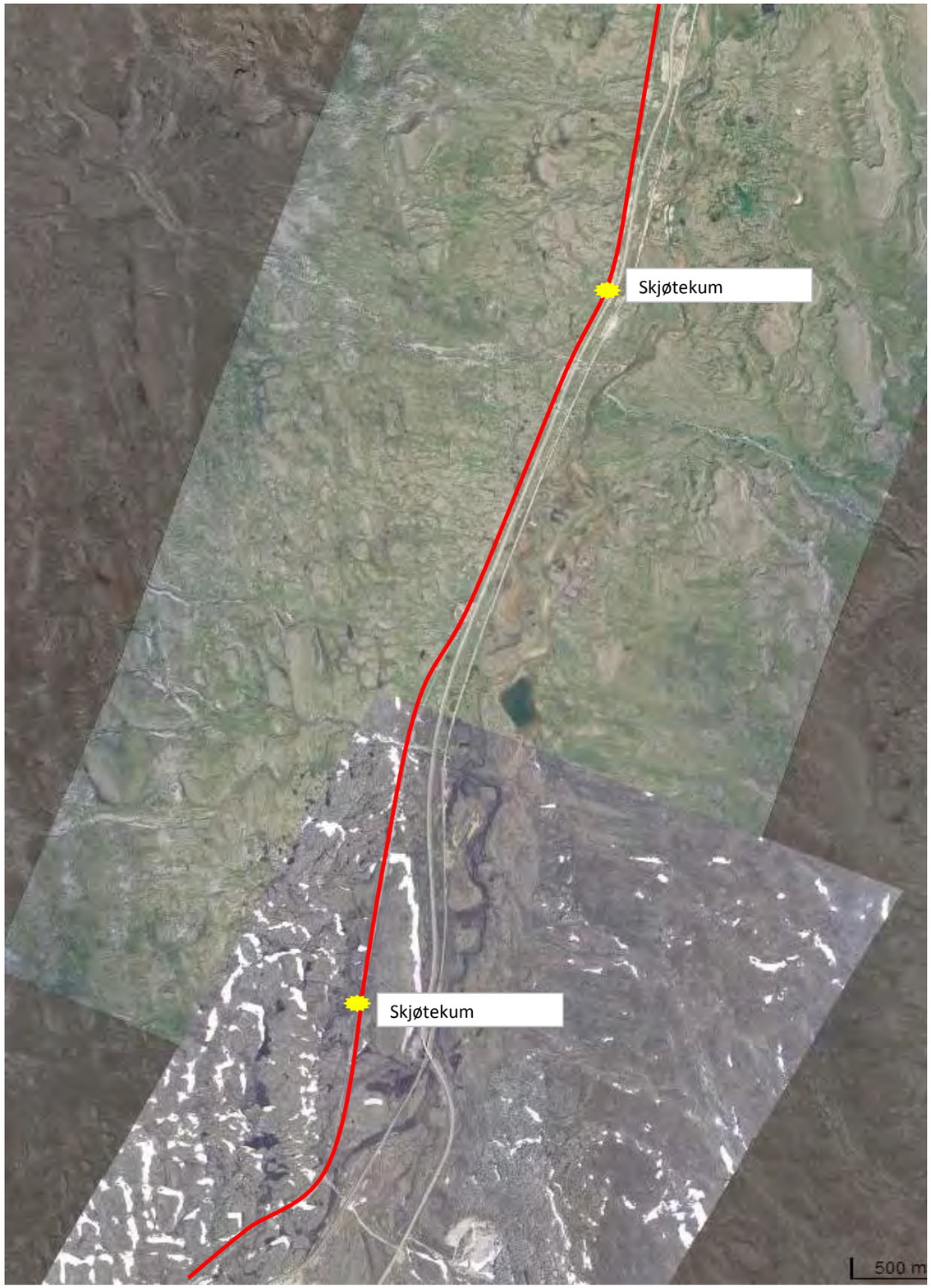
Skjøtekum
Skjøtekum
500 m

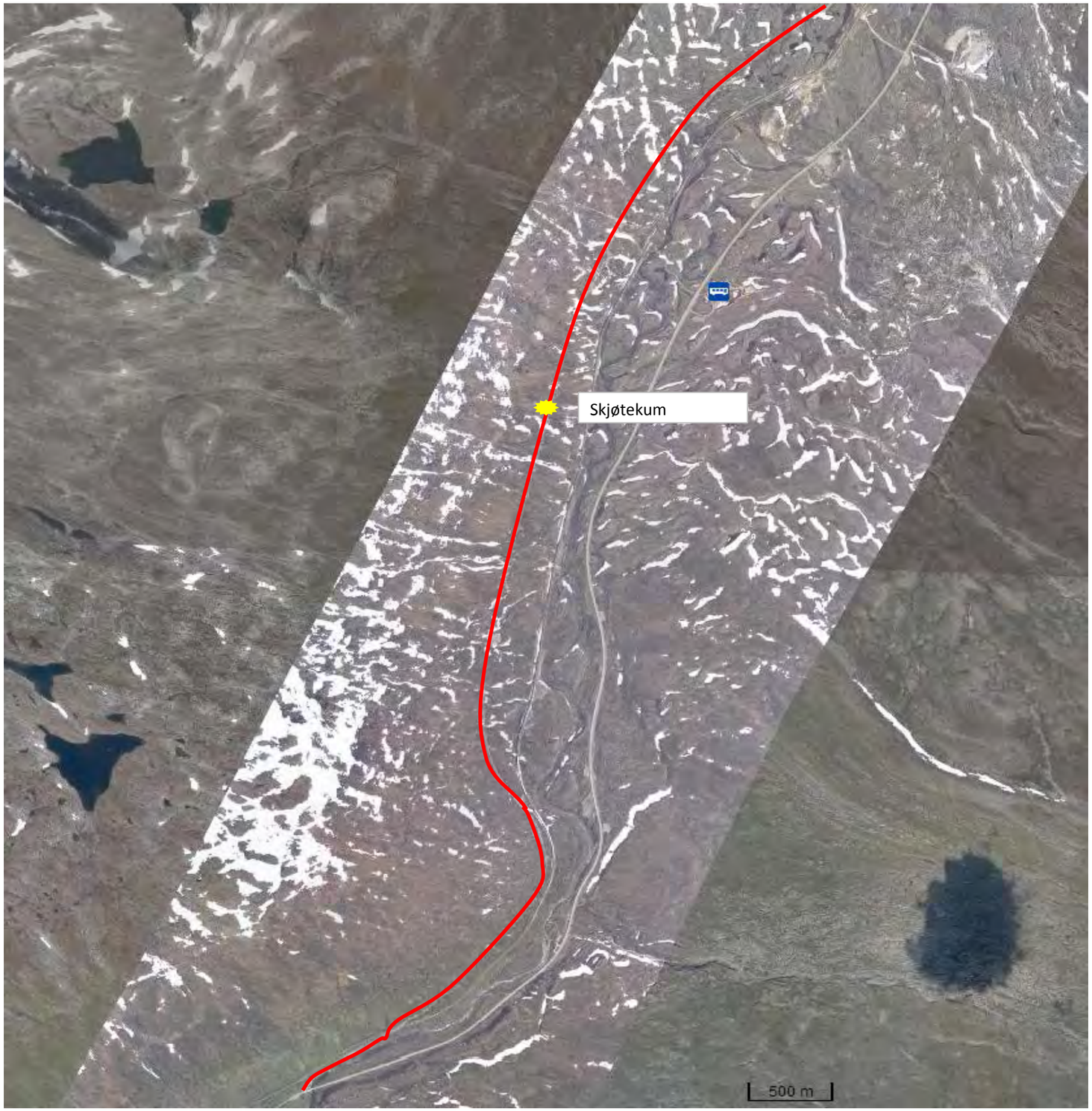
Skjøtekum
500 m

Grøftesnitt fibergrøft:

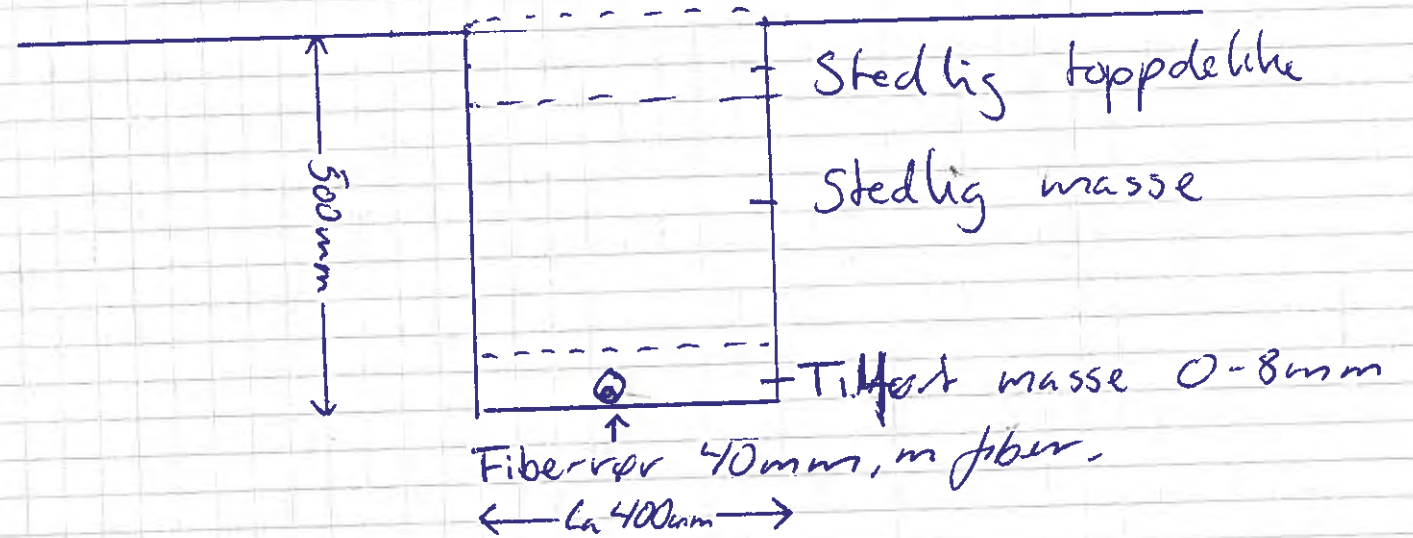

28.1.2013 C.R.

Arkivsaksnr: 2012/8138-0
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 14.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	16/2013	18.02.2013

Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for motorisert ferdsel til hytte ved Øvre Viskisvann - Tor Schjelderup

Forslag til vedtak 1
Tor, Berit og Steffen Schjelderup gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Saltfjellet landskapsvernområde, kap. IV pkt. 8, for bruk av snøscooter til transport av utstyr og ved til egen hytte ved Øvre Viskisvatn. Dispensasjonen gis etter verneforskriftens kapittel VI, pkt. 2.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
* All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
* Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1. mars – t.o.m. 30.april i årene 2013, 2014 og 2015.
* Dispensasjonen gjelder for inntil seks (6) turer med en (1) snøscooter for nødvendig frakt av materialer og utstyr.
* Kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00.
* Langfredag og 1.påskedag er snøscooterfrie dager.
* Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
* Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Molov. 10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.15.
* Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Forslag til vedtak 2
Tor Schjelderup, Røkland, gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Saltfjellet landskapsvernområde, kap. IV pkt. 8, for bruk av snøscooter til begrenset persontransport til hytta ved Øvre Viskisvatn på grunn av bevegelseshemming. Dispensasjonen gis etter naturmangfoldlovens § 48.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
* All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
* Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1. januar – t.o.m. 30.april i årene 2013, 2014 og 2015.
* Dispensasjonen gjelder for inntil to (2) turer med en (1) snøscooter pr.år.
* I perioden fram til 1. mars er kjøring forbudt i tidsrommet 23.00-07.00. I perioden 1. mars til 30. april er kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00.
* Langfredag og 1.påskedag er snøscooterfrie dager.
* Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.

* Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Molov. 10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.15.
* Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

.

Bakgrunn
I søknad av 14.11.2012 søker Tor Schjelderup om dispensasjon fra motorferdselsforbudet for bruk av snøscooter for nødvendig transport av gass, proviant, batterier, brensel, avfall, etc. i forbindelse med opphold på egen hytte ved Øvre Viskisvann i Saltfjellet landskapsvernområde. Det søkes for flere sesonger og ikke bare fra 1.mars på grunn av helsemessige årsaker, legeerklæring vedlagt søknaden. Søknaden omfatter også andre familiemedlemmer som førere; Berit Schjelderup og Steffen Schjelderup.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader.

Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989. Formålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap. I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Saltfjellet landskapsvernområdet, jf verneforskriftens kapittel IV, punkt 8. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april, jf verneforskriftens kapittel VI, pkt. 2.

Verneforskriften åpner ikke for persontransport, og denne søknaden må derfor behandles etter de generelle dispensasjonsreglene for nasjonalparken. Ved ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.09 ble naturvernloven opphevet. For verneområder vernet etter naturvernloven fører dette til at verneforskriftens generelle dispensasjonsbestemmelse er satt ut av kraft (jf. naturmangfold-lovens § 77 andre punktum). For Saltfjellet landskapsvernområde vil det si at kapittel VIII ikke lengre er virksom. Søknader etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal derfor vurderes etter naturmangfoldlovens § 48 i stedet.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering
Hovedformålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Å kunne transportere ved, materialer, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøscooter på vinteren. Etter verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde kan det gis tillatelse til dette i mars og april. Etter en prøveordning på 90-tallet ble det fastsatt at det ikke skulle gis mer enn seks turer pr. år for transport av ved, varer, materialer, utstyr med mer. Et større antall turer enn dette må begrunnes i spesielle og forbigående forhold. Verneforskriften åpner ikke for persontransport, og praksisen for å gi tillatelser til det bør være streng.

Det søkes om flere enn seks turer på grunn av nedsatt bevegelsesmulighet. Persontransport i forbindelse med funksjonshemming er ikke omtalt i verneforskriften, men kan etter nasjonalparkstyrets syn praktiseres noe mer liberalt enn annen persontransport for å gi lik tilgang til områdene. Det skal imidlertid foreligge legeerklæring for varig funksjonsnedsettelse, noe det gjør her, og den omsøkte kjøringen må ses i sammenheng med de øvrige turene det gis for transport av varer og materialer. Det vektlegges at tiltaket har stor betydning for søker, samtidig som skadene på verneformål og naturmiljø er svært begrenset. De seks turene som er innvilget for varetransport kan også benyttes til persontransport, så lenge dette ikke medfører behov for flere turer enn det varetransporten utløser. Med totalt 8 turer anser vi det som gode muligheter for å komme seg på hytta gjennom hele vinteren.

En vil også presisere at det ikke er en selvfølge at man får dispensasjon til persontransport grunnet funksjonshemming. Persontransport i forbindelse med funksjonshemming er ikke omtalt i verneforskriften, men forvaltningen av verneområdet har valgt å praktisere transport av funksjonshemmede noe mer liberalt enn annen persontransport, for å gi lik tilgang til områdene. Etablert praksis er at det gis to ekstra turer til personer med dokumentert nedsatt funksjonsevne som ikke er i stand til å gå på ski.

Kunnskapsgrunnlaget § 8
Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha minimal innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Føre-var § 9
Hovedformålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap. Motorferdsel i stort omfang vil være i strid med formålet med vernet og redusere verneverdien. Føre-var-prinsippet er vurdert opp mot omsøkte tiltak, det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både mht. antall snøscootere som kan brukes, antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil kjøring med snøscooter i dette omfanget ikke skade naturmiljøet eller formålet med vernet. Det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10
Det innvilges her seks turer for transport av varer, materialer og utstyr til hytta, noe som er en økning i forhold til opprinnelige retningslinjer i forvaltningsplanen av 1990. I tillegg ønsker søker flere turer på grunn av bevegelseshemming. Det er flere hytteeiendommer i landskapsvernområdet, og tillatelse til et stort antall turer kan skape presedens, både i dette verneområdet og andre områder, som fører til en «bit-for-bit» uthuling av vernet. På bakgrunn av at det totale antallet turer i området vil bli betydelig og tidligere forvaltningspraksis, gis det derfor ikke mer enn to turer i tillegg til de tidligere innvilgede seks turene til hytta. Kjøring med snøscooter vil da være i et såpass begrensa omfang at det ikke vil medføre for stor belastning på området.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver § 11
Ut fra de opplysninger som foreligger, er det ikke indikasjoner på at virksomheten vil føre til miljøforringelse. Prinsippet er derfor ikke aktuelt å benytte i denne saken.

Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder § 12
Ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha minimal innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje. Transporten foregår også på ei tid av året der den vil ha liten innvirkning på dyrelivet.

Konklusjon
Nasjonalparkstyret vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å påvirke verneverdiene nevneverdig, eller å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon til to ekstra turer med snøscooter for transport av funksjonshemmet opp til egen hytte.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysning:
Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering, i denne prosessen vil behovet for transport for hytteeiere som er funksjonshemmet også bli vurdert. Når forvaltningsplanen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/Per Tomas Kuhmunen	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Tor Schjelderup	Pothus	8255	RØKLAND

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven

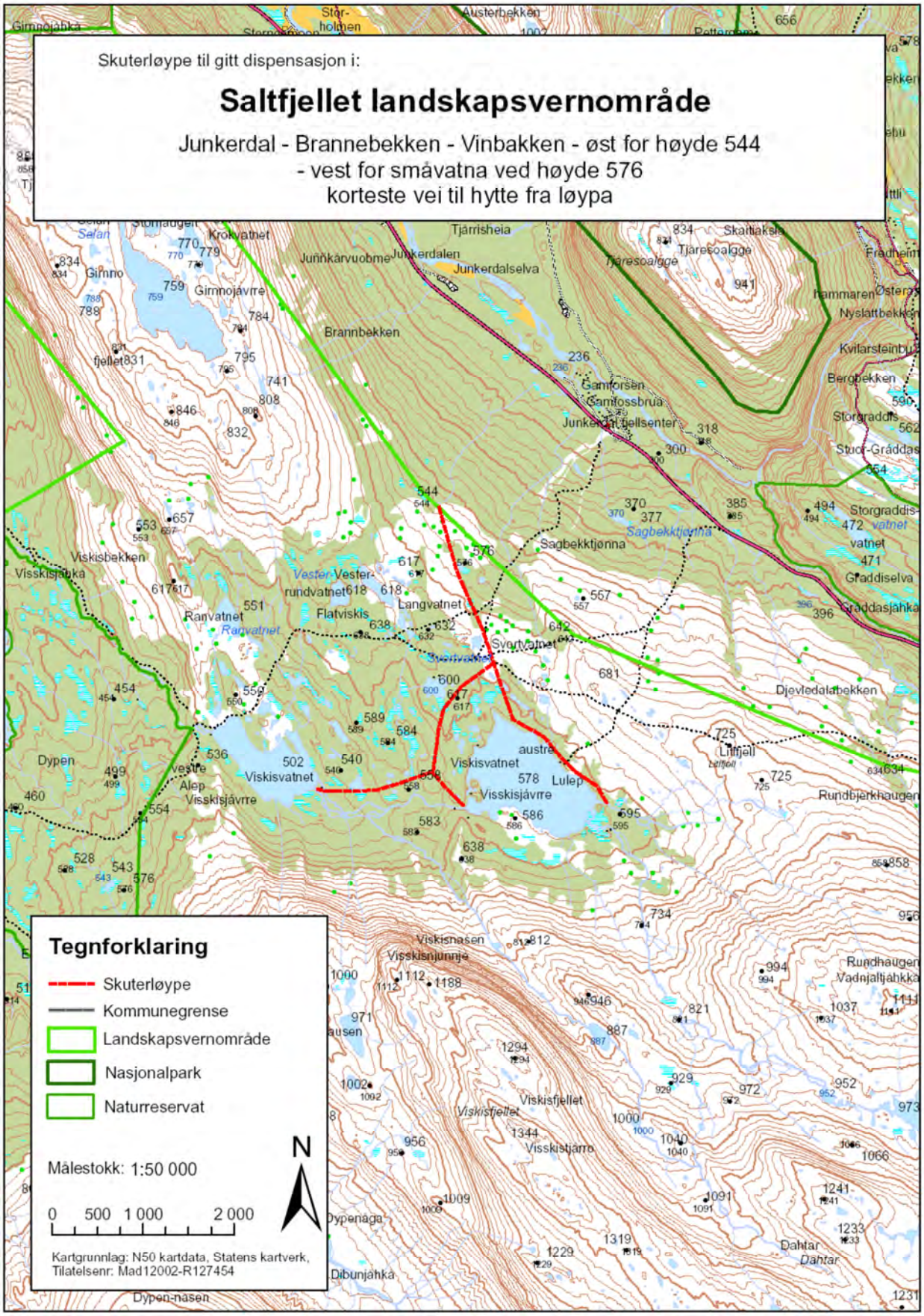
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Saltfjellet landskapsvernområde
Junkerdal - Brannebekken - Vinbakken - øst for høyde 544
- vest for småvatna ved høyde 576
korteste vei til hytte fra løypa
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:50 000
0 500 1 000 2 000
N
Kartgrunnlag: N50 kartdata, Statens kartverk,
Tilatelsenr: Mad12002-R127454

Arkivsaksnr: 2013/974-0
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 31.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	17/2013	18.02.2013

Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Kjemåvatnet - Finn Borkamo

Forslag til vedtak
Finn Borkamo gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Saltfjellet landskapsvernområde, kap. IV pkt. 8, for bruk av snøscooter til transport av utstyr og materiell til egen hytte ved Kjemåvatnet. Dispensasjonen gis etter verneforskriftens kapittel VI, pkt. 2.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
* All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
* Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1. mars – t.o.m. 30. april i årene 2013, 2014 og 2015.
* Dispensasjonen gjelder for inntil seks (6) turer med en (1) snøscooter for nødvendig frakt av materialer og utstyr.
* Kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00.
* Langfredag og 1.påskedag er snøscooterfrie dager.
* Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
* Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Molov. 10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.15.
* Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn
I søknad av 29.05.2012 søker Finn Borkamo, Røkland om dispensasjon for bruk av snøscooter til frakt av utstyr til egen hytte ved Kjemåvatnet innenfor Saltfjellet landskapsvernområde. Borkamo har tidligere dokumentert varig funksjonshemming med nedsatt forflytningsevne. Funksjonshemmingen er ikke knyttet til alder.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader.
Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.
I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Saltfjellet landskapsvernområdet, jf verneforskriftens kapittel IV, punkt 8. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april, jf verneforskriftens kapittel VI, pkt. 2.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Hovedformålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Å kunne transportere ved, materialer, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøscooter på vinteren. Etter verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde kan det gis tillatelse til dette i mars og april.

Verneforskriften praktiseres normalt slik at det ikke gis dispensasjon for transport av varer/materialer når avstanden mellom vinterbrøyta veg og hytta er kortere enn 2,5 km, jf. motorferdselloven. I dette tilfellet er det dokumentert varig funksjonshemming med nedsatt forflytningsevne. Funksjonshemmingen er ikke knyttet til alder. Dette vurderes som et spesielt tilfelle.

Etter en prøveordning på 90-tallet ble det fastsatt at det ikke skulle gis mer enn seks turer pr. år for transport av ved, varer, materialer, utstyr med mer. Et større antall turer enn dette må begrunnes i spesielle og forbigående forhold.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både med hensyn til antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil kjøring med snøscooter i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensinger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon
Vi vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysning:
Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering. Når forvaltningsplanen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Finn Borkamo	Masternes	8255	RØKLAND
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven

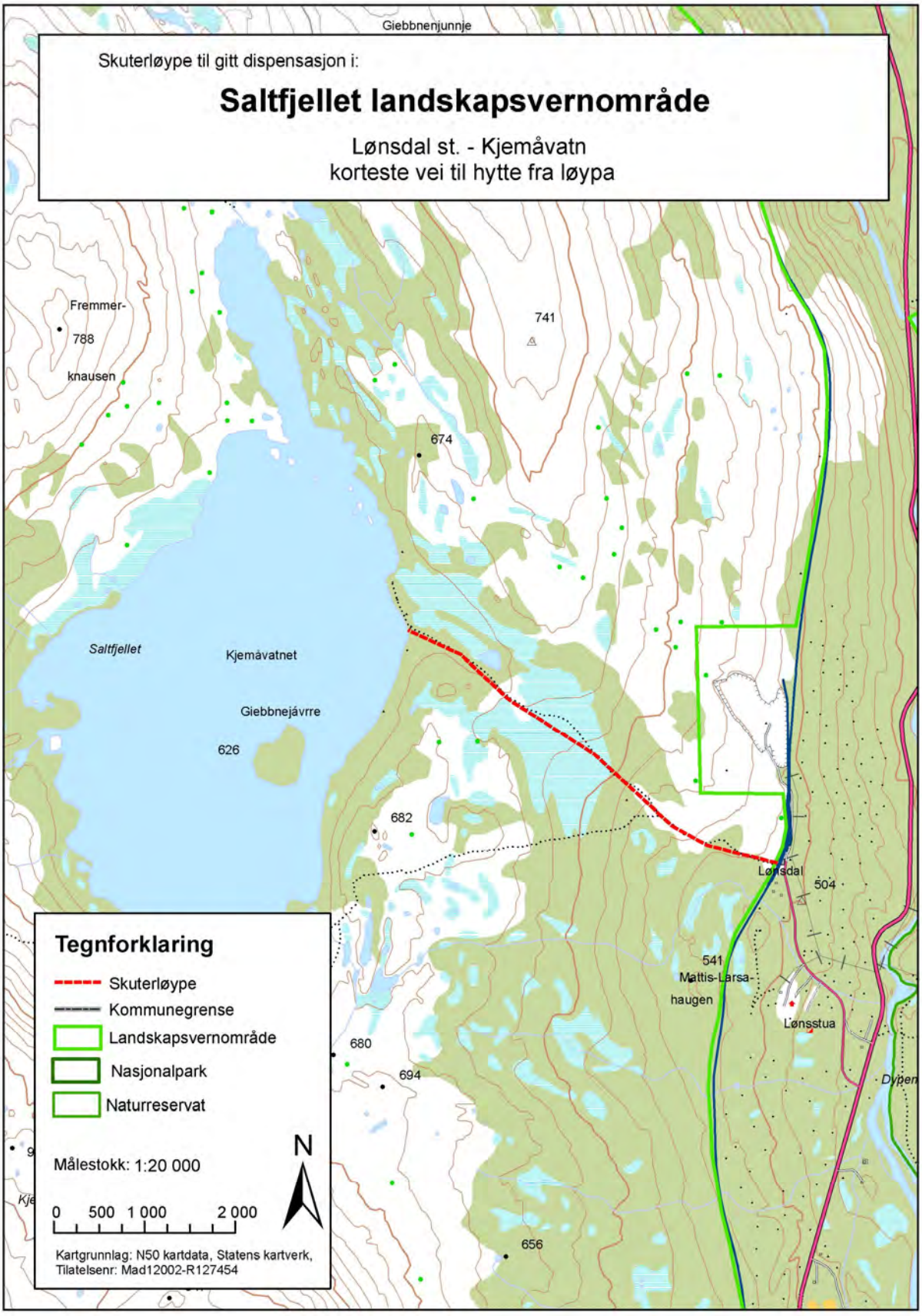
Giebbnenjunnje
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Saltfjellet landskapsvernområde
Lønsdal st. - Kjemåvatn
korteste vei til hytte fra løypa
Fremmer-
788
knausen
741
674
Saltfjellet
Kjemåvatnet
Giebbnejávrre
626
682
Lønsdal
504
541
Mattis-Larsa-
haugen
Lønsstua
680
694
656
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:20 000
0 500 1 000 2 000
N
Kartgrunnlag: N50 kartdata, Statens kartverk,
Tilatelsenr: Mad12002-R127454

Arkivsaksnr: 2013/89-0
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 08.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	18/2013	18.02.2013

Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for bruk av snøscooter til persontransport - Gunhild Karlsen

Forslag til vedtak
Gunhild Karlsen gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Saltfjellet landskapsvernområde for bruk av snøscooter på snødekt mark til begrenset persontransport til hytte ved Nedre Viskisvatn, på bakgrunn av varig funksjonshemming. Dispensasjonen gis fra kap. IV, pkt. 8 i verneforskriften med hjemmel i § 48 i naturmangfoldloven.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
* All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
* Dispensasjonen for begrenset persontransport gjelder for en (1) snøscooter og opptil to (2) turer pr. år, i perioden 01.01 – t.o.m. 30.04 i årene 2013, 2014 og 2015.
* Personen som transporteres er Gunhild Karlsen.
* Langfredag og 1. påskedag er snøscooterfrie dager
* Dispensasjonene gjelder mellom 07.00-23.00 i januar og februar, og mellom 07.00-11.00 og 16.00-23.00 i mars og april.
* Spesielt tidlig på vinteren er dette et viktig område for reindriftsnæringa. Det er viktig at reinen får ro, og det skal vises spesielt hensyn til denne.
* Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2015.
* Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn
I søknad av 03.01.2012 søker Gunhild Karlsen om dispensasjon fra motorferdselsforbudet for bruk av snøscooter for transport til egen hytte ved Nedre Viskisvatn i Saltfjellet landskapsvernområde. Søker har nedsatt funksjonsevne og kan ikke gå på ski eller kjøre snøscooter selv, søknaden er vedlagt legeerklæring. Eneste mulighet for å komme seg til hytta er å bli transportert med snøscooter, og det søkes om å få kjøre inntil seks turer pr. år for dette. Det søkes for perioden januar – april som en varig ordning, samt om mulighet til å benytte følgesnøscooter på grunn av utfordrende kjøreforhold og dårlig mobildekning.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader.

Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989. Formålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap. I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Saltfjellet landskapsvernområdet, Jf. verneforskriftens kapittel IV, pkt. 8. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april, jf. verneforskriftens kap. VI, pkt. 2.

Verneforskriften åpner ikke for persontransport, og denne søknaden må derfor behandles etter de generelle dispensasjonsreglene for nasjonalparken. Ved ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.09 ble naturvernloven opphevet. For verneområder vernet etter naturvernloven fører dette til at verneforskriftens generelle dispensasjonsbestemmelse er satt ut av kraft (jf. naturmangfold-lovens § 77 andre punktum). For Saltfjellet landskapsvernområde vil det si at kap. VIII ikke lengre er virksom. Søknader etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal derfor vurderes etter naturmangfoldlovens § 48 i stedet.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Hovedformålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Etter verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde kan det gis tillatelse til transport av materialer og utstyr til hyttene i området i mars og april. Etter en prøveordning på 90-tallet ble det fastsatt at det skulle gis seks turer pr. år for transport av ved, varer, materialer, utstyr med mer. Et større antall turer enn dette må begrunnes i spesielle og forbigående forhold. Verneforskriften åpner ikke for persontransport, og praksisen for å gi tillatelser til det bør være streng.

Hytta er innvilget seks turer for transport av varer og utstyr. Det å kunne benytte hytta i vintersesongen er av stor betydning for søker, men på grunn av varig funksjonshemning har søker ikke mulighet til å komme seg til hytta vinterstid uten bruk av snøscooter. Søker ønsker derfor i tillegg dispensasjon for seks turer for egentransport opp til hytta. Persontransport i forbindelse med funksjonshemming er ikke omtalt i verneforskriften, men praktiseres noe mer liberalt enn annen persontransport for å gi mer lik tilgang til områdene, Det skal imidlertid foreligge legeerklæring om varig funksjonsnedsettelse, noe det gjør her. Det er adgang til å la

personer sitte på når det likevel foretas nødvendig transport dersom persontransporten ikke fører til ekstra kjøring. Den omsøkte kjøringen må ses i sammenheng med de øvrige turene det gis for transport av varer og materialer.

Det vektlegges at tiltaket har stor betydning for søker, samtidig som skadene på verneformål og naturmiljø er svært begrenset. Søker må transporteres opp til hytta, og med totalt 8 turer anser vi det som gode muligheter for å komme seg på hytta gjennom vinteren.

Søker ønsker også følgesnøscooter på grunn av vanskelige kjøreforhold og dårlig mobildekning. Bruk av følgesnøscooter medfører en dobling av trafikken, noe som kan påvirke verneverdiene og stride mot verneformålet. Det kan heller ikke generelt være slik at sikkerhetshensyn gjør det nødvendig med følgesnøscooter. I rundskriv av feb.2010 fra Direktoratet for naturforvaltning; "Forvaltning av verneforskrifter" er det bl.a. sagt følgende om dispensasjon når sikkerhetshensyn gjør det nødvendig: *"Det er ikke ment at bestemmelsen skal føre til at den enkeltes plikt til egen aktsomhet, for eksempel i fjellet, svekkes. I enkelte områder som er særlig hyppig besøkt, kan det imidlertid være grunnlag for mindre sikringstiltak som kjetting, sikringstau eller advarselsskilt. Generelt sett gir bestemmelsen ikke grunnlag for å åpne for bruk av to snøscootere når det gis tillatelse til bruk av snøscooter, såkalt følgesnøscooter."*

Transportbehovet er vurdert etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12:

Kunnskapsgrunnlaget § 8
Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha minimal innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Føre-var § 9
Hovedformålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap. Motorferdsel i stort omfang vil være i strid med formålet med vernet og redusere verneverdien. Føre-var-prinsippet er vurdert opp mot omsøkte tiltak, det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både mht. antall snøscootere som kan brukes, antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil snøscooterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmiljøet eller formålet med vernet. Det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10
Det er søkt om inntil seks turer. Fra før er det gitt tillatelse til inntil seks turer for transport av varer, materialer og utstyr til hytta, noe som er en økning i forhold til opprinnelige retningslinjer i forvaltningsplanen av 1990. Det er flere hytteeiendommer i landskapsvernområdet, og tillatelse til et stort antall turer kan skape presedens, både i dette verneområdet og andre områder, som fører til en «bit-for-bit» uthuling av vernet. På bakgrunn av at det totale antallet turer i området vil bli betydelig, og tidligere forvaltningspraksis, gis det derfor ikke mer enn to turer i tillegg til de tidligere innvilgede seks turene til hytta. Kjøring med snøscooter vil da være i et såpass begrensa omfang at det ikke vil medføre for stor belastning på området.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver § 11
Ut fra de opplysninger som foreligger, er det ikke indikasjoner på at virksomheten vil føre til miljøforringelse. Prinsippet er derfor ikke aktuelt å benytte i denne saken.

Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder § 12

Ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha minimal innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje. Transporten foregår også på ei tid av året der den vil ha liten innvirkning på dyrelivet.

Motorferdsel i stort omfang vil være i strid med formålet med vernet og tillatelse til et stort antall turer kan skape en uheldig presedens, både i dette verneområdet og andre områder. Det presiserer at de seks turene som er innvilget for varetransport også kan benyttes til persontransport, så lenge dette ikke medfører behov for flere turer enn det varetransporten utløser. Videre er det ikke en selvfølge at man får dispensasjon til persontransport grunnet funksjonshemming. Persontransport i forbindelse med funksjonshemming er ikke omtalt i verneforskriften, men forvaltningen av verneområdet har valgt å praktisere transport av funksjonshemmede noe mer liberalt enn annen persontransport, for å gi lik tilgang til områdene. Etablert praksis er at det gis to ekstra turer til personer med dokumentert nedsatt funksjonsevne som ikke er i stand til å gå på ski.

Søker er avhengig av å bli transportert opp med snøscooter, det betyr at fører av snøscooteren har mulighet for å gå på ski til et område med bedre mobildekning hvis det skulle bli behov for assistanse. De tidligere innvilgede seks turer til transport av materialer og utstyr til hytta kan også eventuelt fungere som følgesnøscooter for transporten av søker i mars – april.

Konklusjon
Nasjonalparkstyret vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å påvirke verneverdiene nevneverdig, eller å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon til to ekstra turer med snøscooter for transport av funksjonshemmet opp til egen hytte.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysning:
Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering, i denne prosessen vil behovet for transport for hytteeiere som er funksjonshemmet også bli vurdert. Når forvaltningsplanen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Parter i saken:

Bjørn og Gunnhild Karlsen	Junkerdal	8255	RØKLAND
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/ Kristian	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven

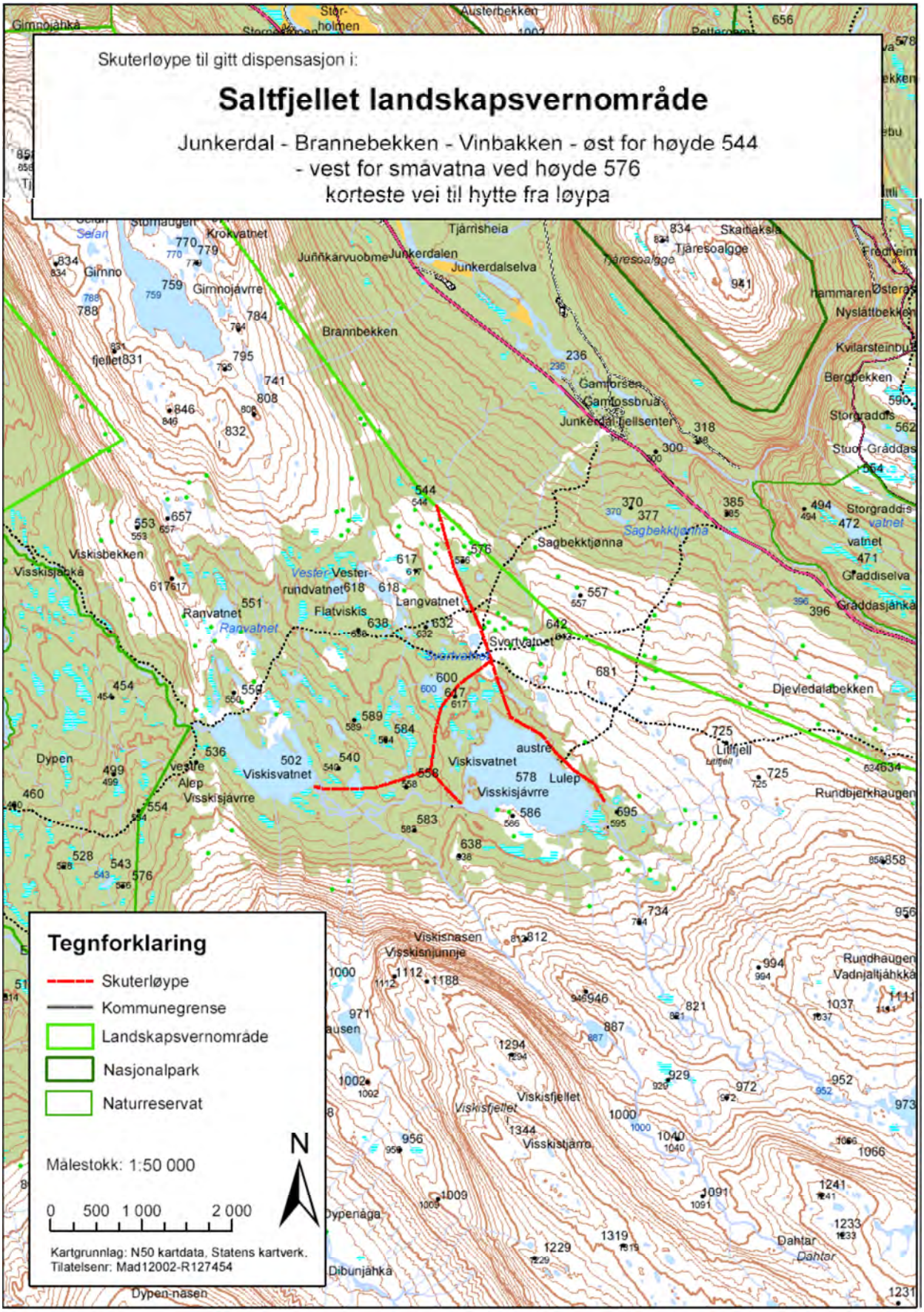
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Saltfjellet landskapsvernområde
Junkerdal - Brannebekken - Vinbakken - øst for høyde 544
- vest for småvatna ved høyde 576
korteste vei til hytte fra løypa
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:50 000
0 500 1 000 2 000
N
Kartgrunnlag: N50 kartdata, Statens kartverk.
Tilatelsenr: Mad12002-R127454

Arkivsaksnr: 2013/809-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 22.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	19/2013	18.02.2013

Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad dispensasjon for motorferdsel til hytte ved N. Viskisvatn - Svein Gunnar Albrigtsen

Forslag til vedtak

Svein Gunnar Albrigtsen, Roy Ivar og Hilde Albrigtsen, Rigmor Anita Olufsen gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Saltfjellet landskapsvernområde, kap. IV pkt. 8, for bruk av snøscooter til transport av varer, utstyr og materiell til egen hytte ved Nordre Viskisvatn. Dispensasjonen gis etter verneforskriftens kapittel VI, pkt. 2.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
* All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
* Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1. mars – t.o.m. 30. april i årene 2013, 2014 og 2015.
* Dispensasjonen gjelder for inntil seks (6) turer med en (1) snøscooter for nødvendig frakt av materialer og utstyr.
* Kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00.
* Langfredag og 1.påskedag er snøscooterfrie dager.
* Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
* Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Molov. 10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.15.
* Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

I søknad av 10.01.2013 søker Svein Gunnar Albrigtsen om dispensasjon for bruk av snøscooter for frakt av varer, utstyr og materiell til egen hytte ved Nordre Viskisvatn innenfor Saltfjellet landskapsvernområde.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader.
Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.
I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Saltfjellet landskapsvernområdet, jf verneforskriftens kapittel IV, punkt 8. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april, jf verneforskriftens kapittel VI, pkt. 2.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Å kunne transportere ved, materialer, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøscooter på vinteren. Etter verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde kan det gis tillatelse til dette i mars og april.

Etter en prøveordning på 90-tallet ble det fastsatt at det ikke skulle gis mer enn seks turer pr. år for transport av ved, varer, materialer, utstyr med mer. Et større antall turer enn dette må begrunnes i spesielle og forbigående forhold.

Hovedformålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både med hensyn til antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil kjøring med snøscooter i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensinger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon
Vi vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysning:
Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering. Når forvaltningsplanen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Svein Gunnar Albrigtsen	Kvitblikk	8218	FAUSKE

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven

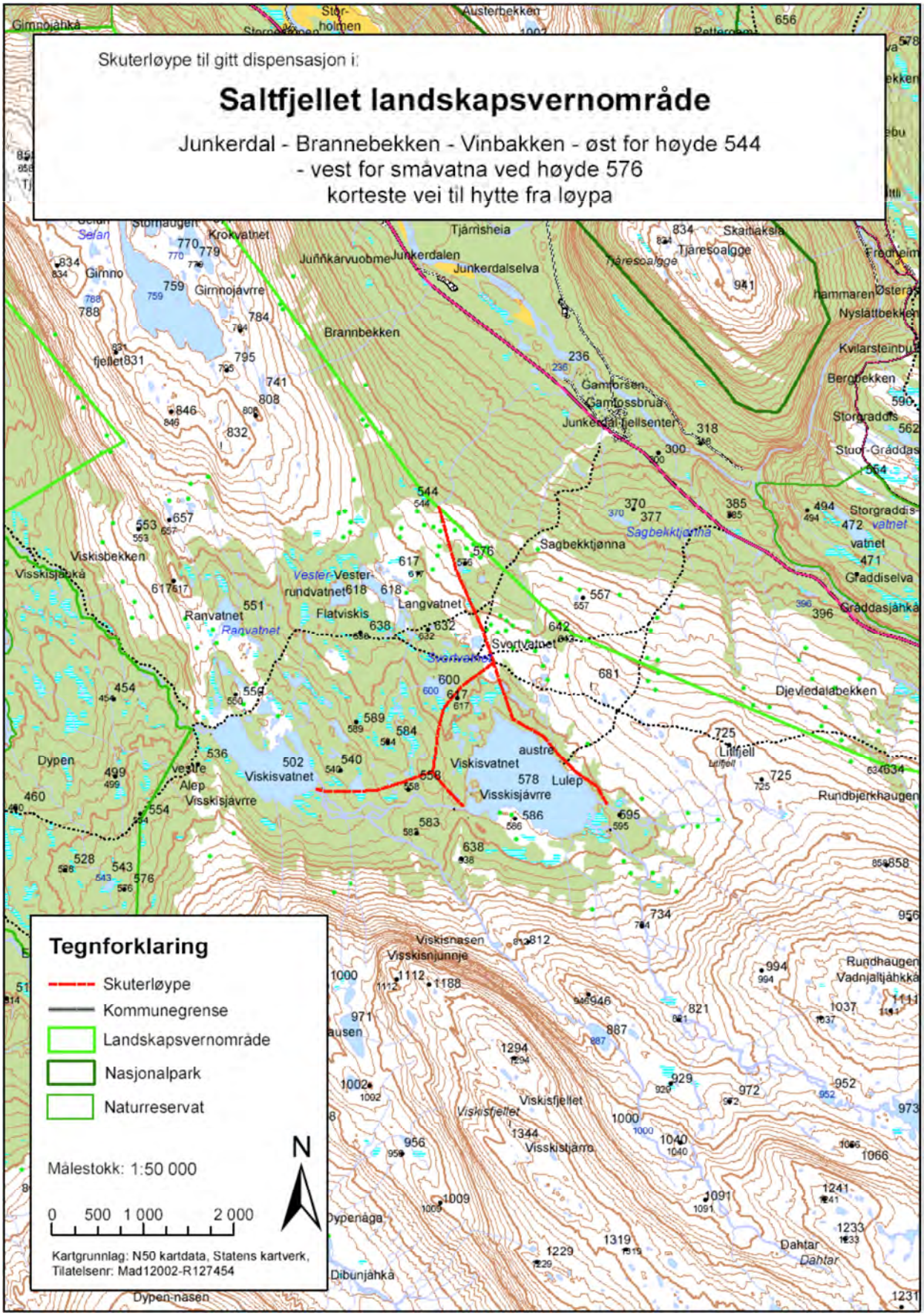
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Saltfjellet landskapsvernområde
Junkerdal - Brannebekken - Vinbakken - øst for høyde 544
- vest for småvatna ved høyde 576
korteste vei til hytte fra løypa
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:50 000
0 500 1 000 2 000
N
Kartgrunnlag: N50 kartdata, Statens kartverk,
Tilatelsenr: Mad12002-R127454

Arkivsaksnr: 2011/7506-0

Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug

Dato: 04.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	20/2013	18.02.2013

Saltfjellet landskapsvernområde - søknad om dispensasjon fra verneforskrift for etablering av gang- og sykkelsti langs jernbanen på strekningen Lønsdal-Kjemåga - Saltdal kommune

Forslag til vedtak

1. Søknaden er vurdert i forhold til gjeldende verneforskrift og naturmangfoldlovens § 48 og konklusjonen er at det ikke er hjemmel for å gi dispensasjon til etablering av omsøkte gang- og sykkelsti innenfor Saltfjellet landskapsvernområde. Søknaden fra Saltdal kommune om dispensasjon må derfor avslås.
2. Midtre Nordland nasjonalparkstyre ber om at Fylkesmannen i Nordland i forbindelse med forestående revisjon av verneforskrift og vurdering av framtidige grenser for verneområdene i Saltfjellet, herunder vurderer flytting av grensen nord-/vestover fra jernbanen på strekningen Lønsdal-Kjemånasen slik at omsøkte gang- og sykkelsti eventuelt kan etableres uten å berøre verneområdet.
3. På strekningen Kjemånasen-Kjemåga stasjon bør alternativ trase på nordsida av jernbanen utenfor verneområdet vurderes for å unngå kryssing av Nordlandsbanen.

Bakgrunn

10.10.2011 sendte Saltdal kommune en dispensasjonssøknad til Midtre Nordland nasjonalparkstyre om etablering av gang- og sykkelsti på nevnte strekning. Denne ble styrebehandlet 8.desember 2011 som sak 61/2011 og det ble fattet følgende enstemmige vedtak**:**

Styret vurderer søknaden som foreløpig og ber om at den utdypes nærmere før den forelegges styret til endelig behandling. Med utgangspunkt i gjeldende verneforskrift for Saltfjellet LVO og naturmangfoldlovens §§ 8-12 ber styret om at Saltdal kommune legger fram følgende dokumentasjon:

- *Bekreftelse fra Jernbaneverket som avklarer hvorvidt reingjerdet og sykkelstien fra Lønsdal og nordover skal fremmes som et felles prosjekt med felles søknad om dispensasjon fra verneforskrift og naturmangfoldlov.*

- *Faglig vurdering fra Jernbaneverket og Nordland fylkeskommune som kulturminnemyndighet av kulturminnene langs Nordlandsbanen på strekningen Lønsdal-Kjemåga og hvilke konsekvenser omsøkte anlegg vil kunne få for disse*

- *Detaljplan for sykkelstien med tverr- og lengdeprofiler som grunnlag for å vurdere inngrepets størrelse, landskapsmessige forhold og miljømessige konsekvenser. På strekningen Lønsdal-Kjemånesen bør alternativ trase for sykkelstien utenfor vernområdet vurderes.*

- *Naturfaglig vurdering tilsvarende den som ble gjort for reingjerdet Lønsdal –Semska hvor en ser nærmere på anleggenes konsekvenser for verneverdiene, herunder sumeffektene av planlagte tiltak.*

- *Redegjørelse for hvordan en ser for seg spørsmålet om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel og dispensasjon fra kravet om plan for de områder som faller inn under verneområder skal avklares.*

Endelig søknad om dispensasjon
Prosjektet er med utgangspunkt i styrets vedtak bearbeidet videre med stor grundighet av Saltdal kommune og i brev datert 27.november 2012 til MNNPS fremmes endelig søknad om dispensasjon med utfyllende vedlegg**:**

«I forhold til det som står i forskrift om vern, samt forvaltningsplanen ønsker Saltdal kommune gjennom naturarvprosjektet å søke om dispensasjon for:

1. Tilrettelegging for en naturbasert gang- og sykkelsti fra Løndal til Kjemåga. Man ønsker å benytte den gamle anleggsbanen som ble bygget fra ca 1940. Tilretteleggingen vil skje ut ifra de krav som kulturvernsjef Egil Murud har lagt i sin rapport og derav vil stien ha forskjellig bredde ut fra de faktiske forhold.

2. Det må tilrettelegges for ny sykkelsti ca 1,4 km fra Viskis overbygget til Kjemåga tunnel på sørsiden. Her ser man for se å kunne gjenbruke overvannsgrøfter som Jernbaneverket tidligere har tilrettelagt. Ut fra de krav som kulturvernsjef Egil Murud har lagt i sin rapport skal denne delen av sykkelstien fremstå som «ny». Man vil her bruke en landskapsarkitekt.

3. Ved Kjemågfossen er det et brufundament på begge sider av fossen som er opparbeidet samtidig med anleggsveien. Her ønsker man å tilrettelegge for en enkel bro over fossen med en maks bredde på 3 meter.

4. Det vil settes opp informasjonsskilt langs sykkelstien etter Innovativ Fjellturisme sitt oppsett.

5. Det vil settes opp informasjonsskilt i forhold til kulturminne formidling i henhold til krav fra Nordland Fylkeskommune.

6. Det vil tilrettelegges for Naturformidling i samarbeid med Nordland Nasjonalparksenter.

Som det er fremhevet tidligere vil Midtre Nordland Nasjonalparkstyre få informasjon om

hvordan selve utformingen av stien vil fremstå, slik at dere kan få komme med innspill om dette er ønskelig. Saltdal kommune håper at Midtre Nordland Nasjonalparkstyre ser med velvilje på søknad om dispensasjon».

Se egen vedleggsliste i saken.

Styret har ikke deltatt på befaring langs den aktuelle strekningen, men prosjektet er presentert for styret ved flere anledninger – første gang 13.mai 2011 og sist i møte 6.desember 2012 hvor søknaden ble presentert for styret av prosjektleder Elin Kvamme.

For de som har interesse av å studere terrenget langs jernbanen på strekningen Lønsdal stasjon-Kjemånasen, gir TV-produksjonen «Nordlandsbanen minutt for minutt» en god mulighet.

Følgende link gir tilgang mulighet til å følge strekningen Lønsdal-Rusånes:

http://tv.nrk.no/serie/nordlandsbanen-minutt-for-minutt/dvfj60000812/sesong-1/episode-9#t=0s

Saltdal kommunes begrunnelse for søknaden (gjengis i sin helhet:

«For at søknaden skulle kunne behandles måtte styret ha mer informasjon om følgende punkter:

Med bakgrunn i vedtaket legges det nå frem ønsket dokumentasjon til disse punktene:

1.Faglig vurdering fra Jernbaneverket og Nordland fylkeskommune som kulturminnemyndighet av kulturminnene langs Nordlandsbanen på strekningen Lønsdal-Kjemåga og hvilke konsekvenser omsøkte anlegg vil kunne få for disse.

Viser til kulturminneregistrering gjort av konservator Finn Rønnebu på strekningen Lønsdal – Kjemåga.

Han sier «Saltdal kommunes sykkelstiprosjekt er fra en historikers synpunkt interessant fordi kulturminnene ute i terrenget blir mer tilgjengelige, og dermed kan besøkende få mer innsikt i og bevissthet om hva som foregikk i Saltdal fra seinsommeren 1942 og fram til krigsslutt i mai 1945. På den andre siden vil en sykkelsti også være med på å forringe kulturminnene dersom den legges oppå eksisterende linjer. Traséene er likevel så robuste i sin konstruksjon at man skal gå kraftig til verks for å rasere dem. Dilemmaet er likevel til stede.
Det fins mange valg for de som endelig skal avgjøre dette. Man kan si at disse kulturminnene er så spesielle og representerer en så dramatisk del av vår relativt nære historie at de bør ligge der de er, urørt. Man kan tillate og ombygge *deler* av traséene til sykkelsti. Lange partier er overgrodde. Jordlaget er av varierende tykkelse og man «ser ikke hva man går på». Går man derimot på nedsida av f.eks hjelpebanen fra Lønsdal mot Kjemågnasen vil en «se» konstruksjonen, helt uavhengig av hva slags dekke som måtte befinne oppå, det være seg kratt, lyng, mose, gress eller grus som vel ligger i kortene for sykkelstiens vedkommende. Man kan verne de helt spesielle områdene, f. eks den strekningen med «stolpene» (se S. 25 og 26) og deler av hjelpebanen nord for Lønsdal.»
Viser for øvrig til hans rapport.

Vi har også hatt befaring ved kulturvernsjef Egil Murud og arkeolog Martinus Hauglid fra Nordland Fylkeskommune som øverste myndighet for kulturminner i fylket. De sier i sin rapport:

«Etter en samlet vurdering finner Nordland Fylkeskommune at sykkelstien kan legges på den gamle anleggsbanen og sløyfen ved krigsjernbanen på følgende vilkår:

- Tilstanden til trasèen fotodoumenteres i forkant av anleggsarbeidet
- Sykkelbanen kan gruses, mens skulderen på anleggsbanen holdes fri.
- Enkelte steder på anleggsbanen har steinmassene rast ut. Det forutsettes at reparasjon av tørrmur utføres av person som kan dette håndverket.
- Det forutsettes at det ikke skal benyttes rekkverk i særlig grad. I motsatt fall vil et slikt tiltak komme i konflikt med kulturminneverdiene.
- På deler av strekningen er dagens jernbanetrasè bygd i samme trasè som der anleggsbanen i sin tid lå. Her må derfor bygges ny trasè for sykkelsti. Den nybygde trasèen bør få et annet uttrykk enn anleggsbanen, slik at skillet mellom gammelt og nytt klart fremgår.
- På nordsida av Kjemågnasen er det et lite parti hvor det ikke er kontakt mellom jernbanetrasèen som ble bygd fra Kjemåga-siden, og anleggsbanen. Det forutsettes at sammenføyningen skjer på en måte som ikke visker ut skillet mellom de to anleggs-elementene, og uten bruk av sprengning.
- Steinbruddet i Kjemågnasen skal bevares mest mulig intakt. Stein herfra skal ikke fjernes for bruk andre steder.
- Over steinfyllingen hvor det stikker ut tømmerstokker en halv meter opp av fyllingen, legges sykkelstien på innsiden av disse slik at tømmerstokkene ikke skades.
- Formidlingen om jernbanebygging under okkupasjonen og senere forutsettes gjort i samarbeid med Nordlandsmuseet, som har kompetanse på området»

Viser for øvrig til rapport fra Nordland Fylkeskommune.

Sjefingeniør Magne Fugelsøy og fortidsminneansvarlig ved Jernbaneverket sier:
«På samme grunnlag tok vi i 2004 en beslutning om at anleggsbanen ikke hadde nasjonal verdi. Pga. at veien endte blindt og var vanskelig å formidle, valgte vi å ta den ut av vår landsverne-plan. Som jeg tidligere har sagt og skrevet, er vi selvsagt villig til å vurdere dette på nytt dersom veien på en sikker og troverdig måte kan tas i bruk som sykkelvei uten at kulturmiljøet forringes»,

Magne Fugelsøy var invitert inn til befaring sammen med Nordland Fylkeskommune, men hadde dessverre ikke anledning til å møte. Han sier at han kan stille til befaring sommeren 2013 på Lønsdal – Kjemåga.

2. Detaljplan for sykkelstien med tverr- og lengdeprofiler som grunnlag for å vurdere inngrepets størrelse, landskapsmessige forhold og miljømessige konsekvenser. På strekningen Lønsdal-Kjemånesen bør alternativ trase for sykkelstien utenfor vernområdet vurderes.

Cowi har utarbeidet en tverr- og lengdeprofil på strekningen Løndal – Kjemåga. Med de krav som foreligger fra Nordland Fylkeskommune for tilrettelegging har man ikke gjort ytterligere konsekvensutredning for strekning.

For de ca 1,4 km som går fra Viskis overbygget (snøoverbygg ca 4,6 km nordover fra Lønsdal) og til Kjemåga tunnelen på sørsiden må det tilrettelegges på en annen måte enn den eksisterende anleggsbanen, slik at man skiller mellom «nytt og gammelt». Her har Saltdal kommune ikke tatt i bruk noen landskapsarkitekt ennå, i påvente av avgjørelsen fra Midtre Nordland nasjonalparkstyre for en mulig dispensasjon. Midtre Nordland nasjonalparkstyre vil få være delaktig i prosessen rundt tilretteleggingen for dette området og for øvrig langs anleggsbanen. Saltdal kommune vil da presentere de forskjellige løsningene som vil fremkomme i en anbudsrunde med entreprenør/landskapsarkitekter/egnede personer til nasjonalparkstyret.

Jernbaneverket skal rive Viskis overbygget da dette inneholder asbest. De vil da ha behov for å tilrettelegge i området i forhold til snømengder. Saltdal kommune har meldt inn til Jernbaneverket at man ønsker å samhandle med dem om dette området for å tilrettelegge for sykkelstien på oversiden av Viskis overbygget. Jernbaneverket har også tilrettelagt for en mengde overvannsgrøfter i området mellom Viskis overbygget og Kjemåga tunnelen på sørsiden. Det vil være mulig for Saltdal kommune å gjenbruke noen av disse grøftene for sykkelsti. Vi har hatt befaring med ass.banesjef Jan Birger Almåsbro og bygge teknisk ansvarlig for Nordlandsbanen Magne Martinsen for å se på dette. Viser for øvrig til kart for dette fra Jernbaneverket. Det er ingen alternativ trase for strekningen Lønsdal – Kjemågnesen. Det vil i så fall være E6 – og det vil ikke være noen form for verdiskapning i verneområder slik vi har mulighet for å tilrettelegge ved bruk av den gamle anleggsbanen.

3. Naturfaglig vurdering tilsvarende den som ble gjort for reingjerdet Lønsdal –Semska hvor en ser nærmere på anleggenes konsekvenser for verneverdiene, herunder sumeffektene av planlagte tiltak.

Ingve Birkeland ved Ecofacts har vært ansvarlig for den miljøfaglige vurderingen for Lønsdal – Kjemåga. Han skriver i sitt sammendrag:
«**Beskrivelse av tiltaket**
Tiltaket består i å etablere en sykkelsti på strekningen mellom Lønsdal stasjon og Kjemåga stasjon i Saltdal kommune. Sykkelstien vil i stor grad bli lagt på eksisterende stier/vei, men i en strekning på 1,6 km må det anlegges ny trase. I tillegg til sykkelstien er det planer om å sette opp reingjerder på den samme strekningen. Reingjerdene vil bli plassert nært jernbanen.
Datagrunnlag
Befaringer foretatt 15 og 16. Juni samt 17. september 2012. Data fra DN´s naturbase, artsdatabanken samt data fra Fylkesmannen i Nordland. I tillegg har det vært gjennomført intervjuer og møter med ulike brukerinteresser. Arealet ser ut til å være lite kartlagt tidligere. Datagrunnlaget vurderes til å være godt etter befaringene i 2012.

Verdivurdering
Biologisk mangfold
Det ble ikke avgrenset noen verdifulle naturtyper i tiltaksområdet, noe som tilsier liten verdi. For vilt har tiltaksområdet liten til middels verdi. Samlet har tiltaksområdet liten til middels verdi for biologisk mangfold.

Reindrift
Området er viktig vinterbeiteområde for tamrein, i tillegg er det et viktig trekkområde mellom sesongbeitene. Tiltaksområdet har stor verdi for reindriften

Friluftsliv
Tiltaksområdet benyttes i begrenset grad til friluftsliv. Tiltaksområdet vurderes å ha liten til middels verdi for friluftsliv.

Landskap og estetikk
Deler av tiltaksområdet ligger innenfor landskapsvernområdet med tydelige glasiale landskapsformer og vurderes å ha stor verdi for landskap og estetikk.

Beskrivelse av omfang
Biologisk mangfold
Tiltaket med etablering av sykkelsti og reingjerder vurderes å ha lite til middels negativ omfang for det biologiske mangfoldet.

Reindrift
Etablering av sykkelsti og reingjerder vurderes å ha stor positivt omfang for reindriften.
Friluftsliv
Etablering av sykkelsti vil øke tilgjengeligheten i området for å utøve aktivt friluftsliv. Dersom det etableres tilstrekkelig med overganger ved reingjerdene er tiltaket vurdert å ha stort positivt omfang for friluftsliv.

Landskap og estetikk
Etablering av sykkelsti og reingjerder er vurdert å ha et lite til middels negativt omfang for landskap og estetikk.

Samlet vurdering av konsekvenser
Biologisk mangfold
Liten til middels verdi, sammenholdt med lite til middels negativt omfang gir i henhold til gjeldende metodikk liten til middels negativ konsekvens.

Reindrift
Stor verdi, sammenholdt med stor positivt omfang gir i henhold til gjeldende metodikk stor positiv konsekvens.

Friluftsliv
Liten til middels verdi, sammenholdt med stort positivt omfang gir i henhold til gjeldende metodikk middels til stor positiv konsekvens.

Landskap og estetikk
Stor verdi, sammenholdt med liten til middels negativt omfang gir i henhold til gjeldende metodikk middels til stor negativ konsekvens. Avbøtende tiltak med detaljplassering av reingjerdet vil kunne redusere omfanget til lite til middels negativt og konsekvensene til middels negativ.»

Viser for øvrig til rapporten – se utrykt vedlegg.

4. Redegjørelse for hvordan en ser for seg spørsmålet om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel og dispensasjon fra kravet om plan for de områder som faller inn under verneområder skal avklares.

Saltdal kommune ved rådmann Anna Welle og ordfører Finn-Obert Bentsen sier følgende:

Det vises til vedtak i sak 61/2011 i nasjonalparkstyret, der det med utgangspunkt i gjeldende forskrift for Saltfjellet landskapsvernområde blir bedt om klarering av en del forhold før styret skal behandle spørsmålet om framføring av sykkelsti på strekningen Lønsdal-Kjemåga.

I siste avsnitt av vedtaket bes det om en redegjørelse for hvordan man ser for seg spørsmålet om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel og at dispensasjon fra kravet om plan for de områder som faller inn under verneområder skal avklares.

Sykkelprosjektet i Saltdal er med i utviklingsprogrammet «Naturarven som verdiskaper», et program som er initiert gjennom et samarbeid mellom Miljøverndepartementet og Kommunal- og regionaldepartementet. Direktoratet for naturforvaltning har ansvaret for programmet.

I følge direktoratets egen beskrivelse av programmet skal dette vise hvordan man kan utvikle

naturopplevelser i samspill mellom næringsaktører innen reiseliv, lokalsamfunn, forvaltningsmyndigheter og kunnskapsinstitusjoner. Midlene i programmet skal brukes til å legge til rette for næringsutvikling. Det er også et mål at programmet skal bidra til miljømessig verdiskaping ved å ta vare på verdifull natur, kulturell verdiskaping, som innebærer å løfte fram lokal identitet og stolthet, og til sosial verdiskaping, som stimulerer lokal bevissthet og engasjement for naturområdene.

Sykkelprosjektet i Saltdal følger intensjonene i programmet fullt ut, og vil gjennom ferdigstillelse ha et stort verdiskapningspotensiale. I denne sammenheng er strekningen Lønsdal-Kjemåga av særlig stor betydning, en distanse som berører Saltfjellet landskapsvernområde. Etablering av en sykkelsti på denne strekningen vil være avgjørende for prosjektets suksess, også i forhold til intensjonene i verdiskapningsprogrammet. Ved å sykle denne strekningen får brukerne en spektakulær opplevelse som inkluderer nærhet og kontakt med landskapsvern-området.

For Saltdal kommune er det særdeles viktig at denne strekningen blir en del av sykkelstien, og det er bred politisk enighet om dette. Dispensasjon fra arealplan knyttet til etablering av stien er knyttet først og fremst til verneforskriften, også sett i forhold til kommuneplanens arealdel. En slik dispensasjon har ikke Saltdal kommune myndighet til å avgjøre alene, men vi vil anbefale at slik dispensasjon blir gitt.

I forhold til plan for tiltaket ser ikke kommunen for seg at man trenger noen omfattende planprosess. Slik vi ser det er det ikke behov for noen reguleringsplan. Det er allerede utarbeidet tverr- og lengdeprofiler for tiltaket. Foreløpig har ikke Saltdal kommune ut over dette gått videre med å utarbeide konkrete planer for sykkelstien. Vi ser ikke noen hensikt i å gjøre dette og legge kostnader i prosjektet før en dispensasjon fra verneforskriften er gitt. Når denne er på plass, vil det bli utarbeidet en mer detaljert plan som brukes som grunnlag for anbudsrunde knyttet til opparbeidelse av stien. I dette arbeidet vil man søke å ha et nært samarbeid med kultur- og vernemyndighetene.

Sykkelstien planlegges på store deler av strekningen på allerede eksisterende sti/vei, og vi kan ikke se for oss at sykkelstien på noen måte skal forringe verneområdet. Tvert om vil den gi flere anledning til å oppleve den storslåtte naturen og verneområdet på nært hold, noe som må være ønskelig også fra vernemyndighetenes side. Dessuten har man allerede klarlagt en del viktige forhold knyttet til framføring av stien gjennom besvarelse av de punkter som er satt opp i områdestyrets vedtak i sak 61/2011.

Det må legges til at den aktuelle traseen for sykkelstien ligger helt i grensen for Saltfjellet landskapsvernområde. Når grensene i sin tid ble satt i dette aktuelle området var nok dette litt tilfeldig, og man valgte å følge jernbanelinjen fordi dette var et markant skille i naturen.

Grensen kunne like godt vært vest for sykkelstien som nå etableres, og dette bør også vektlegges når vernemyndighetene skal foreta en samlet vurdering. Man kan jo også tenke seg en evt. framtidig flytting av grensen, det kan være et tema når forvaltningsplanen nå er under revidering.

Videre vil vi peke på at Saltdal er i dag en av de kommunene i landet som har mest vernet areal etter naturmangfoldloven, både i forhold til arealstørrelse og i prosent av totalareal (ca. 65% av Saltdals totale areal på 2213 km² er vernet). Etter at stadig flere områder i Saltdal fra 1989 og framover fikk vernestatus har kommunen blitt oppfordret av myndighetene til å satse på verdiskapning knyttet til natur generelt, og spesielt til natur i og omkring de vernede områdene. Fram til i dag har vi i beskjeden grad lykkes med dette, mye med bakgrunn i at det etter vårt syn

har vært for mye restriksjoner knyttet til verneområdene. Saltdal kommune ser på sykkelprosjektet som det første, større konkrete prosjektet knyttet til verneområder i Saltdal der vi virkelig ser et verdiskapningspotensiale. Når to departement sammen etablerer verdiskapningsprosjektet «naturarven som verdiskaper» og direktoratet for naturforvaltning går i spissen for dette forventer Saltdal kommune at det i praksis legges til rette for at også vi i Saltdal skal lykkes lokalt med vårt prosjekt.

Saltdal kommune vil derfor sterkt oppfordre til at det nå gis dispensasjon fra verneforskriften for etablering av sykkelsti på strekningen Lønsdal-Kjemåga.

5. Jernbaneverket og kommunen bes om å vurdere hvorvidt reingjerdet og sykkelstien fra Lønsdal og nordover kan fremmes som et felles prosjekt med felles søknad om dispensasjon fra verneforskrift og naturmangfoldlov.

Det har vært foretatt flere befaringer med Jernbaneverket hvor man har sett på en mulig plassering av reingjerder samt befaring av området. Imidlertid har Jernbaneverket endret på sin innstilling til plassering av gjerder og ass.banesjef Jan Birger Almåsbro sier følgende:
«*Sannsynligheten for at det kan bli satt opp reingjerde nord for Lønsdal anser jeg for å være svært liten både på kort og lang sikt. Dette begrunnes i terrengets beskaffenhet på enkelte delstrekninger langs parsellen. Dersom det skal diskuteres tiltak for å hindre påkjørsel av tamrein i dette distriktet må tiltak, etter det påkjørselsstatistikken viser, prioriteres på strekningen mellom Bolna og Lønsdal.»*

Ass.fylkesmann Ola Bjerkaas har ledet arbeidet av en arbeidsgruppe som har sett på gjerder for viltpåkjørsler i Nordland. De har i sin rapport prioritert strekninger i Nordland og Lønsdal – Kjemåga er prioritert som nummer en. Saltdal kommune har hatt en svært god dialog med Saltfjellet Reinbeitedistrikt i forhold til en mulig samhandling mellom Jernbaneverket, Saltdal kommune og Saltfjellet Reinbeitedistrikt for oppsetting av gjerder.
Saltfjellet Reinbeitedistrikt er av den oppfatning at det er mulig å plassere ut gjerder for viltpåkjørsel i dette området, men at det må vurderes nøye hvor disse plasseres, samt utseende/utformingen av disse.
Viser for øvrig til uttalelse fra Saltfjellet Reinbeitedistrikt.

Kommunestyret i Saltdal kommune vedtok i 07.11.12 videreføring av prosjektet etter endt prosjektperiode i 2013. Det er ønskelig at Salten Regionråd/Salten Friluftsråd overtar ansvaret for videreføringen, men at Saltdal kommune deltar aktivt i prosjektet.
Viser for øvrig til særutskrift fra vedtaket i kommunestyret.

Saltdal kommunes har sett at verdiskapningsprogrammet i Saltdal har mulighet for en naturlig utvidelse ved og «strekke prosjektet i begge ender» slik at strekningen vil gå fra Polarsirkelen til Saltstraumen.
I 2010 vedtok Nordland Fylkestinget en reiselivsatsning for 2010 – 2015. I denne satsningen var sykkel sentral og det ble en forprosjekt på «Sykkelturisme i Nordland», som ble et hovedprosjekt i 2011. Dette ledes av Kai Erik Breivoll ved Nordland Fylkeskommune. Sykkelprosjektet i Saltdal er tatt opp som et delprosjekt i dette hovedprosjektet, nettopp for å se på muligheten for en tilrettelegging for Polarsirkelen - Saltstraumen.

I forhold til en naturlig utvidelse av verdiskapningsprogrammet sier Direktoratet for Naturforvaltning ved seniorrådgiver Asgeir Meland følgende:
«*Mot avslutning av verdiskapingsprogrammet er vi i Direktoratet for naturforvaltning svært opptatt av forankring og videreføring av arbeidet i «Naturarvens» prosjekter. Derfor er vi positive til å forankre prosjekt «Sykkelturisme i Saltdal» i Salten regionråd og Nordland*

Fylkeskommunes regionale sykkelprosjekt. Dette anser vi som en god måte for å videreføre det viktige arbeidet dere har satt i gang i Saltdal. Vi presiserer at det her er forankringsspørsmålet vi kommenterer.
Vi har her ikke forutsetning for å kommentere eventuelle fremtidige utfordringer knyttet til tilrettelegging i eller i randsonene av verneområdene på Saltfjellet. En generell kommentar er at vi er positive til at muligheter utredes, men samtidig anbefaler vi i størst mulig grad å planlegge med løsninger som ikke berører verneområdene. Tilbakemeldingen tar som forutsetning at det ikke planlegges med tiltak som utfordrer verneformålet for det enkelte verneområde.»
I samtale med kultursjef Arne Vinje og flere fra hans enhet, samt Bjørn Godal ved Salten Friluftsråd i juli 2012, er tilbakemeldingen meget positiv for en tilrettelegging av sykkelsti fra Polarsirkelen – Saltstraumen. Det har vært avholdt flere befaringer med grunneiere i Kvandal (Bodø kommune) og de stiller seg også meget positiv til en tilrettelegging.

Fremdrift:
Det er svært avgjørende for fremdrift i prosjektet at vi får en avklaring for en mulig tilrettelegging for strekningen Lønsdal – Kjemåga. Som vi har fremhevet gjennom dokumentasjonen i denne søknaden har denne strekningen særlig stor opplevelsesverdi for besøkende. Samtidig vil det planlagte samarbeide med NSB i forhold til en miljømessig riktig transport til Lønsdal av besøkende til sykkelstien, ha betydelig større verdi enn å sykle langs E6 ned til Storjord/Nordland Nasjonalparksenter. Dette er også nøkkelstrekningen som binder sammen traseen videre mot Polarsirkelen og Saltstraumen.
Saltdal kommune har hatt dialog med Statens Vegvesen ved Kjell Skjerve i forhold til å flytte syklistene bort fra E6 og inn på den naturbasert sykkelstien, da særlig på området Storjord – Lønsdal som er en svært trafikkfarlig strekning. Vi har fått positive signaler til å fortsette denne dialogen. I forbindelse med planene i Nasjonal Transportplan for ny E6 på strekningen Borkamo – Sørelva vil man søke forsøke å søke om økonomisk støtte til dette, når denne strekningen blir vedtatt.
Det må også fremheves at Statens Vegvesen har oppgradert deler av gammelvegen over Saltfjellet fra Sukkertoppen og sørover mot Polarsirkelen. De har også lagt inn i sine planer/budsjett for 2013 en sum på ca 1,3 millioner kroner for videre oppgradering av gammelvegen over Saltfjellet.

Verdiskaping i verneområder:
Nasjonalparkene våre er et verdifullt trekkplaster for reiselivet samtidig som naturen i dem har store verneverdier som ikke skal ødelegges. Ved å være smarte kan vi kombinere begge verdier på en god måte. Regjeringens reiselivsstrategi slår fast at norsk natur er et strategisk fortrinn for Norge ved at den gir muligheter for unike opplevelser. Strategien legger opp til å tilrettelegge mer for reiselivet i tilknytning til vernet natur, blant annet ved å gjøre nasjonalparker og andre større verneområder mer tilgjengelige for brukerne.
Vernet natur er allerede et trekkplaster for Norge, og skal ifølge regjeringens reiselivsstrategi utvikles til å bli det i enda sterkere grad. Samtidig er strategien klar på at tilretteleggingen skal skje på en bærekraftig måte. En vekst i det naturbaserte reiselivet skal ta hensyn til de miljøkravene som følger av Norges nasjonale miljømål og internasjonale forpliktelser
Det må også nevnes at de 15 verdiskapingsprogrammene er nevnt i Regjeringens reiselivsstrategi under punkt 6.2.

Planovergang:
Statskog har en planovergang ved Kjemågfossen hvor det tidligere er diskutert med Statskog og Jernbaneverket om flytting av denne, slik at man kan bruke denne som passeringspunkt på egnet sted».

Dialog mellom sekretariat og Saltdal kommune under saksforberedelsen

Mail fra Ole Petter Rundhaug datert 10.januar 2013 til Saltdal kommune:

«Jeg gjennomgår nå den grundige dokumentasjonen som fulgte saken og har i dag bl.a. sett nærmere på de tverr- og lengdeprofiler som COWI har utarbeidet. Med de forutsetninger de har lagt til grunn, dokumenterer de behov for betydelige inngrep i form av fjellskjæringer eller fyllinger på flere partier langs traseen. Tverrprofilene hvor nytt og gammelt terreng er tegnet inn illustrerer dette. Langs den om lag 9000 m lange strekningen, har jeg merket meg profilene som er tegnet ved 4500, 4600, 6300 og 8900 for å konkretisere noen punkter.

I den anledning har jeg noen spørsmål knyttet til COWI's arbeid

- *Har en tatt utgangspunkt i Vegnormalen som gjelder offentlige gang- og sykkelveger?*
- *Vegbredde inkludert skulder?*
- *Stigningsforhold?*
- *Krav til sikkerhet i forhold til utforkjøringer – behov for gjerder/rekkverk?*

Disse plantegningene presenterer et mer omfattende anlegg med tilhørende inngrep enn det jeg har fanget opp så langt i prosessen.

Jeg regner med at teknisk avdeling i Saltdal kommune vil kunne bidra til å avklare disse spørsmålene».

Svarmail fra Elin Kvamme datert 21.januar 2013:

«*I forhold til det arbeidet som COWi har gjort:*

- *Bredden som er lagt inn på turstien er på ca 1,5 meters, men denne kan/må selvfølgelig tilpasses terrenget, noen steder kan det være smalere og enkelte steder bredere. Dette er lagt inn i den kartbasen som kommunen har fått fra Statens Kartverk i Bodø.*
- *Vegbredden vil variere noe og man må kanskje legge inn noen stikkrenner og smågrøfter enkelte stede.*
- *Ang stigningsforhold så er det den delen hvor man ikke har noe gammel anleggsvei som er mest utfordrende – og dette ønsker vi at en landskapsarkitekt skal vurdere.*
- *I forhold til sikkerhet så ser man at det kan bli strekninger hvor man MÅ LEIE sykkel. Kulturvernsjef Egil Murud har i sin rapport satt en del begrensninger for gjerder/rekkverk på den gamle anleggsveien, og ønsker å delta i dette arbeidet når/om vi kommer så langt.*

Som beskrevet i dispensasjonssøknaden så vil man ikke gjøre så store inngrep der den gamle anleggsveien går, men prøve så langt det er å tilrettelegge på den slik den er.
Den strekningen som er mest utfordrende er de 1,4 km hvor vi ikke har noe gammel vei. Men som beskrevet i søknaden så vil Nasjonalparkstyret bli forelagt arbeid fra landskapsarkitekt, samt bli invitert med på befaring/dialog med disse om dette er ønskelig.

Det er strekninger som er mer sidebratt enn andre her, så de områdene du peker på er helt riktig bratte. Jeg har en god del bildemateriell som jeg vet kunne ha kommet oppom til deg med – så kunne vi sett nærmere på dette sammen? Jeg har gått strekningen en god del ganger nå i forbindelse med registreringsarbeidet.

Vi ønsker jo at strekningen skal fremstå best mulig og mest mulig som autentisk – og ikke minst som en naturopplevelse.

Kulturvensjef Egil Murud skriver imidlertid i sin rapport at det skal fremgå helt tydelig skille mellom nytt og gammelt, slik at de 1,4 km må tilrettelegges på en annen måte.

Jeg håper at dette var oppklarende i forhold til den informasjonen du trenger».

Sekretariatets kommentarer til de enkelte punktene i kommunens redegjørelse:

1. Bekreftelse fra Jernbaneverket som avklarer hvorvidt reingjerdet og sykkelstien fra Lønsdal og nordover skal fremmes som et felles prosjekt med felles søknad om dispensasjon fra verneforskrift og naturmangfoldlov.

Kommentar:
- *Det oppfattes som uaktuelt å fremme felles søknad og JBV vurderer det som lite aktuelt med reingjerde på den aktuelle strekning begrunnet i antall påkjørsler og krevende terrengforhold på strekningen. Kommunen ser for se å kunne gjenbruke overvannsgrøfter som Jernbaneverket tidligere har tilrettelagt. Ingen konkrete planer på nåværende tidspunkt hos JBV for opprusting av overvannsgrøfter som kan kombineres med en ny gang- og sykkelsti. Opprusting av overvannsgrøfter kombinert med gang- og sykkelsti vil være et tiltak som er betinget av dispensasjon og hvor JBV som anleggseier er søknadsansvarlig.*

2. Faglig vurdering fra Jernbaneverket og Nordland fylkeskommune som kulturminnemyndighet av kulturminnene langs Nordlandsbanen på strekningen Lønsdal-Kjemåga og hvilke konsekvenser omsøkte anlegg vil kunne få for disse.

Kommentar:
- *Det er foretatt en grundig dokumentasjon og vurdering av kulturminnene på strekningen og Nordland fylkeskommune anbefaler på gitte betingelser at det kan etableres en gang- og sykkelsti. Samtidig klargjør rapportene en del av de dilemma en står overfor når svært viktige kulturminner berøres av omsøkte sykkelvegprosjekt. Jernbaneverket sier de er «villig til å vurdere dette på nytt dersom veien på en sikker og troverdig måte kan tas i bruk som sykkelvei uten at kulturmiljøet forringes».*

3. Detaljplan for sykkelstien med tverr- og lengdeprofiler som grunnlag for å vurdere inngrepets størrelse, landskapsmessige forhold og miljømessige konsekvenser. På strekningen Lønsdal-Kjemånesen bør alternativ trase for sykkelstien utenfor verneområdet vurderes.

Kommentar:
- *Cowi har utarbeidet tverr- og lengdeprofiler med utgangspunkt i en vegbredde på 1,5 meter inkludert skulder – det er en lavere standard enn det som benyttes ved offentlige gang- og sykkelveger. Profilene viser at langs deler av traseen må det gjøres irreversible inngrep og på noen strekninger kommer en ikke utenom betydelige fjellskjæringer og fyllinger. Dette vurderes som kritisk i forhold til verneformål og forskrift selv om kommunen anfører at en vil bruke landskapsarkitekt i detaljutformingen av anlegget.*

DN har lagt til grunn at en i «Naturarven som verdiskaper» planlegger med løsninger/tiltak som ikke berører verneområdene eller utfordrer verneformålet for det enkelte verneområde».

Sekretariatet tar til etterretning at Saltdal kommune mener at det ikke finnes noen alternativ trase utenfor verneområdet på strekningen Lønsdal-Kjemånasen.

4. Naturfaglig vurdering tilsvarende den som ble gjort for reingjerdet Lønsdal –Semska hvor en ser nærmere på anleggenes konsekvenser for verneverdiene, herunder sumeffektene av planlagte tiltak.

- *Ecofact har utredet de naturfaglige konsekvensene av tiltaket og konkludert med at det i hovedsak er i forhold til de landskapsmessige verdier at tiltaket vil kunne ha betydelige negative konsekvenser.*

5. Redegjørelse for hvordan en ser for seg spørsmålet om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel og dispensasjon fra kravet om plan for de områder som faller inn under verneområder skal avklares.

- *Kommunens redegjørelse tas til etterretning*

Grunnlaget for avgjørelsen
Saltfjellet landskapsvernområde ble opprettet ved kongelig resolusjon 8.september 1989 og har egen verneforskrift som forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Bestemmelsene i verneforskriften av betydning for denne saken:

Formål
Formålet med Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap. I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

IV

For landskapsvernområdet gjelder følgende bestemmelser:

1. Alle inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter er forbudt. Eksempel på slike inngrep er: Oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, flatehogst, nydyrking, nyplanting, drenering og annen form for tørrlegging, masseuttak, utfylling av masse, løsbryting og fjerning av stein – mineraler – fossiler, bergverksdrift, vassdragsregulering, gjødsling og bruk av kjemiske bekjempningsmidler, forsøpling, utslipp av kloakk eller/andre konsentrerte forurensningstilførsler. Opplistingen er ikke uttømmende. Det er heller ikke tillatt å utføre forundersøkelser for tekniske inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter.

   Midtre Nordland nasjonalparkstyre avgjør i tvilstilfelle om et tiltak må anses å endre landskapets art eller karakter vesentlig.

6. Kulturminner må ikke påføres skader, jf kulturminnelovens §§ 3 og 4.

V

1. Unntatt fra bestemmelsene i pkt. IV er:

1.1. Trafikk med jernbane eller på riksveg (E6), eller anleggstrafikk langs vei og jernbane i forbindelse med drift og vedlikehold av disse.

2. Bestemmelsene i punkt IV er ikke til hinder for:

2.1. Nødvendig vedlikehold av eksisterende bygninger, kulturminner, veger, jernbane, telefonlinjer, kraftlinjer og gjerder.

VI

Midtre Nordland nasjonalparkstyre kan gi tillatelse til:

4. Forlengelse av eksisterende turstier og -løyper og opprettelse samt merking av nye. Bygging av klopper og oppsetting av nødvendige skilt og vegvisere.

6. Tiltak og naturinngrep i tilknytning til jernbane og riksveg (snøoverbygg, snøskjermer m.m.).

VIII

Midtre Nordland nasjonalparkstyre kan gjøre unntak fra vernebestemmelsene når formålet med vernet krever det, samt for vitenskapelig undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller, dersom det ikke strir mot formålet med vernet.

Vurdering av søknaden ut fra forskrift og Naturmangfoldlovens § 48

Den generelle unntaksparagrafen (kap. VIII) er satt ut av funksjon og søknaden må vurderes etter naturmangfoldlovens § 48, jfr. naturmangfoldlovens §77 annet punktum.

Etter naturmangfoldloven § 48 kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Begge vilkårene må være oppfylt for at det skal kunne gis dispensasjon. Etter naturmangfoldlovens § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet som berører naturmangfold, og det skal framgå av beslutningen hvordan disse prinsippene er vurdert og vektlagt i saken.

Etter første alternativ i § 48 første ledd kan det gis dispensasjon dersom det «ikke strider mot vernevedtakets formål». Dette innebærer at tiltaket etter sin art, plassering og omfang ikke må stride mot formålet. I verneforskriftens kap. III om formål står bl.a.:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

Dispensasjonsadgangen etter § 48 er snever og det kan åpnes for bagatellmessige inngrep eller forbigående forstyrrelser, men ikke bebyggelse og tekniske inngrep. Bestemmelsen forutsetter at det ikke legges grunnlag for en utvikling som på sikt kan skade verneinteressene og bidra til å uthule vernet.

Den andre og tredje muligheten er at sikkerhetshensyn eller vesentlige samfunnsinteresser gjør tiltaket nødvendig. Disse tilfellene er ikke relevante i forhold til omsøkte tiltak. Hvis tiltaket ble omsøkt gjennomført som en del av Jernbaneverkets sikringstiltak på strekningen, ville dette kanskje kunne stilt seg annerledes.

Det følger av naturmangfoldloven § 8 at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig skal bygge på vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap om naturmangfold, samt effekten av påvirkninger. Kunnskapen om natur- og kulturlandskapet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er bl.a. hentet fra den gamle forvaltningsplanen, gjennomførte naturtype- og landskapstypekartlegginger, Ecofacts vurdering av miljømessige konsekvenser og forarbeidet rundt forestående arbeid med revisjon av forskrift og forvaltningsplan.

Tiltaket vil ha effekt på natur- og kulturlandskapet og vil medføre inngrep som vegbygging, uttak av masser og fyllinger – tiltak som det i utgangspunktet er forbud mot. Deler av tiltaksområdet ligger innenfor landskapsvernområdet med tydelige glasiale landskapsformer og vurderes å ha stor verdi for landskap og estetikk.

Ut fra forskriftene avgjør Midtre Nordland nasjonalparkstyre i tvilstilfelle om et tiltak må anses å endre landskapets art eller karakter vesentlig, men det er §48 i nml. som skal legges til grunn. Ecofact vurderer verdiene i forhold til landskap og estetikk som store. Stor verdi, sammenholdt med liten til middels negativt omfang gir i henhold til gjeldende metodikk middels til stor negativ konsekvens. Ecofact anfører at avbøtende tiltak med detaljplassering av reingjerdet vil kunne redusere omfanget til lite til middels negativt og konsekvensene til middels negativ. Ut fra JBV's vurderinger er det lite aktuelt å bygge reingjerde på denne strekningen.

Forvaltningen legger til grunn at det omsøkte tiltaket til en viss grad vil påvirke truet, nær truet eller verdifullt naturmangfold som er omfattet av verneformålet. Foreliggende kunnskap om naturmangfold i saken er i samsvar med kravene i naturmangfoldloven § 8. Tiltaket isolert sett anses å stride mot vernevedtakets formål og forvaltningen mener at samlet belastning er stor og økende innenfor Saltfjellet landskapsvernområde.

Selv om tiltaket isolert i liten grad vil påvirke natur- og kulturlandskapet, må den enkelte søknad vurderes i lys av prinsippet om samlet belastning, fj. Naturmangfoldloven § 10. Under vurderingen av samlet belastning, må nasjonalparken og Saltfjellet LVO, Gåsvatnan LVO og Storlia NR ses i sammenheng. Eksisterende påvirkning i området består i hovedsak av veg og jernbane i Saltfjellet LVO, hytter, motorferdsel, beiting, jakt og fiske i de øvrige verneområdene.

Det er i denne omgang ikke aktuelt å stille fordyrende vilkår. Det er heller ikke aktuelt å vurdere andre alternative traseer da kommunen mener slike alternativ ikke finnes. Naturmangfoldloven §11 og §12 vurderes derfor ikke nærmere her.

Det andre vilkåret som må være oppfylt etter § 48 første ledd første alternativ, er at tiltaket «ikke påvirker verneverdiene nevneverdig». Verneverdiene er i følge verneforskriften i hovedsak knyttet til å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, jf. verneforskriftens kap. III. Som det framgår av

vurderingen av § 8 ovenfor, vil det aktuelle tiltaket kunne påvirke natur og landskap i ytterkanten av landskapsvernområdet mot jernbanen. Ut fra vurderingen av samlet belastning, anses faren for at tiltaket vil påvirke verneverdiene og landskapet som vesentlig. Vilkårene for å gi dispensasjon i § 48 vurderes derfor ikke å være oppfylt i dagens situasjon.

Konklusjon
Det konkluderes derfor med at søknaden må avslås da det ikke er hjemmel for å dispensere fra verneforskrift og § 48 i naturmangfoldloven i forhold til et teknisk inngrep som dette. Lov og forskrifter har som formål å unngå inngrep i verneområdene og et vedtak som åpner for dispensasjon for å iverksette et større teknisk inngrep ville med sannsynlighet blitt overprøvd av overordnet myndighet av hensyn til presedensvirkning m.v.

I forbindelse med «Oppstartmelding Saltfjellet-Svartisen» er det kommet inn høringsuttalelser fra Saltdal kommune, Salten friluftsråd og Statskog SF hvor det argumenteres for en grenseendring i området Lønsdal stasjon-Kjemåga stasjon i Saltdal. Forslagene er nok fremmet ut fra erkjennelsen om at gjeldende grenser og verneforskrift ikke åpner for å gi dispensasjon til et slikt tiltak. Begrunnelsen er dels å åpne for tilrettelegging av sykkelsti og dels å holde hytter og rester av installasjoner utenfor verneområdet.

Med det mandat styret har fått av staten til å forvalte de store verneområdene, er det i utgangspunktet ikke naturlig at styret fremmer forslag om endring av verneområdegrenser. I dette tilfellet er situasjonen spesiell i og med at både Statskog som grunneier og Saltdal kommune har bedt om at grensespørsmålet vurderes. I en slik situasjon er det ikke unaturlig at Midtre Nordland nasjonalparkstyre ber Fylkesmannen i Nordland vurdere spørsmålet i den forestående prosess hvor verneområdegrenser og ny forskrift skal fastsettes endelig via kongelig resolusjon.

Problemstillinger som bør bearbeides videre

Det er ikke Midtre Nordland nasjonalparkstyres oppgave å vurdere andre sider ved prosjektet utover de som har betydning for å kunne behandle søknad om dispensasjonen fra verneforskrift, men hvis konklusjonen blir at styret ber om at verneområdegrensene tas opp til vurdering, vil det ta tid å avklare dette spørsmålet. I mellomtida bør Saltdal kommune/Salten Friluftsråd gå dypere inn i en del forhold for å sannsynliggjøre prosjektets muligheter overfor mulige samarbeidspartnere. Aktuelle spørsmål kan være:

- Alternative trasevalg som ikke berører landskapsvernområdet?
- Hvilke muligheter åpner en gangsti som alternativ til gang- og sykkelveg – dagens forskrift gir åpning for en slik løsning?
- Andre E6-strekninger innenfor Saltfjellet landskapsvernområde hvor det må bygges ny sykkelveg?
- Krav som må oppfylles for å få godkjent kryssing av Nordlandsbanen?
- Terrengforhold, sikkerhetskrav og kostnader på strekningen Viskisoverbygget-Kjemånasen?
- Avklare mulighetene for samarbeid med JBV for å bygge sykkelstien som del av «jernbanens anlegg»?
- Framtidig drifts- og eierskap til anlegget?
- Finansiering og framdrift?

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Foreliggende dokumenter – utrykte vedlegg:
Miljøfaglig vurdering fra Ecofacts
Tverr- og lengdeprofil fra Cowi
Kulturminnerapport fra Finn Rønnebu
Kulturminnefaglig uttalelse fra Nordland Fylkeskommune
Redegjørelse fra Saltdal kommune
Uttalelse fra Saltfjellet Reinbeitedistrikt
Særutskrift fra Kommunestyre med vedtak
Kartutsnitt Lønsdal – Kjemåga
Kart av overvannsgrøfter fra Jernbaneverket

Øvrige dokumenter
Sak 61/2011 – dispensasjonssøknad og underliggende dokumentasjon

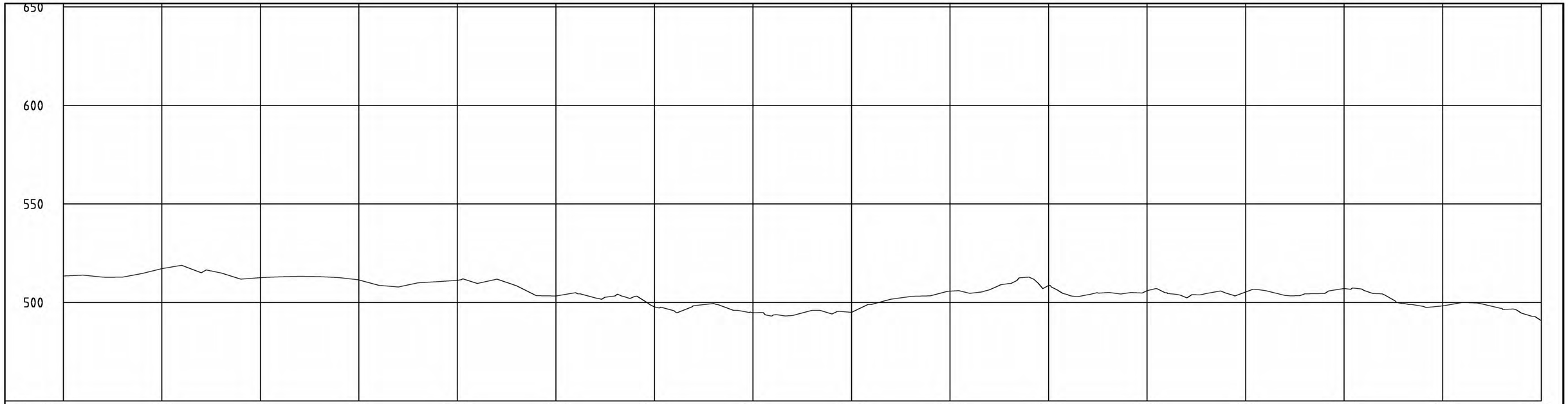

PROFIL NR.	0	250	500	750	1000	1250	1500	1750	2000	2250	2500	2750	3000	3250	3500	3750
HOR.KURV.																
BREDDEUTV.																
TVERRFALL																
—— H.kj.b.k.																
--- V.kj.b.k.																
PROFIL H.																
TERRENG H.	513,41	513,84	512,85	512,82	516,69	517,16	518,83	515,03	515,01	511,87	512,62	513,02	513,28	513,14	512,61	513,38	508,71	507,87	510,00	510,56	511,27	509,66	511,80	508,46	503,50	503,27	505,00	502,25	503,26	503,05	497,74	495,75	498,35	499,46	496,00	494,85	493,54	493,38	496,00	494,15	495,00	499,00	501,64	503,02	503,35	505,75	504,61	506,42	509,61	512,83	508,66	503,91	503,95	505,03	504,83	506,00	505,00	502,36	504,53	504,73	505,30	506,00	503,56	504,35	504,57	507,09	506,09	504,00	499,48	498,00	498,28	500,00	499,19	497,00	494,60	490,76
OVERBYGN.T.																

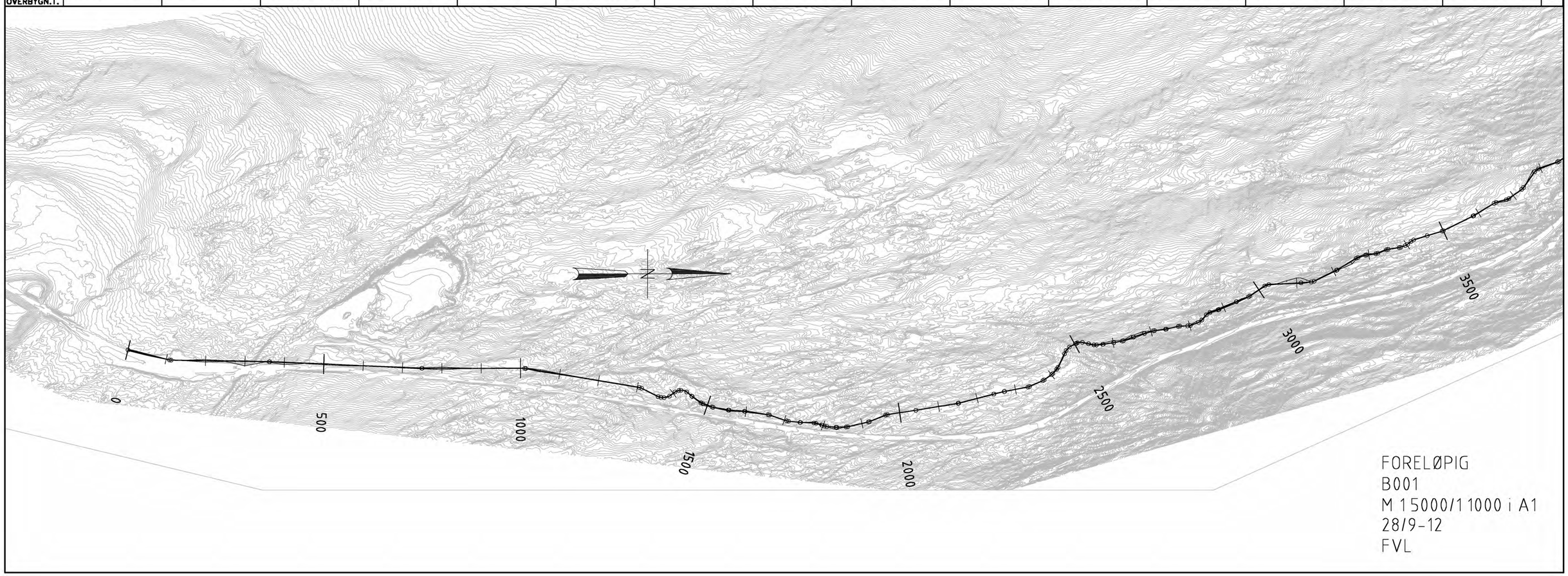

FORELØPIG
B001
M 1:5000/1:1000 i A1
28/9-12
FVL

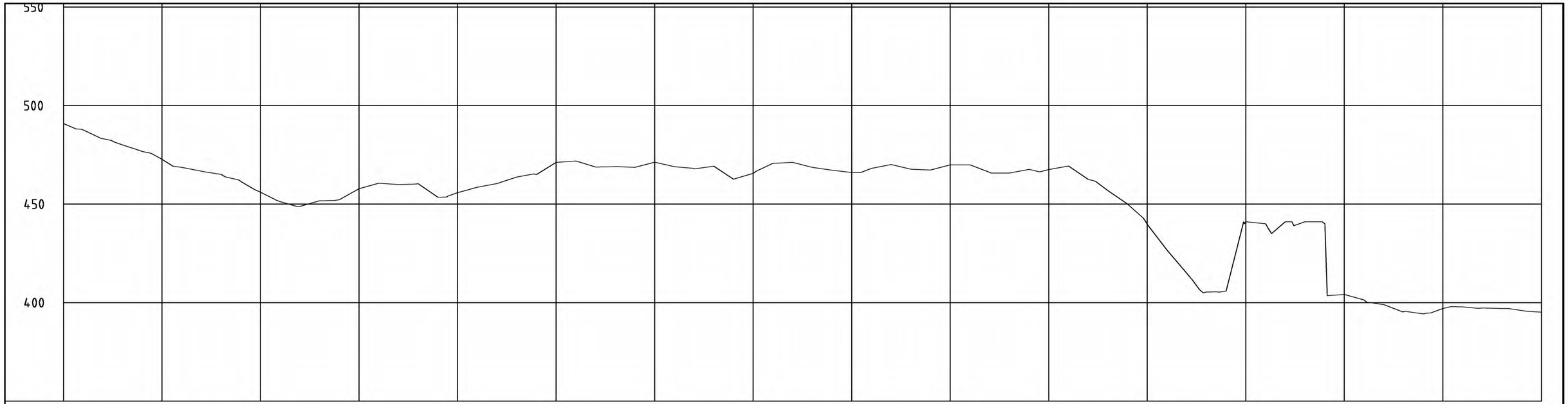

PROFIL NR.	3750				4000				4250				4500				4750				5000				5250				5500				5750				6000				6250				6500				6750				7000				7250				7500
HOR.KURV.																																																																						
BREDDEUTV.																																																																						
TVERRFALL																																																																						
—— H.kj.b.k.																																																																						
--- V.kj.b.k.																																																																						
PROFIL H.																																																																						
TERRENG H.	490,78	487,55	483,17	479,93	476,66	472,65	468,58	466,65	465,07	461,42	456,00	451,21	448,84	451,71	452,18	457,77	460,59	459,90	460,33	453,46	455,73	458,55	460,37	463,71	465,00	471,98	471,80	468,75	469,05	468,61	471,26	468,97	467,96	469,20	462,58	465,60	470,69	471,13	468,64	467,98	465,98	468,11	470,04	467,69	467,24	469,85	469,88	466,07	465,71	467,61	467,56	469,27	462,54	456,78	450,00	439,69	426,58	416,89	405,34	405,91	441,00	440,00	441,00	441,00	440,00	404,07	401,30	398,95	395,47	394,25	396,96	397,83	397,25	397,00	396,00	395,12
OVERBYGN.T.																																																																						

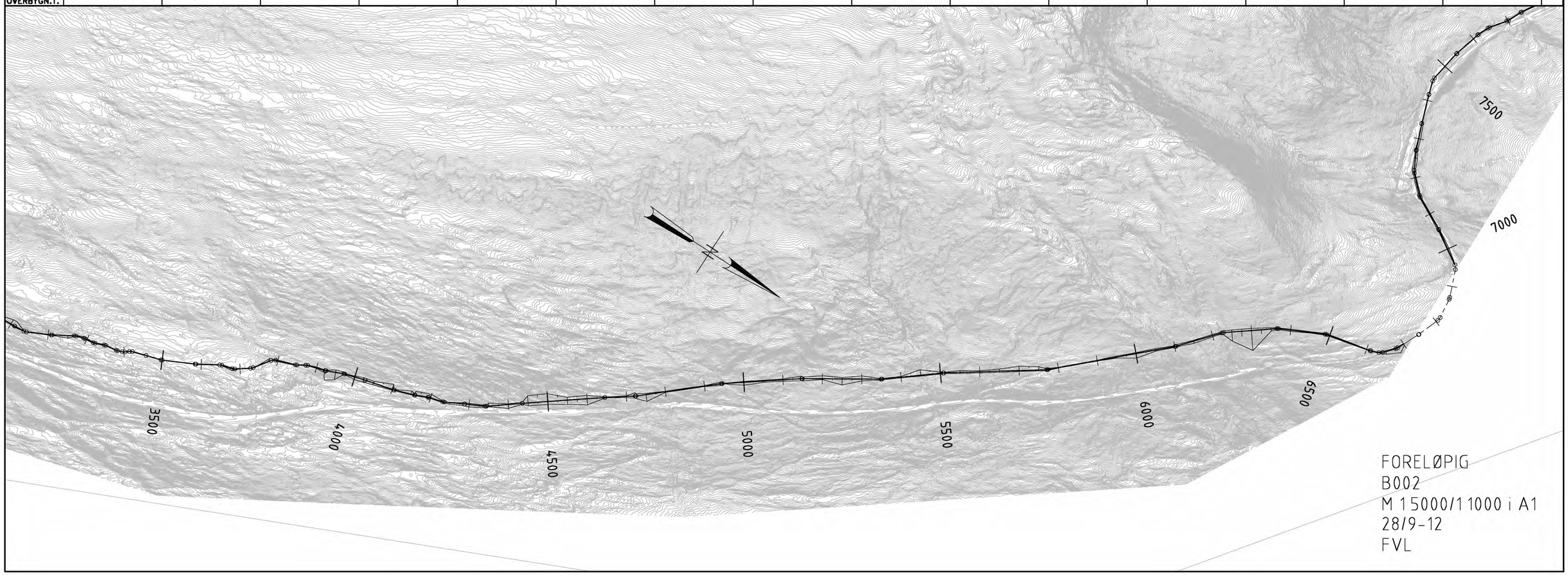

FORELØPIG
B002
M 1:5000/1:1000 i A1
28/9-12
FVL

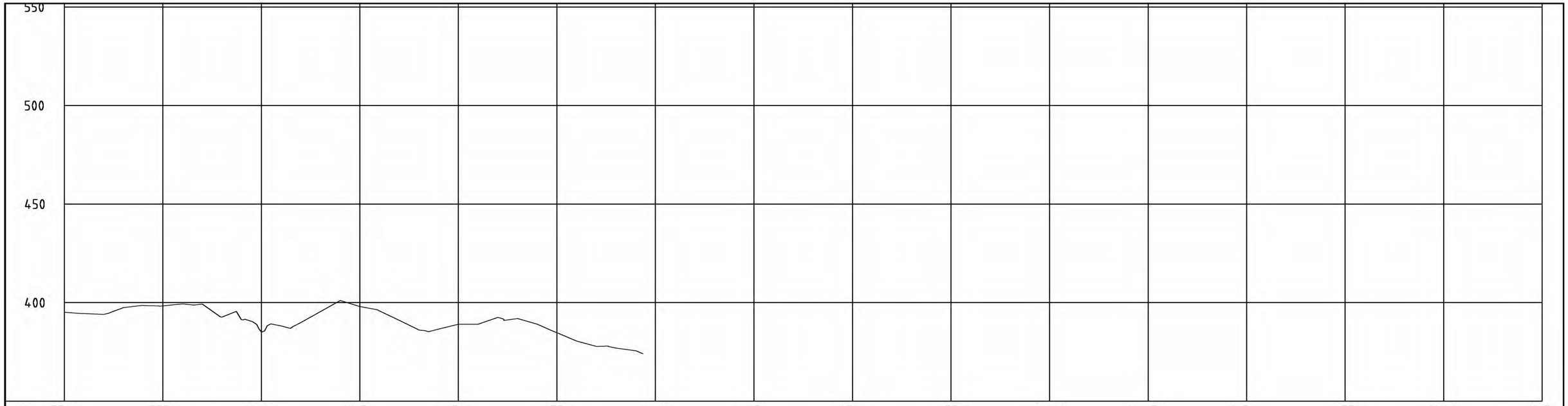

PROFIL NR	7500	7750	8000	8250	8500	8750	9000	9250	9500	9750	10000	10250	10500	10750	11000	11250
HOR.KURV.																
BREDDEUTV.																
TVERRFALL —— H.kj.b.k. --- V.kj.b.k.																
PROFIL H.																
TERRENG H.	395,12	394,43 394,00 397,49 398,60 398,34	399,32 399,25 392,63 391,28 385,02	388,14 389,89 395,43 401,03 398,04	395,75 390,99 386,09 386,54 389,05	389,00 392,48 391,92 389,00 384,72	380,51 377,73 376,96 375,58									
OVERBYGN.T.																

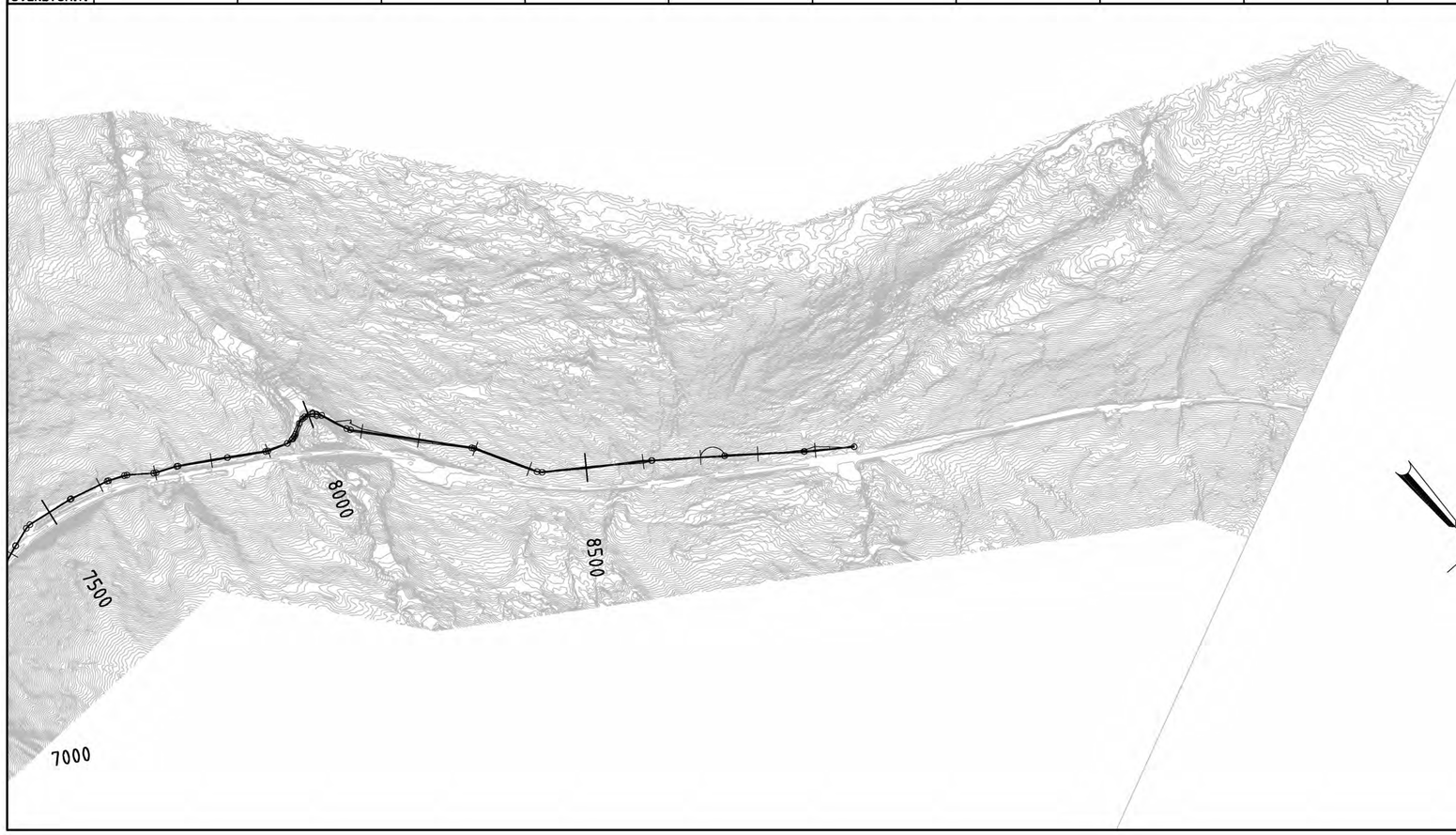

FORELØPIG
B003
M 15000/11000 i A1
28/9-12
FVL

500,00
510
400,00
513
300,00
516
200,00
512
100,00
510
0,00
511
1100,00
509
1000,00
509
900,00
508
800,00
506
700,00
510
600,00
511
FORELØPIG
U001
M 1:200 i A3
28/9-12
FVL

1700,00

494

1600,00

496

1500,00

495

1400,00

501

1300,00

503

1200,00

501

2300,00

502

2200,00

501

2100,00

499

2000,00

493

1900,00

494

1800,00

491

FORELØPIG
U002
M 1.200 i A3
28/9-12
FVL

2900,00

502

2800,00

503

2700,00

502

2600,00

501

2500,00

506

2400,00

507

3500,00

496

3400,00

497

3300,00

504

3200,00

502

3100,00

501

3000,00

503

FORELØPIG
U003
M 1.200 i A3
28/9-12
FVL

4100,00

464

4000,00

470

3900,00

477

3800,00

485

3700,00

492

3600,00

497

4700,00

451

4600,00

457

4500,00

455

4400,00

449

4300,00

449

4200,00

459

FORELØPIG
U004
M 1.200 i A3
28/9-12
FVL

5300,00

466

5200,00

466

5100,00

466

5000,00

469

4900,00

461

4800,00

456

5900,00

465

5800,00

466

5700,00

465

5600,00

469

5500,00

463

5400,00

467

FORELØPIG
U005
M 1.200 i A3
28/9-12
FVL

6500,00

437

6400,00

454

6300,00

467

6200,00

465

6100,00

464

6000,00

467

7300,00

395

7200,00

392

7100,00

396

7000,00

402

6700,00

403

6600,00

412

FORELØPIG
U606
M 1.200 i A3
28/9-12
FVL

7900,00

390

7800,00

397

7700,00

396

7600,00

392

7500,00

393

7400,00

395

8500,00

387

8400,00

384

8300,00

393

8200,00

399

8100,00

387

8000,00

383

FORELØPIG
U007
M 1.200 i A3
28/9-12
FVL

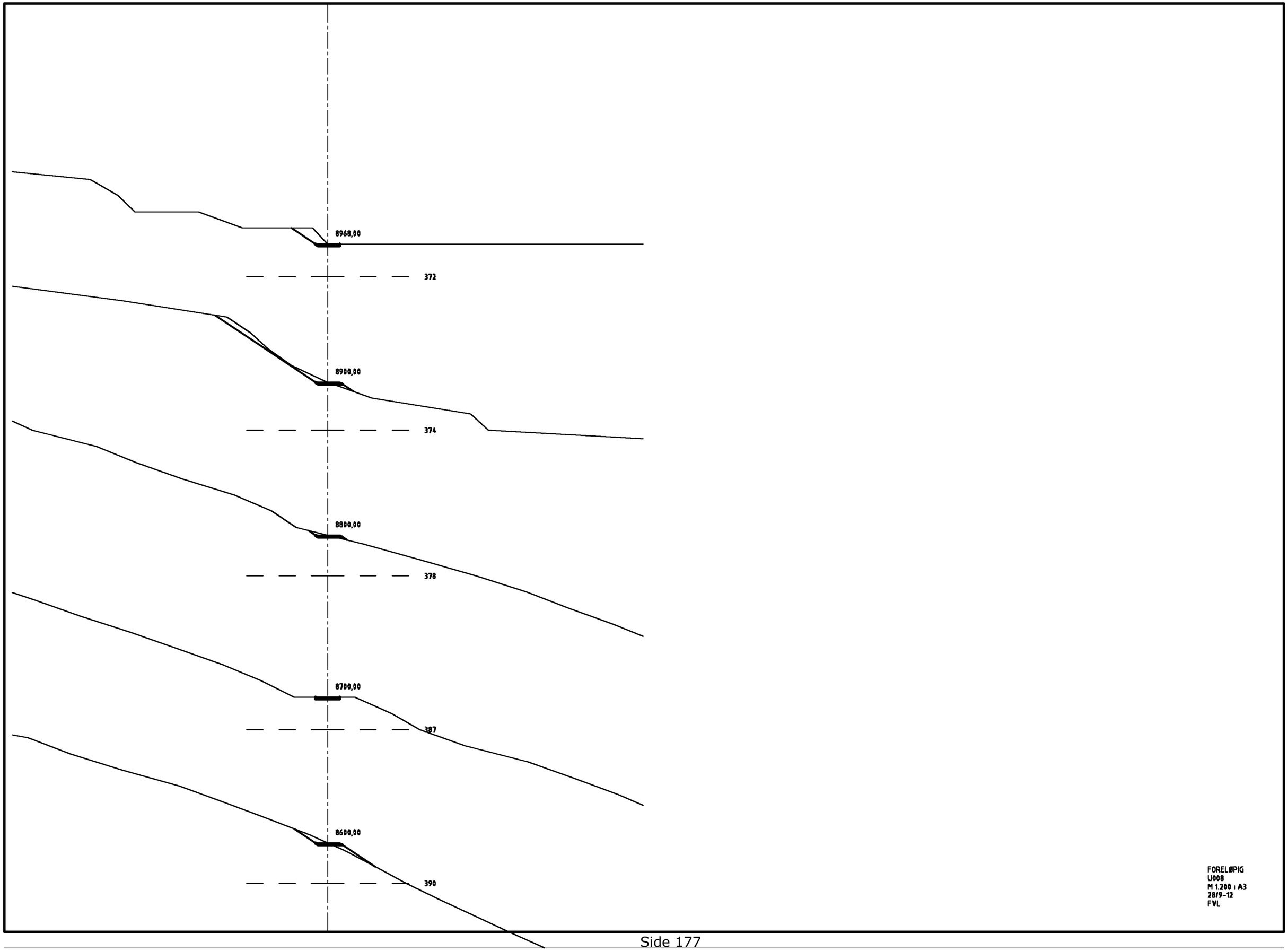

FOREL@PIG
U008
M 1.200 i A3
28/9-12
FVL

Arkivsaksnr: 2012/7237-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 18.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	21/2013	18.02.2013

Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for oppkjøring og preparering av skiløype på Beiarfjellet - Beiarn kommune

Forslag til vedtak

Beiarn kommune i samarbeid med IL Stormfjell, gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde, kap. IV pkt. 7, for bruk av tråkkemaskin til preparering av skiløype. Dispensasjonen gis etter naturmangfoldlovens § 48.

Det gis avslag på søknad om oppkjøring av skiløype fra Stabbursdalen og fram til Innerskogen innenfor Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, samt oppkjøring i februar.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for preparering av skiløypa fra P-plass på Beiarfjellet til Stabbursdalen.
- All kjøring utenom angitte formål og løype er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder for perioden 1.mars – t.o.m. 30. april 2013.
- Langfredag og 1. påskedag er kjørefrie dager.
- For å redusere eventuelle konflikter i forhold friluftsliv anmodes det om at det kjøres minst mulig i helgene.
- Kjøringen skal begrenses i størst mulig grad.
- Kjøring mellom kl. 23.00 og 07.00 er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder for en (1) tråkkemaskin (med sporsetter eller liknende) og det antall turer som trengs for nødvendig preparering.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.

Bakgrunn

Det vises til søknad av 19.10. 2012 fra Beiarn kommune om bruk av tråkkemaskin for oppkjøring og preparering av skiløype for allmenheten fra P-plass ved tunnelen på Beiarfjellet,

inn til Stabbursdalen i Gåsvatnan landskapsvernområde, og videre inn til Innerskogen innenfor Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark.

Kommunen fikk i 2012 dispensasjon for oppkjøring av løype inn til Stabbursdalen. Oppkjøring av løypa ble svært vellykket og en fikk mange gode tilbakemeldinger på tiltaket med ønske om å forlenge løypa til Innerskogen. Det søkes derfor om å videreføre løypekjøringa på Beiarfjellet.

Det søkes om noenlunde samme trasé som tidligere (litt avhengig av snøforholdene). En evt. løypekjøring til Innerskogen er imidlertid avhengig av grunneiertillatelse så en tar forbehold om dette. Det søkes om dispensasjon fra 1. februar til 1.mai, og for 3 år framover.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og skal behandle dispensasjonssøknader.

Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.
Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder
- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- De botaniske meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell
Formålet med Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark er:
- Å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen er særlig markert og verdifull
- Å gi allmennheten mulighet til naturopplevelser i området
I tillegg skal landskapsvernområdet og nasjonalparken sammen med Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Gåsvatnan landskapsvernområdet og Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, jf kap. IV, pkt. 7 i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde og kap. IV pkt. 4.1 i verneforskriften for Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark.

Preparering av skiløype er ikke særskilt omtalt i verneforskriftene og må derfor behandles etter de generelle dispensasjonsreglene for disse verneområdene. Ved ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.09 ble naturvernloven opphevet. For verneområder vernet etter naturvernloven fører dette til at verneforskriftens generelle dispensasjonsbestemmelse er satt ut av kraft (jf naturmangfoldlovens § 77 andre punktum). For Gåsvatnan landskapsvernområde vil det si at verneforskriftens kap. VIII ikke lengre er virksom, for Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark er kap. IV pkt. 8 ikke lenger virksom. Søknader etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal derfor vurderes etter naturmangfoldlovens § 48 i stedet.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden også vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens § 8 til 12.

Vurdering
Hovedformålet med verneområdene på Saltfjellet er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, og områder med tilnærmet urørt natur. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdene da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at motorisert ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje. Forvaltningsmyndigheten ser også at oppkjøring av skiløype gir gode muligheter for at flere grupper av befolkningen kan komme seg ut i områdene vinterstid.

Det har gjennom flere år vært kjørt opp skiløype med snøscooter for allmennheten i dette området, et svært populært tiltak som mange benytter. Oppkjøring av løypa med tråkkemaskin i 2012 ble svært vellykket og en fikk mange gode tilbakemeldinger på tiltaket, spesielt fra barnefamilier og funksjonshemmede.

Det er imidlertid et mål for forvaltningen å minimalisere den motorisert ferdselen i området. Også med tanke på de turgåere som ønsker stillhet og ro, og da kan få ferdes i områder mest mulig fri for motorisert støy.

I forbindelse med oppstart av arbeidet med revidering av forvaltningsplan og verneforskrifter har det kommet inn flere innspill om oppkjøring av skiløyper innenfor verneområdene på Saltfjellet. Det er ønskelig å få en helhetlig vurdering av alle disse tiltakene før en eventuelt gir tillatelse til forlengelse av den tradisjonelle skiløypa fra Stabbursdalen og inn i nasjonalparken. Forvaltningsmyndigheten ønsker derfor i denne omgang kun å gi dispensasjon for oppkjøring av løype inn til Stabbursdalen innenfor Gåsvatnan landskapsvernområde som tidligere år.

Tidligere dispensasjoner for oppkjøring av løype har vært gitt i forbindelse med påske, i 2012 ble det imidlertid gitt dispensasjon etter påske for april måned. Forvaltningsmyndigheten finner imidlertid å kunne utvide tidsperioden til perioden mars – april da det i denne perioden også åpnes for tillatelse til transport til hyttene i området.

En begrenset bruk av tråkkemaskin for preparering av skiløype vurderes som et spesielt tilfelle som ikke strider mot verneformålet. Oppkjøring av løype vil også foregå innenfor en begrenset tidsperiode og er etter forvaltningsmyndighetens mening ikke i strid med verneverdiene eller verneformålet med landskapsvernområdet.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 – 12.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensinger på tidspunkt og en ytre tidsramme. Med de vilkår som er satt vil preparering av skiløype med tråkkemaskin i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.

Konklusjon
Midtre Nordland nasjonalparkstyre vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å gå utover verneverdiene eller være i strid med formålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon til oppkjøring av skiløype inn til Stabbursdalen. Oppkjøring av løype inn til Innerskogen innenfor Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark avslåes.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysninger
Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering, i forbindelse med dette arbeidet vil oppkjøring av skiløyper innenfor verneområdene bli vurdert. Det vil også sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Parter i saken:

Beiarn kommune		8110	Moldjord
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	Bodø
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/Per Tomas Kuhmunen	Junkerdal	8255	Røkland
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	Namsos

Vedlegg:
1 Søknad oppkjøring skiløype Beiarfjellet

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark
- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde, kgl. res. 8.september 1989
- Naturmangfoldsloven

Beiarn kommune
Landbruk, kultur og miljøavdelingen
8110 MOLDJORD

Saksnr.: 12/41
L.nr.: 12/6104
Vår dato: 19.10.2012

Deres dato:
Deres ref.:
Gradering: /

Objektkode: /
Emnekode: P K01

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Fylkesmannen i Nordland
8002 BODØ

SØKNAD OM DISPENSASJON - MOTORFERDSEL I UTMARK OPPKJØRING OG PREPARERING AV SKILØYPE FOR ALLMENHETEN GÅSVATNAN LANDSKAPSVERNOMRÅDE, SALTFJELLET-SVARTISEN NASJONALPARK. 3- ÅRIG SØKNAD.

Vi viser til tidligere søknad fra Beiarn kommune/IL Stormfjell dat 16.01.2012 og deres vedtak i sak 21/2012 (brev av 01.02.2012) .

Oppkjøring av løypa ble svært vellykket og en fikk mange gode tilbakemeldinger på tiltaket med ønske om å forlenge løypa til Innerskogen. Vi ønsker derfor å videreføre løypekjøringa på Beiarfjellet.

Beiarn kommune (i samarbeid med IL Stormfjell) søker derfor om dispensasjon fra motorferdselforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde, og videre i Nasjonalparken til Innerskogen, for bruk av tråkkemaskin til preparering av løype etter noelunde samme omsøkte trasè som tidligere (litt avhengig av snøforholdene). En evt. løypekjøring til Innerskogen er avhengig av grunneiertillatelse så en tar forbehold om dette.

Det søkes om dispensasjon fra motorferdselforbudet fra 1. februar til 1.mai, og for 3 år framover.

Med vennlig hilsen
Beiarn kommune

Ågot Eide
Landbruk, kultur- og miljøsjef

Kopi til:
Salten reinbeitedistrikt v/Kuhmunen

Postadresse:
Pb. 25
8118 MOLDJORD

Besøksadresse:
Moldjord
MOLDJORD

Telefon: 75569000
Telefaks: 75569001

Arkivsaksnr: 2012/6774-0
Saksbehandler: Ronny Skansen
Dato: 21.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	22/2013	18.02.2013

Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften til transport av utstyr til hytte ved Kvitbergvatnet - Gerd Slåttholm Stolpen

Forslag til vedtak

Gerd Slåttholm Stolpen gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde kap. IV pkt. 7 og kapittel IV, punkt 1 for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, for bruk av snøskuter til frakt av varer og utstyr til egen hytte ved Kvitbergvatnet. Dispensasjonen gis etter verneforskriftens kapittel VI, punkt 2 for landskapsvernområdet og kapittel IV, punkt 3 andre strekpunkt for nasjonalparken.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1. mars t.o.m. 30. april i årene 2013, 2014 og 2015.
- Dispensasjonen gjelder for inntil seks turer pr. år med en (1) snøskuter for nødvendig frakt av ved, proviant og utstyr.
- Kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00.
- Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.15.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Gerd Slåttholm Stolpen søker om tillatelse til å bruke snøskuter for å transportere utstyr og varer til egen hytte ved Kvitbergvatnet.

Grunnlaget for avgjørelsen

Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet Svartisen nasjonalpark ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder
- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- De botaniske meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell

Formålet med nasjonalparken er:
 å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel innen landskapsvernområdet og nasjonalparken, jfr. kapittel IV punkt 7 i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde og kapittel IV, punkt 1 i verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april, jfr. verneforskriftens kapittel VI, punkt 2 for landskapsvernområdet og kapittel IV, punkt 3 andre strekpunkt for nasjonalparken.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Å kunne transportere ved, materialer, verktøy, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøskuter på vinteren. Etter verneforskriftene for Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark kan det gis tillatelse til dette i mars og april.

Etter en prøveordning på 90-tallet ble det fastsatt at det ikke skulle gis mer enn seks turer pr. år for transport av ved, varer, materialer, utstyr med mer. Et større antall turer enn dette må begrunnes i spesielle og forbigående forhold.

Hovedformålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap, mens hovedformålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det foreslås derfor begrensinger på ferdselen både mht. antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen

sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensinger i antall turer og begrensninger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon

Vi vurderer omsøkte tiltak, med de forslag til begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysninger

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig tillatelse fra grunneier og nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Gerd Slåttholm Stolpen	Nordnes	8255	RØKLAND
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Vedlegg:
1 Søknad om dispensasjon fra verneforskriften, mottatt 27.09.2012

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplan

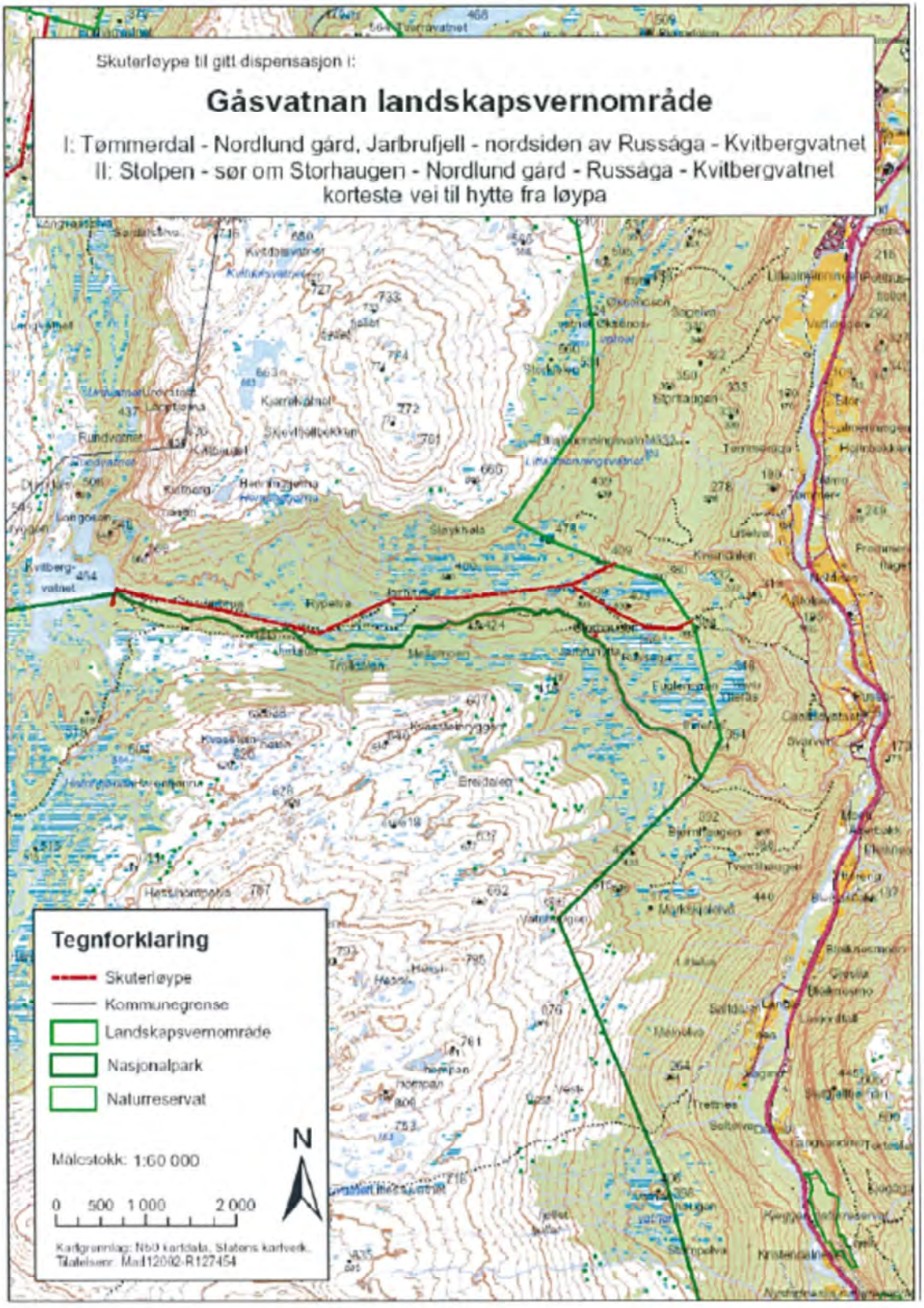
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Gåsvatnan landskapsvernområde
I: Tømmerdal - Nordlund gård, Jarbrufjell - nordsiden av Russåga - Kvitbergvatnet
II: Stolpen - sør om Storhaugen - Nordlund gård - Russåga - Kvitbergvatnet
korteste vei til hytte fra løypa
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:60 000
0 500 1 000 2 000
N

Til Midtre Nordland
nasjonalstyre.

Mottatt FM-NO
27 SEPT. 2012

Gjøvatnan landskapsvernområde

Jeg søker herved om
dispensasjon, for å kjøre
til min hytte ved
Kvitbergvatn. Dispensasjonen
gjelder kjøring av div. ting
ting gass og m.m.

Vennligst

Gerd Slåttholm Stolpen
Nordnes
8255 Rökland

Arkivsaksnr: 2011/587-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 22.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	23/2013	18.02.2013

Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften for transport med snøscooter til hytte ved Kvitbergvatnet - Stolpen gård

Forslag til vedtak 1

Stolpen gård v/ Øyvind Stolpen, Berit Stolpen og Steinar Stolpen gis med dette avslag på søknad om dispensasjon for fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark for å bruke snøscooter fritt antall turer for å kunne ta morgen og kveldsstellet på gården på strekningen Stolpen gård-Kvitbergvatnet. Avslaget er gitt med hjemmel i verneforskriftenes kapittel IV punkt 7, for landskapsvernområdet og for verneforskriftens kapittel IV, pkt. 4.1 for nasjonalparken med hjemmel i nml. §48.

Forslag til vedtak 2

Stolpen gård v/Øyvind Stolpen, Berit Stolpen og Steinar Stolpen, gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde kap. IV pkt. 7 og kapittel IV, punkt 1 for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, for bruk av snøskuter til frakt av utstyr og varer til hytte ved Kvitbergvannet. Dispensasjonen gis etter verneforskriftens kapittel VI, punkt 2 for landskapsvernområdet og kapittel IV, punkt 3 andre strekpunkt for nasjonalparken.

.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder i perioden 1. mars t.o.m. 30. april i årene 2013, 2014 og 2015.
- Dispensasjonen gjelder for inntil seks turer pr. år med en (1) snøskuter for nødvendig frakt av ved, proviant og utstyr.
- Kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00.
- Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.15.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Stolpen gård v/ advokatfirmaet Smith, Jentoft og Simonsen søker om tillatelse til å bruke snøskuter for strekningen Stolpen Gård-Kvitbergvannet. Da fortrinnsvis uten begrensing i antall turer.

Søknaden begrunnes blant annet med følgende:

«Ved overnatting ved hytte Kvitbergvatnet er Stolpen avhengig av å kunne kjøre ned til gården for å kunne ta morgen og kveldstellet på gården. Noe som medfører at en begrensning på for eksempel 6 turer ikke vil være tilstrekkelig for å kunne ivareta næringsdriften på gården. I den sammenheng minner denne side om den næringsdrift som utøves og videre at det i første omgang ble gitt tillatelse for bruk av ATV i sommerhalvåret uten begrensinger noe som senere ble omgjort med den begrunnelsen at man mente en fribruk ville skade terrenget ved sårdannelser m.m.
Et slikt hensyn gjør seg på ingen måte gjeldende i vinterhalvåret da bruk at snøscooter må anses som en bruk som ikke medfører slitasje på terrenget.

I lys av det hertil nevnte søkes det om tillatelse til bruk av snøscooter herunder at denne innvilges tidsmessig så snart som råd og frem til føret ikke tilsier en slik bruk lengre.»

Grunnlaget for avgjørelsen

Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder
- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- De botaniske meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell

Formålet med nasjonalparken er:
 å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel innen landskapsvernområdet og nasjonalparken, jfr. kapittel IV punkt 7 i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde og kapittel IV, punkt 1 i verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april, jfr. verneforskriftens kapittel VI, punkt 2 for landskapsvernområdet og kapittel IV, punkt 3 andre strekpunkt for nasjonalparken.

En søknad om fritt antall turer og et ønske om å frakte seg selv t/r Stolpen gård til hytte ved Kvitbergvatnet for å foreta morgen og kveldsstellet på gården vil være persontransport og må vurderes i forhold til § 48 i naturmangfoldloven da den generelle unntaksbestemmelsen i forskriften ikke er gyldig lenger.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Å kunne transportere ved, materialer, verktøy, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøskuter på vinteren. Etter verneforskriftene for Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark kan det gis tillatelse til dette i mars og april.

Etter en prøveordning på 90-tallet ble det fastsatt at det ikke skulle gis mer enn seks turer pr. år for transport av ved, varer, materialer, utstyr med mer. Et større antall turer enn dette må begrunnes i spesielle og forbigående forhold.

Hovedformålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap, mens hovedformålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Etter naturmangfoldloven § 48 kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Begge vilkårene må være oppfylt for at det skal kunne gis dispensasjon. Å gi tillatelse til fritt antall turer for å frakte seg selv opp og ned til hytten ved Kvitbergvatnet for å kunne ta stellet på gården vurderes som å ikke være i tråd med verneforskriften, da motorferdselen kan føre til et betydelig omfang. Dermed vil fort en slik dispensasjon være i strid med vernevedtakets formål og påvirke verneverdiene negativt. Likebehandling og predenshensyn tilsier også at en bør ikke åpne opp for å gi noe mer en 6 antall turer pr. år, da det ikke foreligger noen spesiell grunn i denne saken.

Sekretariatet vurderer derfor saken ut i fra en tillatelse på 6 turer til frakt av varer og utstyr til hytta og ikke ren persontransport.

Sekretariatet har vurdert 6 antall turer opp mot føre-var-prinsippet i nml. Det foreslås derfor begrensinger på ferdselen både mht. antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensinger i antall turer og begrensninger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon

Vi vurderer omsøkte tiltak med fritt antall turer å være i strid med verneforskriften. Det foreslås derfor å gi tillatelse på inntil 6 turer for frakt av varer og utstyr til hytte ved Kvitbergvatnet med de forslag til begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid
med formålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, og mener derfor det kan gis dispensasjon til dette.

Saksopplysninger

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig tillatelse fra grunneier kreves og nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Advokatene Smith, Jentoft og Simonsen	Postboks 836	8001	BODØ
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Steinar Stolpen		8255	RØKLAND

Vedlegg:
1 Søknad om dispensasjon fra verneforskriften Stolpen gård, datert 29.10.2012

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplan

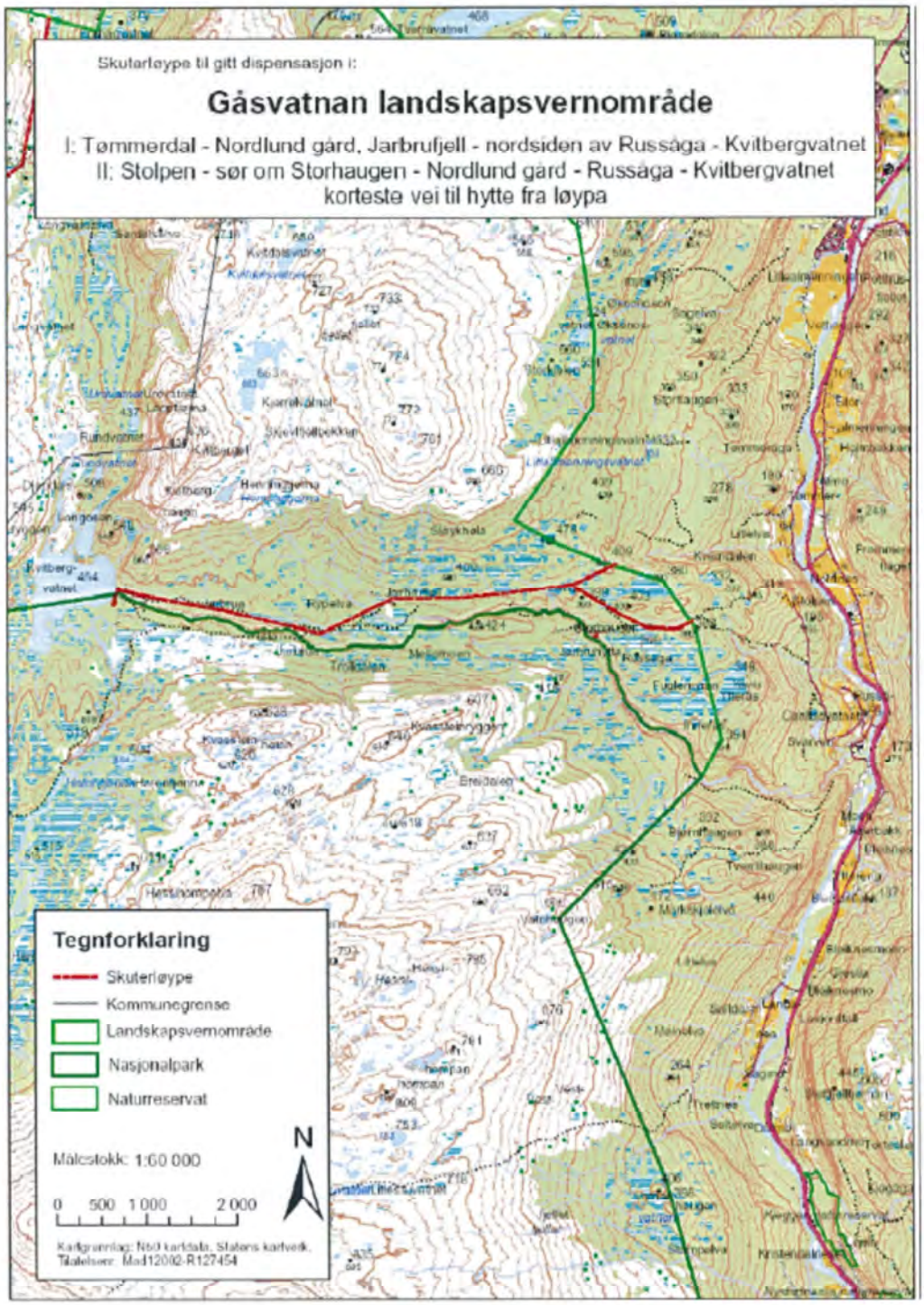
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Gåsvatnan landskapsvernområde
I: Tømmerdal - Nordlund gård, Jarbrufjell - nordsiden av Russåga - Kvitbergvatnet
II: Stolpen - sør om Storhaugen - Nordlund gård - Russåga - Kvitbergvatnet
korteste vei til hytte fra løypa
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:60 000
0 500 1 000 2 000
N

ADVOKATENE
Smith, Jentoft, Simonsen
KONTORFELLESSKAP MNA

Advokat Finn Ove Smith
Advokat Olav Martin Jentoft jr.
Advokat Eirik Simonsen
Advokatassistent Ingunn Olaisen

Tlf. 75 52 00 33
Fax. 75 52 00 35
E-post firmapost@sjco.no

Besøksadr.: Sjøgt. 21, 5. etasje
Postadr.: Postboks 836, 8001 Bodø

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 Bodø
Att: Ole Petter Rundhaug

Mottatt FM-NO
30 OKT. 2012

Vår ref.:	Deres ref.:	Bodø.:
Omj		29.10.2012

Ansvarlig advokat: Olav Martin Jentoft jr

SØKNAD OM MOTORISERTFERDSEL I UTMARK - GÅSVATNAN LANDSSKAPSVERNEOMRÅDET – STOLPEN GÅRD VED STEINAR STOLPEN MFL.

Vårt kontor representerer som kjent Stolpen gård i Saltdal kommune. Som også kjent for MNN eksisterer det pr d.d. en uenighet om hvorvidt Stolpen gård skal gis dispensasjon for bruk av ATV i sommerhalvåret. Saken er nå brakt inn på departementsnivå men er pr. d.d. ikke avgjort.

Med dette søkes det om motorisert ferdsel med snøscooter for strekningen Stolpen gård – Kvitbergvannet. Da fortrinnsvis uten begrensing i antall turer. Ved overnatting ved hytte Kvitbergvatnet er Stolpen avhengig av å kunne kjøre ned til gården for å kunne ta morgen og kveldstellet på gården. Noe som medfører at en begrensning på for eksempel 6 turer ikke vil være tilstrekkelig for å kunne ivareta næringsdriften på gården. I den sammenheng minner denne side om den næringsdrift som utøves og videre at det i første omgang ble gitt tillatelse for bruk av ATV i sommerhalvåret uten begrensinger noe som senere ble omgjort med den begrunnelsen at man mente en fribruk ville skade terrenget ved sårdannelser m.m. Et slikt hensyn gjør seg på ingen måte gjeldende i vinterhalvåret da bruk at snøscooter må anses som en bruk som ikke medfører slitasje på terrenget.

I lys av det hertil nevnte søkes det om tillatelse til bruk av snøscooter herunder at denne innvilges tidmessig så snart som råd og frem til føret ikke tilsier en slik bruk lengre.

Dersom noe skulle fremstå som uklart er det bare å ta kontakt med undertegnede.

Med vennlig hilsen

Olav Martin Jentoft jr
Advokat

Arkivsaksnr: 2012/56-0
Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug
Dato: 05.02.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	24/2013	18.02.2013

Gåsvatnan landskapsvernområde - søknad om bruk av snøskuter til persontransport pga. funksjonshemning til hytte ved Kvitbergvatnet - Berit Stolpen

Forslag til vedtak

Berit Stolpen gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde for bruk av snøskuter på snødekt mark til begrenset persontransport til hytte ved Kvitbergvatnet, på bakgrunn av varig funksjonshemming. Dispensasjonen gis fra kap. IV, pkt. 7 i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde. med hjemmel i § 48 i naturmangfoldloven.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
* All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
* Dispensasjonen for begrenset persontransport gjelder for en (1) snøskuter og opptil to (2) turer pr. år, i perioden 01.01 – t.o.m. 30.04 i årene 2013, 2014 og 2015.
* Personen som transporteres er Berit Stolpen.
* Langfredag og 1. påskedag er snøscooterfrie dager
* Dispensasjonene gjelder mellom 07.00-23.00 i januar og februar, og mellom 07.00-11.00 og 16.00-23.00 i mars og april.
* Spesielt tidlig på vinteren er dette et viktig område for reindriftsnæringa. Det er viktig at reinen får ro, og det skal vises spesielt hensyn til denne.
* Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2015.
* Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Berit Stolpen søker om dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskaps-vernområde til ekstraturer, på bakgrunn av funksjonshemming slik det er innvilget for tidligere år.

Utrykt vedlegg

- Søknad av 06.12.2012 vedlagt legeerklæring.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt

- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde
- Naturmangfoldloven

Grunnlaget for avgjørelsen

Dagens forskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde ble vedtatt ved kgl. res. av 8. september 1989. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder

- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Verneforskriften åpner ikke for persontransport, og denne søknaden må derfor behandles etter de generelle dispensasjonsreglene for nasjonalparken. Ved ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.09 ble naturvernloven opphevet. For verneområder vernet etter naturvernloven fører dette til at verneforskriftens generelle dispensasjonsbestemmelse er satt ut av kraft (jf. naturmangfoldlovens § 77 andre punktum). For Gåsvatnan landskapsvernområde vil det si at kap. VIII ikke lengre er virksom. Søknader etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal derfor vurderes etter naturmangfoldlovens § 48 i stedet.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel innen landskapsvernområdet, jf kap. IV punkt 7 i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde. I henhold til kap VI pkt. 2 kan Midtre Nordland nasjonalparkstyre gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april. En slik dispensasjon er gitt til søkers hytte for 2011 og 2012 og en slik søknad for årene 2013-2015 behandles parallelt med denne søknaden som gjelder ekstraturer pga. funksjonshemming.

Begrunnelse

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har i utgangspunktet ikke mulighet til å gi dispensasjon fra motorferdselforbudet utenom månedene mars-april. På grunn av funksjonshemning har søker begrenset mulighet til å komme seg til hytta vinterstid uten bruk av skuter. Sekretariatet har vektlagt at tiltaket (bruk av snøskuter), har stor betydning for søker, samtidig som skadene i forhold til verneformålet er begrensa.

Omsøkte tiltak vurderes derfor som et spesielt tilfelle, og med de gitte begrensinger i antall,

sted og tid vurderes tiltaket ikke å være vesentlig i strid med verneformålet.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens § 8 til 12:

Kunnskapsgrunnlaget § 8
Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha minimal innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Føre-var § 9
Hovedformålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv og de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjellet. Føre-var-prinsippet er vurdert opp mot omsøkte tiltak. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både mht antall skutre/turer som kan brukes og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet.

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10
Praksis har i dette området vært å gi tillatelse til inntil seks turer årlig for transport av varer, materialer og utstyr til hytta, noe som er en økning i forhold til opprinnelige retningslinjer i forvaltningsplanen av 1990. Det er flere hytteeiendommer i landskapsvernområdet, og tillatelse til et stort antall turer kan skape presedens, både i dette verneområdet og andre områder, som fører til en «bit-for-bit» uthuling av vernet. På bakgrunn av at det totale antallet turer i området vil bli betydelig, og tidligere forvaltningspraksis, gis det derfor ikke mer enn to turer i tillegg til de tidligere innvilgede seks turene til hytta. Kjøring med snøskuter vil da være i et såpass begrensa omfang at det ikke vil medføre for stor belastning på området.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver § 11
Ut fra de opplysninger som foreligger, er det ikke indikasjoner på at virksomheten vil føre til miljøforringelse. Prinsippet er derfor ikke aktuelt å benytte i denne saken.

Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder § 12
Ikke aktuelt i denne saken.

Konklusjon
Nasjonalparkstyret vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å påvirke verneverdiene nevneverdig, eller å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon til to ekstra turer pr. år med snøskuter for transport av funksjonshemmet opp til egen hytte for årene 2013-2015.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysninger:
Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering, i denne prosessen vil behovet for transport for hytteeiere som er funksjonshemmet også bli vurdert. Når forvaltningsplanen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Parter i saken:

Berit Stolpen	Stolpen gård	8255	RØKLAND
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/ Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

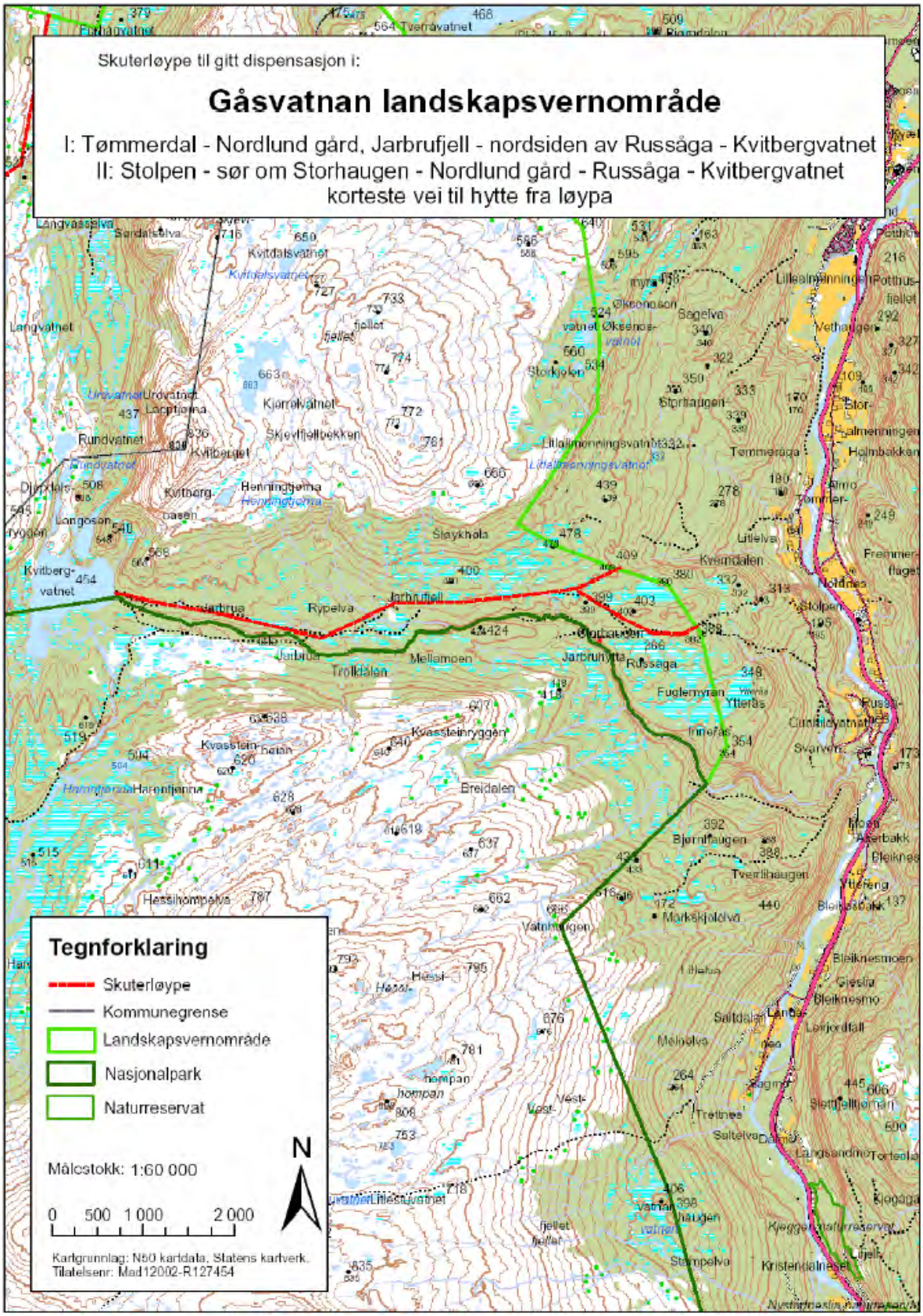
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Gåsvatnan landskapsvernområde
I: Tømmerdal - Nordlund gård, Jarbrufjell - nordsiden av Russåga - Kvitbergvatnet
II: Stolpen - sør om Storhaugen - Nordlund gård - Russåga - Kvitbergvatnet
korteste vei til hytte fra løypa
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:60 000
0 500 1 000 2 000
N
Kartgrunnlag: N50 kartdata, Statens kartverk.
Tillatelsesnr: Mad12002-R127454

Arkivsaksnr: 2013/1192-0
Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug
Dato: 07.02.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	25/2013	18.02.2013

Faglig rådgivende utvalg MNNPS - styrets evaluering av utvalget etter 2 år

1. Styret finner ut fra erfaringene som er høstet gjennom 2 år det riktig å foreslå en endring i sammensetningen av utvalget uten at antall representanter endres. Vedtatt mandat beholdes uendret ut denne styreperioden. Utvalget foreslås sammensatt slik for perioden 2013-2015:

- 2 fra bondeorganisasjonene
- 1 repr. fra reindriftsforvaltningen og 2 fra reinbeitedistriktene
- 2 fra FNF-organisasjonene
- 2 private grunneiere
- 1 fra Statskog -
- 1 fra reiselivsorganisasjonene
- 8 fra administrativt kontaktutvalg – en representant fra hver kommune
- 1 fra Salten Kraftsamband
- 1 Nordland nasjonalparksenter

2. Styrets forslag sendes ut på høring til medlemmene av dagens faglige rådgivende utvalg med frist 1.mai 2013
3. Styret oppnevner nytt faglig rådgivende utvalg for perioden 2013-2015 i styremøte 30.mai 2013

Bakgrunn
Utvalget ble valgt for 2 år – ref. styresak i 2010. Det betyr at det er naturlig for styret å oppsummere erfaringene som er gjort gjennom de 2 utvalgsmøtene som er avholdt og at dette skjer på styremøtet 18.februar 2013.

AU har drøftet saken med utgangspunkt i et notat fra sekretariatet og det er med utgangspunkt i dette forberedt sak til styret.

Vedtak i sak 10/2010 i styremøte 17.november 2010: Styret har besluttet følgende medlemssammensetning av det faglige rådgivende utvalget: 2 representanter fra Bondelaget, 2 representanter fra Bonde- og småbrukerlaget, 1 grunneierrepresentant fra hver av de 4 kommunene som ikke får representanter fra de to bondelagene. 3 representanter fra Forum for natur og friluftsliv, 2 representanter fra Salten reiseliv, 1 fra Polarsirkelen reiseliv, 1 representant fra hver av reinbeitedistriktene Hestmannen/Strandtindene, Saltfjellet, Balvatn og Duokta, samt1 representant fra Statskog.

Totalt 19 medlemmer.

Utvalgets mandat

Sak nr. 27/2011 Mandat for faglig rådgivende utvalg

«Sekretariatets innstilling

- Faglig rådgivende utvalg skal fungere som et rådgivende utvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre i saker som gjelder den faglige forvaltningen av Rago nasjonalpark, Junkerdal nasjonalpark, Sjunkhatten nasjonalpark, Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat.
- Faglig rådgivende utvalg skal bidra med lokalkunnskap om områdene.
- Faglig rådgivende utvalg skal gi råd om hvordan best samhandling mellom ulike brukerinteresser i områdene kan oppnås.
- Faglig rådgivende utvalg skal minimum ha ett årlig møte med Midtre Nordland nasjonalparkstyre.
- Medlemmene i Faglig rådgivende utvalg velges for 4 år.
- Faglig rådgivende utvalg skal bestå av 20 representanter. 2 representanter fra Bondelaget, 2 representanter fra Bonde- og småbrukerlaget, 1 grunneierrepresentant fra hver av de 4 kommunene som ikke får representanter fra de to bondelagene. 3 representanter fra Forum for natur og friluftsliv, 2 representanter fra Salten reiseliv, 1 fra Polarsirkelen reiseliv, 1 representant fra hver av reinbeitedistriktene Hestmannen/Strandtindene, Saltfjellet, Balvatn og Duokta, samt 1 representant fra Statskog.

Behandlingen i styret – 13.05.2011

Det var enighet i styret om at vil være behov for å vurdere utvalgets størrelse og sammensetning etter en kortere periode enn 4 år. Derfor ble det foreslått å endre valgperioden for utvalgets representanter til 2 år.

Vedtak

- Faglig rådgivende utvalg skal fungere som et rådgivende utvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre i saker som gjelder den faglige forvaltningen av Rago nasjonalpark, Junkerdal nasjonalpark, Sjunkhatten nasjonalpark, Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat.
- Faglig rådgivende utvalg skal bidra med lokalkunnskap om områdene.
- Faglig rådgivende utvalg skal gi råd om hvordan best samhandling mellom ulike brukerinteresser i områdene kan oppnås.
- Faglig rådgivende utvalg skal minimum ha ett årlig møte med Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

- Medlemmene i Faglig rådgivende utvalg velges for 2 år. Etter denne perioden foretas det en evaluering der sammensetningen av utvalget vurderes.

- Faglig rådgivende utvalg skal bestå av 19 representanter. 2 representanter fra Bondelaget, 2 representanter fra Bonde- og småbrukerlaget, 1 grunneierrepresentant fra hver av de 4 kommunene som ikke får representanter fra de to bondelagene. 3 representanter fra Forum for natur og friluftsliv, 2 representanter fra Salten reiseliv, 1 fra Polarsirkelen reiseliv, 1 representant fra hver av reinbeitedistriktene Hestmannen/Strandtindene, Saltfjellet, Balvatn og Duokta, samt 1 representant fra Statskog».

Erfaringer - generelt

- I utgangspunktet bred representasjon gjennom ulike organisasjoner fra alle de 8 kommunene som styret omfatter, men noen av de valgte representantene har aldri møtt.
- Det er avklart med DN at det kun utbetales reisegodtgjørelse for disse møtene. Noen gav allerede i 2011 uttrykk for at de ikke ville møte dersom de ikke fikk utbetalt møtegodtgjørelse.

Erfaringer 2011:

- God deltakelse fra styret
- Svak deltakelse fra reinbeitedistriktene
- Fravær av reiselivsorganisasjoner
- Svak deltakelse fra FNF-organisasjonene

Erfaringer 2012:

- God deltakelse fra styret
- Svært positivt bidrag fra administrativt kontaktutvalg
- Svak deltakelse fra reinbeitedistriktene
- Fravær av reiselivsorganisasjoner
- Svak deltakelse fra bondeorganisasjonene
- Svak deltakelse fra valgte grunneierrepresentanter – Halvor Bakken ventet på innkalling i 2012 og ble offer for feil ep-adresse
- Svak intern koordinering blant FNF-organisasjonene i forhold til forfall og hvem som møtte
- Positiv tilbakemelding på møte- og arbeidsform

Sekretariatets vurdering:

Svært dårlig kontinuitet i forumet

- Kun en representant for de 4 reinbeitedistriktene har møtt på begge møtene
- Kun en av de 4 representantene for bondeorganisasjonene har møtt på begge møtene
- Ingen av grunneierrepresentantene har møtt på begge møtene og de har en spesielt utfordrende rolle uten en organisasjon i ryggen
- Reiselivsorganisasjonene har vært fraværende

Interessen for den nye forvaltninga synes foreløpig begrenset og det er kanskje for mye forlangt at alle skal stille opp? Forumet er stort og det er arbeidskrevende å «administrere» - spørsmålet er om arbeidsinnsatsen står i forhold til resultatet?

Vil et annet møtetidspunkt på høsten sikre større deltakelse?

Noen vil kanskje si at det er tilstrekkelig at 25 av de 45 møtes? Det gir kanskje god nok representasjon?

Vil styret forlenge dagens sammensetning 1 år til og i invitasjonen til neste møte klargjøre hvilke forutsetninger som må oppfylles for at forumet skal bestå, eventuelt konkret foreslå ny modell som en ønsker å drøfte med dagens utvalg?

Hvis dagens modell skal videreføres, bør administrativt kontaktutvalg inngå i forumet fast. En bør også vurdere om flere offentlige og faglige instanser skal delta – f.eks. Reindriftsforvaltningen, Salten Kraftsamband m.v. Nordland nasjonalparksenter bør bl.a. tas inn som fast medlem.

Hvis en ikke innlemmer faglige instanser i utvalget, bør navnet endres til «Rådgivende utvalg».

Forslag til organisering

Ut fra drøftingene som er gjennomført i AU, anbefaler sekretariatet at sammensetningen endres og at utvalget oppnevnes med slik representasjon:

- 2 fra bondeorganisasjonene
- 1 repr. fra reindriftsforvaltningen og 2 fra reinbeitedistriktene
- 2 fra FNF-organisasjonene
- 2 private grunneiere
- 1 fra Statskog -
- 1 fra reiselivsorganisasjonene
- 8 fra administrativt kontaktutvalg – en representant fra hver kommune
- 1 fra Salten Kraftsamband
- 1 Nordland nasjonalparksenter

Forslaget innebærer at kommunene får en sterkere forankring i utvalget.
Forslaget som vedtas av styret 18.februar bør imidlertid sendes på høring til kommunene og organisasjonene som er representert i dagens utvalg. Framdriften bør være slik at styret kan oppnevne nytt faglig rådgivende utvalg i møte 30.mai 2013.

Arkivsaksnr: 2013/1427-0

Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug

Dato: 14.02.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	27/2013	18.02.2013

Gåsvatnan landskapsvernområde - søknad om dispensasjon fra verneforskrift for uttak av torv til taktekking stall Jordbruhytta og skutertransport av never og utstyr - Bodø & Omegn Turistforening

Forslag til vedtak

Bodø & Omegn Turistforening gis med dette dispensasjon fra inngrepsforbudet i Gåsvatnan landskpsvernområde for uttak av torv til omtekking av tak på stall og hytte sommeren 2013. Det gis samtidig tillatelse til transport av never og nødvendig utstyr til takarbeidet med skuter på snødekt mark.

Dispensasjonen gis fra IV, pkt. 1. i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområd med hjemmel i verneforskriftens VI, pkt. 2 og naturmangfoldlovens § 48 for gjennomføring av omsøkte tiltak.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Endelig valg av sted for uttak av torv skal skje i en dialog med forvaltningsmyndighet og grunneier. Hensynet til det biologiske mangfoldet og estetikk skal vektlegges ved valg av lokalitet.
- Dispensasjonen for nevnte uttak gjelder forsommeren 2013 og/eller forsommeren 2014 så snart som mulig etter telen er ute av bakken, slik at mest mulig av vekstsesongen gjenstår.
- Det gis dispensasjon til det antall turer med skuter som er nødvendig for å få utført transporten. Transporten må være gjennomført før 1.mai.

Bakgrunn

Stallen ble restaurert i 2012 og sommeren 2013 skal svakheter i taket på hovedhytta utbedres. Dagens hytte har torvtak og stallen hadde også i sin tid torv på taket. Det er selvsagt at denne tradisjonen skal videreføres slik at anlegget kan framstå som et enhetlig anlegg innenfor Gåsvatnan landskapsvernområde.

BOT søkte om dispensasjon for uttak av torv samtidig som de søkte om nødvendig transport i forbindelse med restaureringa av stallen i 2012. Det er kjøpt inn never i regi av Helgeland Museum til prosjektet og denne vil bli transportert inn etter påske.

Søknaden er illustrert med bilder og klargjør på en god måte hvilke tiltak som omsøkes og hvor en konkret ønsker å få anledning til å ta ut bjørketømmer, torv og never. Søknaden følger som eget trykt vedlegg til saken

Grunnlaget for avgjørelsen
Gåsvatnan landskpsvernområde ble etablert ved kgl.res. av 8.september 1989.
Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandksp, herunder:

- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- De botanisk meget rike områden i Kvitberget og Skjevlfjell

I tillegg skal nasjonalparken sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner

I verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde heter det bl.a.:

Vernesbestemmelser
Pkt. 1.2 Unntatt fra bestemmelsene i pkt **IV**.1. er:
- Nødvendig vedlikehold av eksisterende bygninger, kulturminner, turstier og –løyper og nødvendig vedlikehold av eksisterende gjerder og andre innretninger til bruk for bufe og tamreindrift.
- Skånsomt uttak av trevirke til grunneiers egen bruk

VI Midtre Nordland nasjonalparkstyre kan gi tillatelse til:
- Nødvendig transport til hyttene i mars og april
- Annet uttak av trevirke

VIII Unntak fra vernebestemmelsene
Midtre Nordland nasjonalparkstyre kan gjøre unntak fra vernebestemmelsene når formålet med vernet krever det, for vitenskapelige undersøkelser og arbeid eller tiltak av vesentlig samfunnsmessig betydning, eller i særlige tilfeller når dette ikke er i strid med formålet med nasjonalparken.

Skånsomt uttak av trevirke er hjemlet direkte i verneforskriften. Uttak av torv fortolkes ikke som tradisjonell landbruksdrift i dette tilfellet og er ikke særskilt omtalt i verneforskriftene. Denne delen av søknaden må derfor behandles etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen for dette verneområdet.

Ved ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.09 ble naturvernloven opphevet. For verneområder vernet etter naturvernloven fører dette til at verneforskriftens generelle dispensasjonsbestemmelse er satt ut av kraft (jf naturmangfoldlovens § 77 andre punktum). For Gåsvatnan landskapsvernområde er kap. VIII gjengitt ovenfor ikke lenger virksom. Søknader

etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal derfor vurderes etter naturmangfoldlovens § 48 i stedet.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden også vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens § 8 til 12.

Vurdering
Anleggene er av NIKU vurdert til å ha stor verneverdi og framstår i dag som en viktig del av kulturhistorien i denne delen av landskapsvernområdet. For folk som tar turen gjennom Jarbrudalen, er det intakte bygningsmiljøet med Jordbruhytta og stallen en viktig del av den helhetlige opplevelsen.

Kulturminnene innenfor Saltfjellets verneområder er en viktig del av verneformålet og Midtre Nordland nasjonalparkstyre har allerede engasjert seg i restaurering av verdifulle kulturminner. I 2012 gav styret et samlet tilskudd på kr.50.000,- til restaurering av stallen.

Hovedformålet med verneområdene på Saltfjellet er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, og områder med tilnærmet urørt natur. Landskapet er fredet mot inngrep, men det er bl.a. åpnet for nødvendig vedlikehold av bygninger og nødvendige tiltak og innretninger på privat grunn for utøvelse av tradisjonell landbruksdrift.

Uttak av torv må vurderes i forhold til § 48 i naturmangfoldloven og det kan gjøres unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Uttak av torv har tradisjonelt foregått i tilknytning til gårdenes innmark og det er synlige spor etter dette i kulturlandskapet. Et slikt uttak bør kunne tillates forutsatt av eksisterende torv gjenbrukes så langt det er mulig og en velger lokalitet for uttaket med utgangspunkt i skjøtselsplan for kulturlandskapet samtidig som estetiske hensyn ivaretas. Torvuttaket forutsettes å skje på forsommeren så snart som mulig etter telen er ute av bakken, slik at mest mulig av vekstsesongen gjenstår.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 – 12.

De omsøkte tiltaket er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt noen begrensinger i forhold til tidspunkt, omfang og valg av areal for inngrepet. Med de vilkår som er satt vil uttak av torv i et beskjedent omfang ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at disse reversible inngrepet og transporten på snødekt mark med skuter vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.

Konklusjon
Midtre Nordland nasjonalparkstyre vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å gå utover verneverdiene eller være i strid med formålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjonen gis fra IV, pkt. 1. i verneforskriften for landskapsvernområdet med hjemmel i verneforskriftens VI, pkt. 2 og naturmangfoldlovens § 48 for gjennomføring av omsøkte tiltak.

Saksopplysninger

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Arkivsaksnr: 2013/595-0
Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug
Dato: 05.02.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	28/2013	18.02.2013

Gåsvatnan landskapsverneområde - søknad om bruk av snøskuter til nødvendig transport til hytte ved Store Gåsvatn - Jan Kristensen og Jacob Linaker

Forslag til vedtak

Jan og Jacob Kristensen gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde for bruk av snøskuter for frakt av varer og utstyr til egen hytte ved Store Gåsvatn. Dispensasjonen gis etter verneforskriftens kapittel VI, punkt 2.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1. mars - 1. mai i årene 2013, 2014 og 2015.
- Dispensasjonen gjelder for inntil seks turer med en (1) snøskuter for nødvendigfrakt av materialer og utstyr.
- Kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00.
- Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre,8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.12.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med vedkjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

Vi viser til søknad av 15.01.13 om tillatelse til å bruke snøskuter for transport gass, ved og proviant til egen hytte ved Store Gåsvatn.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Grunnlaget for saken

Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.
Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.
Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder
- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- De botaniske meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell
I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Gåsvatnan landskapsvernområdet, jf verneforskriftens kapittel IV, punkt 7. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april, jf verneforskriftens kapittel VI, punkt 2.
Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering
Å kunne transportere ved, materialer, verktøy, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøskuter på vinteren. Etter verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde kan det gis tillatelse til dette i mars og april.
Etter en prøveordning på 90-tallet ble det fastsatt at det ikke skulle gis mer enn seks turer pr. år for transport av ved, varer, materialer, utstyr med mer. Et større antall turer enn dette må begrunnes i spesielle og forbigående forhold.

Hovedformålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.
Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både mht antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.

Vi vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Saksopplysninger
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering. Når forvaltningsplanen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Kopi til:
Bodø kommune Postboks 319 8001 Bodø
Reindriftsforvaltningen Nordland Sjøgt. 78 8200 Fauske
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske Serviceboks 1016 7809 Namsos

Naturvernforbundet i Nordland Postboks 1447 8602 Mo i Rana
Direktoratet for naturforvaltning Postboks 5672 Sluppen 7485 Trondheim
Beiarn kommune 8110 Moldjord

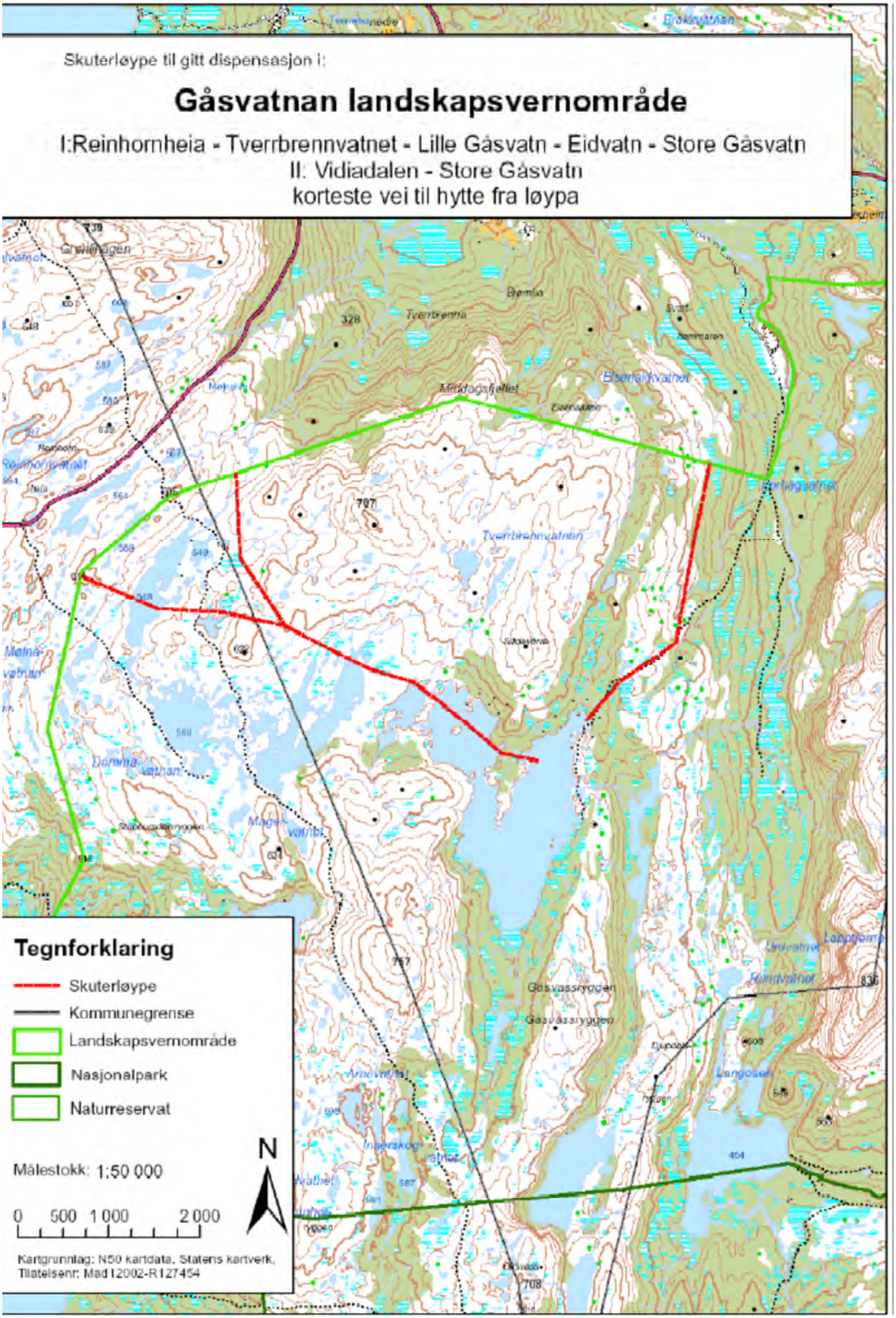
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Gåsvatnan landskapsvernområde
I:Reinhornheia - Tverrbrennvatnet - Lille Gåsvatn - Eidvatn - Store Gåsvatn
II: Vidiadalen - Store Gåsvatn
korteste vei til hytte fra løypa
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
N
Målestokk: 1:50 000
0 500 1 000 2 000
Kartgrunnlag: N50 kartdata, Statens kartverk.
Tillatelsenr: Mad12002-R127454

Arkivsaksnr: 2012/1346-0
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 11.02.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	29/2013	18.02.2013

Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorisert ferdsel i forbindelse med klargjøring og preparering av løypetrase for Reinhornrennet - Beiarn kommune

Forslag til vedtak
IL Stormfjell, v/rennleder Ørjan Kristensen gis med dette dispensasjon fra kap. IV, pkt 4.1 i Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, for bruk av tråkkemaskin og snøscootere for preparering av løype til Reinhornrennet. Dispensasjonen gis med hjemmel i kap IV, punkt 4.3 i verneforskriften for Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark.

Dispensasjon gis på følgende vilkår:
- Dispensasjonen gjelder for bruk av en – 1 tråkkemaskin og inntil fire - 4 snøscootere i løypetraseen i forbindelse med preparering av skiløypa til det årlige Reinhornrennet. Snøscootere i bruk skal begrenses ut fra behovet.
- Dispensasjonen gjelder for perioden 09.03.2013 - 24.03.2013
- For å redusere eventuelle konflikter med i friluftsaktiviteter anmodes det om at det kjøres minst mulig i Helgene.
- Kjøringen skal begrenses i størst mulig grad
- Kjøring mellom 23:00 og 07:00 er forbudt
- All kjøring utenom angitte formål og trase er forbudt
- Dispensasjon skal medbringes under gjennomføring av arbeidet og forevises ved kontroll

Bakgrunn
I søknad av 11.02.2013 søker idrettslaget I.L. Stormfjell v/ rennleder Ørjan Kristensen om tillatelse til bruk av tråkkemaskin og inntil 4 – fire snøscootere til preparering og klargjøring av løypetraseen for Reinhornrennet, snøscootere i bruk vil begrenses ut fra behovet. Løypetraseen går innover dalen fra kommunal veg i øvre Tollådal, samme trase som tidligere år og det vises til vedlagt løypekart. Turløpet arrangeres i år for 39.gang, renndato er palmesøndag, 24.mars. Det søkes for perioden 9.mars til 24.mars. Fjorårets preparering med tråkkemaskin var meget vellykket og ga meget gode forhold for deltakere og andre som brukte løypene i etterkant av Reinhornrennet. Løypetrassen som kjøres opp i tilknytning til Reinhornrennet benyttes i stor grad av skiløpere i alle aldre i perioden løypa er tilgjengelig. Oppkjøring av Reinhornrenntraseen bidrar derfor også til skiaktivitet utover deltakelse i Reinhornrennet.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Saltfjellet- Svartisen nasjonalpark ble etablert ved kgl.res. av 8.september 1989.
Formålet med nasjonalparken er:

- Å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull
- I tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner
- Å gi allmennheten mulighet til naturopplevelse i området.

I utgangspunktet er det forbudt med all motorisert ferdsel innen Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, jfr. kap. IV, punkt 4.1 i verneforskriften. Fylkesmannen kan gi dispensasjon fra vernevedtaket i andre nødvendige tilfeller jf. kap. IV, punkt 4.3.

Vurdering

Hovedformålet med verneområdene på Saltfjellet er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, og områder med tilnærmet urørt natur, samt gi allmennheten mulighet til naturopplevelse i området.

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet, og kan komme i konflikt med følgende punkter i verneformålet:

- skade eller slitasje på naturmangfoldet og vegetasjonen i området.
- forstyrrelser i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse i forhold til rein.

Samtidig vet vi at motorisert ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje. Det er imidlertid et mål for forvaltningen å minimalisere den motorisert ferdselen i området, også med tanke på de turgåere som ønsker stillhet og ro, og da kan få ferdes i områder mest mulig fri for motorisert støy.

Bruk av motoriserte kjøretøy for preparering av løype vurderes som nødvendig for gjennomføring av det årlige Reinhornrennet, og forvaltningsmyndigheten for nasjonalparken ser positivt på at tradisjonelle friluftsaktiviteter som skirenn, fortsatt holdes i hevd. I tillegg til stor deltagelse i selve skirennet er også løypetraseen som kjøres opp i tilknytning til Reinhornrennet viktig for skiutfarten i området utenom Reinhornrennet.

En begrenset bruk av tråkkemaskin for preparering av skiløype vurderes som et spesielt tilfelle som ikke strider mot verneformålet. Oppkjøring av løype vil også foregå innenfor en begrenset tidsperiode og er etter forvaltningsmyndighetens mening ikke i strid med verneverdiene eller verneformålet med landskapsvernområdet. Dette under forutsetning at den ansvarlige for dispensasjonen påser at motorferdselsaktiviteten reduseres til det absolutt nødvendige.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens § 8 til 12.

Kunnskapsgrunnlaget § 8
Ferdsel på snødekt mark etter en etablert trase vil ha minimal innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje. Før 1. april vil den motoriserte ferdselen ha liten eller minimal innvirkning på fuglelivet i området, gitt omfang av ferdselen. En begrenset motorisert ferdsel langs den aktuelle traseen i Tollådalen vil heller ikke påvirke mulige sårbare arter i området i nevneverdig grad.
Nasjonalparkstyret vurderer et svært begrenset antall turer på snøføre med tråkkemaskin og snøscooter til ikke å være i strid med verneformålet.

Føre-var-prinsippet § 9
Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet, det er derfor lagt begrensinger på ferdselen med en avgrenset periode og tidspunkt på døgnet. Med de vilkår som er satt vil kjøring med snøscootere i dette området i den angitte perioden ikke være skadelig for naturmangfoldet.

Økosystemtilnærming og samlet belastning § 10
Med de vilkår som er satt vil kjøring med snøscooter i dette omfanget i liten grad skade vegetasjonen og naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i periode og begrensinger i dag og kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver §11 og
Miljøansvarlige tekniker og driftsmetoder § 12
Ut fra de opplysninger som foreligger, er det ikke indikasjoner på at virksomheten vil føre til miljøforringelse. Prinsippet er derfor ikke aktuelt å benytte i denne saken.

Konklusjon
Midtre Nordland nasjonalparkstyre vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å gå utover verneverdiene eller være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, og mener derfor det kan gis dispensasjon til klargjøring og preparering av skiløype i forbindelse med Reinhornrennet med vilkår nevnt ovenfor. Nasjonalparkstyret forventer at ferdselen foregår aktsomt og hensynsfullt.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Beiarn kommune		8110	Moldjord
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
I.L. Stormfjell v/Ørjan Kristensen		8110	MOLDJORD
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark
- Naturmangfoldloven

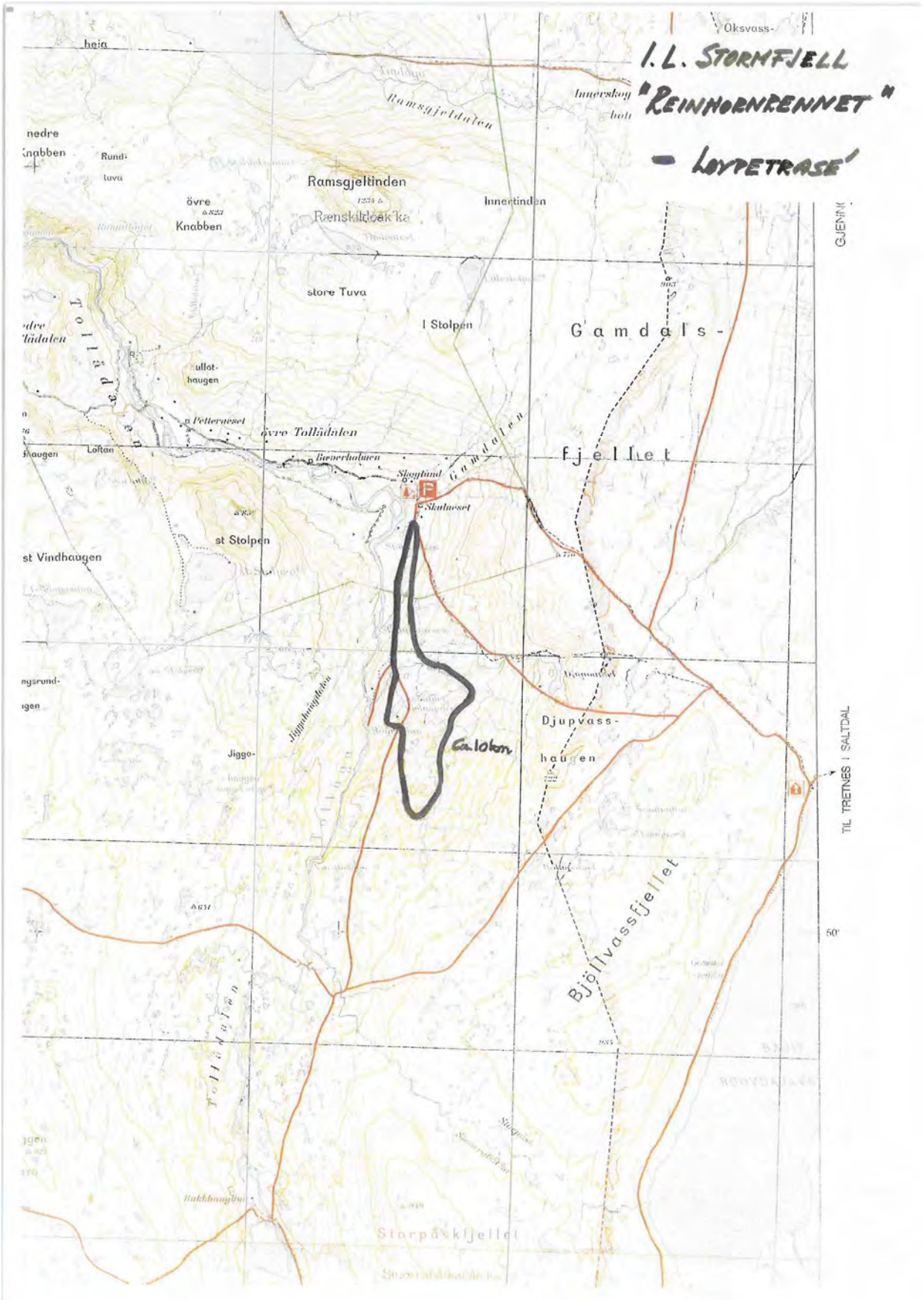
I.L. STORMFJELL
"REINHORNRENNET"
- LØYPETRASÉ
Ramsgjeltinden
Innertinden
Ramsgjeltdalen
Knabben
store Tuva
I Stolpen
Gamdals-
fjellet
Gamdalen
Skogtind
Skaluvset
Djupvass-
haugen
Jiggo-
Bjøllvassfjellet
Storpåskfjellet
TIL TRETNES I SALTDAL

Arkivsaksnr: 2012/8564-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 21.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	30/2013	18.02.2013

Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om å få sette vedovn inn i naust ved Kjemåvatnet - Ørjan Eliassen

Forslag til vedtak

Det gis ikke tillatelse til montering av pipe som følge av innsetting av vedovn, på naust ved Kjemåvatnet innenfor Saltfjellet landskapsvernområde. Avslaget gis i henhold til kap. IV pkt. 1 i verneforskriftene for landskapsvernområdet.

Bakgrunn

I brev av 15.11.2012 søker Ørjan Eliassen om å få sette vedovn inn i sitt naust ved Kjemåvatnet i Saltdal kommune. Begrunnelsen for søknaden er at han benytter området i stor grad til friluftsliv, og han ønsker å ha mulighet til å søke ly i naustet ved dårlig vær i forbindelse med friluftsliv i området.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader.

Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.
Formålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.
I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Alle inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter er forbudt i landskapsvernområdet, jfr. kap. IV, pkt. 1. Oppføring av bygning, anlegg og faste innretninger er noen eksempler på slike inngrep, i forskriften er opplistingen imidlertid ikke uttømmende.
I henhold til kap. IV, pkt. 1, siste avsnitt, skal forvaltningsmyndigheten i tvilstilfelle avgjøre om et tiltak må anses å endre landskapets art eller karakter vesentlig.

Verneforskriftens kap V pkt. 2.1 angir nødvendig vedlikehold av eksisterende bygninger som unntak fra bestemmelsen i kap. IV pkt.1. Videre har kap. VI bestemmelser om hvilke tiltak forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til, slik som utvidelse og ombygging av eksisterende foreningshytter, reindriftshytter og gammer. Det er imidlertid ikke åpnet for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til ombygging av private bygninger.

I følge unntaksparagrafen, § 48 i naturmangfoldloven, kan likevel forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig. Tiltak skal heller ikke legge grunnlag for en utvikling som på sikt kan skade verneinteressene.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12. Dette går særlig på kunnskapsgrunnlaget, føre-var-prinsippet, økosystemtilnærming og samlet belastning.

Vurdering
For Saltfjellet landskapsvernområdet er verneformålet å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap. I et kulturlandskap er også bebyggelsen en vesentlig del av vernet. Vernet omfatter altså landskapet med de bygninger; naust og hytter som var i landskapet på vernetidspunktet.

Det søkes her om å få sette inn en vedovn i et naust ved Kjemåvatnet. Selve det å sette vedovnen inn i naustet, kan ikke i seg selv endre eller virke inn på landskapets særpreg eller karakter. En vedovn medfører imidlertid behov for avtrekk for røyken og derved oppsetting av avtrekk / pipe på naustet.

Innenfor verneområdene på Saltfjellet ligger det i dag mange hytter og naust, og ved Kjemåvatnet er det i følge opplysninger fra grunneier Statskog tre hytter og seks naust. Innsetting av vedovn i naustet for å kunne benytte det som tilfluktsted ved dårlig vær kan være aktuelt for flere naust innenfor verneområdene. Tillatelse til oppsetting av pipe på et naust innenfor verneområdene kan derfor skape en presedens i slike saker.
Det finnes mange eksempler på at "lovlige" tiltak, gjennomført over en rekke år, samlet innebærer uheldige endringer av landskapet eller verneverdiene.
Det er ikke ønskelig at verneformålet svekkes ved en bit-for-bit-forvaltning, mange mindre inngrep kan i sum få store konsekvenser for verneformålet. Før tillatelse til ombygging av et bygg gis skal det gjøres en grundig vurdering av konsekvenser på kort og lang sikt.

I rundskrivet «Forvaltning av verneforskrifter. Rundskriv nov. 2001, revidert feb. 2010» utgitt av Direktoratet for naturforvaltning står det på s.13:
"I noen saker vil imidlertid et tiltak kunne være i strid med verneformålet selv om det ikke kan påvises noen nevneverdig negativ virkning på verneverdiene. Det gjelder for eksempel dersom et mindre tiltak har liten betydning for verneverdiene på stedet isolert sett, men presedenshensyn står så sterkt at en dispensasjon på sikt vil kunne føre til en uthuling av verneformålet. Det må i behandlingen av saken legges vekt på at verneformålet ikke skal svekkes ved en bit-for-bit-forvaltning, ettersom mange mindre inngrep i sum kan få store konsekvenser for verneformålet. Det er også viktig å være oppmerksom på at selv om omsøkte tiltak ikke har negativ betydning for verneverdier kan tiltaket generere annen virksomhet som kan skade verneverdiene.»

Ved innsetting av vedovn i naustet vil dette medføre behov for tilgang til ved, enten ved hogst i nærområdet eller at veden må fraktes opp til naustet, noe som kan medføre behov for motorisert transport. Ut fra verneformål og verneverdier i området er det ikke ønskelig med hogst eller økt motorisert transport i området. Det er et mål for forvaltningen å minimalisere den motorisert ferdselen i området, også med tanke på de turgåere som ønsker stillhet og ro, og da kan få ferdes i områder mest mulig fri for motorisert støy. Det er heller ikke ønskelig å åpne for hogst av ved i området.

Når det gjelder tiltak som montering av pipe på et bygg er ikke dette omtalt i verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde. Forvaltningsmyndigheten vil imidlertid definere det omsøkte tiltaket, montering av pipe på et naust, som en mindre ombygging eller en fast innretning på naustet.

Forvaltningsmyndigheten ønsker å vise til forskriftsmalen for landskapsvernområder. Her står det under § 3 kap.1.1 «Inngrep i landskapet»:
«Med de unntak som følger av forskriften pkt. 1.2 og 1.3 er det forbud mot inngrep som vesentlig kan endre eller virke inn på landskapets særpreg eller karakter herunder vegbygging, oppføring og ***ombygging*** *av varige eller midlertidige bygninger, anlegg og innretninger, ...osv.»*

Videre står det under kap. 1.2 at bestemmelsene i pkt. 1.1 ikke er til hinder for:
«*a) vedlikehold av bygninger, anlegg og innretninger* ***i henhold til tilstand på vernetidspunktet****.*
Vedlikehold skal skje i samsvar med lokal byggeskikk og tilpasses landskapet.»
I følge kap.1.3 kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til:
«a) ombygging
b) utvidelse av bygninger, eller oppføring av frittstående bygning som kun skal benyttes til uthus/utedo»
Videre står det i kap.1.3:
«Ombygging, utvidelse og nybygg skal skje i samsvar med lokal byggeskikk og tilpasses landskapet.»

Verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde har ingen slik hjemmel, skal det gis tillatelse for ombygging av et bygg må den såkalte unntaksparagrafen benyttes.
For at unntaksparagrafen, § 48 i naturmangfoldloven, kan benyttes må to vilkår være oppfylt for at dispensasjon kan gis:

- tiltaket kan ikke påvirke verneverdiene nevneverdig, og
- tiltaket må ikke stride mot vernevedtakets formål

Dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig kan unntaksparagrafen også benyttes.

I rundskrivet «Forvaltning av verneforskrifter. Rundskriv nov. 2001, revidert feb. 2010» utgitt av Direktoratet for naturforvaltning står det på s.16 om dispensasjon når sikkerhetshensyn gjør *det nødvendig:*
«Med alternativet «sikkerhetshensyn» siktes det bl.a. til sikkerhet for liv og helse, smittsomme sykdommer fra dyr og sikkerhet mot omfattende og direkte skade på eiendom. Det må i det enkelte tilfelle vurderes konkret om det er behov for spesielle tiltak av hensyn til sikkerheten for de som bruker et område. Det er ikke ment at bestemmelsen skal føre til at den enkeltes plikt til egen aktsomhet i fjellet svekkes. I enkelte områder som er særlig hyppig besøkt, kan det imidlertid være grunnlag for mindre sikringstiltak som kjetting, sikringstau eller advarselsskilt. Generelt sett gir den ikke grunnlag for å åpne for bruk av to snøscootere når det gis tillatelse til bruk av snøscooter (såkalt følgescooter).
Bestemmelsen er heller ikke ment for å gi tillatelse til bygninger i sikringsøyemed. Det ville i tilfellet stride mot intensjonen med områdevern som er å sikre naturområder mot nye tekniske inngrep.»

Søknaden er begrunnet i behov for trygghet ved å kunne søke ly i naustet, men av det overstående kan en ikke se at det kan gjørs unntak av sikkerhetshensyn i dette tilfellet.
Området benyttes av mange turgåere og det omsøkte behovet kan også synes aktuelt for flere som bruker området. I tillegg er det i området ei jeger- og fiskeforeningshytte som kan leies av de som ønsker å ha tilgang til husvære. Området kan ikke heller sies å være så avsides at det kan være behov for nødhusvær, ned til Lønsdal stasjon er det litt over 2 km i enkelt terreng.

Søker fikk i 2010 tillatelse til utvidelse av naustet. Dispensasjon for utbyggingen ble gitt på grunnlag av at det var behov for større plass til lagring av utstyr og innkjøp av ny og større båt, og innsetting av ovn var ikke angitt som et av behovene for utvidelsen.

Vil innsetting av ovn bety endring av bruken av bygget vil dette kreve behandling av kommunen i forhold til plan- og bygningsloven. Søknad om bruksendring må da fremmes på vanlig måte. Også oppføring av skorstein er søknadspliktig etter plan- og bygningsloven. Etter samtale med saksbehandler i Saltdal kommune ble sekretariatet imidlertid informert om at tillatelse til innsetting av vedovn i et naust i dette området ikke ville bli innvilget. Naustet ligger på statens grunn og nausteier har festekontrakt med Statskog Salten. Ved kontakt med Statskog har sekretariatet også blitt informert om at det ikke er ønskelig med innsetting av vedovn i naust på statens grunn.

I henhold til §7 i naturmangfoldloven skal de miljørettslige prinsippene; kunnskapsgrunnlaget (§8), føre-var-prinsippet (§9), økosystemtilnærming og samlet belastning (§10) legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.
En kjenner ikke til registreringer av sårbare arter eller naturtyper i området, men vurderer denne byggesaken slik at føre-var-prinsippet og samlet belastning i området må tillegges stor vekt. Det er mange naust innenfor verneområdene på Saltfjellet, og tillatelse til innsetting av vedovn kan skape

presedens, både i dette verneområdet og andre områder, noe som kan føre til en «bit-for-bit» uthuling av vernet, og legge grunnlaget for en utvikling som på sikt kan skade verneinteressene. Det er mange naust innenfor disse verneområdene, og en tillatelse til endring i bruken av et naust i området kan medføre økt press for tilsvarende tiltak også ellers i verneområdet, samt behov for andre tiltak i forbindelse med endret bruk; økt motorisert transport av ved eller annet utstyr, eventuelt ønske om vedhogst i området. Eventuelt kan dette føre til økt press for tillatelts til endring av naustet med utbygging, innsetting av vinduer osv.

Gjeldende forvaltningsplan for landskapsvernområdet er under revisjon. Hensikten med en forvaltningsplan er at den skal sikre forvaltningsmyndigheten en samlet oversikt over alle aktuelle tiltak innenfor et verneområde og en enhetlig forvaltning av verneområdet. Tilfeldige avgjørelser og "bit for bit" avgjørelser skal forhindres. Gjennom prosessen med en forvaltningsplan skal det avklares hvordan ulike verne- og brukerinteresser skal behandles, og det skal gis retningslinjer for dispensasjonspraksis og bruk av verneområdet. Et av temaene i en forvaltningsplan vil være bygninger og anlegg i området.

Konklusjon
På denne bakgrunn finner nasjonalparkstyret at det omsøkte tiltaket med innsetting av vedovn og medfølgende oppsetting av pipe på naustet vil stride mot verneformålet.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/Per Tomas Kuhmunen	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Ørjan Eliassen	Buen 15	8250	ROGNAN

Vedlegg:
1 Søknad om vedovn i naust

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde
- Naturmangfoldloven

Mottatt FM-NO
23 NOV. 2012

Ørjan Eliassen
Buen 15
8250 Rognan

Rognan. 15nov2012.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 Bodø

Søknad om å få sette vedovn inn i naust.

Undertegnede søker herved om å få sette vedovn inn i mitt naust ved Kjemåvatn i Saltdal kommune. Begrunnelsen for søknaden er at jeg og mine barn benytter området i stor grad til friluftsliv. Vinterstid er det en trygghet å kunne ha mulighet til å søke ly i naustet ved dårlig vær når man utfører isfiske,friluftsliv og jakt.

Jeg er av den oppfatning at et slikt tiltak ikke bryter med verneforskriften da tiltaket ikke vil endre landskapets art eller karakter og håper utfra dette at min søknad innvilges.

Mvh Ørjan Eliassen

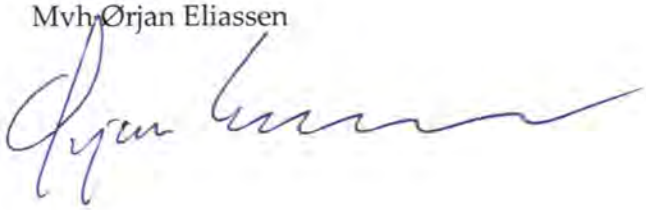

Google

* plassering av mavstet.

Arkivsaksnr: 2012/8214-0

Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug

Dato: 05.02.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	31/2013	18.02.2013

Saltfjellet landskapsvernområde - søknad om dispensasjon fra verneforskriften i anledning flytting av kraftlinje på strekningen Lønsdal / Sørelva - Dragefossen Kraftanlegg AS

Forslag til vedtak

Dragefossen Kraftanlegg AS, v/ Christian Ruså gis med dette dispensasjon fra verneforskriftene for Saltfjellet landskapsvernområde for perioden 1. juli 2013 og ut 2015.
- Dispensasjon fra kap. IV pkt. 1 for riving av eksisterende linje på østsiden av Lønselva, utskifting av stolper i eksisterende linje på vestsiden av Lønselva og montering av lavspent og teleanlegg.
- Dispensasjon fra kap. IV, pkt. 8 for bruk av motoriserte kjøretøy i forbindelse med riving av eksisterende linje på østsiden, utskifting av stolper og montering av teknisk utstyr.

Dispensasjonene gis på følgende vilkår:
- Legging av høyspent luftkabel 22-Kv Saltfjellet landskapsvernområde skal skje i henhold til opplysninger og kart i brev av 16.11.12. Dersom det blir behov for endringer av trase så må dette meldes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre v/nasjonalparkforvalter snarest mulig
- Arbeid med riving av eksisterende linje og utskifting av stolper skal så langt som mulig unngås i perioden mai - juni for å unngå forstyrrelse i hekketiden for fugl i området.
- Ved graving i forbindelse med riving av linje og utskifting av stolper skal toppdekket med dagens vekstlag tas til side og legges tilbake
- Ferdsel med motorkjøretøy på barmark skal begrenses til linjetraseene og det skal benyttes lettest mulig kjøretøy i arbeidet, med minst mulig marktrykk. Bruk av motorkjøretøy søkes utført på mest mulig skånsomt måte slik at det blir minst mulig spor etter ferdsel og ødeleggelse av vegetasjonen.
- Forvaltningsmyndigheten inviteres til befaring før oppstart av arbeidet og en avsluttende befaring langs de omsøkte traseer når arbeidet nærmere seg avslutning, men før maskinene har forlatt området.

Bakgrunn

I brev av 16.11.12 søker Dragefossen Kraftanlegg AS om dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde for å flytte høyspent luftkabel 22-kV som i dag går på østsida av Lønselva gjennom Dypen naturreservat og Saltfjellet landskapsvernområde over på vestsiden slik at den kun vil berøre landskapsvernområdet. Her vil en følge eksisterende traseer for luftledninger med

størst mulig nærhet til eksisterende infrastruktur og på store deler av strekningen legges det opp til fellesføring der det er både lavspent og telelinje i samme stolperekke. I byggeperioden forutsetter søknaden at det kan benyttes maskiner til å bytte ut stolperekken i den eksisterende linjen.

Tiltaket vil fjerne 4,5 km høyspentlinje i et område som utover dagens linje, er inngrepsfritt. Forutsatt at en under rivingen tar hensyn til at en befinner seg i et landskapsvernområde og legger vinn på å unngå terrengskader, vil området etter at linja er fjernet være uten inngrep.

Begrunnelsen for tiltaket er behovet for renovering av en gammel linje og samtidig flytte den nærmere veg slik at drift og vedlikehold kan utføres på en enklere måte enn i dag. I dag gis det ikke dispensasjon til bruk av motoriserte kjøretøy i Dypen naturreservat som forvaltes av Fylkesmannen i Nordland.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader. Forholdet til Dypen naturreservat må avklares med Fylkesmannen i Nordland som forvaltningsmyndighet.

Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989. Formålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap. I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Innen landskapsvernområde er det et generelt forbud mot alle inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter, jfr. kap. IV, pkt. 1 i verneforskriften. Eksempel på slike inngrep er oppføring av faste innretninger, uttak av masse og fremføring av jordkabler.

Videre er det forbud mot all motorisert ferdsel i Saltfjellet landskapsvernområdet, jevnfør verneforskriftens kap. IV, pkt. 8.

Søknaden om inngrep i landskapsvernområdet og den motoriserte ferdselen i forbindelse med arbeidet må derfor behandles etter de generelle dispensasjonsreglene for nasjonalparken. Ved ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.09 ble naturvernloven opphevet. For verneområder vernet etter naturvernloven fører dette til at verneforskriftens generelle dispensasjons-bestemmelse er satt ut av kraft (jf. naturmangfold- lovens § 77 andre punktum). For Saltfjellet landskapsvernområde vil det si at kap. VIII ikke lengre er virksom. Søknader etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal derfor vurderes etter naturmangfoldlovens § 48 i stedet.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Hovedformålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.

Det omsøkte inngrepet skal imidlertid utføres gjennom et område hvor det allerede er utført flere tyngre inngrep; en allerede etablert vei, E6 over Saltfjellet og jernbanelinje fra Trondheim til Bodø. Vest for elva vil tiltaket bruke eksisterende traseer og hvor eksisterende stolperekke skiftes ut. Det er også vektlagt at det omsøkte tiltak er å være av vesentlig samfunnsmessig interesse.

Av det overstående vurderes derfor ikke tiltaka å være i vesentlig strid med verneformålet for landskapsvernområdet eller i for stor grad gå ut over verneverdiene i området.
Forvaltningsmyndigheten har ingen informasjon om forekomst av sårbare arter som vil bli berørt ved inngrepet, og arbeidet vil ha liten betydning for dyrelivet og vegetasjonen i området.

Det omsøkte inngrepet skal skje langs allerede etablerte inngrep i området, E6 og jernbane, og vil ikke medføre noen betydelig økt belastning på naturverdiene i området. Vilkåret om skånsom riving av eksisterende linje med tilbakeføring av masse og toppdekke i sår og stolpehull, samt at arbeidet skal søkes unngås i hekkesesongen for fugl i området, vil redusere belastningen på naturmiljøet. Kunnskapsgrunnlaget vurderes som tilstrekkelig til at før-var-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9, ikke kommer til anvendelse.

Da tiltaket skal skje langsmed allerede etablert linjetrase, vil arbeidet med å bytte ut eksisterende stolperekke medføre moderate inngrep forutsatt at det gjennomføres med maskiner som ikke medfører terrengslitasje. Målet må være reetablere vegetasjonen på de stedene som blir berørt av graving raskt ved at å legge tilbake de opprinnelige massene og det øvre vekstlaget. Tiltaket vil derfor ikke føre til vesentlig økt belastning på området. (Økosystemtilnærming og samla belastning nml § 10)

Dragefossen Kraftanlegg AS, skal dekke kostnadene med å benytte kjøretøy og graveutstyr som gjør minst mulig inngrep skade på vegetasjonen i området, samt utføre tiltak som skal sørge for raskes mulig revegetering langs grøfta, jf. prinsippet om at kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver i naturmangfoldloven § 11.

For å unngå skade på naturmangfoldet er det satt vilkår i dispensasjonen i henhold til prinsippet om miljøforsvarlige teknikker, driftsmetoder og lokalisering i naturmangfoldloven § 12. For å begrense terrengskade har vi satt som vilkår at barmarkskjøretøy skal begrenses i størst mulig grad utenfor linjetrase. Det er også satt krav om bruk av lettest mulig kjøretøy i arbeidet, med minst mulig marktrykk. Bruk av motorkjøretøy søkes utført på mest mulig skånsomt måte slik at det blir varige kjørespor og ødeleggelse av vegetasjonen.
Det er også satt vilkår om at det skal sørges for raskes mulig revegetering ved at toppdekket med vekstlaget legges tilbake på areal som berøres av det tekniske inngrepet.
Det er også satt vilkår om at tiltaket og motorisert ferdsel i forbindelse med denne skal så langt som mulig unngås i hekkeperioden for fugl mai og juni.

Konklusjon
Vi vurderer omsøkte tiltak slik det er beskrevet av tiltakshaver, og med de vilkår som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Dragefossen Kraftanlegg AS	Postboks 20	8251	ROGNAN
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/Per Tomas Kuhmunen	Junkerdal	8255	RØKLAND

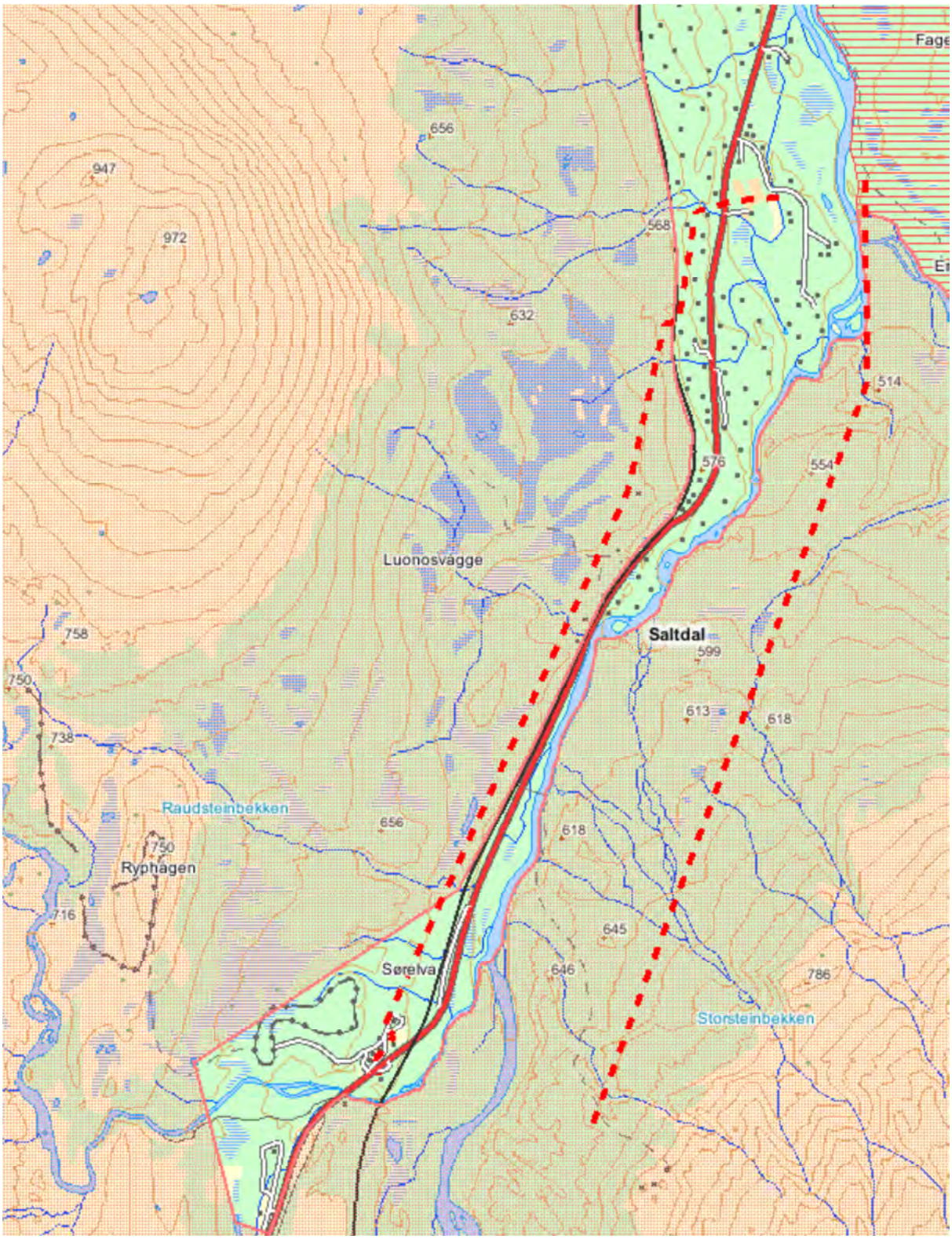

Arkivsaksnr: 2013/753-0
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 07.02.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	32/2013	18.02.2013

Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for motorisert transport av ved fra egen eiendom Jarbrufjell (gnr. 78, bnr. 2) til Tømmerdal - Jan Steinar Olsen med flere

Forslag til vedtak

Jan Steinar Olsen, Lars Gøran Olsen, Straumen og Arild Rånes, Røkland gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde, verneforskriftens kap. IV, pkt. 7, for bruk av snøscooter til frakt av ved fra egen eiendom på Jarbrufjell (gnr. 78, bnr. 2) og ned til Tømmerdal. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 48 i naturmangfoldloven.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

* Dispensasjonen gjelder langs eksisterende traktorveg fra Jarbrufjell og til Tømmerdal. All kjøring utenom angitte formål og trase er forbudt.
* Dispensasjonen gjelder for inntil seks - 6 turer i perioden 1.mars – 30.april 2013, 2014 og 2015.
* Dispensasjonen gjelder for transport av ved fra egen eiendom ved Jarbrufjell (gnr/bnr 78/2).
* Langfredag og 1. påskedag er snøscooterfrie dager.
* Dispensasjonen gjelder mellom kl. 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00
* Vedlagt kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Molov.10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.14.
* Ved alle kjøreoppdrag skal kjelke/doning være tilkoplet snøscooteren.
* Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
* Dispensasjonen med kjørebok skal medbringes under gjennomføringen av transportoppdraget, og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

I søknad av 14.01.2013 søker Jan Steinar Olsen med flere om dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde for å transportere ved med snøscooter fra egen eiendom ved Jarbrufjell (gnr/bnr 78/2) og ned til Tømmerdal. Det søkes om en dispensasjon for tre år med inntil seks transporter pr. år.

Jan Steinar Olsen og Arild Rånes eier en halvpart hver av eiendom 78/2 på Jarbrufjell. I 2011 og 2012 hadde både Jan Steinar Olsen og Arild Rånes hver sin dispensasjon for transport av ved

ned fra denne eiendommen. De står også som eiere av en privat hytte på Jarbrufjell og en ved Kvitbergvatnet, og gis dispensasjon for motorisert transport til disse to hyttene.

I dispensasjonen av 31.03.2011 gitt Arild Rånes står det i vurderingen:
«Eierne av eiendom 78/2 har allerede dispensasjon for inntil 17 turer pr. år, der 11 er til Jarbrufjell, mens de seks siste passerer Jarbrufjell på vei til/fra Kvitbergvatnet. Fem av disse turene er gitt til Jan Steinar Olsen med formål å transportere ved fra Jarbrufjell, mens de resterende er gitt til Arild Rånes, Jan Steinar Olsen m.fl. og gjelder transport av varer, utstyr med mer opp til private hytter. Det forventes derfor at en på returen kan ta med ved.

Det er et viktig prinsipp at like søknader skal behandles likt, og det gis derfor dispensasjon for inntil 5 turer for å transportere ved fra Jarbrufjell til Tømmerdal. Dispensasjonen går ut samtidig som Jan Steinar Olsens dispensasjon og dispensasjonen til de to hyttene går ut. Den samlede belastningen av denne kjøringen begynner å bli imidlertid å bli stor. For stor samlet belastning kan ha negative konsekvenser gjennom støy og forstyrrelse både for vilt og friluftsliv, og det settes derfor et vilkår om at det lages en helhetlig oversikt over framtidig kjørebehov og muligheten for å begrense den motoriserte ferdselen.»

Under vilkår for Rånes sin dispensasjon av 31.03.11 står det i siste punkt:
«Midtre Nordland nasjonalparkstyre anmoder om at det lages en helhetlig oversikt over det framtidige kjørebehovet for alle brukerne av de to hyttene/eiendommene før det søkes om nye dispensasjoner til kjøring av skuter».

Etter samtale med Jan Steinar Olsen pr. telefon den 14.februar ble det enighet om at innsendt søknad behandles som en samlet søknad for transport av ved ut fra den aktuelle eiendommen. Han mente også at det var vanskelig å kombinere nedtransport av ved med transporten opp til hyttene.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader.

Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.
Formålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder;
- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- De botaniske meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjellet.

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et stort, sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbudt med all motorisert ferdsel innen Gåsvatnan landskapsvernområde, jfr. kap. IV, punkt 7 i verneforskriften.

Skånsomt uttak av trevirke på privat grunn til eget bruk er tillatt, jfr. verneforskriftens kap.V pkt. 2.2, men motorisert ferdsel i forbindelse med dette er ikke tillatt.
Motorferdsel i forbindelse med vedhogst er ikke særskilt omtalt i verneforskriften og må derfor behandles etter den generelle dispensasjonsregelen. Ved ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.09 ble naturvernloven opphevet. For områder vernet etter naturvernloven fører dette til at verneforskriftens generelle dispensasjonsbestemmelse er satt ut av kraft (jf naturmangfoldlovens § 77 andre punktum). For Gåsvatnan landskapsvernområde vil det si at verneforskriftens kap. VIII ikke lengre er virksom. Søknader etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal derfor vurderes etter naturmangfoldlovens § 48 i stedet.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Verneforskriftens kapittel VI sier avslutningsvis: "*Før eventuell tillatelse til motorferdsel i landskapsvernområdet gis skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Alternative transportmetoder og kombinering av flere transportbehov skal også vurderes*."

Som grunnlag for beslutningen er søknaden også vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens § 8 til 12.

Vurdering

Verneforskriften åpner for uttak av trevirke på egen grunn til eget bruk, men det er ikke åpnet for motorisert ferdsel i forbindelse med dette. Forvaltningsmyndigheten kan imidlertid etter naturmangfoldlovens § 48 gi tillatelse dersom det ikke strir mot verneformålet eller påvirker verneverdiene nevneverdig.

Hovedformålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Nasjonalparkstyret mener støy og forstyrrelse er av en så forbigående karakter at dette kan tillates uten at det er i konflikt med verneverdier eller verneformål. Kjøringen skal foregå etter eksisterende traktorvei, og denne brukes også i forbindelse med annen motorisert transport i området.

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha minimal innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Føre-var § 9

Hovedformålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap. Føre-var-prinsippet er vurdert opp mot omsøkte tiltak. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både mht antall snøscootere som kan brukes og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil kjøring med snøscooter i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet.

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10

Den omsøkte motoriserte transporten med snøscooter her i tillegg til annen lovlig kjøring med snøscooter i området vil ikke medføre vesentlig økt belastning på området.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver § 11

Ut fra de opplysninger som foreligger, er det ikke indikasjoner på at virksomheten vil føre til miljøforringelse. Prinsippet er derfor ikke aktuelt å benytte i denne saken.

Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder § 12

Bruk av snøscooter vil være det mest miljøforsvarlig alternativet for motoriserte transporten av ved ut av verneområdet langs den aktuelle traseen, og vil være til liten belastning for naturverdiene i dette området.

Konklusjon
Midtre Nordland nasjonalparkstyre ser nødvendigheten av å bruke snøscooter i forbindelse med uttransport av ved. Med de vilkår som her er lagt inn i dispensasjonen vurderes tiltaket ikke å være i vesentlig strid med verneformålet, og gir derfor dispensasjon til et begrenset antall turer.

Saksopplysninger
Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering. Når forvaltningsplanen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Jan Steinar Olsen og Lars Gøran Olsen	Høgdaveien 12	8226	STRAUMEN
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven

Arkivsaksnr: 2013/557-0

Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug

Dato: 07.02.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	33/2013	18.02.2013

Delegering av myndighet - Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Forslag til vedtak

1. Styret delegerer myndighet til forvalterne i kurante saker hvor det regelmessig behandles tillatelser etter verneforskriftenes spesifiserte dispensasjonsbestemmelser som vedrører ferdsel. Den delegerte myndigheten gis innenfor de rammer som trekkes opp for det enkelte verneområde i denne saken.

2. Det rapporteres løpende til AU og styret om hvilke dispensasjonssaker som er behandlet av forvalterne på delegert myndighet.

3. Selv om det ikke foreligger nye godkjente forvaltningsplaner for alle verneområdene, vurderer ikke styret behov for særskilte retningslinjer for behandlingen av denne typen saker.

4. Styret evaluerer praksis og reglement for delegering etter 1 år.

Bakgrunn

Spørsmålet om styrets adgang til å delegere myndighet til forvalterne for å sikre en effektiv forvaltning har hatt politisk oppmerksomhet lokalt siden reformen ble iverksatt i 2010. Saken er bl.a. tatt opp av MNNPS i eget møte med miljøvernministeren og det foreligger nå en avklaring fra MD. Det vises til rundskriv fra MD som egen referatsak.

Styret har bedt om at sekretariatet utarbeider et utkast til reglement for delegering slik at effektive rutiner kan etableres straks det formelle er avklart.

Ulike prinsipielle spørsmål ble drøftet med AU i møte 25.januar 2013 og de fattet slikt vedtak:

- Sekretariatet bes med utgangspunkt i brev av 17.12.2012 fra MD og drøftingene i AU om å forberede sak til styret 18.februar 2013 med forslag til «Reglement for delegering av myndighet fra Midtre Nordland nasjonalstyre til forvalterne»

Dette er en viktig sak og tida har vært i knappeste laget for å få gjort en detaljert gjennomgang av alle verneforskriftene. Samtidig har det av hensyn til brukerne vært viktig å få etablert den nye praksisen raskt.

Hva menes med delegering av myndighet?

Delegering innebærer at noen (A) med myndighet gir en annen (B) myndighet av samme art som en selv (A) har.

En delegering av beslutningsmyndighet i forvaltningssaker fra nasjonalparkstyret til forvalterne innebærer ikke at styret mister noe av sin egen myndighet. Styret kan fortsatt fatte vedtak hvis de ønsker det på samme måte som forvalterne kan.

Uansett om det er forvalterne eller styret som fatter vedtak, er det styret som har ansvaret for myndighetsutøvelsen. Når forvalterne fatter vedtak, gjør de dette på vegne av nasjonalparkstyret, og har da ikke det formelle ansvaret for vedtaket. Forvalterne har imidlertid ansvar i forhold til nasjonalparkstyret som sin overordnede og det organ som har gitt delegeringen.

Den viktigste grunnen til at det bør skje en delegering av myndighet, er å avlaste styret for kurante saker slik at de kan bruke tid og ressurser på områder som er strategiske viktige i forhold til å utvikle en god lokal forvaltning. I tillegg vil en delegering i de fleste tilfeller gi en kortere saksbehandlingstid i den enkelte sak.

For at en delegering skal være lovlig foretatt må visse kriterier være oppfylt:

A. Det må være adgang til å delegere myndigheten

B. Delegeringen må tildeles til noen som er kompetent til å motta slik myndighet

C. Selve delegeringsvedtaket må være gyldig

Vedtatte endringer i vedtektene

I brev datert 17.12.2012 fra MD til nasjonalparkstyrene heter det bl.a.:

«Departementet viser til at flere nasjonalpark-/verneområdestyrer har ønsket adgang til å delegere myndighet til nasjonalpark-/verneområdeforvalteren. Dette gjelder spesielt saker knyttet til motorferdsel og annen ferdsel, hvor det er et stort antall saker, og hvor det regelmessig behandles tillatelser etter verneforskriftenes spesifiserte dispensasjons-bestemmelser. Departementet ser at det kan være hensiktsmessig at styrene gis adgang til å delegere myndighet til forvalter på dette saksfeltet, da det her er tale om et stort antall saker. Departementet har på bakgrunn av dette foretatt en endring i pkt 6 i vedtektene for nasjonalpark-/verneområdestyrene.

Ordlyden i pkt 6 i vedtektene blir nå;

Sekretariatet for nasjonalpark-/verneområdestyret består av en eller flere nasjonalpark-/verneområdeforvalter(ere) som ansettes av Fylkesmannen i ……. og i dialog med styret. Fylkesmannen i …… har personalansvaret for nasjonalpark-/verneområdeforvalteren(e). Sekretariatet kan fremme innstillinger overfor styret om saker som gjelder forvaltning av verneområdet/ene. Sekretariatet er underlagt nasjonalpark-/verneområdestyret i alle saker som angår forvaltningen av verneområdet/ene.
Styret kan gi forvalteren myndighet til å treffe vedtak i alle saker som gjelder søknad om tillatelse etter verneforskriftenes spesifiserte dispensasjonsbestemmelser om ferdsel
Det er ikke anledning til å delegere adgangen til å treffe vedtak etter naturmangfoldloven § 48.

Forvalterens vedtak skal treffes i tråd med naturmangfoldloven, verneforskriftene og eventuell forvaltningsplan. Der det ikke foreligger godkjent forvaltningsplan skal styret vurdere om det skal gis særskilte retningslinjer for behandlingen av denne typen saker.
Miljøverndepartementet har utarbeidet egen instruks for prosessen knyttet til ansettelse av nasjonalpark-/verneområdeforvalteren.

Adgangen til delegering innebærer at forvalter kan gis myndighet til å behandle alle typer søknader om ferdsel etter verneforskriftenes spesifiserte tillatelsesbestemmelser. Dette inkluderer eksempelvis bl.a. motorferdsel både på snødekt mark og barkmark, organisert ferdsel, og ferdsel med hest, sykkel eller hundespann.
Gjennom arbeidet med forvaltningsplanen fastsettes rammene for hvordan slike saker skal håndteres. Omfanget av ferdsel må ikke være i strid med verneformålet, naturmangfoldlovens bestemmelser og de bevaringsmålene som er satt i forvaltningsplanen.

Vi vil presisere at delegeringen ikke gjelder søknader om ferdsel som må behandles etter naturmangfoldloven § 48».

Konsekvensene i Midtre Nordland

Vedtektsendringene klargjør adgangen til å delegere og MD vurderer det slik at forvalterne er kompetente til å motta en slik myndighet på et avgrenset område. Det delegeres kun myndighet i forhold til de spesifiserte bestemmelsene om ferdsel som framgår av de ulike verneforskriftene. Styret bes samtidig av MD om å vurdere om det skal gis særskilte retningslinjer for denne typen saker for de parkene hvor det ikke foreligger godkjent forvaltningsplan. Dette foreslår sekretariatet skjer gjennom at styret vedtar eget reglement for delegering.

Det foreligger godkjente forvaltningsplaner for Sjunkhatten og Junkerdal nasjonalpark. For Saltfjellet-Svartisen er gjeldende plan fra 1991 utgått på dato og for Rago er et utkast nå sendt ut på høring.

Nedenfor gjengis verneforskriftenes «ferdselsbestemmelser» for de enkelte verneområdene som forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Sekretariatet har oppsummert hvilke saker som i lys av de nye vedtektene kan delegeres til forvalterne.

Rammer for delegert myndighet i det enkelte verneområde

Storlia naturreservat

IV Forbudsbestemmelser:

4. Idrettsarrangement, jakthundprøver og annen organisert bruk av reservatet er forbudt.
5. Motorisert ferdsel til lands og til vanns er forbudt. Start og landing med luftfartøy, herunder lavtflyging under 300 meter, er forbudt.
6. Bruk av sykkel, samt hest og kjerre er forbudt.
7. Bruk av ride- og kløvhest er forbudt utenom særskilt godkjente traséer.

VI Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Motorisert transport i forbindelse med næringsaktivitet og nødvendig uttransport av elgslakt.
2. Begrenset bruk av reservatet i undervisningssammenheng.
3. Hogst og avvirkning av eksisterende plantefelt og nødvendig motorisert transport i forbindelse med dette.

Gåsvatnan landskapsvernområde

IV Forbudsbestemmelser

7. Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing med luftfartøy og lavtflyging er ikke tillatt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.
8. Bruk av ride- og kløvhest er bare tillatt langs eventuelle traséer som er særskilt utpekt til dette av fylkesmannen.

VI Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser

2. Nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april.
3. Anlegg og tiltak i reindriftsnæringen som går inn under IV, 1.

   Annen motorferdsel i reindrift enn nevnt i V, 1.2 og motorferdsel i annen næringsvirksomhet.
6. Avvirking og uttransport av gran plantet før vernevedtaket.

8. Nødvendig transport til fjellgården Nordlund av Jarbrufjell og en viss opparbeidelse av atkomstvegen til gården mot at vegen fysisk stenges med bom mot annen trafikk.

Før eventuell tillatelse til motorferdsel i landskapsvernområdet gis skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Alternative transportmetoder og kombinering av flere transportbehov skal også vurderes.

Saltfjellet landskapsvernområde:

IV: Forbudsbestemmelser

8. Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing med luftfartøy og lavtflyging er ikke tillatt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.
9. Bruk av ride- og kløvhest er bare tillatt langs eventuelle traséer som er særskilt utpekt til dette av fylkesmannen.

VI Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser

Midtre Nordland nasjonalparkstyre kan gi tillatelse til:

2. Nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april.

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

4. Motorferdsel

4.1. Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyving med luftfartøy er forbudt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.

4.2. Unntatt fra bestemmelsene i pkt. 4.1. er:

- gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i ambulanse-,politi-, brannvern-, sikrings-, oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsøyemed. Øvelseskjøring for disse formål innen nasjonalparken er ikke tillatt.
- forsvarets nødvendige lavtflyving.
- nødvendig bruk av beltekjøretøy på vinterføre for utøvelse av reindrift.
- ferdsel med motordrevet båt på Nordfjord i Rødøy.

4.3. Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser - Midtre Nordland nasjonalparkstyre kan gi tillatelse til:

- landing med luftfartøy og annen motorferdsel i reindriften enn den som er nevnt i pkt 4.2.
- landing med luftfartøy og eller kjøring med beltekjøretøy på vinterføre i tidsrommet 1. mars – 30. april for transport av brensel, materialer, innbo og proviant til eksisterende hytter.
- motorferdsel i andre nødvendige tilfeller.
- nødvendig anleggstransport på vnterføre gjennom Raudfjelldalen fram til damstedet i Bjøllådalen.

Før eventuell tillatelse til motorferdsel i nasjonalparken gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Andre transportmetoder og kombinering av flere transportbehov skal også vurderes.

6. Ferdsel og annen aktivitet

6.1. All ferdsel og aktivitet skal skje hensynsfullt og varsomt slik at en ikke skader natur- og kulturverdier, forstyrrer vilt, tamrein og bufe, eller er til ulempe for andre. Bruk av motorisert isbor er ikke tillatt. Idrettsarrangement, jakthundprøver og annen større organisert virksomhet er ikke tillatt.

Bruk av ride- og kløvhest er bare tillatt langs eventuelle traséer som er særskilt utpekt til dette av fylkesmannen.

Fylkesmannen kan gi tillatelse til turlagsvirksomhet, naturguiding m.v. Det samme gjelder arrangementer av lokale reiselivsbedrifter, lag og foreninger, og vitenskapelig eller pedagogisk virksomhet som drives av universitetet, skoler eller andre institusjoner og som ikke strider mot vernebestemmelsene.

Ferdsel i forbindelse med militær operativ virksomhet er tillatt.

6.2. Fylkesmannen kan fastsette nærmere bestemmelser om ferdsel i nasjonalparken dersom verneformålet gjør det nødvendig.

8. Unntak fra vernebestemmelsene

Fylkesmannen kan gjøre unntak fra vernebestemmelsene når formålet med vernet krever det, for vitenskapelige undersøkelser og arbeid eller tiltak av vesentlig samfunnsmessig betydning, eller i særlige tilfeller når dette ikke er i strid med formålet med nasjonalparken.

Oppsummering i forhold til delegering:

- **Forvalterne kan på delegert myndighet behandle følgende saker:**
  - **Nødvendig transport i forbindelse med reindrift som ikke skjer på snødekket mark (slike saker er ikke behandlet så langt – det kjøres i dag uten nødvendige dispensasjoner)**
  - **Nødvendig transport til hytter med helikopter og transport med snøskuter i mars og april**
  - **Motorferdsel i andre nødvendige tilfeller**

Junkerdal nasjonalpark:

Ferdsel

5.1 Generelt om ferdsel

All ferdsel skal skje varsomt og ta hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner.

Bestemmelsene i denne forskrift er ikke til hinder for guidede fotturer. Bestemmelsen er heller ikke til hinder for turvirksomhet til fots i regi av turistforeninger, universiteter, skoler, barnehager, ideelle lag og foreninger.

Annen organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet må ha særskilt tillatelse av forvaltningsmyndigheten. Se for øvrig forvaltningsplanen.

Bruk av hest i forbindelse med reindrift og husdyrhold er tillatt i hele området.

5.2 Regulering av ferdsel

Innenfor nærmere avgrensa områder kan Direktoratet for naturforvaltning ved forskrift regulere eller forby ferdsel som kan true verneverdiene.

5.3 Generelle unntak for ferdsel

Bestemmelsene i punkt 5.2 gjelder ikke nødvendig ferdsel i forbindelse med militær operativ virksomhet, politi-, rednings-, brannverns- og oppsynsoppgaver, samt gjennomføring av skjøtsel og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten.

6. *Motorferdsel*

6.1 Forbud mot motorferdsel

Motorferdsel er forbudt på land og vatn, og i lufta under 300 meter.

6.2 Bestemmelsen i pkt. 6.1 er ikke til hinder for:

a. motorferdsel i forbindelse med militær operativ virksomhet, politi-, rednings-, brannverns- og oppsynsoppgaver, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten

b. nødvendig uttransport av skadd/sykt bufe når forvaltningsmyndigheten på forhånd er varslet

c. bruk av beltekjøretøy på vinterføre og luftfartøy for nødvendig transport mellom Sulitjelma og Mavas for de som har fast bostedsadresse i Mavas. Kjøringen skal skje etter trasé fastlagt av forvaltningsmyndigheten etter drøfting med reindriften.

d. bruk av beltegående « elgtrekk » eller luftfartøy for uttransport av slakt av hjortevilt

e. forsvarets nødvendige lavtflyging i etablert lavtflygingssone

6.3 Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:

a. barmarkskjøring i reindrifta

b. bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med husdyrhold, vedhogst o.l.

c. bruk av beltekjøretøy på vinterføre eller luftfartøy for transport av varer og materialer til hytter, vedlikehold av ferdselsveier o.l.

d. bruk av luftfartøy i forbindelse med husdyrhold

e. motorisert transport på vinterføre eller luftfartøy i forbindelse med mineralleting nord for Balvatnet

f. motorisert transport på vinterføre eller luftfartøy i forbindelse med bygging av overføringstunnel mellom Balvatnet og Risvatnet

g. bruk av motorbåt på vatn

h. oppkjøring av Diamantløypa til Daudvatnet etter dagens trasé.

Oppsummering i forhold til delegering:

- **Forvalterne kan på delegert myndighet behandle følgende saker:**
  - **Nødvendig transport i forbindelse med reindrift som ikke skjer på snødekket mark**
  - **Motorisert transport i forbindelse med husdyrhold**
  - **Bruk av scooter til vedtransport o.l.**
  - **Nødvendig transport til hytter med helikopter og transport med snøskuter på snødekt mark fram til 1.mai**

- **Motorisert transport i forbindelse med mineralleting nord for Balvatnet**
- **Motorisert transport i forbindelse med bygging av overføringstunnel mellom Balvatnet og Risvatnet**
- **Bruk av motorbåt på vatn**
- **Oppkjøring av Diamantløypa til Daudvatnet etter dagens trasé.**

Rago nasjonalpark:

2. Fredningsbestemmelser.

2.1 Landskapet skal være fredet mot tekniske inngrep som veg- og jernbanebygging, bergverksdrift, grustak, vassdragsreguleringer, samt oppføring av bygninger og anlegg av enhver art med unntak av nødvendig husvær for oppsynet og hytter og innretninger i forbindelse med reindriften. Departementet kan gi tillatelse til utbedring og merking av stier og til oppføring av hytter for allmenn bruk under ferdsel, jakt og fiske i fjellet.

2.2 Ville pattedyr og fugler med bo og reir skal være fredet mot skade og ødeleggelse av enhver art.

Bestemmelsene skal likevel ikke være til hinder for:

- Utøvelse av jakt og fangst etter gjeldende bestemmelser så vidt angår rype, hare, villmink og rødrev.
- Utøvelse av rett til å forfølge, drepe og tilegne seg såret hjortedyr i samsvar med gjeldende bestemmelser.
- Forsvar av person eller eiendom som angripes av dyr.

Nye dyrearter må ikke innføres.

Departementet eller den det bemyndiger kan etter særskilt søknad gjøre unntak for avliving av enkeltindivider av pattedyr som volder særlig skade.

2.3 Alle planter, herunder levende og døde trær skal være fredet mot skade og ødeleggelse av enhver art som ikke skyldes vanlig ferdsel. Til å gjøre opp ild skal det så vidt mulig bare anvendes kvist og greiner. Bærplukking er tillatt. Nye plantearter må ikke innføres.

2.4 For øvrig skal naturmiljøet være fredet mot:

a) Motorisert trafikk til lands og til vanns og landing med luftfartøy med mindre dette skjer i politi-, ambulanse- eller sikringsøyemed. Tjenestemenn i reinnæringen i tjenesteoppdrag og reindriftsamer skal etter skriftlig tillatelse fra Lappefogden i Nordland kunne nytte snøscooter og lande med luftfartøy under utøving av lovlig reindrift.

b) Forurensning av vassdrag og naturen ellers som ikke eren nødvendig følge av ferdselen i området.

3. Spesielle dispensasjoner fra bestemmelsene.

Departementet eller den departementet gir fullmakt, kan gjøre unntak fra vernebestemmelsene når formålet med vernet krever det, for vitenskapelige undersøkelser, og arbeid eller tiltak av vesentlig samfunnsmessig verdi, eller i særlige tilfeller, når dette ikke er i strid med formålet med nasjonalparken.

4. Forvaltning.

Nasjonalparken står under forvaltning av Direktoratet for statens skoger i samråd med departementet. Søknad om dispensasjon etter bestemmelsene foran fremmes for skogforvalteren.

Kommunal- og arbeidsdepartementet utøver departementets myndighet etter disse bestemmelser.

Oppsummering i forhold til delegering:

Ingen hjemmel for dispensasjon fra motorferdselforbudet, med unntak av reindriften. Alle søknader om motorisert transport må behandles av styret etter naturmangfoldslovens § 48.

Sjunkhatten nasjonalpark:

5. *Ferdsel*

5.1 *Generelt om ferdsel*

All ferdsel skal skje varsomt og ta hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner.

5.2 *Organisert ferdsel*

Bestemmelsene i denne forskriften er ikke til hinder for organisert turvirksomhet til fots så lenge naturmiljøet ikke blir skadelidende.

Organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet må ha særskilt tillatelse av forvaltningsmyndigheten. Nærmere retningslinjer gis i forvaltningsplan, jf. § 5.

5.3 *Bestemmelsen i pkt. 5.2 er ikke til hinder for:*

a. Turrennet Valnesfjord rundt.

5.4 *Sykling og organisert bruk av hest*

Sykling og organisert bruk av hest er tillatt i områder og på veier eller traseer som er godkjent for slik bruk i forvaltningsplanen, jf. § 5.

5.5 *Grotting*

Grotting er tillatt i Kjøttkjerstihola og i Singelhola. Organisert ferdsel i andre grotter krever særskilt tillatelse av forvaltningsmyndigheten, jf. punkt 5.2.

5.6 *Regulering av ferdsel*

Innenfor nærmere avgrensa deler av nasjonalparken kan Direktoratet for naturforvaltning ved særskilt forskrift regulere eller forby ferdsel som kan skade naturmiljøet.

5.7 *Omlegging av stier*

Av hensyn til naturmiljøet og kulturminner kan forvaltningsmyndigheten legge om eller kreve fjernet merking av stier og løyper.

5.8 *Generelle unntak for ferdsel*

Reglene i pkt. 5 gjelder ikke nødvendig ferdsel ved gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i samband med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsvirksomhet, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver bestemt av forvaltningsmyndigheten.

6. *Motorferdsel*

6.1 *Forbud mot motorferdsel*

Motorferdsel på land, i ferskvatn og i lufta under 300 meter fra bakken er forbudt.

6.2 *Bestemmelsen i pkt. 6.1 er ikke til hinder for:*

a. Motorferdsel ved gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i samband

med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsvirksomhet, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver bestemt av forvaltningsmyndigheten. Bestemmelsen gjelder ikke øvelseskjøring.

b. Nødvendig bruk av beltekjøretøy på vinterføre og bruk av motordrevet båt i forbindelse med utøvelse av reindrift. Leiekjører for reineier eller reindriftsansvarlig må medbringe skriftlig dokumentasjon/avtale med oppdragsgiver for at kjøringen skal være lovlig.

c. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre for nødvendig transport av skoleelever, varer og utstyr mellom Vassvika-Røsvik-Øvre Valnesfjord for de fastboende i Vassvika. Kjøringen skal skje etter trase fastlagt av forvaltningsmyndigheten.

d. Forsvarets nødvendige lavflyging.

e. Nødvendig motorferdsel ved slått på gammel innmark i Sjunkfjorden og Hola, jf. punkt 2.2 g. Dette kan omfatte slåmaskin og lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.

f. Bruk av barmarkskjøretøy på innmark i Sjunkan.

g. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med vedhogst etter punkt 2.2 l.

h. Oppkjøring av etablerte skiløyper i Øvre Valnesfjord og Bodømarka i perioden f.o.m. 1. november t.o.m. 1. mai. Dette gjelder følgende etablerte traseer:

   - Røsvik-Kinesknubben med snøskuter,
   - nordenden av Sætervatnet-Røsvik med snøskuter,
   - for turrennet Valnesfjord rundt med løypemaskin,
   - Valnesfjord Helsesportsenter-sørenden av Sætervatnet med løypemaskin,
   - Hopen-Langvatnet-Erlingbu med snøskuter.

i. Bruk av snøskuter for nødvendig transport av utstyr til matstasjon ved nordvestenden av Halsvatnet i forbindelse med turrennet Valnesfjord Rundt samme dag som rennet arrangeres.

j. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med drift og vedlikehold av eksisterende telefonlinje og drift og vedlikehold av eksisterende energi- og kraftanlegg og nødvendig. Kjøringen skal skje etter fastlagt trase av forvaltningsmyndigheten. Det skal i ettertid sendes melding til forvaltningsmyndigheten. Dette gjelder:

   - Telenors fasttelefonlinje på strekningen Korsvik-Færøy-Vassvik,
   - Heggmoen kraftverk i Bodø,
   - Undfossen kraftverk på Kjerringøy,
   - Bodø Energis 22 kV-linje på strekningen Heggmoen-Festvåg,
   - A/L Sørfold Kraftlags kraftlinje på strekningen Røsvik-Korsvik-Færøy-Vassvik.

k. Motorisert ferdsel i forbindelse med istandsetting av energianlegg ved akutt utfall. Det skal i ettertid sendes melding til forvaltningsmyndigheten.

l. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre for nødvendig transport av personer og utstyr mellom Vassvik og Færøy i forbindelse med næringsmessig fiske for fastboende. Kjøringen skal skje etter fastlagt trase av forvaltningsmyndigheten.

m. Motorferdsel for transport av syke/skadde bufe i medhold av lov om dyrevern. Kjøretøy som benyttes, skal være skånsomt mot markoverflaten. Det skal gis melding til ansvarlig oppsyn for verneområdet i forkant av kjøring.

6.3 *Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:*

a. Øvingskjøring for formål nevnt i pkt. 6.2 a.

b. Bruk av barmarkskjøretøy i forbindelse med utøving av reindrift i området Furnesfjellet-Kosmofjellet.

c. Bruk av luftfartøy i forbindelse med utøving av reindrift.

d. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med husdyrhold.

e. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i Øvre Valnesfjord for nødvendig transport av klienter ved Valnesfjord Helsesportssenter.

f. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre eller luftfartøy for transport av varer og utstyr til hytter.

g. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre for nødvendig transport av ved, varer og utstyr til Erlingbu etter etablert trase. Flerårige tillatelser kan gis.

h. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre eller luftfartøy for transport av materialer til vedlikehold og byggearbeid på bygninger, anlegg og innretninger.

i. Bruk av lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget eller luftfartøy for uttransport av felt elg og hjort.

j. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med vedhogst eller uttak av trær etter pkt. 2.2 j og k.

k. Bruk av barmarkskjøretøy i forbindelse med vedhogst etter pkt. 2.2 l.

l. Bruk av barmarkskjøretøy for uttak av ved til eget bruk og trær til vedlikehold av egne bygninger i Sjunkan.

m. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med kalking etter pkt. 3.3 b.

n. Motorferdsel i forbindelse med drift, vedlikehold, oppgradering/fornyelse av eksisterende energi- og kraftanlegg.

o. Nødvendig motorferdsel på barmark i forbindelse med oppsetting av gjerder for husdyr, jf. pkt. 1.3 g og i.

For reindriften kan det gis flerårige tillatelser for bruk av terrenggående barmarkskjøretøy ut fra reinbeitedistriktets bruksregler og distriktsplan i henhold til reindriftsloven.

Oppsummering i forhold til delegering:

- **Forvalterne kan på delegert myndighet behandle følgende saker:**
  - **Nødvendig transport i forbindelse med reindrift i området Furnesfjellet-Kosmofjellet som ikke skjer på snødekket mark**
  - **Motorisert transport med beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med husdyrhold.**
  - **Nødvendig motorferdsel på barmark i forbindelse med oppsetting av gjerder for husdyr,**
  - **Bruk av skuter og barmarkskjøretøy i forbindelse med vedhogst etter pkt. 2.2 l.**
  - **Bruk av barmarkskjøretøy for uttak av ved til eget bruk og trær til vedlikehold av egne bygninger i Sjunkan.**
  - **Nødvendig transport til Erlingbu og private hytter med helikopter og transport med snøskuter på snødekt mark fram til 1.mai.**
    Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i Øvre Valnesfjord for nødvendig transport av klienter ved Valnesfjord Helsesportssenter
  - **Bruk av lett beltekjøretøy/luftfartøy for uttransport av felt elg og hjort.**

- **Bruk av beltekjøretøy på vinterføre eller luftfartøy for transport av materialer til vedlikehold og byggearbeid på bygninger, anlegg og innretninger.**
- **Motorferdsel i forbindelse med drift, vedlikehold, oppgradering/fornyelse av eksisterende energi- og kraftanlegg.**
- **Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med kalking.**

Vurdering og konklusjon

Gjennomgangen viser at forskriftene er utformet på ulike måter og de spesifiserte dispensasjonsbestemmelsene for ferdsel varierer fra verneområde til verneområde. Forskriftene for landskapsvernområdene gir minst handlingsrom for delegering og medfører at mange saker må behandles etter § 48 i nml.

I løpet av perioden 2010-2013 er det gitt 2-4 årige dispensasjoner for nødvendig transport til hytter i verneområdene som forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Det betyr at omfanget av saker som i praksis kan delegeres til forvalterne vil være begrenset, men dette vil gå i bølger. Nå i februar er det kommet inn et større antall søknader i Saltfjellet da de gitte dispensasjonene gikk ut i 2012 og må fornyes. Noen av disse må vi pga. stor arbeidsbelastning behandle på delegert myndighet etter at styret har behandlet denne saken.

I de tilfellene det søkes om andre kjøretider enn det som fastsatt i forskriften eller ekstra turer pga. funksjonshemming må disse forelegges styret. En del søknader som gjelder ordinær hyttekjøring utformes også slik at de må forelegges styret.

For å sikre en god og forbedret service overfor brukerne er det viktig at søknadene kommer inn i god tid før transporten/turen skal gjennomføres. Styret bør vurdere om det skal innarbeides noen faste søknadsfrister som sikrer at søknadene er ferdigbehandlet i god tid. I dagens situasjon mottas en god del søknader i februar hvor søker forventer at dispensasjon skal foreligge innen 1.mars.

Behovet for mailmøter forventes redusert. AU bør vurdere behovet for fysiske AU-møter etter hvert som en ser de praktiske konsekvensene av denne vedtektsendringen. Det blir også viktig at styret diskuterer hvordan en ønsker at AU og styret skal arbeide med strategiske saker når det frigjøres noe mer tid til det.

Arkivsaksnr: 2013/1128-0

Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug

Dato: 13.02.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	34/2013	18.02.2013

Mandat og oppnevning av representant til utvalg for arbeid mot påkjørsel av hjortevilt og rein - Nordland fylkeskommune

Forslag til vedtak

1. Midtre Nordland nasjonalparkstyre ser behovet for et utvalg som skal arbeide for å redusere påkjørslene av hjortevilt og rein langs veg og jernbane. Styret slutter seg også til fylkeskommunens forslag til mandat for utvalget.

2. Styret takker nei til invitasjonen om å være representert i utvalget.

Bakgrunn

Fylkeskommunen har nå det overordnede ansvaret for hjorteviltforvaltningen i Nordland og har tatt initiativ til et utvalg som skal arbeide for å redusere påkjørslene av hjortevilt og rein.

Det ble avholdt et innledende møte 12.desember 2012 hvor bl.a. Midtre Nordland nasjonalparkstyre via Fylkesmannen var invitert til å delta da en forventet at områdene langs E6 og jernbanen på Saltfjellet ville stå sentralt i diskusjonen.

I møtet drøftet en situasjonen i Nordland og Statens vegvesen, Jernbaneverket og Rana kommune orienterte om sitt arbeid med å forebygge påkjørsler på veg og bane. Konklusjonen i møtet var at det skulle utarbeides forslag til mandat som skulle forelegges møtedeltakerne sammen med invitasjon til å oppnevne en representant til utvalget.

Referat fra møtet ligger som referatsak til styret sammen med brev fra fylkesråd for kultur, miljø og folkehelse Hild-Marit Olsen datert 29.januar 2013 med forslag til mandat for utvalget og invitasjon til Midtre Nordland nasjonalparkstyre. En ber om tilbakemelding fra styret innen 20.februar 2013.

Vurdering og konklusjon
Initiativet fra Nordland fylkeskommune er positivt i en situasjon hvor vi opplever store tap av hjortevilt og rein gjennom påkjørsler på veg og bane. Forslag til mandat synes fornuftig og det er viktig at alle sentrale aktører møter i et slikt utvalg.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for de store verneområdene i Midtre Nordland og er ikke en aktør som innehar egne virkemidler til å iverksette forebyggende tiltak i forhold til viltpåkjørsler. Som forvaltningsmyndighet må en være forberedt på å måtte behandle eventuelle søknader om dispensasjon fra verneforskriftene for gjennomføring av forebyggende tiltak. I en slik situasjon vil det av habilitetshensyn være mest fornuftig at styret ikke har fast representasjon i utvalget, men tilbyr seg å være aktiv i dialogen med berørte instanser rundt disse problemene når det er nødvendig.

Utrykte vedlegg – se referatsak til styret

- Referat fra møte 12.desember 2012.
- Brev fra Nordland fylkeskommune datert 29.januar 2013 med forslag til mandat for utvalget og invitasjon til å oppnevne egen representant til utvalget.

Arkivsaksnr: 2012/214-0
Saksbehandler: Ronny Skansen
Dato: 05.02.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	35/2013	18.02.2013

Røde Kors hjelpekorps - Søknad om kjentmannskjøring innenfor Midtre Nordland nasjonalparkstyrets geografiske ansvarsområde

Forslag til vedtak

1. Midtre Nordland nasjonalparkstyre ser behovet for avklaring av handlingsrommet i det nye rundskrivet om redningstjenestens bruk av snøscooter i utmark og i verneområder. Saken tas opp til behandling førstkommende styremøte 30. mai.
2. Gjeldende dispensasjoner som hjelpekorpsene har for perioden 2012-2015 benyttes for våren 2013.

Bakgrunn

Røde Kors sentralt har søkt om tillatelse til kjentmannskjøring og øvelsesaktivitet for Bodø, Beiarn, Glomfjord, Saltdal, Sulitjelma og Fauske Røde Kors hjelpekorps innenfor Midtre Nordland nasjonalparkstyrets geografiske virkeområde for perioden februar 2013 til og med 31. desember 2017. Salten politidistrikt v/ Politimesteren har i brev datert 25.01.2013 anbefalt å godkjenne søknaden slik den foreligger fra Røde Kors.

Miljøverndepartementet sendte den 31.01.2013 ut nye retningslinjer om redningstjenestens bruk av snøscooter i utmark og i verneområder. Rundskrivet erstatter tidligere retningslinjer i brev fra 1. mars 1999 fra Direktoratet for naturforvaltning.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har i styresak 4/2012 gitt tillatelse til kjentmannskjøring og annen aktivitet til hjelpekorpsene i Salten for perioden 2012-2015. Vedtaket er påklaget av Røde Kors, de ulike hjelpekorpsene i Salten og Balvatn reinbeitedistrikt. Nasjonalparkstyret behandlet klagen i styremøte 28. mars 2012 i sak 33/2012. Saken ble videresendt til Direktoratet for naturforvaltning for forberedende klagebehandling. Direktoratet har videresendt saken til klageinstansen Miljøverndepartementet for endelig klagebehandling i brev datert 22.11.2012. Miljøverndepartementet har ennå ikke behandlet klagesaken. Etter kontakt på telefon er det blitt bekreftet at saken tidligst vil bli behandlet innen 1-2 måneder.

Sekretariatet for Midtre Nordland nasjonalparkstyre har henvendt seg til Direktoratet for naturforvaltning for å avklare hvordan en skal forholde seg til klagesaken når den ikke er ferdigbehandlet. Det er kommet nye søknader etter nytt rundskriv på mye av det samme som det er gitt dispensasjoner til for perioden 2012-2015. Det er bekreftet at klagesaken skal behandles da verken Røde kors, hjelpekorpsene eller reinbeitedistriktet har trukket klagen.

Direktoratet for naturforvaltning uttaler følgende:

«Direktoratet er av den oppfatning at de innkomne søknadene må behandles etter de nye retningslinjene gitt i rundskriv av 31. januar 2013. Dette gjelder selv om klagesaker for inneværende periode (for tilsvarende kjøring) ikke er endelig avgjort i departementet. Dersom det ikke er søkt i samsvar med de retningslinjer som er gitt i rundskrivet, må søkere anmodes om å gjøre dette før søknadene tas til behandling.»

Da det nye rundskrivet kom 31. januar stilte sekretariatet spørsmål til Salten politidistrikt om de mente søknadene fra Røde Kors tilfredsstilte kravene til punkt 5 (øvingsplan) og 6 (godkjennelse fra lokal redningssentral) i det nye rundskrivet. Spørsmålet ble stilt blant annet på bakgrunn av at søknadene fra Røde Kors og godkjennelse fra Politiet kom før det nye rundskrivet var kommet.

Salten Politidistrikt uttaler blant annet følgende i mail datert 08.02.2013:

«Etter å ha fått sett på rundskrivet og diskutert med leder orden og Politimesteren, så mener vi at de nye søknadene tilfredstiller kravene i rundskrivet.»

Røde Kors ved avdelingsdirektør Lars Atle Skorpen har i brev datert 23. januar 2013 anbefalt å godkjenne øvingsplan/kjentmannskjøring for hjelpekorpsene i Salten. Røde Kors sentralt har i avisoppslag i Avisa Nordland sagt at de vil påklage saken til Miljøverndepartementet hvis de ikke får full gjennomslag for alt de søker om.

Nye retningslinjer 31.01.2013 – redningstjenestens bruk av snøscooter i utmark og verneområder

Miljøverndepartementet og Justisdepartementet har i samarbeid utarbeidet et nytt rundskriv som erstatter det gamle rundskrivet fra 1. mars 1999.

Noen hovedmomenter i rundskrivet:

Punkt 2 redningstjenesten:

Redningstjenesten koordineres av Hovedredningssentralen og lokal redningssentral. Hvert politidistrikt utgjør en slik lokal redningssentral under ledelse av politimesteren. Det er Hovedredningssentralen eller lokal redningssentral som kaller ut redningstjenestens frivillige organisasjoner dersom det er behov for deres bistand.

Punkt 3 gjeldende regler for motorferdsel i utmark og verneområder:

Motorferdselloven § 4 a åpner ikke for øvingskjøring for redningstjenesten ut over det som inngår i organiserte redningsøvelser fastsatt i øvelsesprogram. Bestemmelsen omfatter heller ikke bruk av snøscooter utelukkende for å gjøre seg kjent.

I verneområder gjelder i tillegg verneforskriftenes eventuelle regler for motorferdsel.

Dersom verneforskriften ikke inneholder bestemmelser om motorferdsel, er adgangen til motorferdsel kun regulert gjennom de alminnelige reglene i motorferdselloven med tilhørende forskrifter samt naturmangfoldloven kap. II og V.

For de fleste verneområdene er det fastsatt i verneforskriftene at motorferdsel til lands og til vanns er forbudt. Det er imidlertid gjort unntak for kjøring til visse formål, blant annet for kjøring i forbindelse med ambulanse, politi, brannvern- og redningsvirksomhet. Det fremgår imidlertid normalt av verneforskriftene at unntaket ikke gjelder øvingskjøring. Det betyr at øvingsvirksomhet som hovedregel skal legges utenfor verneområdene.

For søknader om øvingsvirksomhet gjelder også de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12, jf. § 7.

Punkt 4 forberedende redningstjeneste:

For at redningsaksjoner kan gjennomføres så effektivt og sikkert som mulig, skal det legges til rette for at organisasjonene kan drive øvingskjøring med snøscooter i områder hvor det kan forventes mulige redningsaksjoner. Med øvingskjøring menes nødvendig kjøring med snøscooter under organisert redningsøvelse.

*Øvingskjøringen skal ivareta behovene som den enkelte organisasjon har, slik at de kan gjennomføre en effektiv redningsaksjon med høy sikkerhet for egne mannskaper. Samtidig skal øving skje på en måte som ivaretar hensynet til naturmangfold, friluftsliv og naturopplevelser. Dette er særlig viktig innenfor verneområder, der områdets verneverdier skal beskyttes. All øvingsvirksomhet som kan legges utenfor et verneområde, **skal** derfor foregå utenfor verneområdet.*

Innenfor vernede områder er utgangspunktet i de fleste verneområder at øvingskjøring er forbudt. Det er et overordnet mål i verneområder å redusere motorisert ferdsel til et minimum, derfor skal slik ferdsel begrenses til det som er strengt nødvendig. For å være i stand til å redde liv og ivareta egen sikkerhet ved redningsoperasjoner, vil imidlertid redningstjenesten til en viss grad være avhengige av mulighet for øvingskjøring og i praksis særlig kjøring for å bli kjent (”kjentmannskjøring”) innenfor verneområder.

Øvingskjøring og kjentmannskjøring innenfor et verneområde kan skje dersom det gis dispensasjon fra verneforskriften etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i naturmangfoldloven § 48. Forvaltningsmyndigheten skal vurdere slike søknader etter § 48 førstealternativ, som gjelder dispensasjon for kjøring som ikke er i strid med verneformålet, eller som kan skade verneverdiene nevneverdig.

Ved vurdering av om tiltaket er i strid med verneformålet og om det påvirker verneverdiene nevneverdig, må det tas utgangspunkt i verneformålet slik det er angitt i formålsbestemmelsen for aktuelt verneområde. Det må vurderes konkret i hvilken grad motorferdsel vinterstid er i strid med de formål som er angitt, herunder påvirkning på naturtyper, arter mv. Dersom friluftsliv er del av verneformålet skal det i vurderingen her også legges vekt på at forebyggende redningstjeneste er viktig for allmennhetens friluftslivsutøvelse.

Forvaltningsmyndigheten skal som hovedregel bare kunne gi dispensasjon til øvingskjøring og kjentmannskjøring som er ledd i en øvingsplan. Se nærmere om innholdet i øvingsplaner i punkt 5 nedenfor. Dersom øvingsplanen er forankret sentralt (på nasjonalt nivå) hos Røde Kors Hjelpekorps, Norsk Folkehjelp, Norske redningshunder eller andre lignende større

redningsorganisasjoner, og planen er i samsvar med vurderinger fra lokal redningssentral, skal forvaltningsmyndigheten normalt gi dispensasjon til kjøring som omsøkt i planen, herunder gi dispensasjon for flere år av gangen, såfremt dette ikke vil stride mot vernevedtakets formål og ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig. Kjøring som det er søkt om gjennom slike sentralt forankrede planer skal i utgangspunktet anses som strengt nødvendig kjøring, jf. at motorferdsel i verneområder skal begrenses til det som er strengt nødvendig. Denne føringen gjør at forvaltningsmyndighetens skjønnsrom ved søknadsbehandling av slike sentralt forankrede øvingsplaner blir mindre.

Punkt 5 innhold i øvingsplanene:

Øvingsplanene må være i samsvar med gjeldende regelverk i utmark og i verneområder, og skal inneholde:

- En beskrivelse av områdene hvor øvingsvirksomhet skal foregå, og i den grad det er mulig å forhåndsfastsette, trasèer for bruk av snøscooter
- En nærmere beskrivelse av innholdet i og omfanget av øvingsvirksomheten
- Forventet tidspunkt for øvingsvirksomheten
- Forventet antall deltakere og snøscootere
- Redningstjenestens vurdering av øvingsområde, tidspunkt for øving, innhold og omfang sett opp mot motorferdsellovens krav om at bruk av snøscooter skal foregå aktsomt og hensynsfullt for å unngå skade og ulempe for naturmiljøet og mennesker.

Punkt 6 godkjennelse fra lokal redningssentral(politiet):

Redningstjenesten skal før øvelser finner sted og på fastsatt skjema (kjøreordre), senest 12 timer før kjentmannskjøring/øvelsen starter melde fra til lokal redningssentral.

Punkt 7 forebyggende redningstjeneste/sikring:

Eksempler på forebyggende redningstjeneste kan være mer rutinepreget merking/varsling av rasfare, farlige isforhold og liknende. Motorferdsel i forbindelse med slikt arbeid i verneområder krever dispensasjon fra verneforskriften etter naturmangfoldloven § 48.

Av og til kan det være nødvendig med avsperring eller skilting av et særlig rasfarlig område, eller i områder med isforhold eller isgang helt utenom det vanlige. Det er politiet som skal bedømme og avgjøre behov og omfang av slike sikringstiltak og besørge nødvendig iverksettelse. Dersom slike tiltak er aktuelt i verneområder, skal politiet melde fra til forvaltningsmyndighet og oppsyn om de beslutninger som politiet har truffet. Det vil i slike tilfeller ikke være nødvendig å søke forvaltningsmyndigheten om tillatelse.

Sekretariatet har vært i kontakt med Miljøverndepartementet pr. telefon 15.02.2013. Her kom det signaler om at handlingsrommet for forvaltningsmyndigheten er svært små, hvis politiet har godkjent aktiviteten som en øvingsplan skal forvaltningsmyndigheten som hovedregel bare gi tillatelser.

Vurdering

Røde Kors har varslet at de vil påklage saken hvis de ikke skulle oppnå og få full gjennomslag for det de har søkt om. Nasjonalparkstyret vil behandle saken på bakgrunn av gjeldende regler og det nye rundskrivet.

Nasjonalparkstyret har mottatt søknader om øvelseskjøring og kjentmannskjøring innenfor 6 av de 7 områdene som styret har forvaltningsmyndighet for. Søknadene er omtrent identiske fra i søknadene i fjor med samme kjøretraser og med noe mer omfang. Her ga nasjonalparkstyret tillatelser for perioden 2012-2015. Største forskjellen er at en del plasser søkes det om flere antall scootere og noen flere turer. Eksempelvis Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark med økning fra 5 til 7 snøscootere. Til eksempel er det søkt i Rago nasjonalpark om færre turer, men flere scootere. Tidsperioden det søkes om kjentmannsturer er stort sett for perioden januar til mai.

Det må sies at det er uheldig at det kommer inn nye søknader som skal behandles før en klagesak er endelig avgjort. Mange av momentene som ligger i klagesaken vil være relevant i forhold til disse nye søknadene, selv om det har kommet et nytt rundskriv som har åpnet opp for at en kan kjøre seg kjent med bruk av snøscooter. Det gamle rundskrivet mente at som hovedregel burde en gjøre seg kjent uten bruk av snøscooter. Det må imidlertid påpekes at områdene som Midtre Nordland nasjonalparkstyre har ansvaret for, har vært åpnet opp for flere år siden for å gi tillatelse til bruk av snøscooter til kjentmannskjøring i et ikke ubetydelig omfang, jfr. styresak 4/2012. Sånn sett har det vært en mye mer liberalpraksis her en i andre deler av landet.

Overordnete myndigheter har bekreftet at klagesaken skal ferdigbehandles, men ikke tidsnok til dette styremøte. I tillegg er det også sånn at hjelpekorpsene allerede har gjeldende dispensasjoner til akkurat det samme som de søker på nytt om.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre stilte spørsmålet ved omfanget av blant annet kjentmannskjøring som var gitt tidligere, (sak 4/2012, styremøte 27. januar) sett i lys av § 48 etter naturmangfoldloven. Dispensasjonene ble gitt på bakgrunn av etablert forvaltningspraksis gjennom klagebehandling av Direktoratet for naturforvaltning. Det ble påpekt i saken at det burde fokuseres på å sette søknadene inn i en beredskapsmessig sammenheng. Hvor kunne det forventes redningsaksjoner? Det nye rundskrivet sier at redningstjenesten skal gis anledning til noe kjentmannskjøring og øvelseskjøring, men det skal være i en beredskapsmessig sammenheng der det kan forventes redningsaksjoner. Kjøringen skal etter det nye rundskrivet være strengt nødvendig og hensynet til vernet skal ivaretas. Vurderinger etter § 48 tilsier også at gitte dispensasjoner bør være av begrenset karakter.

I det nye rundskrivet stilles det krav om utarbeidelse av en øvingsplan, eks. Røde Kors utarbeider en plan som videre skal godkjennes av Politiet. Forvaltningsmyndigheten har sendt melding til Salten politidistrikt for å få avklart om de mener disse søknadene som er innsendt på samme søknadskjema som i fjor inneholder tilstrekkelig informasjon og grundig nok vurderinger for å kunne kalles en øvingsplan. Politidistriktet er av den oppfatning at dette er nok til å være en øvingsplan. Sekretariatet er av den oppfatning av at dette som er presentert av Røde Kors og godkjent av Salten politidistrikt i svært liten grad tilfredstiller kravene til punkt 5 i det nye rundskrivet. De nye søknadene inneholder blant annet økning av antall scootere som går utover det forvaltningsplanen kan tillate (Junkerdal nasjonalpark) og benyttelse av kjøretrase som ikke er i tråd med forvaltningsplan (Sjunkhatten nasjonalpark). Til det siste punktet har også Direktoratet for naturforvaltning i sin forberedende klagebehandling sagt at kjøretrasene til forvaltningsplan bør følges av hensynet til verneverdiene. Rundskrivet påpeker at øvingsplanen må være i samsvar med gjeldende regelverk i verneområdene.

Eksempelvis er det satt opp at all aktivitet omtrent skal foregå i tidsperioden jan-mai, altså hele vintersesongen. Hvis en skulle ta hensyn til verneverdiene og reindriften vil det være naturlig å tenke at en gjennomførte mesteparten av kjentmannskjøringen januar og februar. Sett i lys av intensjonene i rundskrivet bør også øvingsplanen ha et større fokus på det beredskapsmessige,

der det gjøres konkrete vurderinger av hvilke områder er det størst sannsynlighet for redningsaksjoner.

Ettersom øvingsplanene skal ta utgangspunkt i at øvingsvirksomhet primært skal skje utenfor verneområdene vil det være helt naturlig at forvaltningsmyndigheten fikk en oversikt over hvilke aktiviteter blir lagt utenfor verneområdene i Salten området. Dette for å ha et bedre grunnlag for å gjøre vedtak på riktig grunnlag.

Det står i rundskrivet at forvaltningsmyndigheten skal som hovedregel gi dispensasjoner til øvingskjøring og kjentmannskjøring hvis det er i tråd med en øvingsplan som er godkjent av politiet. Etter kontakt med overordnet myndighet pr. telefon 15.02.2013 er det bekreftet at forvaltningsmyndighetens handlingsrom er svært små og en skal normalt gi tillatelser hvis de er godkjent av politiet. Sekretariatet ser det som faglig nærmest umulig å tilfredstille kravene til å begrense motorferdselen til et minimum i rundskrivet og oppfylle kravene til naturmangfoldlovens miljørettslige prinsipper i § 8-12 hvis en skal gi tillatelser i det omfanget som omsøkt. I tillegg vil det være faglig vanskelig å gjøre vurderinger etter § 48 der verneformålene og verneverdiene skal ivaretas hvis det er politidistriktet som skal styre omfanget av motorferdselen. Dispensasjoner etter § 48 tilsier også en streng vurdering, jfr. vurderingene av dispensasjonshjemmelen i forvaltning av verneforskrifter. Det eneste handlingsrommet som forvaltningsmyndigheten sitter igjen med er å sørge for at kjøring ikke skjer i nær område av sårbare arter og unngå kjøring i sårbar tidspunkt på året.

Det samiske naturgrunnlaget er en del av verneformålet i noen av nasjonalparkene som Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsansvaret og er viktig for alle nasjonalparkene. Balvatn reinbeitedistrikt har som nevnt tidligere påklaget fjorårets vedtak, der de mener at antall turer og tidspunkt på året er problematisk i forhold til reindrifta. Det er liten tvil om at å gi flere dispensasjoner med flere antall scootere og turer, vil kunne skape ytterligere problemer med å ivareta verneformålene til det samiske naturgrunnlaget. En dialog med reindrifta i forbindelse med utarbeidelse av øvingsplan vil være naturlig for dempe konfliktnivået.

Direktoratet for naturforvaltning har invitert forvalterne til en samling i Trondheim 14. mars, der blant annet det nye rundskrivet og kjentmannskjøring i verneområder er tema. Her deltar også forvaltere fra andre deler av landet. For å sikre en likebehandling i landet ville det være naturlig å tenke seg at saken blir utsatt. Rundskrivet er nytt og signalene fra andre deler av landet er at de ikke vil haste behandle disse sakene på nåværende tidspunkt. Muntlige signaler fra overordnete myndigheter om at handlingsrommet for forvaltningsmyndighetene er små vil gjøre det nødvendig med en tydeliggjøring av rundskrivet, med sikte på en likebehandling.

Konklusjon

Det vil være nødvendig med en klargjøring av rundskrivet av overordnet myndigheter. Utsettelse av behandling av saken til neste styremøte vil være naturlig. Hjelpekorpsene i Salten området har gitte dispensasjoner for perioden 2012-2015 for å ivareta deres behov. Det vil også være mest ryddig med en utsettelse av saken ettersom klagesaken som ligger hos Miljøverndepartementet ikke er avgjort. For pågående klagesak vil det også være mest ryddig ettersom Røde Kors har varslet påklaging av nye vedtak hvis de ikke skulle få innvilget alt de søker om.

Parter i saken:

Balvatn reinbeitedistrikt	Ørnflogveien 17	8230	SULITJELMA
Beiarn Røde Kors		8114	TOLLÅ
Beiarn kommune		8110	Moldjord
Bodø Røde Kors			
Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Duokta reinbeitedistrikt	Neverhaug	8215	VALNESFJORD
Fauske Røde Kors	postboks 120	8201	FAUSKE
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Glomfjord Røde Kors			
Hestmannen / Strandtindene reinbeitedistrikt	Heiryggen 40	8614	MO I RANA
Meløy kommune	Gammelveien 5	8150	Ørnes
Miljøverndepartementet	Postboks 8013 Dep	0030	Oslo
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Røde Kors v/ Lars Atle Skorpen			
Rødøy kommune		8185	Vågaholmen
Saltdal Røde Kors			
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Salten politidistrikt v/ Politimesteren			
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statens Naturoppsyn	Jernbaneveien 100	8038	Bodø
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Sulitjelma Røde Kors			
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen

Vedlegg:

1 Rundskriv - Retningslinjer om redningstjenestens bruk av snøskuter i utmark og i verneområder – Miljøverndepartementet 31.01.2013
2 Søknad om kjentmannskjøring i verneområder, oversendelse av Salten politidistrikt datert 25.01.2013

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Naturmangfoldloven
- Verneforskrift for Sjunkhatten nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Sjunkhatten nasjonalpark
- Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark
- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark
- Verneforskrift for Rago nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Rago
- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsverneområde
- Verneforskrift for Saltfjellet landskapsverneområde

- Sak 4/2012 styremøte 27. Januar 2012, Midtre Nordland nasjonalparkstyre
- Sak 33/2012 styremøte 28. mars 2012, Midtre Nordland nasjonalparkstyre
- Forberedende klagebehandling Direktoratet for naturforvaltning, datert 22. november 2012

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Kommunene
Fylkesmennene
Nasjonalpark- og verneområdestyrene
Frivillige Organisasjoners Redningsfaglige Forum
Hovedredningssentralen
Politidistriktene

Deres ref	Vår ref	Dato
	13/120	31.01.2013

Retningslinjer om redningstjenestens bruk av snøscooter i utmark og i verneområder

1. Innledning

Miljøverndepartementet og Justisdepartementet har samarbeidet om utarbeidelsen av dette skrivet for å klargjøre praktiske retningslinjer innenfor rammene av gjeldende lover og forskrifter som kan ivareta redningstjenestens forberedende funksjoner.

Retningslinjene erstatter tidligere retningslinjer i brev 1. mars 1999 fra Direktoratet for naturforvaltning om redningstjenestens motorferdsel i verneområder.

2. Redningstjenesten

Redningstjenestens oppgave er å forestå øyeblikkelig innsats for å redde mennesker fra død og skader som følge av ulykkes- eller faresituasjoner som krever koordinering, og som ikke blir ivaretatt av særskilt opprettede organer eller ved særlige tiltak, jf. Meld. St. 29 (2011-2012). I redningstjenesten inngår en rekke frivillige organisasjoner, jf. organisasjonsplan for redningstjenesten vedtatt ved kgl. res. 4. juli 1980. Redningstjenesten koordineres av Hovedredningssentralen og lokal redningssentral. Hvert politidistrikt utgjør en slik lokal redningssentral under ledelse av politimesteren. Det er Hovedredningssentralen eller lokal redningssentral som kaller ut redningstjenestens frivillige organisasjoner dersom det er behov for deres bistand.

3. Oversikt over gjeldende regler for motorferdsel i utmark og i verneområder

Motorferdsel i utmark og vassdrag reguleres av motorferdselloven 10. juni 1977 nr. 82 med tilhørende forskrifter. Bruk av motorkjøretøyer, herunder ATV og snøscootere, er særskilt regulert i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag 15. mai 1988

Postadresse
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo
postmottak@md.dep.no

Kontoradresse
Myntgt. 2
http://www.md.dep.no/

Telefon
22 24 90 90
Org no.
972 417 882

Avdeling for naturforvaltning

Telefaks

Saksbehandler
Hege H. Feiring
22 24 58 91

nr. 356. Reglene gjelder uavhengig av om utmarka ligger i eller utenfor verneområder.

Redningstjenestens adgang til motorferdsel i utmark og på vassdrag fremgår av motorferdselloven § 4 første ledd bokstav a:

"Uten hinder av § 3 er motorferdsel tillatt i forbindelse med:

a) Politi-, ambulanse- og redningstjeneste og oppsyns- og tilsynstjeneste etablert med hjemmel i lov".

I Miljøverndepartementets rundskriv T-1/96 pkt. 6.1 legges det til grunn at bestemmelsen ikke bare gir hjemmel for kjøring i utrykningssituasjoner, men også hjemler motorferdsel i forbindelse med øvelses- og utdanningsvirksomhet for enheter som politi, Røde Kors Hjelpekorps, Norsk Folkehjelp, Norske Redningshunder og liknende frivillige hjelpeorganisasjoner som deltar i den offentlige redningstjeneste. Det er en forutsetning at øvelsene er ledd i et øvelsesprogram, det vil si at det er reelle øvelser som er et ledd i redningstjenestens organiserte øvelsesvirksomhet. Øvelses- og utdanningsvirksomheten må videre innskrenkes til så begrensede områder og til så kort tidsrom som mulig for å unngå skader og ulemper for friluftsliv, naturopplevelse og naturmiljø. Ved planlegging av slike øvelser er det ønskelig, når det er tidsmessig praktisk mulig, at det tas kontakt med den aktuelle kommunen, eventuelt med fylkesmannens miljøvernavdeling, for samarbeid om tidspunktet for øvelsen og hvor og hvordan øvelsen skal foregå.

Motorferdselloven § 4 a åpner ikke for øvingskjøring for redningstjenesten ut over det som inngår i organiserte redningsøvelser fastsatt i øvelsesprogram. Bestemmelsen omfatter heller ikke bruk av snøscooter utelukkende for å gjøre seg kjent.

I verneområder gjelder i tillegg verneforskriftenes eventuelle regler for motorferdsel. Dersom verneforskriften ikke inneholder bestemmelser om motorferdsel, er adgangen til motorferdsel kun regulert gjennom de alminnelige reglene i motorferdselloven med tilhørende forskrifter samt naturmangfoldloven kap. II og V.

For de fleste verneområdene er det fastsatt i verneforskriftene at motorferdsel til lands og til vanns er forbudt. Det er imidlertid gjort unntak for kjøring til visse formål, blant annet for kjøring i forbindelse med ambulanse, politi, brannvern- og redningsvirksomhet. Det fremgår imidlertid normalt av verneforskriftene at unntaket ikke gjelder øvingskjøring. Det betyr at øvingsvirksomhet som hovedregel skal legges utenfor verneområdene.

For søknader om øvingsvirksomhet gjelder også de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12, jf. § 7.

4. Forberedende redningstjeneste

For at redningsaksjoner kan gjennomføres så effektivt og sikkert som mulig, skal det legges til rette for at organisasjonene kan drive øvingskjøring med snøscooter i områder hvor det kan forventes mulige redningsaksjoner. Med øvingskjøring menes nødvendig kjøring med snøscooter under organisert redningsøvelse. Grunnopplæring i bruk av snøscooter inngår ikke i dette.

Øvingskjøringen skal ivareta behovene som den enkelte organisasjon har, slik at de kan gjennomføre en effektiv redningsaksjon med høy sikkerhet for egne mannskaper. Samtidig skal øving skje på en måte som ivaretar hensynet til naturmangfold, friluftsliv og naturopplevelser. Dette er særlig viktig innenfor verneområder, der områdets verneverdier skal beskyttes. All øvingsvirksomhet som kan legges utenfor et verneområde, **skal** derfor foregå utenfor verneområdet.

Øvingskjøring utenfor verneområder som ikke er fastsatt i øvelsesplan – se nærmere om øvingsplaner i punkt 5 – krever dispensasjon fra § 6 i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Søknad om dispensasjon sendes kommunen, da det er kommunestyret som har myndighet til å gi slik dispensasjon. Eventuelt behov for motorkjøretøyer for å gjøre seg kjent, forutsettes at dekkes i samband med øvingskjøring, slik at dispensasjon for ren kjentmannskjøring som hovedregel ikke vil være nødvendig utenfor verneområder.

Innenfor vernede områder er utgangspunktet i de fleste verneområder at øvingskjøring er forbudt. Det er et overordnet mål i verneområder å redusere motorisert ferdsel til et minimum, derfor skal slik ferdsel begrenses til det som er strengt nødvendig. For å være i stand til å redde liv og ivareta egen sikkerhet ved redningsoperasjoner, vil imidlertid redningstjenesten til en viss grad være avhengige av mulighet for øvingskjøring og i praksis særlig kjøring for å bli kjent (”kjentmannskjøring”) innenfor verneområder.

Øvingskjøring og kjentmannskjøring innenfor et verneområde kan skje dersom det gis dispensasjon fra verneforskriften etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i naturmangfoldloven § 48. Søknad om dispensasjon sendes forvaltningsmyndigheten for verneområdet. Forvaltningsmyndigheten skal vurdere slike søknader etter § 48 første alternativ, som gjelder dispensasjon for kjøring som ikke er i strid med verneformålet, eller som kan skade verneverdiene nevneverdig.

Ved vurdering av om tiltaket er i strid med verneformålet og om det påvirker verneverdiene nevneverdig, må det tas utgangspunkt i verneformålet slik det er angitt i formålsbestemmelsen for aktuelt verneområde. Det må vurderes konkret i hvilken grad motorferdsel vinterstid er i strid med de formål som er angitt, herunder påvirkning på naturtyper, arter mv. Dersom friluftsliv er del av verneformålet skal det i vurderingen her også legges vekt på at forebyggende redningstjeneste er viktig for allmennhetens friluftslivsutøvelse.

Forvaltningsmyndigheten skal som hovedregel bare kunne gi dispensasjon til øvingskjøring og kjentmannskjøring som er ledd i en øvingsplan. Se nærmere om innholdet i øvingsplaner i punkt 5 nedenfor. Dersom øvingsplanen er forankret sentralt (på nasjonalt nivå) hos Røde Kors Hjelpekorps, Norsk Folkehjelp, Norske redningshunder eller andre lignende større redningsorganisasjoner, og planen er i samsvar med vurderinger fra lokal redningssentral, skal forvaltningsmyndigheten normalt gi dispensasjon til kjøring som omsøkt i planen, herunder gi dispensasjon for flere år av gangen, såfremt dette ikke vil stride mot vernevedtakets formål og ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig. Kjøring som det er søkt om gjennom slike sentralt forankrede planer skal i utgangspunktet anses som strengt nødvendig kjøring, jf. at motorferdsel i verneområder skal begrenses til det som er stengt nødvendig. Denne føringen gjør at forvaltningsmyndighetens skjønnsrom ved søknadsbehandling av slike sentralt forankrede øvingsplaner blir mindre.

Kopi av dispensasjoner skal sendes til Direktoratet for naturforvaltning og Statens naturoppsyn samt fylkesmannen der dispensasjonen fattes av et nasjonalpark- eller verneområdestyre.

For kjøring som ikke er fastsatt i øvelsesplan, kreves dispensasjon fra kommunen etter § 6 i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag i tillegg til dispensasjon fra forvaltningsmyndigheten.

Kjøring i forbindelse med tilsyn og vedlikehold av kritisk infrastruktur for redningstjenesten

Med kritisk infrastruktur siktes til sambandsstasjoner og relé-stasjoner utplassert midlertidig eller permanent på sentrale utsiktspunkter, nødkjelkehus med førstehjelpsutstyr og forhåndsutplassert transportutstyr. Slik kritisk infrastruktur trenger tilsyn, etterforsyning, kontroll og bytte av batterier mv. Behovet for slikt tilsyn vil variere med temperaturforhold, nedbør mv.

Utenfor verneområder åpner ikke motorferdselloven for slik kjøring for redningstjenesten ut over det som inngår i organiserte redningsøvelser fastsatt i øvelsesplan. Tilsynsskjøring som ikke er fastsatt i øvelsesplan, krever dispensasjon fra kommunestyret etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.
Innenfor verneområdene er kjøring i forbindelse med tilsyn og vedlikehold avhengig av dispensasjon fra forvaltningsmyndigheten for verneområdet etter naturmangfoldloven § 48, se nærmere om dette over.

5. Innholdet i øvingsplanene

Øvingsplanene må være i samsvar med gjeldende regelverk i utmark og i verneområder, og skal inneholde:

- En beskrivelse av områdene hvor øvingsvirksomhet skal foregå, og i den grad det er mulig å forhåndsfastsette, trasèer for bruk av snøscooter
- En nærmere beskrivelse av innholdet i og omfanget av øvingsvirksomheten
- Forventet tidspunkt for øvingsvirksomheten
- Forventet antall deltakere og snøscootere
- Redningstjenestens vurdering av øvingsområde, tidspunkt for øving, innhold og omfang sett opp mot motorferdsellovens krav om at bruk av snøscooter skal foregå aktsomt og hensynsfullt for å unngå skade og ulempe for naturmiljøet og mennesker.

Planene skal ta utgangspunkt i at øvingsvirksomhet primært skal skje utenfor verneområdene.

Så langt det er mulig å planlegge, skal øvingsplanene også gi en beskrivelse av forebyggende redningstjeneste/sikring, jf. pkt 7 nedenfor.

Øvingsplanene skal sendes til kommunen og til lokal redningssentral v/politimesteren. Politimesteren går gjennom planene og gir sin vurdering, før øvingsplanene sendes til forvaltningsmyndigheten for eventuelle verneområder som berøres.

I de tilfeller øvingsplanen inneholder aktiviteter som krever dispensasjon etter § 6 i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag, må kommunen vurdere om dispensasjon kan gis.

Innenfor berørte verneområder skal øvingsplanene danne grunnlaget for søknader om dispensasjon til øvingskjøring etter naturmangfoldloven § 48, jf. punkt 4 i retningslinjene her.

Øvingsplaner som berører verneområder bør innarbeides i forvaltningsplanen for verneområdet, eller legges som vedlegg til forvaltningsplanen.

6. Godkjennelse fra lokal redningssentral (politiet)

Redningstjenesten skal før øvelser finner sted og på fastsatt skjema (kjøreordre), senest 12 timer før kjentmannskjøring/øvelsen starter melde fra til lokal redningssentral. Her skal det være en henvisning til øvingsplanene, jf. punkt 5, samt tidspunkt, område/traseer, antall snøscootere som skal være med samt registreringsnummer på disse. Det skal også fremgå hvem som er leder for øvelsen.

Lokal redningssentral underskriver på skjemaet som returnerer det til organisasjonen snarest og senest 12 timer etter at man har mottatt skjemaet. Dersom øvelsen skal foregå innenfor et verneområde, skal lokal redningssentral også informere forvaltningsmyndigheten for verneområdet om når øvelsen finner sted, jf. at det er forvaltningsmyndigheten som har gitt dispensasjon. Lokal redningssentral må også informere Statens naturoppsyn om øvelsen.

Kopi av "kjøreordren" skal medfølge hver enkelt snøscooter som deltar i øvelsen.

Dersom øvelsen foregår i et verneområde skal organisasjonen etter gjennomført øvelse på fastsatt skjema sende en kort rapport om omfanget av kjøringen til forvaltningsmyndigheten for verneområdet.

Snøscootere som eies av organisasjonen og som benyttes skal være tydelig merket med organisasjonens emblem (logo). Private scootere som organisasjonen disponerer til gjennomføring av oppdrag skal merkes slik at det fremgår at disse er under organisasjonens tjeneste.

7. Forebyggende redningstjeneste/sikring

Eksempler på forebyggende redningstjeneste kan være mer rutinepreget merking/varsling av rasfare, farlige isforhold og liknende. Slikt arbeid bør i likhet med forberedende redningstjeneste vurderes i øvingsplan for redningsvirksomhet, se nærmere om dette ovenfor. Planen bør skissere beredskapsbehov og tiltak i forbindelse med spesielle snø og isforhold osv.

For motorferdsel i forbindelse med slikt arbeid utenfor verneområdene må det søkes om dispensasjon fra kommunen etter § 6 i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.

Motorferdsel i forbindelse med slikt arbeid i verneområder krever dispensasjon fra verneforskriften etter naturmangfoldloven § 48. Søknad om dispensasjon sendes til forvaltningsmyndigheten for verneområdet. Dispensasjon kan gis for flere år. Der dispensasjonen fattes av et nasjonalpark- eller verneområdestyre skal dette sende kopi av dispensasjonen til Direktoratet for naturforvaltning og Statens naturoppsyn samt fylkesmannen.

Av og til kan det være nødvendig med avsperring eller skilting av et særlig rasfarlig område, eller i områder med isforhold eller isgang helt utenom det vanlige. Det er politiet som skal bedømme og avgjøre behov og omfang av slike sikringstiltak og besørge nødvendig iverksettelse. Dersom slike tiltak er aktuelt i verneområder, skal politiet melde fra til forvaltningsmyndighet og oppsyn om de beslutninger som politiet har truffet. Det vil i slike tilfeller ikke være nødvendig å søke forvaltningsmyndigheten om tillatelse. I slike helt spesielle tilfeller utenfor verneområdene, vil det heller ikke være nødvendig å søke om dispensasjon hos kommunen. Kjøreordren fra lokal redningssentral må medfølge de snøscooterne som deltar.

Med hilsen

Torbjørn Lange (e.f.)
avdelingsdirektør

Hege H. Feiring
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.

POLITIET

Mottatt FM-NO
28 JAN. 2013

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
v/Fylkesmannen i Nordland

8002 Bodø

Deres referanse	*Vår referanse*	*Dato*
	DL 201300125	25.01.2013

Søknad om kjentmannskjøring i verneområder

Røde kors har utarbeidet en søknad om kjentmannskjøring i verneområde som er sendt til Politimesteren i Salten pd for uttalelse/anbefaling. I søknaden beskrives aktivitet, prioritet, begrunnelse, tidspunkt, antall deltakere, antall snøscootere og spesifisert rute.

Politimesteren har lagt ved et eget vedlegg som viser politiets anbefaling i forbindelse med de forskjellige aktivitetene.

I tillegg følger det med en uttalelse fra Norges Røde Kors til søknad om kjentmannskjøring/øvingsplan for Saltfjellet/Svartisen nasjonalpark og Gåsvatn landskapsvernområde fra Røde Kors Hjelpekorpsene i Salten område

Søknadene gjelder for følgende hjelpekorps:

- ✓ Bodø Røde Kors
- ✓ Glomfjord Røde Kors
- ✓ Beiarn Røde Kors
- ✓ Saltdal Røde Kors
- ✓ Sulitjelma Røde Kors
- ✓ Fauske Røde Kors

De verneområdene det søkes om kjentmannskjøring i er:

- ✓ Saltfjell- Svartisen nasjonalpark
- ✓ Gåsvatn landskapsvernområde
- ✓ Junkerdal nasjonalpark
- ✓ Sjunkhatten nasjonalpark
- ✓ Rago nasjonalpark

Salten politidistrikt

Politimesteren i Salten pd anbefaler at søknaden om kjentmannskjøring i verneområder for hjelpekorpsene innvilges, med den aktivitet som er beskrevet i søknaden.

Med hilsen

Geir Ove Heir
Politimester

Saksbehandler:
Arne Hammer/pi arne.hammer@politiet.no
Tlf: 75545997

Politimesteren i Salten

SØKNAD OM KJENTMANNSKJØRING I VERNEOMRÅDER FOR HJELPEKORPSENE I Salten politidistrikt 2013 og inntil ny forskrift er innarbeid.

Uttalelse fra Politimesteren i Salten politidistrikt

Frist for innrapportering fra områdeleder om hjelpekorpsenes forslag til øvelses- og utdanningsvirksomhet i perioden, settes til 15. juni.

Gjelder for:
Bodø Røde Kors
Glomfjord Røde Kors
Beiarn Røde Kors
Saltdal Røde Kors
Sulitjelma Røde Kors
Fauske Røde Kors

Beiarn Røde Kors	Aktivitet	Prioritet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere	Antall snøscootere	Spesifisert rute	Politiets anbefaling	Utført/ikke utført og eventuell grunn
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 1 Beiarn	3.	Kjøres en tur annet hvert år. Begrenset utfartsområde.	Januar – Mai	10	5 scootere.	Tverrånes-Tverrådalen-Vuomavarre-Bukkhaugen-retur til Vuomavarre - Vefjell-Blakkådalen-Fingerbreen-Lappflytterskaret-Øvre Stormdal-Tollåsanden-Tverråsanden-Vefjell-Tverrådalen-Tverrånes	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark og Gåsvatten landskapsvernområde	Kjentmannskjøring 2 Beiarn	1.	2 turer hvert år. Stort utfartsområde for hytte til hytteutfart hele året.	Januar – Mai En tur før og en tur etter Påske	14	7 scootere	Tunelen-Tverrbrennvatne – Gåsvatnan- Ø.Oksvatnan-Haron – Nordre Bjøllåvatn– Hessihompvatn – Kvitbergvatn – Oksvatnan - Stabbursdalen – Tunellen	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 3 Beiarn	1.	2 turer hvert år. Korteste vei inn i Saltfjellet og er et stort utfartsområde. De flest oppdrag oppstår i dette området.	Januar – Mai En tur før og en tur etter Påske	14	7 scootere	Skoglund –Djupvatne – Nordre Bjøllåvatne – Alternativ: Haron – Storpåske - Søndre Bjøllåvatne – Saltfjellstua – Krukki – Stalloroggi – Bukkhågen – Tollådalen - Skoglund	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark og Gåsvatten landskapsvernområde	5 Sikringstjeneste	1.	Kjøres ved behov og etter avtale med Politi. Stort utfartsområde for dagsturer av barnefamilier og uerfarne	Januar – Mai	14	5 scootere	Tunellen – Tverrbrennvatne – Gåsvatnan – Innerskogen-Stabursdalen - Tunelen	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	

Saltdal Røde Kors	Aktivitet	Prioritet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere	Antall snøscootere	Spesifisert rute	Politiets anbefaling	Utført/ikke utført og eventuell grunn
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Sikringstur 1 Saltdal	1.	Svært stort utfartsområde. Tilsyn med repeater. Turer etter behov.	I f.bl.m utfartshelger	4 deltakere	2 scootere	Lønsdal-Kjemåvann – Steindalen-Addjek –Familiedaleen – Sørelva – Dypen-Lønsdal og opp til Viskisvannan.	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 2 Saltdal	1.	4 turer årlig. Stort utfartsområde.	Januar - Mai	Inntil 10 personer	7 scootere	Semska - Navnlausdalen – S,Bjellåvatn – Saltfjellstua – Krukki – m.retur	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 3 Saltdal	1.	3 turer årlig. Stort utfartsområde	Januar - Mai	Inntil14 personer	7 scootere	Røkland-Kvitbergvatten-Store Gåsvatten-Tunellen Beiarfjellet-Innerskogen-Øvre oksvatten-Steinstua Bjellåvatten-Hessihompvatten-Haron-Røkland	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	
Junkerdal Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 4 Saltdal	1.	4 årlige turer. Stort utfartsområde med rasfare.	Januar- Mai	Inntil10 personer	7 scootere	Storengan – Leipebakken – Tjårrisdalen – Skaiti – retur Rykkedalen – Sauvatnan – Storeng –Storengskaret – Ballvatn – Skaitekjeften – Skaitidalen - Argalad	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	

Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Sikringstur 5 Saltdal	1.	Kjøres ved behov. Svært stort utfartsområde for familieturer. Rasfarlig område.	Januar - Mai	Inntil 10 personer	5 scootere	Lønsdal – Viskis – Junkerdal – m. retur	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 6 Saltdal	3.	1 årlig tur.	Januar - Mai	Inntil 10 personer	5 scootere	Tretnes – Litestuvatn – Nordre Bjøllavaten	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	

Navn Bodø Røde Kors	Aktivitet	Prioritet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere/u rer	Antall snøscootere	Spesifisert rute	Politiets anbefaling	Utført/ikke utført og eventuell grunn
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring Bodø	1.	2 turer Kjøres i samråd med politi.	Januar – Mai.	Inntil 10 pers.	6 scootere	Semska – Navnlausdalen-Midtistua-Bjøllåvasstua – ned til vei i Tollådalen med retur til Bjellåvasstua-Trettnes – Saltfjellstua – Krukkistua m. retur Semska	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	
Sjunkhatten Nasjonalpark	Kjentmannskjøring Bodø /kjøring i forbindelse med løypesikring utenfor verneområdet	1.	Tilgang til nødvendig snuplass, 2-300 m inne i verneområdet. Begge steder går nasjonalparkgrensa i bratt lende der det er umulig å snu en scooter. Snuing på disse to plassene gjør det mulig å kjøre uhindret opp til topps av utfordrende bakker.	Januar - april	2-4 pers.	2 scootere	Inn i verneområdet ved: 1.Sletta NØ for "Appelsinhaugen" v. Erlingbu. 2. Myra på vasskillet i Bordstuliskaret.	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	

Glomfjord Røde Kors	Aktivitet	Prioritet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere	Antall snøscootere	Spesifisert rute	Politiets anbefaling	Utført/ikke utført og eventuell grunn

Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannstur / Sikringstur	1.	Stort utfartsområde. Svært farlig tereng med regulerte vann, iset tereng og hengskavler. Kjøres ved behov og i samråd med politi.	Mars - april	4 passasjerer	4 scootere.	**Navnløshøgda over Storglomvann og Holmvann. Kjører opp på Svartisen og inn til Tåkeheimen. Retur samme vei ned til Storglomvann. Linje rett over og opp til Terskelen, ned Vesterdalen til toppen over Bjørnfossvann. Retur til Terskelen, videre over fjellet til toppen overfor Sørdalen. Derfra ned til Bogvann og ned Blakkådalen. Retur ned Sørdalen, ned Grottådal til turisthyttene med retur til Glomdalen til Storglomvann og rett til Navnløshøgda.**	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	

Sulitjelma Røde Kors	Aktivitet	Prioritet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere	Antall snøscootere	Spesifisert rute	Politiets anbefaling	Utført/ikke utført og eventuell grunn
Område A i **Junkerdal Nasjonalpark**	Kjentmannskjøring 1 Sulitjelma	1.	Stort utfartsområde med 500 – 600 hytter, Jakobsbakken boligområde, Jakobsbakken karavan, Daia camping	Januar – Mai En tur før og en tur etter Påske	14	Grupper på inntil 7 skutere	Junkerdal vest: Avgrenses av kneika i grensa ved Storforsdalen til Balddovaivi, ned til vestenden av Balvatnet, nasjonalparkgrensen langs Balvatnet opp til Jakobsbakken, Gjertrudfjellet – Storforsdalen. Trase Rosna over til Knallerdalen.	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	
Område B i **Junkerdal Nasjonalpark**	Kjentmannskjøring 2 Sulitjelma	1.	Stort utfartsområde med 500 – 600 hytter, Jakobsbakken boligområde, Jakobsbakken karava, Daia camping	Januar – Mai. En tur før og en tur etter Påske	14	Grupper på inntil 7 skutere	Følgende fleksible traseer: Calalves over til Valffarjohkdalen. Calalves over til Muorrkihytta via Vassavaggi (Palmberg). Calalves til Syrevatnet og inn på traseen mellom Y-dalen og Doro.	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	

Område C i Junkerdal Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 3 Sulitjelma	1.	Stort utfartsområde med 500 – 600 hytter, Jakobsbakken boligområde, Jakobsbakken karavan, Daia camping	Januar – Mai En tur før og en tur etter Påske	14	Grupper på inntil 7 skutere	Følgende fleksible traseer: Kvæbilok – Sakariassbekken/Doro. Dorro-Mellomvatn Tjorvi – grensen mot Mavas. Balvatne – grensen mot Mavas. Balvasshytta – Argalaidhytta	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	

Fauske Røde Kors	**Aktivitet**	**Prioritet**	**Nærmere begrunnelse**	**Tidspunkt**	**Antall deltakere/u rer**	**Antall snøscootere**	**Spesifisert rute**	**Politiets anbefaling**	**Utført/ikke utført og eventuell grunn**
Junkerdal NP	Kjentmannskjøring Fauske	2.	Stort utfartsområde i Fauske kommune, som også dekkes av Sulitjelma RKH. Vi må være istand til å gjennomføre aksjoner i dette området både alene og sammen med Sulitjelma RKH spesielt.	Januar -Mai 1 tur før og 1 tur etter Påske	Opp til 6	3 scootere	Sulitjelma/Junkerdal Turen avvikles i samarbeid med Sulitjelma RK. (Se kart for Sulitjelma)	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	
Rago NP	Kjentmannskjøring Fauske	2.	Et svært utfordrende fjellområde, med noe utfart. Vi er pr i dag for lite kjent til å kunne gjennomføre en redningsaksjon i dårlig vær i dette området. Vi ønsker å bygge opp slik kompetanse over noe tid.	Januar – April 1 tur som kjøres før Påske	Opp til 6	3 scootere	Rago Nasjonalpark, antatt område Gjerdalen – Storskogvatnet, eventuelt Langvassfjella	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	

Saltfjellet NP	Kjentmannskjøring Fauske	1.	Stort og utfordrende fjellområde i Fauske RKH's nabokommuner. Vi blir ofte brukt i aksjoner her, og må i likhet med Saltdal, Beiarn, Bodø og Glomfjord RKH spesielt være kjent i dette området og kjenne til de årlige variasjonene ifm snø og is-forholdene.	Januar - Mai 2 turer før og en tur etter Påske	Opp til 6	3 scootere	Saltfjellet øst av Svartisen Koordinerte turer sammen med Bodø, Saltdal og/eller Beiarn på noen av deres godkjente turer. Se kart for Bodø, Saltdal og Beiarn)	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	
Sjunkhatten NP	Kjentmannskjøring Fauske	1.	Utfordrende utfartsområde med en del trafikk. Sjekk av skavler, snø og isforhold i fjellet som også har betydning for terrenget lengre ned i fjellet.	2 turer i perioden Januar – Mai Første helga i vinterferien og første helga i påsken (palmehelga) .	Opp til 8	4 Scootere	Røde K Fauskeors hytta – Hømmervatn – Sætervatn – Søndre del av Røsvikdalen – Ånsvikfjellet – Furnesfjellet - Falkflågvatnan - Sørdalen – Røde Kors hytta..	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	
	Sikringstur Fauske	1.	Område med svært stor utfart. Et av Saltens primære utfartsområder, med opptil flere hundre skiløpere på fine dager i helger og ferie-perioder. I særdeleshet i påska. Erfaringsmessig et område hvor vi ofte henter ut folk som trenger hjelp/bistand.	1 gang helga før vinterferien, 1 gang helga før påske, hver kveld i løpet av påsken (da kun ved utfart/reelt behov).	Opp til 6	2 Scootere	Røde Kors hytta – Hømmervatn – Halsvatn – rundt Sætervatn – langs skiløype forbi Fongenhytta eller utedo – Røde Kors hytta.	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	

Sjunkhatten NP	Kjentmannskjøring Fauske	1.	Område med mange hytter og utfart. Eneste vei for å hente ut folk fra dette området når været er for dårlig for båt og helikopter er med snøscooter langs en av traseene ifm denne turen. Svært utfordrende terreng gjør at vi må være godt kjent i terrenget og med scootertraseer, som pga snøforhold kan variere noe fra år til år.	1 tur i perioden jan – feb. 1 tur i begynnelsen av Vinterferien. 1 tur i løpet av første halvdel av Påska (primært i stille uke, man-ons).	Opp til 8	4 Scootere	Røde Kors hytta – Hømmervatn – Sætervatn – langs eksisterende scooterløype til Gunnelengvatnet – Vassvika - Færøyvatn – Korsvikvatnet – Korsvika – Korsvikvatnet – Gunnenlengvatnet – Sætervatn – Langs skiløype til Røde Kors hytta.	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	
	Kurs/ Sikring Fauske	1.	Meget viktig behov, område er særdeles verdifullt for kurs og øving ifm skred og håndtering av et, for oss, variert vinterterreng innenfor et mindre område.	1 helg ila februar/mars i forbindelse med Vinterkurs og skredsøk (dette er et meget viktig behov).	Opp til 16	4 Scootere	Område Sørdalen østover til rett øst for Oksskardfjellet (Sørdalsheia)	Politiet anbefaler denne aktiviteten og støtter begrunnelsen fra Røde Kors.	

Røde Kors

Avd.
Nasjonal beredskap og hjelpekorps

Deres ref.

Vår ref.
Søknadsnummer 201317010213-01

Uttale fra Norges Røde Kors til søknad om kjentmannskjøring/øvingsplan for Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark og Gåsvatn landskapsvernområde fra Røde Kors Hjelpekorpsene i Salten området

Norges Røde Kors støtter søknadens innhold og omfang og tilrår at den godkjennes.
Norges Røde Kors har vurdert søknaden opp mot de kriterier som anses relevant for det aktuelle området og det omsøkte formålet. I denne vurderingen legger vi særlig vekt på tre forhold, der det ene er helse, miljø og sikkerhetsbehovene for redningstjenesten, det andre er publikums forventninger og behov for bistand i en nødssituasjon i området og det tredje er de generelle og spesielle verneinteressene for området.

Helse, miljø og sikkerhetsinteressene til personellet i redningstjenesten, både lønnet personell, nød- og redningsetatene og frivillig personell i organisasjonene inkludert i den norske redningstjenesten er svært viktig å ivareta på best mulig vis. Utfordringene for redningsmannskaper under vinterforhold er mange, store og varierte. Sikre veivalg frem til publikum i nød i søk- og redningsaksjoner er et vilkår for å opprettholde og bemanne en troverdig redningstjeneste etter den norske modellen. Hyppige endringer i lokale klimatiske forhold medfører ofte betydelige endringer i forholdene knyttet til sikkert veivalg inn i, og omkring i, søksområder. Derfor må frivillige i redningstjenesten både ha anledning til å gjøre seg generelt kjent i områder der publikum kan komme i nød og spesifikt kjent etter hvert som klima endrer snøforhold ved endring i vindretning, endring i nedbørsmengde, endring i temperatur, endring av skredfare, endring i isforhold, osv.
Norges Røde Kors opplever at søknaden reflekterer redningstjenestens behov på disse områdene på en god måte.

Publikum forventer en rask, effektiv, målrettet og tidsmessig bistand om de kommer i en situasjon der de har behov for ekstern bistand fra redningstjenesten. Norges Røde Kors opplever en betydelig øking i antall aksjoner med bistand til publikum i ulike nødssituasjoner. Økingen skyldes trolig økt antall publikum i utendørsaktivitet generelt og at kompetansenivået

Røde Kors

Post: P.B. 1 Grønland, 0133 OSLO
Besøk: Hausmannsgt. 7
Fakturering: Norges Røde Kors, Postboks 2967, 7438 Trondheim

Bank: 8200 01 76318
Post: 0809 50 90444
Org.nr: NO 864 139 442

Tlf: 05003
Faks: 22054040
Web: http://www.redcross.no
E-post: post@redcross.no

Norges Røde Kors er en del av den internasjonale Røde Kors- og Røde Halvmånebevegelsen

hos personer og grupper ikke alltid balanseres mot ambisjonsnivået. I tillegg opplever vi at folk generelt er flinkere til å varsle, og at man ofte varsler tidligere i nødsprosessen enn før.

Behovet for bistand fra redningstjenesten opptrer oftest under vær- og temperaturforhold der man ser en utvikling fra godt og moderat vær til dårlig og svært dårlig vær. Ofte er siktforholdene krevende, noe som f eks utelukker bruk av helikopter. Det er når været blir riktig dårlig og publikum normalt burde oppholde seg innendørs at alarmen går og Røde kors rykker ut. Rask og effektiv redning bygger på sikker redning. Sikker redning bygger på kjennskap til det aktuelle området spesielt og vinterforhold generelt.
Norges Røde Kors opplever at søknaden reflekterer publikums- og redningstjenestens behov på disse områdene på en god måte.

Norges Røde Kors deler myndighetenes- og publikums ambisjon ønske om å tilrettelegge for naturopplevelser av alle slag i hele landet og i alle årstider. Vi er også sterkt opptatt av at totaliteten i verneinteressene i de ulike områdene ivaretas på en best mulig måte. De fleste aktive Røde Kors medlemmer er også ivrige friluftsfolk og de har stor respekt for verneområdenes hensikt og mål.
Særlig er Røde Kors opptatt av å legge til rette for at våre behov for aktivitet i verneområdene ikke skaper unødig konflikt i areal eller tid, slik at man unngår aktivitet i områder som i perioder er særlig sårbar f eks på grunn av kalving, klekking eller andre tilsvarende forhold.
Norges Røde Kors vurderer at denne søknaden har hensyntatt slike forhold på en god måte.

Denne søknaden er en rammesøknad/øvingsplan for femårsperioden fra februar 2013 til 31. desember 2017 eller eventuelt til nye retningslinjer blir vedtatt. Det omsøkte antall turer er snittbehovet for et normalår. I år med små klimamessige utfordringer kan omfanget bli mindre. I år med store klimamessige utfordringer kan omfanget bli litt større. Søker gjør avrop på øvingsplanen i denne søknaden ved å sende kjøreordre til LRS minimum 12 timer før hver øvelse/kjentmannskjøring starter. LRS oversender signert kopi av kjøreordren til vernemyndighetene samtidig med at denne returneres til søker. Søker vil etter hver tur sende inn egen rapport på fastlagt skjema om forhold av betydning.
Det er Norges Røde Kors sin vurdering at det omsøkte antall turer i denne søknaden reflekterer det reelle behovet på en god måte.

Norges Røde Kors har strenge sikkerhetsregler for alle mannskaper som deltar i våre søks- og redningsoppdrag. Dette regelverket tjener oss godt, det er få alvorlige skader på eget personell. Viktige element i denne sikkerheten er kravet om at man alltid skal kjøre flere i følge og at antall snøscootere skal økes i takt med at klimatiske forhold blir mer krevende. Røde Kors kjører aldri med mindre enn 2-3 snøscootere i følge, alltid med god avstand i usikre områder. I utfordrende vær, f eks ved dårlig sikt, sterkt vind, ekstrem kulde osv. øker vi fort dette antallet til 4-8 snøscootere i samme følge. Antall snøscootere i denne søknaden vurderer Røde Kors å være godt tilpasset det reelle behovet.

Norges Røde Kors anbefaler søknaden godkjent som den er.

Oslo den 23. januar 2013

Lars Atle Skorpen
Avdelingsdirektør
Nasjonal Beredskap og Hjelpekorps

Politimesteren i Salten

SØKNAD OM KJENTMANNSKJØRING I VERNEOMRÅDER FOR HJELPEKORPSENE I Salten politidistrikt 2013 og inntil ny forskrift er innarbeid.

Frist for innrapportering fra områdeleder om hjelpekorpsenes forslag til øvelses- og utdanningsvirksomhet i perioden, settes til 15. juni.

Gjelder for:
Bodø Røde Kors
Glomfjord Røde Kors
Beiarn Røde Kors
Saltdal Røde Kors
Sulitjelma Røde Kors
Fauske Røde Kors

Beiarn Røde Kors	Aktivitet	Prioritet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere	Antall snøscootere	Spesifisert rute	Politiets anbefaling	Utført/ikke utført og eventuell grunn
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 1 Beiarn	3.	Kjøres en tur annet hvert år. Begrenset utfartsområde.	Januar – Mai	10	5 scootere.	Tverrånes-Tverrådalen-Vuomavarre-Bukkhaugen-retur til Vuomavarre - Vefjell-Blakkådalen-Fingerbreen-Lappflytterskaret-Øvre Stormdal-Tollåsanden-Tverråsanden-Vefjell-Tverrådalen-Tverrånes		
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark og Gåsvatten landskapsvernområde	Kjentmannskjøring 2 Beiarn	1.	2 turer hvert år. Stort utfartsområde for hytte til hytteutfart hele året.	Januar – Mai En tur før og en tur etter Påske	14	7 scootere	Tunelen-Tverrbrennvatne – Gåsvatnan- Ø.Oksvatnan-Haron – Nordre Bjøllåvatn– Hessihompvatn – Kvitbergvatn – Oksvatnan - Stabbursdalen – Tunellen		
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 3 Beiarn	1.	2 turer hvert år. Korteste vei inn i Saltfjellet og er et stort utfartsområde. De flest oppdrag oppstår i dette området.	Januar – Mai En tur før og en tur etter Påske	14	7 scootere	Skoglund –Djupvatne – Nordre Bjøllåvatne – Alternativ: Haron – Storpåske - Søndre Bjøllåvatne – Saltfjellstua – Krukki – Stalloroggi – Bukkhågen – Tollådalen - Skoglund		
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark og Gåsvatten landskapsvernområde	5 Sikringstjeneste	1.	Kjøres ved behov og etter avtale med Politi. Stort utfartsområde for dagsturer av barnefamilier og uerfarne	Januar – Mai	14	5 scootere	Tunellen – Tverrbrennvatne – Gåsvatnan – Innerskogen-Stabursdalen - Tunelen		

Saltdal Røde Kors	Aktivitet	Prioritet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere	Antall snøscootere	Spesifisert rute	Politiets anbefaling	Utført/ikke utført og eventuell grunn
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Sikringstur 1 Saltdal	1.	Svært stort utfartsområde. Tilsyn med repeater. Turer etter behov.	I f.bl.m utfartshelger	4 deltakere	2 scootere	Lønsdal-Kjemåvann – Steindalen-Addjek –Familiedaleen – Sørelva – Dypen-Lønsdal og opp til Viskisvannan.		
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 2 Saltdal	1.	4 turer årlig. Stort utfartsområde.	Januar - Mai	Inntil 10 personer	7 scootere	Semska - Navnlausdalen – S,Bjellåvatn – Saltfjellstua – Krukki – m.retur		
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 3 Saltdal	1.	3 turer årlig. Stort utfartsområde	Januar - Mai	Inntil14 personer	7 scootere	Røkland-Kvitbergvatten-Store Gåsvatten-Tunellen Beiarfjellet-Innerskogen-Øvre oksvatten-Steinstua Bjellåvatten-Hessihompvatten-Haron-Røkland		
Junkerdal Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 4 Saltdal	1.	4 årlige turer. Stort utfartsområde med rasfare.	Januar- Mai	Inntil10 personer	7 scootere	Storengan – Leipebakken – Tjårrisdalen – Skaiti – retur Rykkedalen – Sauvatnan – Storeng –Storengskaret – Ballvatn – Skaitekjeften – Skaitidalen - Argalad		
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Sikringstur 5 Saltdal	1.	Kjøres ved behov. Svært stort utfartsområde for familieturer. Rasfarlig område.	Januar - Mai	Inntil 10 personer	5 scootere	Lønsdal – Viskis – Junkerdal – m. retur		

Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 6 Saltdal	3.	1 årlig tur.	Januar - Mai	Inntil 10 personer	5 scootere	Tretnes – Litestuvatn – Nordre Bjøllavaten		

Navn Bodø Røde Kors	**Aktivitet**	**Prioritet**	**Nærmere begrunnelse**	**Tidspunkt**	**Antall deltakere/u rer**	**Antall snøscootere**	**Spesifisert rute**	**Politiets anbefaling**	**Utført/ikke utført og eventuell grunn**
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring Bodø	1.	2 turer Kjøres i samråd med politi.	Januar – Mai.	Inntil 10 pers.	6 scootere	Semska – Navnlausdalen-Midtistua-Bjøllåvasstua – ned til vei i Tollådalen med retur til Bjellåvasstua-Trettnes – Saltfjellstua – Krukkistua m. retur Semska		
Sjunkhatten Nasjonalpark	Kjentmannskjøring Bodø /kjøring i forbindelse med løypesikring utenfor verneområdet	1.	Tilgang til nødvendig snuplass, 2-300 m inne i verneområdet. Begge steder går nasjonalparkgrensa i bratt lende der det er umulig å snu en scooter. Snuing på disse to plassene gjør det mulig å kjøre uhindret opp til topps av utfordrende bakker.	Januar - april	2-4 pers.	2 scootere	Inn i verneområdet ved: 1.Sletta NØ for "Appelsinhaugen" v. Erlingbu. 2. Myra på vasskillet i Bordstuliskaret.		

Glomfjord Røde Kors	Aktivitet	Prioritet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere	Antall snøscootere	Spesifisert rute	Politiets anbefaling	Utført/ikke utført og eventuell grunn
Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannstur / Sikringstur	1.	Stort utfartsområde. Svært farlig tereng med regulerte vann, iset tereng og hengskavler. Kjøres ved behov og i samråd med politi.	Mars - april	4 passasjerer	4 scootere.	**Navnløshøgda over Storglomvann og Holmvann. Kjører opp på Svartisen og inn til Tåkeheimen. Retur samme vei ned til Storglomvann. Linje rett over og opp til Terskelen, ned Vesterdalen til toppen over Bjørnfossvann. Retur til Terskelen, videre over fjellet til toppen overfor Sørdalen. Derfra ned til Bogvann og ned Blakkådalen. Retur ned Sørdalen, ned Grottådal til turisthyttene med retur til Glomdalen til Storglomvann og rett til Navnløshøgda.**		

Sulitjelma Røde Kors	Aktivitet	Prioritet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere	Antall snøscootere	Spesifisert rute	Politiets anbefaling	Utført/ikke utført og eventuell grunn
Område A i Junkerdal Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 1 Sulitjelma	1.	Stort utfartsområde med 500 – 600 hytter, Jakobsbakken boligområde, Jakobsbakken karavan, Daia camping	Januar – Mai En tur før og en tur etter Påske	14	Grupper på inntil 7 skutere	Junkerdal vest: Avgrenses av kneika i grensa ved Storforsdalen til Balddovaivi, ned til vestenden av Balvatnet, nasjonalparkgrensen langs Balvatnet opp til Jakobsbakken, Gjertrudfjellet – Storforsdalen. Trase Rosna over til Knallerdalen.		
Område B i Junkerdal Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 2 Sulitjelma	1.	Stort utfartsområde med 500 – 600 hytter, Jakobsbakken boligområde, Jakobsbakken karava, Daia camping	Januar – Mai. En tur før og en tur etter Påske	14	Grupper på inntil 7 skutere	Følgende fleksible traseer: Calalves over til Valffarjohkdalen. Calalves over til Muorrkihytta via Vassavaggi (Palmberg). Calalves til Syrevatnet og inn på traseen mellom Y-dalen og Doro.		

Område C i Junkerdal Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 3 Sulitjelma	1.	Stort utfartsområde med 500 – 600 hytter, Jakobsbakken boligområde, Jakobsbakken karavan, Daia camping	Januar – Mai En tur før og en tur etter Påske	14	Grupper på inntil 7 skutere	Følgende fleksible traseer: Kvæbilok – Sakariassbekken/Doro. Dorro-Mellomvatn Tjorvi – grensen mot Mavas. Balvatne – grensen mot Mavas. Balvasshytta – Argalaidhytta		

Fauske Røde Kors	**Aktivitet**	**Prioritet**	**Nærmere begrunnelse**	**Tidspunkt**	**Antall deltakere/u rer**	**Antall snøscootere**	**Spesifisert rute**	**Politiets anbefaling**	**Utført/ikke utført og eventuell grunn**
Junkerdal NP	Kjentmannskjøring Fauske	2.	Stort utfartsområde i Fauske kommune, som også dekkes av Sulitjelma RKH. Vi må være istand til å gjennomføre aksjoner i dette området både alene og sammen med Sulitjelma RKH spesielt.	Januar -Mai 1 tur før og 1 tur etter Påske	Opp til 6	3 scootere	Sulitjelma/Junkerdal Turen avvikles i samarbeid med Sulitjelma RK. (Se kart for Sulitjelma)		
Rago NP	Kjentmannskjøring Fauske	2.	Et svært utfordrende fjellområde, med noe utfart. Vi er pr i dag for lite kjent til å kunne gjennomføre en redningsaksjon i dårlig vær i dette området. Vi ønsker å bygge opp slik kompetanse over noe tid.	Januar – April 1 tur som kjøres før Påske	Opp til 6	3 scootere	Rago Nasjonalpark, antatt område Gjerdalen – Storskogvatnet, eventuelt Langvassfjella		

Saltfjellet NP	Kjentmannskjøring Fauske	1.	Stort og utfordrende fjellområde i Fauske RKH's nabokommuner. Vi blir ofte brukt i aksjoner her, og må i likhet med Saltdal, Beiarn, Bodø og Glomfjord RKH spesielt være kjent i dette området og kjenne til de årlige variasjonene ifm snø og is-forholdene.	Januar - Mai 2 turer før og en tur etter Påske	Opp til 6	3 scootere	Saltfjellet øst av Svartisen Koordinerte turer sammen med Bodø, Saltdal og/eller Beiarn på noen av deres godkjente turer. Se kart for Bodø, Saltdal og Beiarn)		
Sjunkhatten NP	Kjentmannskjøring Fauske	1.	Utfordrende utfartsområde med en del trafikk. Sjekk av skavler, snø og isforhold i fjellet som også har betydning for terrenget lengre ned i fjellet.	2 turer i perioden Januar – Mai Første helga i vinterferien og første helga i påsken (palmehelga) .	Opp til 8	4 Scootere	Røde K Fauskeors hytta – Hømmervatn – Sætervatn – Søndre del av Røsvikdalen – Ånsvikfjellet – Furnesfjellet - Falkflågvatnan - Sørdalen – Røde Kors hytta..		
	Sikringstur Fauske	1.	Område med svært stor utfart. Et av Saltens primære utfartsområder, med opptil flere hundre skiløpere på fine dager i helger og ferie-perioder. I særdeleshet i påska. Erfaringsmessig et område hvor vi ofte henter ut folk som trenger hjelp/bistand.	1 gang helga før vinterferien, 1 gang helga før påske, hver kveld i løpet av påsken (da kun ved utfart/reelt behov).	Opp til 6	2 Scootere	Røde Kors hytta – Hømmervatn – Halsvatn – rundt Sætervatn – langs skiløype forbi Fongenhytta eller utedo – Røde Kors hytta.		

Sjunkhatten NP	Kjentmannskjøring Fauske	1.	Område med mange hytter og utfart. Eneste vei for å hente ut folk fra dette området når været er for dårlig for båt og helikopter er med snøscooter langs en av traseene ifm denne turen. Svært utfordrende terreng gjør at vi må være godt kjent i terrenget og med scootertraseer, som pga snøforhold kan variere noe fra år til år.	1 tur i perioden jan – feb. 1 tur i begynnelsen av Vinterferien. 1 tur i løpet av første halvdel av Påska (primært i stille uke, man-ons).	Opp til 8	4 Scootere	Røde Kors hytta – Hømmervatn – Sætervatn – langs eksisterende scooterløype til Gunnelengvatnet – Vassvika - Færøyvatn – Korsvikvatnet – Korsvika – Korsvikvatnet – Gunnenlengvatnet – Sætervatn – Langs skiløype til Røde Kors hytta.		
	Kurs/ Sikring Fauske	1.	Meget viktig behov, område er særdeles verdifullt for kurs og øving ifm skred og håndtering av et, for oss, variert vinterterreng innenfor et mindre område.	1 helg ila februar/mars i forbindelse med Vinterkurs og skredsøk (dette er et meget viktig behov).	Opp til 16	4 Scootere	Område Sørdalen østover til rett øst for Oksskardfjellet (Sørdalsheia)		

Fauske Røde Kors Hjelpekorps – Behov for sikrings og kjentmannsturer i Sjunkhatten NP

Vedlegg til søknad.

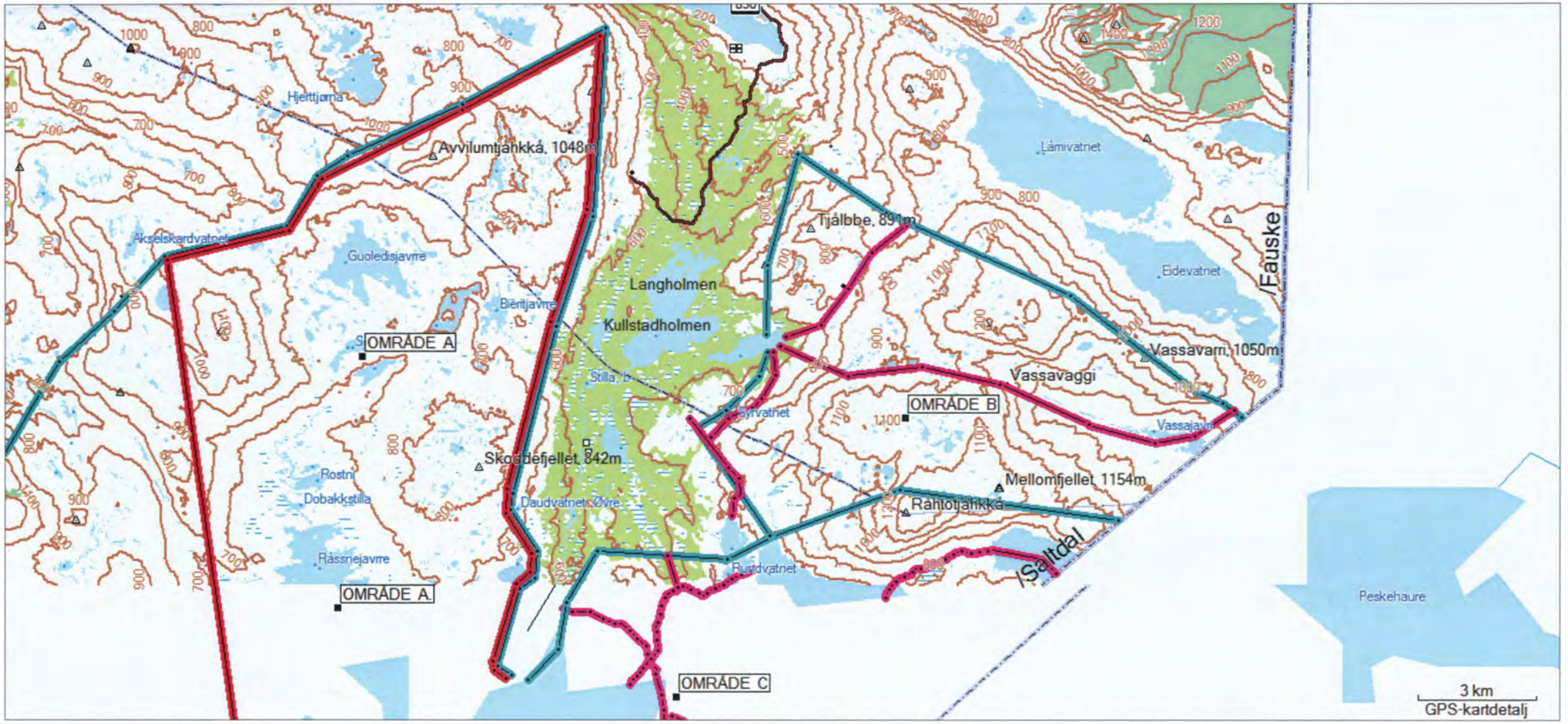

2006, Statens kartverk, Norway. LIC_900, Belanor ID900

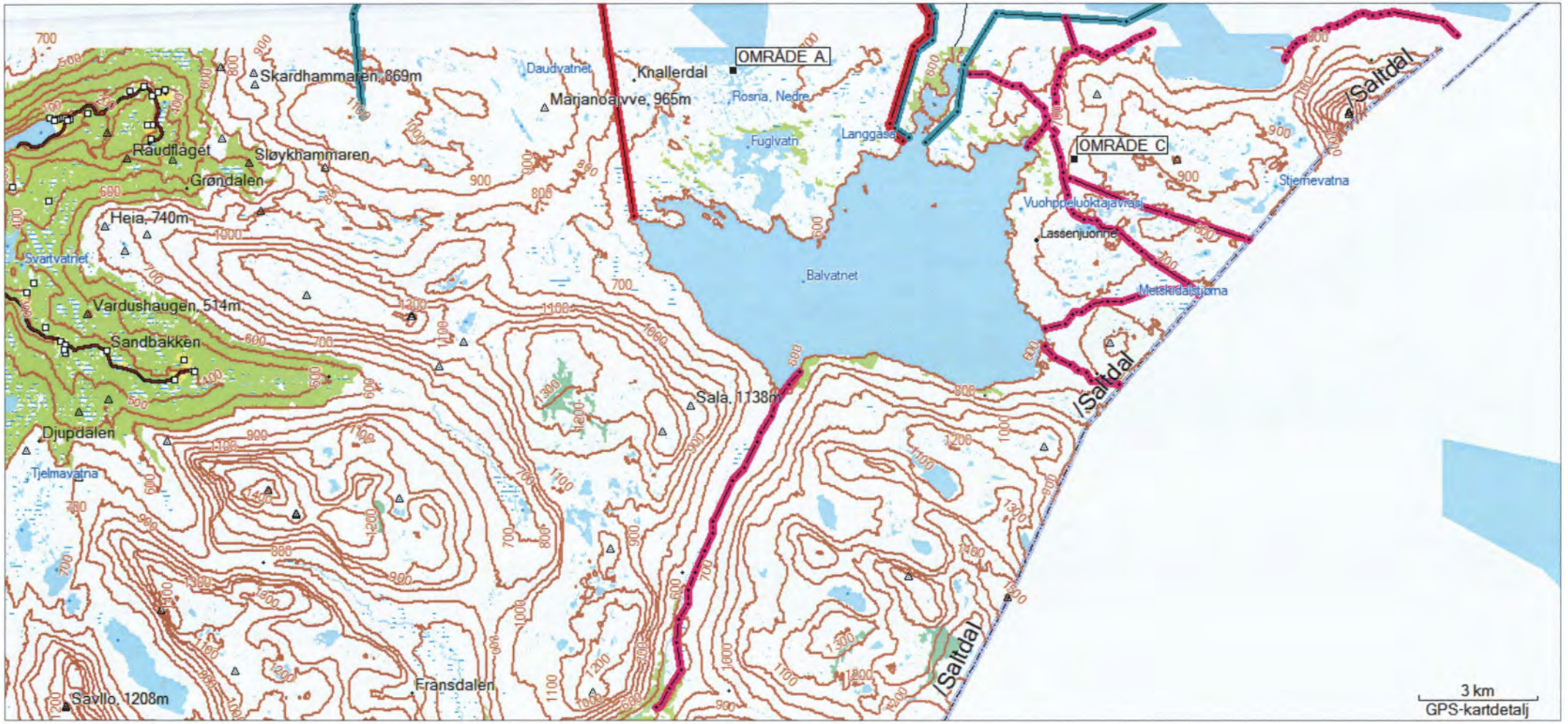

2006, Statens kartverk, Norway. LIC_899, Belanor ID899

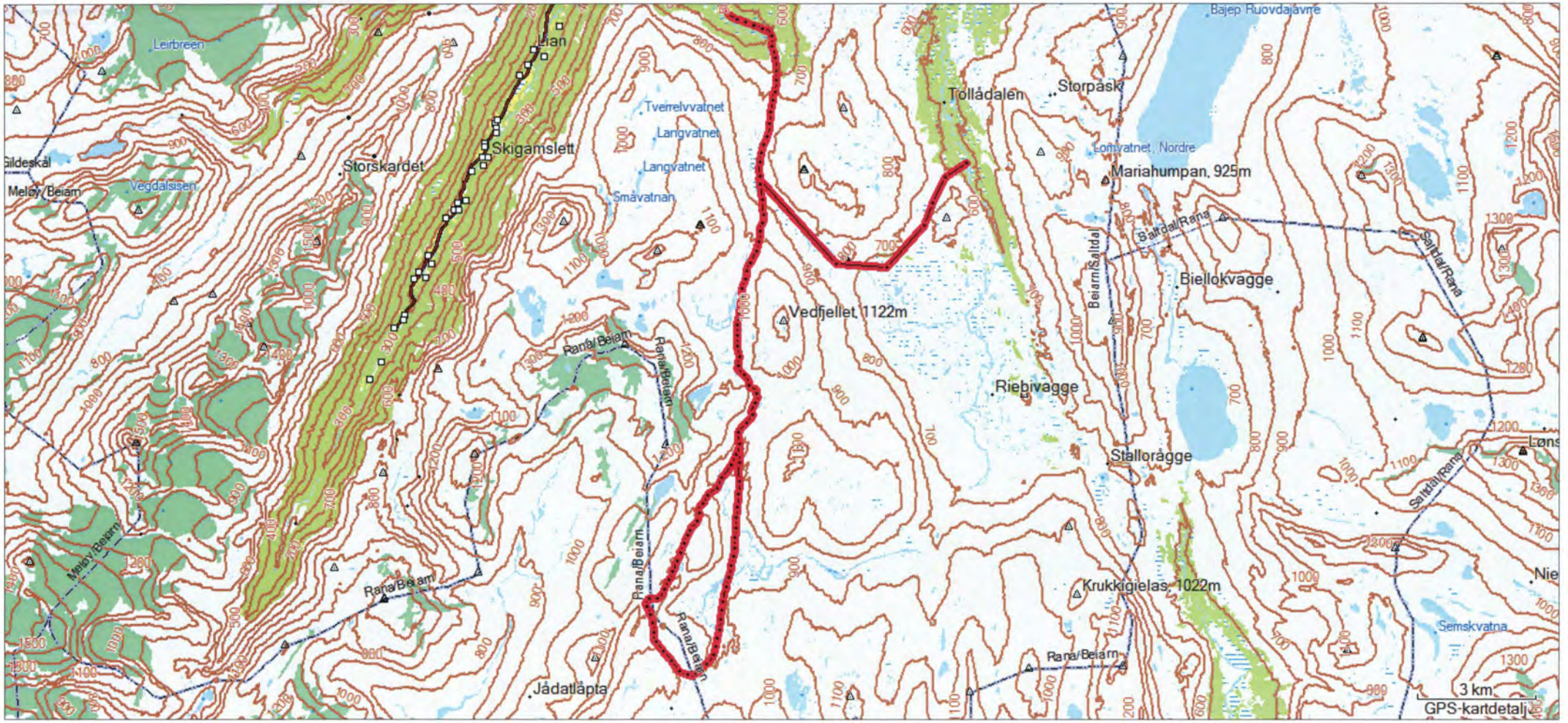

2006, Statens kartverk, Norway. LIC_899, Belanor ID899

812
813
813
813
E6
E6
5 km
77
LIC_899, Belanor ID899
2006, Statens kartverk, Norway

E6
77
E6
E6
5 km
LIC_899, Belanor ID899
2006, Statens kartverk, Norway
Rana Belarn

2006, Statens kartverk, Norway. LIC_899, Belanor ID899

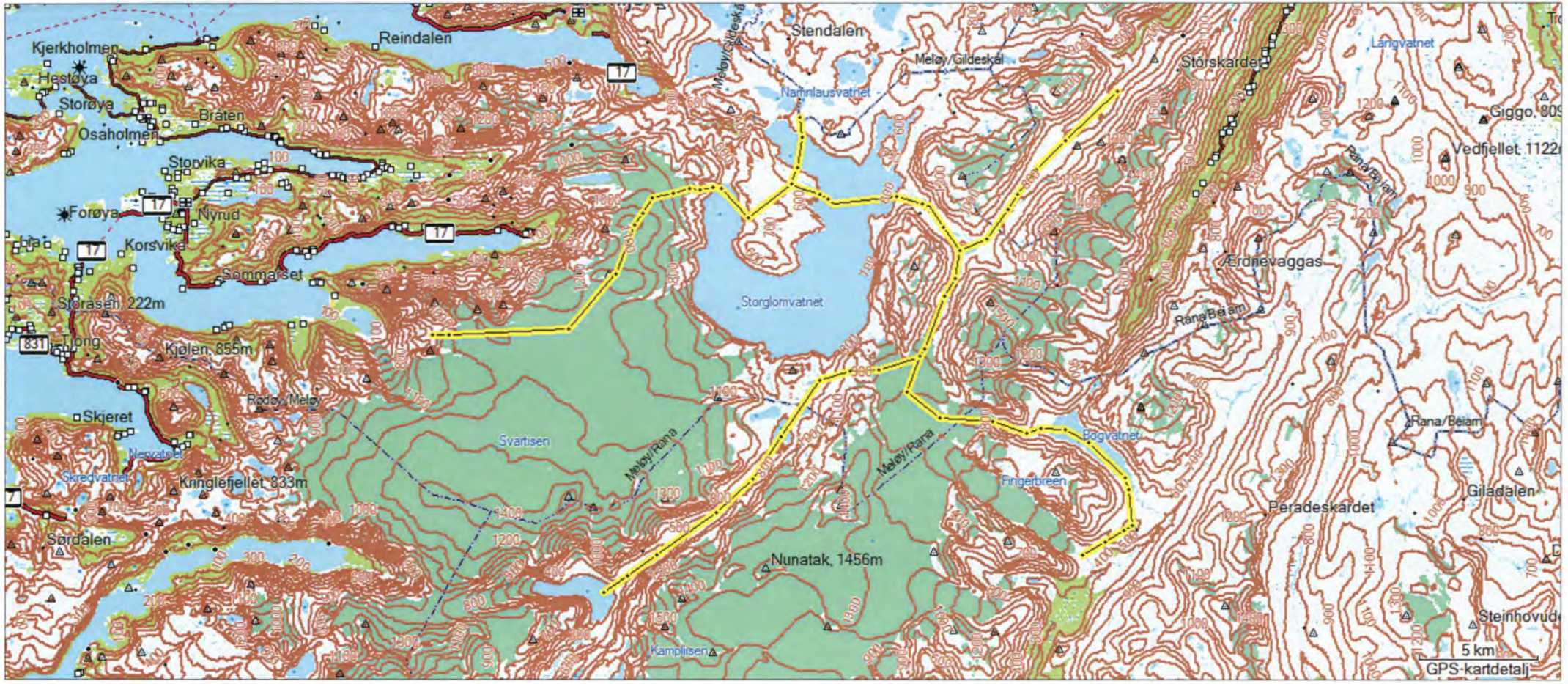

2006, Statens kartverk, Norway. LIC_899, Belanor ID899

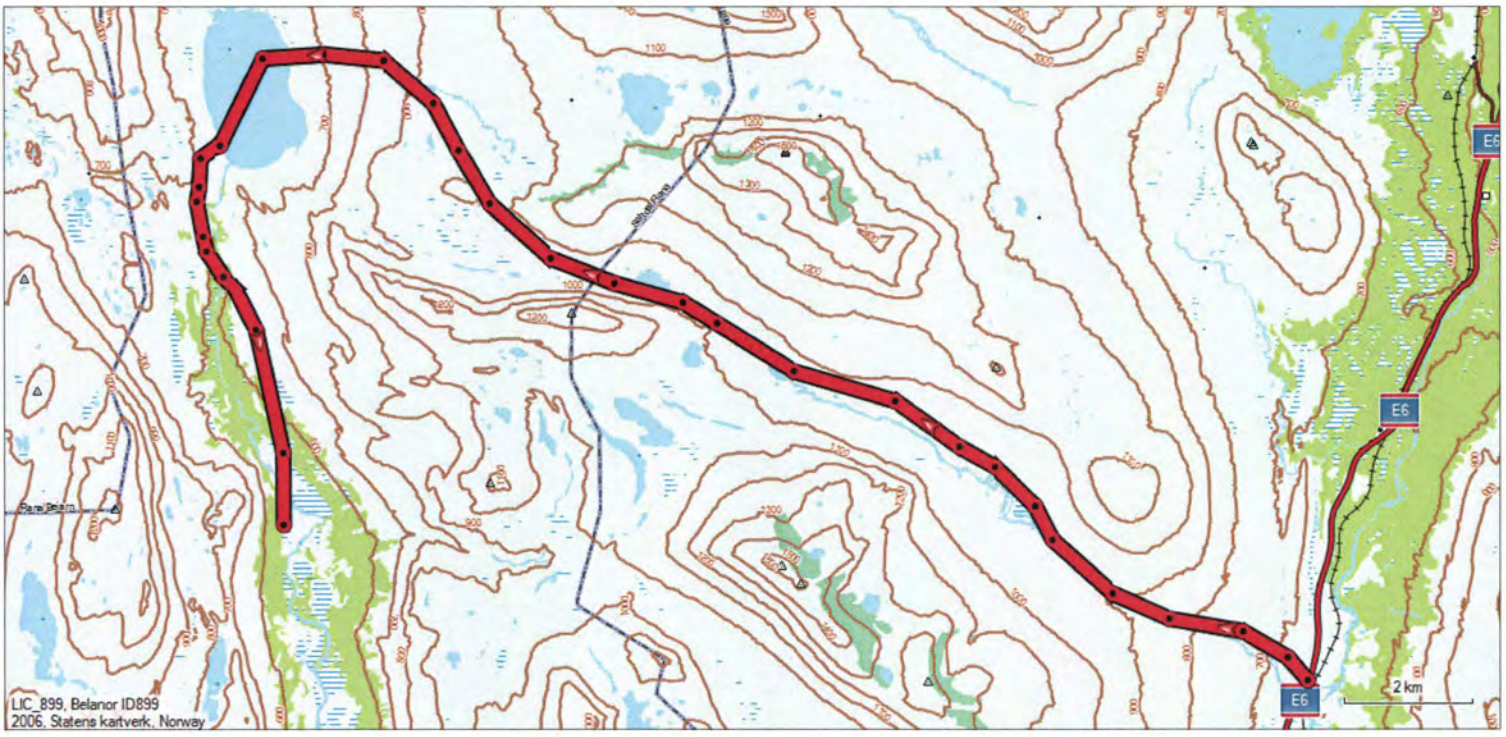
E6
E6
E6
2 km
LIC_899, Belanor ID899
2006, Statens kartverk, Norway

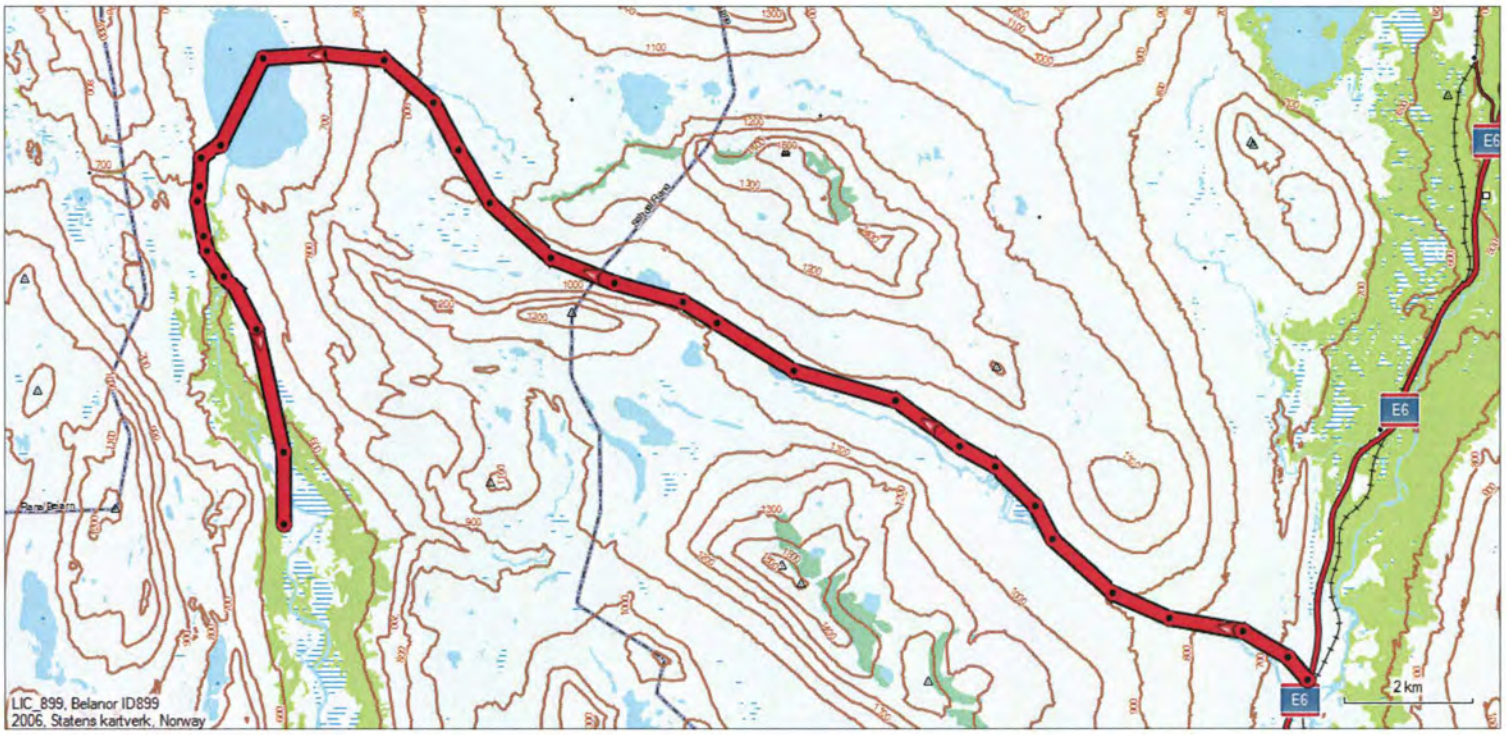
E6
E6
E6
2 km
LIC_899, Belanor ID899
2006, Statens kartverk, Norway

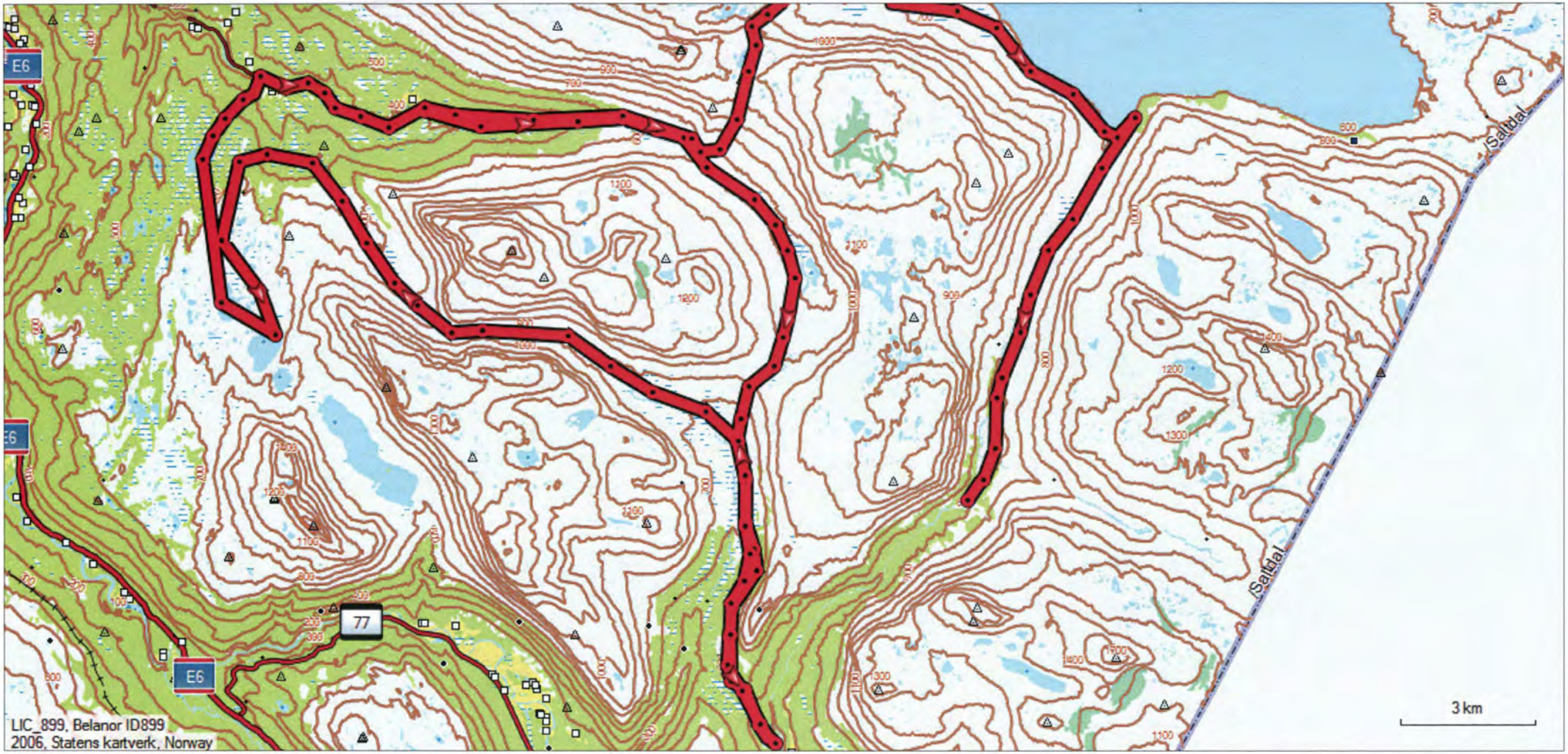
E6
E6
77
E6
Saltdal
Saltdal
3 km
LIC_899, Belanor ID899
2006, Statens kartverk, Norway

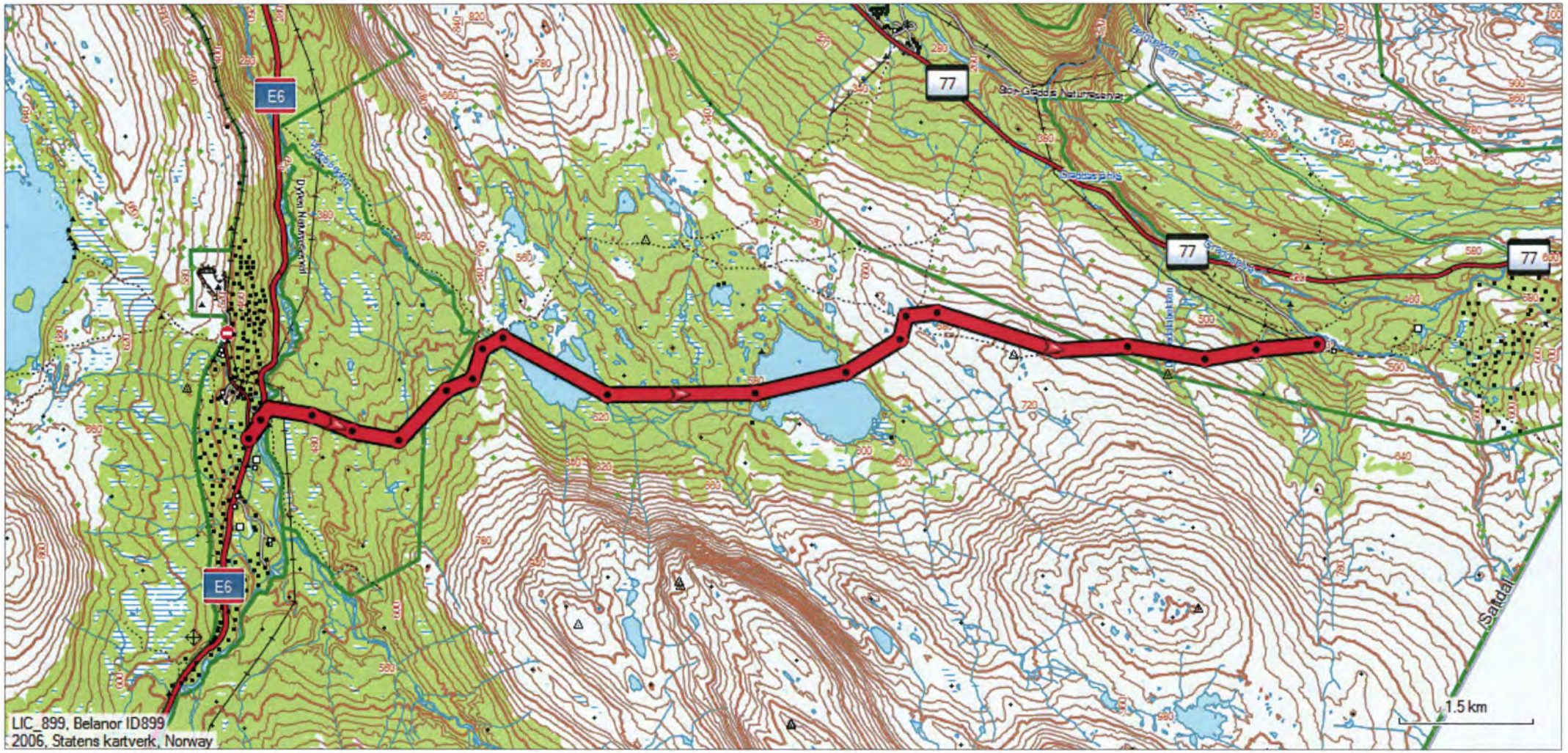
E6
77
77
77
E6
1.5 km
LIC_899, Belanor ID899
2006, Statens kartverk, Norway

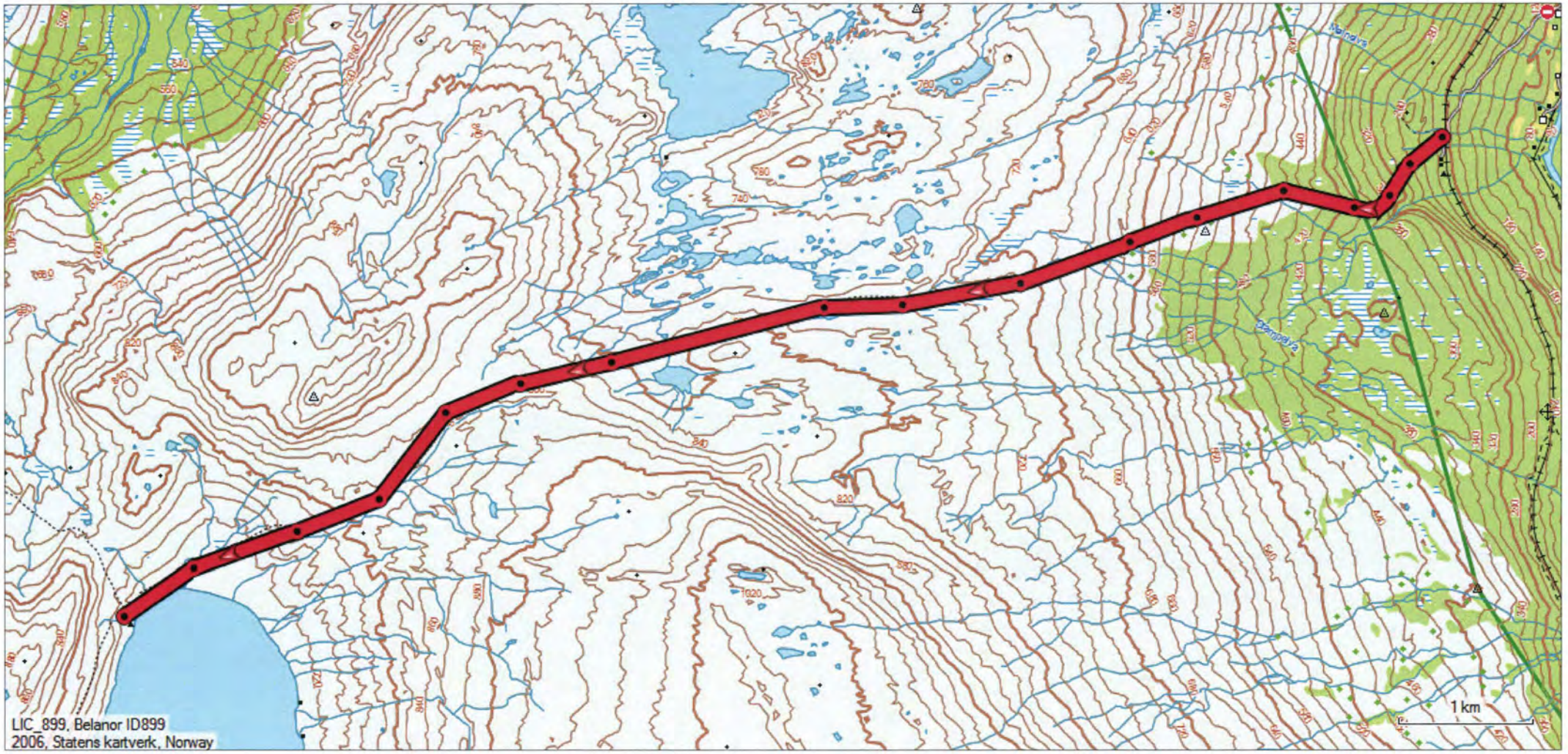
LIC_899, Belanor ID899
2006, Statens kartverk, Norway
1 km

2006, Statens kartverk, Norway. LIC_899, Belanor ID899

2006, Statens kartverk, Norway. LIC_899, Belanor ID899

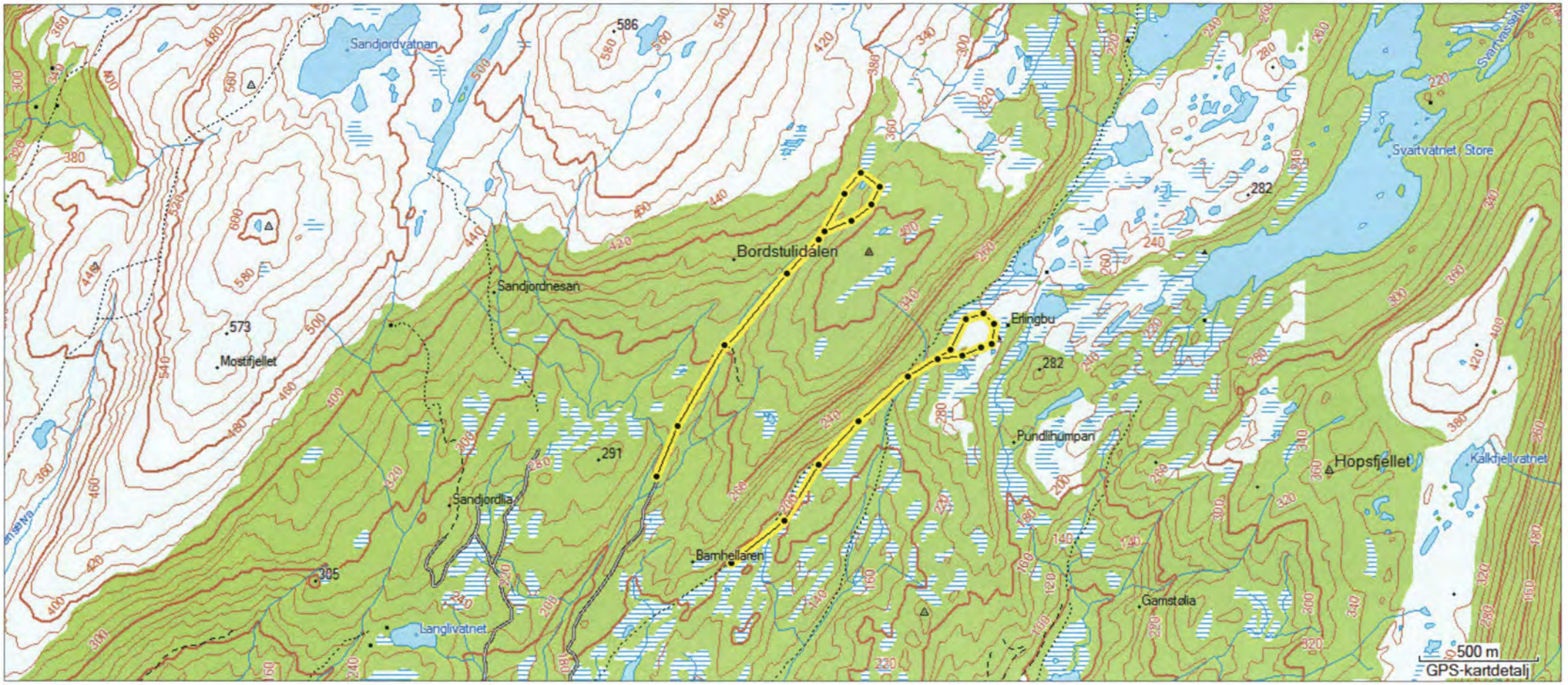

2006, Statens kartverk, Norway. LIC_900, Belanor ID900

2006, Statens kartverk, Norway. LIC_899, Belanor ID899